

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI
Kanunlar ve Kararlar Başkanlığı

Sayı : 43452547-120.07- 368531
Konu : Soru Önergesi

17.10.2018

Sayın Özgür ÖZEL
Manisa Milletvekili

İlgi : 29.08.2018 tarihli ve (7/408) esas numaralı yazılı soru önergeniz.

İlgi önergeniz ile Kamu Denetçiliği Kurumuna yapılan başvurular ile Kurumun 2017 yılı faaliyet raporu soru konusu yapılmıştır.

5/1 esas numaralı 2017 Yılı Kamu Denetçiliği Kurumu Raporu Hakkında Dilekçe Komisyonu ile İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyelerinden Kurulu Karma Komisyon Raporu, 3 sıra sayısı ile 08.10.2018 tarihinde bastırılıp dağıtılmış ve 10.10.2018 tarihinde Genel Kurul gündemine girmiştir.

İlgi önergenize cevap olarak Dilekçe Komisyonu ile Kamu Denetçiliği Kurumu tarafından gönderilen yazılar ekte yer almaktadır.

Bilgilerinizi rica ederim.

Saygılarımla.

Mustafa ŞENTOP
Türkiye Büyük Millet Meclisi
Başkanvekili

Ek:

- 1- Dilekçe Komisyonunun Cevabî Yazısı (3 sayfa)
- 2- Kamu Denetçiliği Kurumunun Cevabî Yazısı (129 sayfa)

EGEMENLİK KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR

TBMM Ana Bina Bakanlıklar – ANKARA
Tel.No : (0312) 420 67 71 Faks : 420 67 85

Bilgi için: Denetim Bürosu
Tel No: 420 66 88

E.00000362730

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
DİLEKÇE KOMİSYONU

Sayı : 57747603/130.04/
Konu Soru Önergesi

4/10/2018

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İlgi :18.09.2018 tarihli ve 43452547-120.07-352927 sayılı yazınız.

İlgi yazınız ekinde gönderilen, Manisa Milletvekili Özgür ÖZEL'in, Kamu Denetçiliği Kurumuna yapılan başvurulara ilişkin olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı'na yönelttiği yazılı soru önergesinin (8) numaralı sorusunun cevaplandırılması için Başkanlığımızca hazırlanan cevap ekte sunulmuştur.

Bilgilerinizi arz ederim.

Mihrimah Belma SATIR
İstanbul Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Başkanı

EK: Soru Önergesi Cevabı (2 sayfa)

Adres : TBMM Komisyonlar Bloğu Oda No:3005
Bakanlıklar - ANKARA
Tel.No : (0312) 420 58 20-21 Faks : 420 22 08
e-posta : dilekcekomisyonu@tbmm.gov.tr

Bilgi için : Mustafa CEYLAN
Tel No : (0312) 420 53 61
e-posta : mustafaceylan@tbmm.gov.tr

Manisa Milletvekili Özgür ÖZEL tarafından yöneltilen;

(8) numaralı “Kamu Denetçiliği Kurumu’nun 2013, 2014, 2015 ve 2016 yıllık raporları ancak bu yıl başında TBMM Genel Kurulunda görüşülebilmüş, görüşmeler sırasında tüm parti grupları, sonraki raporların görüşülmesinde gecikme yaşanmaması gerektiği yönünde görüş bildirmişti. Kurumun 2017 yılı raporu 2018 yılı içinde TBMM Genel Kurulu’nda görüşülebilecek midir?”

Sorusunun Cevabı:

Türkiye Büyük Millet Meclisine bağlı olarak kurulan Kamu Denetçiliği Kurumunun yıllık raporlarının görüşülmesine ilişkin usul ve esaslar, 14.06.2012 tarihli ve 6328 Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun 22. maddesinin birinci fıkrasında “Kurum, her takvim yılı sonunda yürütülen faaliyetleri ve önerileri kapsayan bir rapor hazırlayarak Komisyona sunar. Komisyon, bu raporu araverme ve tatil dönemleri hariç olmak üzere iki ay içinde görüşüp kendi kanaat ve görüşlerini de içerecek şekilde özetleyerek Genel Kurula sunulmak üzere hazırladığı raporu Başkanlığa gönderir. Komisyonun raporu Genel Kurulda ivedilikle görüşülür.” şeklinde düzenlenmiştir. Bu hüküm uyarınca; Kamu Denetçiliği Kurumu, her takvim yılı sonunda faaliyet ve önerilerini kapsayan bir rapor hazırlayarak Dilekçe Komisyonu ile İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu üyelerinden oluşan Karma Komisyona sunmaktadır. Komisyon, bu raporu iki ay içinde görüşüp kendi kanaat ve görüşlerini de içerecek şekilde özetleyerek hazırladığı raporu Genel Kurula sunulmak üzere TBMM Başkanlığına göndermektedir.

Soru önermesine konu, Kamu Denetçiliği Kurumu 2017 Yıllık Raporu 29.01.2018 tarihinde Kamu Başdenetçisi Şeref Malkoç tarafından TBMM Başkanlığına sunulmuştur.

Karma Komisyon, Kamu Denetçiliği Kurumu’nun 2017 Yıllık Raporu’nu değerlendirmek için 08.02.2018 tarihinde toplanmış ve Karma Alt Komisyon kurulmasına karar vermiştir. Alt Komisyon çalışmalarını, 28.02.2018 tarihinde tamamlayıp raporunu Karma Komisyon Başkanlığına sunmuştur. Karma Komisyonun 28.03.2018 tarihli toplantısında, Komisyonun yaptığı araştırma ve incelemeler sonucu düzenlemiş olduğu Raporun, 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun 22’nci maddesindeki amir hüküm gereğince ivedilikle görüşülmesini teminen Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda görüşülmek üzere TBMM Başkanlığına sunulmasına karar verilmiştir.

2017 Yılı Kamu Denetçiliği Kurumu Raporu Hakkında Dilekçe Komisyonu ile İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyelerinden Kurulu Karma Komisyon Raporu (5/9) 547 Sıra Sayısı olarak basılarak dağıtılmış ve Genel Kurul gündeminin “Kanun Tasarı ve Teklifleri ile Komisyondan Gelen Diğer İşler” kısmında yer almıştır.

TBMM Başkanlığınca 20.7.2018 tarihli ve 43452547-120.01-321448 sayılı yazı ile Türkiye Büyük Millet Meclisinin 26’ncı Yasama Döneminde görüşülüp sonuçlandırılmayan ve hükümsüz sayılmadığı için 27. Yasama Dönemine intikal eden Komisyon Raporu Komisyonumuza geri gönderilmiştir.

Dilekçe Komisyonu ile İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyelerinden Kurulu Karma Komisyonu’nun 3.10.2018 tarihli 1. toplantısında yapılan görüşmeler neticesinde; 5/9 esas numaralı 2017 Yılı Kamu Denetçiliği Kurumu Raporu Hakkında Dilekçe Komisyonu ile İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyelerinden Kurulu Karma Komisyon Raporu, 6328 sayılı Kanunun 22’nci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi gereğince ivedilikle görüşülmesini teminen, TBMM İçtüzüğü’nün 77’inci maddesi kapsamında benimsenip aynen

kabul edilmiş ve TBMM Başkanlığına 3.10.2018 tarihli ve 57747603/130.05/361999 sayılı yazı ile TBMM Başkanlığına sunulmuştur.

Karma Komisyonda görüşülen ve sıra sayısı olarak Genel Kurul gündeminde yer alan Karma Komisyon Raporunun TBMM Genel Kurulunda görüşülme usul ve esasları ise İçtüzük ve 6328 sayılı Kanun hükümleri uyarınca yapılmaktadır.

**TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMU
(OMBUDSMANLIK)**

Sayı : 49168118-610-E.15357
Konu : Sn. Özgür ÖZEL'in Soru Önergesi

12/09/2018

**TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİNE
(Kanunlar ve Kararlar Başkanlığı)**

İlgi : 31/08/2018 tarihli ve 43452547-120-07-E.0000343570 sayılı yazınız.

Manisa Milletvekili Sn. Özgür ÖZEL'in Kurumumuza yapılan başvurulara ilişkin Türkiye Büyük Millet Meclis Başkanı Sn. Binali YILDIRIM'a yönelttiği ve ilgede kayıtlı yazınızla bir örneği iletilen yazılı soru önergesine ilişkin olarak talep edilen bilgi ve istatistiklere ait açıklamalar yazımız ekinde gönderilmektedir.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

e-imzalıdır

**Şeref MALKOÇ
Kamu Başdenetçisi**

Ek:

- 1- Soru Önergesi Cevapları (11 sayfa)
- 2- Uyulmayan Kararlar Tablosu (117 sayfa)

Manisa Milletvekili Sn. Özgür Özel tarafından yöneltilen sorular;

Soru 1-

Kurulduğu günden bugüne kadar Kamu Denetçiliği Kurumuna yıl yıl ayrı olarak belirtilmek üzere kaç adet şikâyet başvurusu yapılmıştır?

Cevap 1 –

Kurumumuz 29/6/2012 tarihli ve 28338 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu ile kurulmuş, ancak faaliyetlerine 2013 yılı mali yılbaşından sonra başlamıştır. Kurumumuza şikâyet başvuruları ise 29/03/2013 tarihi itibariyle elden, posta, e-posta, faks ve e-başvuru sistemi aracılığı ile alınmaya başlanmıştır. Bu kapsamda Kurumumuza 2013 yılı içerisinde 7638, 2014 yılında 5639, 2015 yılında 6055, 2016 yılında 5519, 2017 yılında 17.131 ve 2018 yılı 2 Eylül itibariyle 10.504 başvuru olmak üzere 2013 yılından bugüne kadar toplam 52.486 adet şikâyet başvurusu yapılmıştır.

Tablo 1: Yıllar İtibariyle Başvuru Sayıları

Yıl/Tarih	2013	2014	2015	2016	2017	2018 (2 Eylül)	Toplam
Toplam Şikâyet Sayısı	7.638	5.639	6.055	5.519	17.131	10.504	52.486

Kurumumuz yaklaşık 5,5 yıldır faaliyetlerini sürdürmekte olup idareler, kamuoyu ve uluslararası alanda önemli bir konuma gelmiş bulunmaktadır. Kurumumuzun işleyişini güçlendirmek, tanınırlığını ve kararlarının etkinliğini artırmak amacıyla 2017 yılı itibariyle etkin tanıtım faaliyetleri hedeflenmiş özellikle tanınırlık düzeyin düşük olduğu kesimlere yönelik kitleye uygun ayrı ayrı faaliyetler gerçekleştirilmiştir. 2018 yılında da aynı faaliyetlere devam edilmiş olup, bu kapsamda;

2017 ve 2018 Yılında;

Kurumsal Yapılanma ve İşleyişe İlişkin Olarak;

- Kurumun teşkilat yapısı ve işleyişine yönelik bir takım değişiklikler yapılarak “Basın Danışmanlığı ve Kurumsal İletişim Birimini” oluşturulmuştur.
- İlk İnceleme, Dağıtım ve Bilgilendirme Bürosu kurularak bu büroya Kurumumuzun işleyişine katkı sağlayacak, şikâyet inceleme süreçlerini kısaltacak ve vatandaşın şikâyet öncesi ve yaptığı şikâyetin akıbeti hakkında bilgilendirme taleplerini sistematik olarak karşılayacak fonksiyonlar yüklenmiştir.
- Ön incelemeyi Kamu Denetçilerinin yapması sağlamış ve İncelenemezlik, Gönderme, Karar Verilmesine Yer Olmadığına Dair Karar ile Dostane Çözüm Kararının Kamu Denetçilerince verilmesi sağlanmıştır.
- Kurumumuz tarafından verilen Tavsiye Kararlarının takibini sağlamak için, “Araştırma Takip ve Değerlendirme Bürosu” kurulmuştur.

Ulusal Alanda Kurumsal Tanıtım ve Organizasyon Alanında;

- Göç ve Mülteciler temalı IV. Uluslararası Ombudsmanlık Sempozyumu (2-3 Mart 2017) 34 ülkeden 51 Ombudsmanın katılımıyla düzenlenmiştir.
- Cumhurbaşkanlığı Sisteminde İdarenin Denetimi Çalıştayı (25 Mayıs 2017) yapılmış,
- Kadın Hakları ve Ombudsmanlık Çalıştayı (19 Haziran 2017) 42 Ombudsmanlık Kurumu'ndan 58 temsilcinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir.
- İstanbul Uluslararası Ombudsmanlık Konferansı (25-26 Eylül 2017) düzenlenmiştir.
- "Ombudsman Halkla Buluşuyor" temalı bölgesel toplantılar (Antalya, Bursa, Erzurum, Şanlıurfa, Trabzon, Konya, Van, Eskişehir, Beypazarı İzmir, Kayseri) gerçekleştirilen vatandaş, STK, il yöneticileri ve basınla bir araya gelinmiş, bu toplantılarda gerçekleştirilen 'Serbest Kürsü' ile vatandaşlara idare ile yaşadıkları sorunlar ve KDK'dan beklentileri hakkında konuşma imkânı verilmiş olup, her toplantıda ortalama 30 vatandaş, başta muhtarlar olmak üzere ilin yerel temsilcisi olan pek çok STK'ya konuşmacı olarak söz verilmiştir.
- Sığınmacı Kampları ziyaret edilmiştir.
- Kurumumuzun aracılığı ve girişimleri sonucunda sorunları 'Dostane Çözüm' ile sonuçlanan vatandaşlarımızın Kurumumuza ziyaretleri kabul edilmiştir.
- Başta üniversiteler olmak üzere Kurumun geniş kitlelere tanıtımı amacıyla; Kırıkkale, Giresun, Konya, Mersin, Trabzon, Gümüşhane, Bayburt, Erzurum, Artvin, Karaman, Ankara, Kastamonu, Elazığ, Aksaray, İstanbul illerinin üniversitelerinde konferanslar verilmek suretiyle, üniversite öğrencileriyle buluşmalar gerçekleştirilmiştir.
- Kurumumuz ile üniversiteler arasındaki ilişki artırılmış ve hukuk, adalet, insan hakları ve hakkaniyet anlayışını geliştirmek amacıyla "Ombudsmanlık Toplulukları" kurmak için gereken çalışmalar başlatılmış ve 184 üniversiteye yazı yazılmış olup 20 üniversitede ombudsmanlık topluluğu fiilen oluşturulmuştur.
- 2018 yılında ise "Gençlerde Hak Arama Kültürünün Yaygınlaştırılması" için faaliyetlerde bulunulmuş olup, üniversitelerimizde bulunan 7 milyon 250 bin üniversite öğrencisi genç nüfusta hak arama kültürünün yaygınlaştırılması, onlara hak arama yollarının öğretilmesi amacıyla bir dizi projeyi faaliyete geçirilmiştir. Bu projelerden ilki olan "Ombudsmanlık Öğrenci Topluluklarının (Kulüpleri)" sayısı 30'a ulaşmıştır. İkinci proje kapsamında ise Ankara il genelinde bulunan tüm lise ve dengi okul öğrencileri arasında hak arama kültürünü yerleştirmek amacıyla "Ombudsmanlık Kompozisyon Afiş ve Resim Yarışması" düzenlenmiş ve yarışmada dereceye giren adaylara ödülleri takdim edilmiştir.
- 15 Temmuz 2017 tarihinde Dünya Ombudsmanlarına Gazi Meclis'te darbe girişiminin izleri gösterilerek hain darbe girişimi konusunda bilgilendirme yapılmış, 15 Temmuz Şehitlerini Anma programı düzenlenmiş, FETÖ Akıncılar Davası izlenmiştir.
- 13 Şubat 2018'de "Çocuk Tesliminde Hak İhlallerinin Önlenmesi", 19 Şubat 2018'de "Kadın ve Çocuğa Yönelik Aile içi Şiddetin Önlenmesine İlişkin Mekanizmaların Etkinliğinin Arttırılması", 2 Mart 2018'de "Sporda Hak İhlalleri ve Denetim" ve 12 Mart 2018'de "28 Şubat Sürecinde Yaşanan Mağduriyetler ve Çözüm Arayışları" çalıştayları düzenlenmiştir.
- 19 Şubat 2018'de 30'a yakın "gayrimüslim azınlıkların liderleri ve temsilcileri" ile İstanbul'da bir araya gelinmiştir.
- 8 Mart Kadınlar Günü, 23 Nisan Çocuk Şenliği, Engelliler Haftası Etkinlikleri gibi dezavantajlı gruplara yönelik etkin faaliyetler yapılmıştır.

Uluslararası Alanda;

- 3-4 Nisan 2017 tarihinde Barcelona "Göç ve Mülteciler Sempozyumu"na katılım sağlanmıştır.
- 16-19 Mayıs 2017 tarihinde Güney Kore'de düzenlenen zirvede Asya Ombudsmanlar Birliğine Üyeliğimiz kabul edilmiş ve 25- 26 Eylül 2017'de İstanbul'da düzenlenen sempozyumda Asya Ombudsmanlar Birliğinin Genel Kurul Toplantısı yapılmıştır. Yine bu sempozyumda İslam İşbirliği Teşkilatı Ombudsmanlar Birliği Genel Kurul ve Yönlendirme Komitesi ile Akdeniz Ombudsmanlar Birliği Yürütme ve Yönetim Kurulu toplantıları gerçekleştirilmiştir.
- 2017 yılında Bakü 14. Uluslararası Ombudsmanlık Konferansında Azerbaycan ile Kurumumuz arasında işbirliği zaptı imzalanmıştır.
- Yunanistan, Rusya, Avusturya Ombudsmanlık Kurumu ziyaretleri yapılmıştır.
- Türkiye ve Rusya Ombudsmanları Zirvesi (Antalya Çalıştay) gerçekleştirilmiştir.
- Nijer Ombudsmanının Kurumumuzu ziyareti ile Türkiye ve Nijer Arasında İş Birliği Mutabakat Zaptı imzalanmıştır.
- Avusturya çalışma ziyareti gerçekleştirilmiştir.
- 2018 yılında KKTC, Belçika, Nijer, Almanya, Bosna Hersek, İran ve Ukrayna'ya uluslararası toplantılar ve davetler üzerine ziyaretler Ombudsmanlar arası ikili ilişkilerimizin geliştirilmesi için önemli adımlar atma fırsatları gerçekleştirilmiştir.
- KDK olarak Avrupa'da yaşayan 6 milyon vatandaşımıza "haklarını arama yollarını" öğretmek amacıyla, farkındalık oluşturma projesini hayata geçirilerek bu kapsamda şu ana kadar Avusturya, Belçika ve Almanya'ya çalışma ziyareti gerçekleştirilmiş ve ombudsmanlara orada yaşayan Türklerin sorunları aktarılmıştır.

Yapılan bu faaliyetler sonucunda;

- Basında yer alan haber sayımız 2016 yılında 1.041 iken; 2017 yılında 28.845'e yükselmiştir.
- Kurumun tanıtımı için 50 civarında ulusal ve uluslararası organizasyon düzenlenmiştir.
- Yapılan faaliyetlerin etkisiyle şikâyet başvuru sayımız 2016 yılında 5.519 iken %210 artış ile 2017 yılında 17.131 olmuştur. 02 Eylül 2018 itibarıyla ise bu sayı 10.504'tür.
- Başvuruların ilk incelemede katma süresi ortalama iki güne indirilerek dosyanın kısa sürede ilgili Kamu Denetçisine ulaşması sağlanmıştır.
- Personel sayısının aynı kalmasına rağmen işleyişin hızlanmasıyla 2016 yılında sonuçlanan dosya sayısı 4.819 iken 2017 yılında 14.746'ya yükselmiştir. 2018 yılında ise 02 Eylül itibarıyla sonuçlandırılan dosya sayısı 12.364 olarak gerçekleşmiştir.

Soru 2-

Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu'nun 20 nci maddesi Kurumun inceleme ve araştırmasını başvuru tarihinden itibaren en geç altı ay içinde sonuçlandırmasını öngörmektedir. Bugüne kadar yapılan başvuruların ne kadarı sonuçlandırılmıştır? Süresi dahilinde sonuçlandırılmayan başvuru bulunmakta mıdır? Varsa bu başvuruların kanunda belirtilen süre dâhilinde yanıtlanmamasının gerekçesi nedir?

Cevap 2 –

Kurumumuza 29/3/2013 – 02/09/2018 tarihleri arasında toplam 52.486 adet şikâyet başvurusu yapılmış olup, bunların 50.271 adedi (% 95,78'i) sonuçlandırılmış, 2.215 adedinin ise normal kanuni süresi içerisinde incelenmesine devam edilmektedir.

Şikâyetlerin etkin bir şekilde incelenmesi, sonuçlandırılması kapsamında 2017 yılında mevzuatsal değişiklikler yapılarak “Dostane Çözüm Kararı” getirilmiş, İlk İnceleme Dağıtım ve Bilgilendirme Bürosu oluşturulmuş, bu sayede şikâyetlerin doğru ve hızlı bir şekilde denetçiliklere iletimi sağlanarak ön inceleme süresi kısaltılmış, diğer yandan vatandaşların şikâyetlere ilişkin tüm aşamaları hakkında bilgilendirildikleri ve e-başvuru sistemi üzerinden SMS ile takip edebildikleri bir sistem oluşturulmuş, şikâyetlerin incelenmesi ve sonuçlandırılmasında mevcut karar formatları güncellenmiş, sürece ilişkin mevzuatlarda değişikliğe gidilmiş, Adalet Bakanlığı ile UYAP sistemine erişim sağlanması çerçevesinde protokol imzalanmış, kararların takibinin yapılması adına Araştırma, Takip ve Değerlendirme bürosu kurulmuştur.

Gerçekleştirilen bu faaliyetler sonucunda 2017 yılsonu itibariyle başvuruların ilk incelemede kalma süresi ortalama iki güne indirilerek dosyanın kısa sürede ilgili Kamu Denetçisine ulaşması sağlanmış ve personel sayısının aynı kalmasına rağmen işleyişin hızlanmasıyla 2016 yılında sonuçlanan dosya sayısı 4.819 iken bu sayı 14.746’ya yükselmiştir. 2018 yılında da çalışmalar aynı doğrultuda devam etmekte ve sonuçlandırılan dosya sayısı 12.364 olmuştur.

Diğer yandan, şikâyet dosyasının niteliği kapsamında birden fazla kurumu ilgilendirmesinden kaynaklı yapılan yazışmalar ile bilgi ve belge taleplerine kurumların süresi içerisinde cevap vermemesi, bilirkişi raporlarının beklenilmesi, tekrar bilirkişi görevlendirilmesi, tanık dinlenmesi, yerinde inceleme yapılması, şikâyetçinin başvurusuna ilişkin Kurumumuza sunması gerekli bilgi ve belgelere ilişkin geç dönüş yapmaları vb. sebeplerle mevzuatta belirtilen altı aylık süre içinde sonuçlandırılmayan başvurular bulunmakta olup, bu şekilde sonuçlandırılan başvurularının toplamı %1 gibi çok düşük bir orana sahiptir.

Ayrıca Kurumca yasal süresi içerisinde inceleme ve araştırma süreci tamamlanamayan başvurular için Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğinin “*Dava açma süresinin yeniden işlemeye başlaması*” başlıklı 38 nci maddesinin 4 ncü fıkrası kapsamında şikâyet başvurusunun inceleme ve araştırmasının devam ettiği yasal sürede tamamlanamama gerekçesi ile durmuş olan dava açma süresi tebliğden itibaren kaldığı yerden işlemeye başladığı hususlarını içeren bilgilendirme yazıları yazılarak şikâyet başvurusuna tebliğ edilmektedir.

Tablo2- Dosya Bilgileri

29.03.2013- 02.09.2018 tarihlerinde Kurumumuza yapılan toplam başvuru sayısı	52.486
29.03.2013-02.09.2018 tarihlerinde sonuçlandırılan toplam başvuru sayısı	50.271
İşlemi Devam Eden Dosya Sayısı (İnceleme ve araştırması için yasal süresi devam eden)	2.215
Sonuçlandırma Yüzdesi	%95,78

Soru 3-

Kamu Denetçiliği Kurumu, Kuruma iletilen şikâyet başvurularını geçersiz sayabileceği gibi, başvurular hakkında birleştirme kararı, gönderme kararı, incelenemezlik kararı, dostane çözüm kararı, karar verilmesine yer olmadığına dair karar, ret kararı, kısmen tavsiye kısmen ret kararı ve tavsiye kararı verebilmektedir. Yapılan başvurular hakkında verilen kararlar yıl yıl ayrı belirtmek üzere nedir?

Cevap 3 –

Kurumumuza 29/3/2013 – 02/09/2018 tarihleri arasında verilen kararlara ilişkin bilgi aşağıdaki tabloda yer almaktadır.

Tablo 3: Yıllar İtibarıyla Karar Türlerine Göre Dağılım

Karar Türleri	2013 Yılı	2014 Yılı	2015 Yılı	2016 Yılı	2017 Yılı	2018 Yılı	Toplam
Gönderme Kararı	2155	2323	2205	1976	4629	3355	16643
İncelenemezlik Kararı	2240	2147	1759	1723	4381	4319	16369
Başvurunun Geçersiz Sayılması	329	80	42	53	56	46	606
Birleştirme Kararı	522	806	1025	354	2861	1866	7434
Ayırma Kararı						20	20
Mahalli İdarelere İlişkin Başvurular*	432	80	-	-	-		512
Dostane Çözüm Kararı	-	-	-	-	1575	1597	3172
KVYO	307	643	675	428	469	272	2794
Tavsiye Kararı	64	93	56	62	245	399	919
Ret Kararı	37	150	109	191	353	389	1229
K.Tavsiye K Ret Kararı	11	26	26	32	177	101	373
Toplam	6097	6348	5897	4819	14746	12364	50271

*29/03/2014 tarihinden önce gelen ve mevzuat gereği incelemeye alınamayan şikâyet başvuruları için yazılan bilgilendirme yazılarını göstermektedir.

Kurumumuzca verilen incelenemezlik karar oranlarının yüksekliğinin başlıca sebepleri arasında, Kurumumuza yapılan başvurularda menfaat ihlali koşulunun aranması, görev alanına girmeyen başvurularda Kurumumuzun görev alanını genişletmeme çabası ve yargı organlarınca incelemesi devam eden veya sonuçlandırılmış başvuruların Kurumumuzca incelenememesi yer almaktadır. Menfaat ihlalinin aranması şartının esnetilmesi ile ilgili Kurumumuzca çalışma başlatılmış bulunmaktadır.

Gönderme Karar oranının yüksek olmasının sebebi ise 6328 sayılı Kurum Kanunumuzda, idari başvuru yollarının tüketilmesinin şikâyet başvurularının incelenebilmesi için zaruri bir şart olarak düzenlenmiş olmasından kaynaklanmaktadır.

Soru 4

Kurum tarafından verilen kısmen tavsiye kısmen ret kararı ile tavsiye kararı kaçtır. İdare kurum tarafından verilen bu yöndeki kararların kaçına uymuştu. Kamu Denetçiliği Kurumunun bu yöndeki kararlarına uyum oranı yıl yıl belirtilmek üzere kaçtır?

Cevap 4-

Şikâyet başvuruları kapsamında Kurumumuz tarafından idarelere verilen tavsiye veya kısmen tavsiye kısmen ret kararlarıyla ilgili olarak; Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 31 nci maddesinin üçüncü fıkrasında “İlgili merci, tavsiye doğrultusunda tesis ettiği işlemi, aldığı önlemi veya tavsiye edilen çözümü uygulanabilir nitelikte görmediği takdirde bunun gerekçesini otuz gün içinde Kuruma bildirir” hükmü yer almaktadır. 2017 yılında “Kamu Denetçiliği Kurumu Teşkilat Yapısının Oluşturulmasına ve Personelin Çalışma Usul ve Esaslarına İlişkin Yönergesinde” yapılan değişiklikle Strateji Geliştirme Birimi bünyesinde Araştırma Takip ve Değerlendirme Bürosu kurulmuş olup, kararların takibi bu büro tarafından yapılmaktadır.

Kurumumuzca 2013 yılında 75, 2014 yılında 119, 2015 yılında 82, 2016 yılında 94, 2017 yılında 422 ve 2018 yılı 2 Eylül tarihi itibarıyla ise 500 olmak üzere toplam 1.292 adet kısmen tavsiye kısmen ret kararı ile tavsiye kararı verilmiştir.

Verilen bu kararlarımıza ilişkin olarak cevap veren idareler bazında uyum oranları ise;

- 2013 yılında %27,
- 2014 yılında %39,
- 2015 yılında % 37,
- 2016 yılında ise %42
- 2017 yılında ise % 65
- 2018 yılı 2 Eylül itibarıyla %64,05

oranında gerçekleşmiştir.

Tablo 3: Yıllar İtibarıyla Karar Türlerine Göre Dağılım

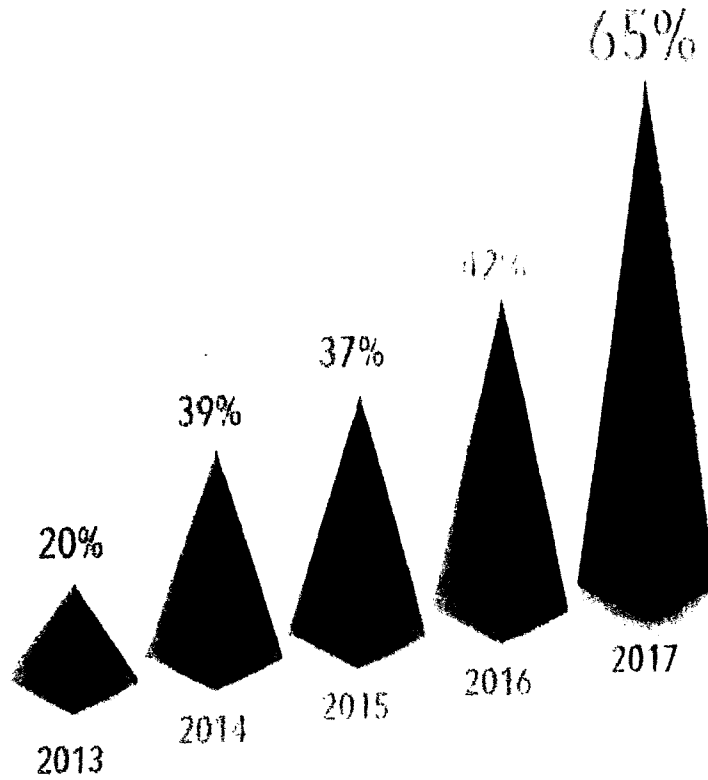
Karar Türleri	2013 Yılı	2014 Yılı	2015 Yılı	2016 Yılı	2017 Yılı	2018 Yılı	Genel Toplam
Tavsiye Kararı	64	93	56	62	245	399	919
Kısmen Tavsiye Kısmen Ret Kararı	11	26	26	32	177	101	373
Toplam	75	119	82	94	422	500	1.292
Tavsiye Kararlarına Uyum Oranı%	%27	%39	%37	%42	%65	%64,05	

Soru 5-

Kamu Denetçiliği Kurumu'nca verilen tavsiye kararlarına uymayan idareler hangileridir? KDK kararlarına uymayan Kurumlar ayrı ayrı belirtmek üzere kaç adet karara uymamıştır?

Cevap 5-

Dördüncü soruda da yer verildiği üzere tavsiye kararlarımıza uyma noktasında özellikle 2017 yılı itibariyle ciddi bir artış eğilimi gerçekleşmiş olup, 2018 yılında da bu eğilim devam etmektedir.

Bu kapsamda;

2018 yılında tavsiye yönünde verilen 500 adet kararımızla ilgili olarak; 327 idare kararımıza ilişkin uyup uymayacağı yönünde cevap verirken, 151 idare herhangi bir cevap vermemiş, 22 idare ise kararın kendisine ulaştığı bilgisini iletmıştır.

Kararlarımıza ilişkin cevap veren 327 idarenin cevapları değerlendirildiğinde ise;

◊ 207 idarenin kararımıza uyacağı,

◊ 120 idarenin uymayacağı,

anlaşılmıştır.

Tablo 4: 2 Eylül 2018 itibarıyla Tavsiye/Kısmi Tavsiye Kararlarına Uymayan İdareler Listesi

SIRA NO	TAVSİYE/KİSMİ TAVSİYE KARARLARINA UYMAYAN İDARELER	UYMADIĞI KARAR SAYISI*
1.	Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı**	23
2.	Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanlığı	13
3.	Milli Eğitim Bakanlığı	10
4.	Adalet Bakanlığı	5
5.	Esenboğa Gümrük Müdürlüğü	5
6.	İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı	5
7.	Milli Savunma Bakanlığı	5
8.	Orta Anadolu Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü	5
9.	Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı	5
10.	Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı	4
11.	Kadıköy Belediye Başkanlığı	4
12.	Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı	4
13.	Sağlık Bakanlığı	4
14.	Çevre ve Şehircilik Bakanlığı,	3
15.	Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı	3
16.	İçişleri Bakanlığı	3
17.	Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi Genel Müdürlüğü	3
18.	Ankara Üniversitesi Rektörlüğü	2
19.	Başbakanlık	2
20.	Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü	2
21.	Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı	2
22.	Devlet Personel Başkanlığı	2
23.	Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü	2
24.	Karayolları Genel Müdürlüğüne	2
25.	Trabzon Büyükşehir Belediye Başkanlığı	2
26.	Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği (TÜRMOB)	2
27.	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Rektörlüğü	1
28.	Ankara Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü	1
29.	Ardeşen Belediye Başkanlığı	1
30.	Beşiktaş Belediye Başkanlığı	1
31.	Bursa Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü	1
32.	Deniz Kuvvetleri Komutanlığı	1
33.	Dicle Üniversitesi Rektörlüğü	1
34.	Didim Belediye Başkanlığı	1
35.	Diyarbakır Su ve Kanalizasyon İdaresi	1
36.	Elazığ Belediye Başkanlığı	1
37.	Emniyet Genel Müdürlüğü	1
38.	Erzincan Üniversitesi Rektörlüğü	1
39.	Fatih Belediye Başkanlığı	1
40.	Gelir İdaresi Başkanlığı	1
41.	Gençlik ve Spor Bakanlığı	1
42.	İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü	1
43.	Kadirli Devlet Hastanesi Başhekimliği	1
44.	Kara Kuvvetleri Komutanlığına	1
45.	Karabük Üniversitesi Rektörlüğü	1

SIRA NO	TAVSİYE/KİSMİ TAVSİYE KARARLARINA UYMAYAN İDARELER	UYMADIĞI KARAR SAYISI
46.	Kastamonu Üniversitesi Rektörlüğü	1
47.	Kırıkkale İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü	1
48.	Kredi ve Yurtlar Genel Müdürlüğü	1
49.	Maliye Bakanlığı	1
50.	Milli Savunma Üniversitesi Rektörlüğü	1
51.	Muğla Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü	1
52.	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Rektörlüğü	1
53.	Orman ve Su İşleri Bakanlığı	1
54.	Ortahisar Belediye Başkanlığı	1
55.	Osmaniye Valiliği İl Sağlık Müdürlüğü	1
56.	Rize Valiliği	1
57.	Sahil Güvenlik Komutanlığı	1
58.	SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi	1
59.	Toplu Konut İdaresi Başkanlığı	1
60.	Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü	1
61.	Trabzon İl Emniyet Müdürlüğü	1
62.	Türk Hava Kurumu Üniversitesi Rektörlüğü	1
63.	Türkiye Futbol Federasyonu (TFF)	1
64.	Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı	1
65.	Vakıflar Genel Müdürlüğü	1
66.	Yenimahalle Belediye Başkanlığı	1
67.	Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı	1
TOPLAM		163*

*Aynı kararda birden fazla idare bulunabilmektedir.

** Her ne kadar Sosyal Güvenlik Kurumu tavsiye kararlarına en fazla uymayan idare görünse de Kurumumuzca 1 Ocak-2 Eylül 2018 tarihinde arasında toplam 120 karar ile en fazla tavsiye ve kısmen tavsiye kısmen ret kararı verilen idaredir.

Soru 6-

Kamu Denetçiliği Kurumu'nca verilen tavsiye kararlarına uymayan idareler hangileridir? KDK kararlarına uymayan Kurumlar ayrı ayrı belirtilmek üzere kaç adet karara uymamıştır?

Cevap 6-

2018 yılı 2 Eylül itibariyle uyulmayan Tavsiye ve K. Tavsiye K. Ret kararlarımız Ek 1'de sunulmaktadır.

Soru 7-

KDK kararlarına uymayan kurumlar hakkında bir yaptırım kararı uygulanamamaktadır. Kurumların KDK kararlarına uyma oranının artırılması için ne gibi önlemler alınması planlanmaktadır?

Cevap 7-

Kamu Denetçiliği Kurumunun kuruluşu, ülkemizde insan haklarının korunması ve kamu idaresinin iyileştirilmesi alanında hayata geçirilen uygulamaların başında gelmektedir. Bu

kapsamda, Kurumumuz idarenin insan hak ve özgürlüklerine saygılı bir şekilde görev yapmasına, kamu hizmetlerinin etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesine, kamu yönetiminde iyi yönetim ilkelerinin hayata geçirilmesine, bu kapsamda birey ve idare arasındaki sorunların önüne geçilmesine, toplumda hak arama kültürünün benimsenmesine ve güçlenmesine önemli katkılarda bulunmaktadır.

Etkin bir şikâyet mekanizmasıyla idarelerin hukuka ve hakkaniyete aykırı uygulamalarına karşı vatandaşları korumak ve kamu hizmetlerinin insan hakları ile iyi yönetim ilkeleri çerçevesinde yürütülmesine katkı sağlamak misyonunu üstlenen Kurumumuz, uzun vadede hak arama kültürünün yaygın olduğu bir toplum ve hizmet standartlarının yüksek olduğu bir kamu yönetiminin oluşmasında etkin bir rol oynamayı hedeflemektedir. Tüm bu hedefleri gerçekleştirebilmek için Kurumumuzun geniş kitleler tarafından tanınması ve benimsenmesi son derece önem arz etmektedir.

Dünya uygulamalarına bakıldığında Ombudsman kararları tavsiye niteliğinde olup yaptırımı bulunmamaktadır. Ombudsman kararlarının uyulma oranı ülke meclislerinin desteği, basın desteği, kamuoyu ve sivil toplum baskısı, uymayan idarelerin deşifresi v.b etkilerle yükselmektedir. Ombudsmanın başarısının bir yönünü kuşkusuz, kararlarının idareler tarafından uygulanması oluşturmaktadır. Bu anlamda dünyadaki örneklerine bakıldığında Ombudsmanın kararlara uyum oranlarının %80'ler civarında olduğu görülmektedir.

Kamu Denetçiliği Kurumu tarafından verilen kararların idareler tarafından uygulanmasının ilk aşamasını esasen Kurumun idareler, kamuoyu ve vatandaşlar nezdinde daha çok tanınması ve etkin bir farkındalığın ortaya konulması oluşturmaktadır. Gerçekten Kurum kararlarına uyulmasının yerleşik bir uygulama haline dönüşmesinin birden çok basamaklı bir merdiven olduğu düşünülecek olursa Kuruma ilişkin farkındalığın artırılmasına yönelik çalışmalar kuşkusuz merdivenin ilk basamağını oluşturacaktır. Bu kapsamda, Kurumun teşkilat yapısına ilişkin yönergesinde değişiklik yapılarak,

- Kurumumuzun “Kamuoyu nezdindeki farkındalığının artırılması hedefi” doğrultusunda Kurumun basınla ilişkilerinin olumlu şekilde yürütülmesinde ve Kurumun tanıtılmasında etkin rol oynayacak **Basın Danışmanlığı**,
- Kurumsal iletişimin gerek kamuoyu nezdinde gerek kamu kurumlarında gerekse sivil toplum örgütleri ve diğer kuruluşlarda daha sistematik ve profesyonel bir bakış açısı ile işlevsellik kazandırılmasını teminen **Kurumsal İletişim Birimi** oluşturulmuştur.

Bu birimlerin faaliyetleri sonucunda Kurum hem kamuoyu hem de idareler nezdinde daha fazla tanınır olmuştur.

Şikâyet başvuruları kapsamında Kurumumuz tarafından idarelere verilen tavsiye veya kısmen tavsiye kısmen ret kararlarıyla ilgili olarak; Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 31 nci maddesinin üçüncü fıkrasında “İlgili merci, tavsiye doğrultusunda tesis ettiği işlemi, aldığı önlemleri veya tavsiye edilen çözümü uygulanabilir nitelikte görmediği takdirde bunun gerekçesini otuz gün içinde Kuruma bildirir” hükmü yer almaktadır. Bu kapsamda Kamu Denetçiliği Kurumu tarafından verilen kararların idareler tarafından uygulanmasının ikinci aşamasını yukarıda adı geçen Yönergede 03 Mayıs 2017 tarihli değişiklik ile Araştırma, Takip ve Değerlendirme Bürosunu kurulmuş olup, tavsiye, gönderme, dostane çözüm kararlarının etkin takibinin yapılması bu büro tarafından yürütülmektedir.

Oluşturulan bu büronun, gerek kararların takibi gerekse idarelerle olan etkin iletişim noktasında gerçekleştirdiği faaliyetler ile kararlara uyum oranlarında artışlar yaşanan artışta önemli bir paya sahip olduğu düşünülmektedir.

Diğer yandan Kurumumuzun her takvim yılı sonunda, yürüttüğü faaliyetleri ve önerilerini kapsayan Yıllık Raporu, 6328 sayılı Kurum Kanununun 22 nci maddesi uyarınca Dilekçe ve İnsan Hakları Komisyonu üyelerinden oluşan Karma Komisyona sunulmakta ve Meclis Genel Kurulunda da görüşülmektedir. Bu kapsamda Kurumumuz, denetim faaliyetlerini Türkiye Büyük Millet Meclisi adına gerçekleştirmekte ve gücünü Yüce Meclisin manevi şahsiyetinden almaktadır.

Dilekçe ve İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu üyelerinden kurulu Karma Komisyon, Dilekçe Komisyonu Başkanı başkanlığında Yıllık Raporunu görüşmek üzere toplanmakta ve Kamu Başdenetçisi tarafından Yıllık Rapor sunumu gerçekleştirilmektedir. Özellikle 2016 ve 2017 Yıllık Raporlarının Alt Komisyon toplantılarında Kurumumuzun verdiği tavsiye kararlarına uymayan, uyamayan ya da istediği bilgi ve belge taleplerine olumlu yaklaşmayan kurum temsilcilerini dinlemiştir. Komisyonca gerçekleştirilen bu faaliyetin idarelerce kararlara uyum noktasına ciddi olumlu yansımalarının olduğu gözlenmiştir. Bu faaliyetin yılda birkaç kez tekrarlanması durumunda kararlara uyumun daha fazla olacağı değerlendirilmektedir.

Soru 8-

Kamu Denetçiliği Kurumunun 2013, 2014, 2015 ve 2016 yıllık raporları ancak bu yılbaşında TBMM Genel Kurulu'nda görüşülebilmiş, görüşmeler sırasında tüm parti grupları, sonraki raporların görüşülmesinde gecikme yaşanmaması gerektiği yönünde görüş bildirmişti. Kurumun 2017 yılı raporu 2018 yılı içinde TBMM Genel Kurulu'nda görüşülecek midir?

Cevap 8-

Kurumumuzun 2013, 2014, 2015 ve 2016 Yıllık Raporları hakkında Dilekçe Komisyonu ile İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyelerinden Kurulu Karma Komisyon Raporları, 12 Ocak 2018 tarihinde TBMM Genel Kurulunda görüşülmüştür.

2017 Yıllık Raporumuza ait tüm komisyon ve alt komisyon süreçleri tamamlanarak 28 Mart 2018 tarihli ikinci Karma Komisyon toplantısı ile KDK 2017 Yıllık Raporu hakkındaki Alt Karma Komisyon Raporu üyelerin oybirliği ile kabul edilmiş olup, 2017 yılı Yıllık Raporunun 2018 yılı içerisinde Genel Kurul'da görüşülmesi hususu ise Yüce Meclisimizin takdirlerindedir.

2017/9914	Başvuranın, Harp Okulu sınavlarında başarılı olmasına rağmen askeri öğrenci olmayacağına dair verilen sağlık raporu nedeniyle askeri öğrenci olmadığını, tedavi için başvurduğu hastanelerde ise hasta olmadığını gerekçesiyle tedavisinin yapılmadığı iddiasıyla, hasta ise tedavisinin yapılması hasta değil ise askeri öğrenci seçim aşamalarına devam etme talebi hakkındadır.	SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ GÜLHANE EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ, MİLLİ SAVUNMA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ	MSÜ Harp Okulu öğrenci temini kapsamında icra edilen sınavlarda başarılı olan öğrenci adayının sağlık raporu işlemleri için sevk edildiği hastanece sağlık kurulu işlemlerini ivedi olarak yapılması gerektiği şeklinde Sağlık Muayene Yönergesinde düzenleme olmakla beraber, bir adayın sağlık kurulu işlemlerinin belirli bir süre içerisinde tamamlanması yönünde bir düzenleme bulunmadığı, Her adayın sağlık kurulu işlemlerinin farklı zamanlarda sonuçlanması nedeniyle önceki aşamalarda başarılı olan adayların sonuçlarının sağlık raporu işlemleri beklenmeksizin açıklandığı ve başvuranın olumlu sağlık raporu alınmasına müteakip Kara Harp Okuluna asıl 421'inci sıradan kayıt yaptırma hakkına sahip olacağı, Tıbbi bilirkişi raporunda geçici TSH yüksekliğinin dışlanması ve "Subklinik Hipotiroidi" tanısının kesinleşmesi amacı ile 1-3 ay sonra tetkiklerin tekrarlanması gerektiği, başvuranın Temmuz 2017'de geçici bir dönem "subklinik hipotiroidi" ile uyumlu laboratuvar bulgularının olduğu, daha sonra söz konusu tablonun düzeldiği, sonraki dönemde ve bilirkişi tarafından yaptırılan tetkiklerin sonuçlarına göre (TSH, serbest T4, Serbest T3, Anti TPO ve Anti-Tiroglobulin değerlerini normal, tiroid USG'sinde tiroid parankimi heterojen, tiroid vaskülaritesi minimal artmış) "subklinik hipotiroidi" tablosunun mevcut olmadığı, Hacettepe Üniversitesi İç Hastalıkları Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Bilim Dalı Başkanlığı öğretim üyesi tarafından sunulan görüşte; Subklinik hipotiroidi tanısı konulması için 17 günün kısa bir süre olduğu, tanının konulması için ölçüm sonrası takipte özellikle antikor pozitifliği olan vakalarda 1 yıla kadar izlem yapılabileceği, bir dönem subklinik hipotiroidizm ile uyumlu hormon sonuçlarının saptanmasının tiroid antikor pozitif olan vakalarda ise tiroid hastalığı gelişim riskinde artışa yol açabildiği, bu riskin tiroid antikor düzeyi negatif olan vakalarda ise oldukça düşük olduğu, başvurana subklinik hipotiroidi tanısı konulabilmesi için elde edilen verilerin yeterli görülmediği, Türkiye Endokrinoloji ve Metabolizma Derneğinin 2017 Yılı Tiroid Hastalıkları Tanı ve Tedavi Kılavuzunda da TSH yüksekliğinin 1-3 ay içindeki tekrarlanan benzer bir sonuçla teyit edilmesi ve gerekirse ayırıcı tanının da yapılması gerektiği, açıklanan gerekçeler ve dosya kapsamına göre başvurunun kabulüne, gerekli tetkikler yapılarak sağlık kurulu raporu düzenlenmesi yönünde Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim Ve Araştırma Hastanesine Tavsiyede Bulunulmasına, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi tarafından düzenlenecek sağlık kurulu raporu çerçevesinde başvuranın durumunun tekrar değerlendirilmesi yönünde Milli Savunma Üniversitesi Rektörlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verilmiştir.
-----------	--	--	---

2017/9860	Başvuran; İstanbul İli Kadıköy İlçesi Eğitim Mahallesi Hakkı Manço Caddesi No:1/1 adresindeki bağımsız bölümün maliki olduğu, söz konusu bağımsız bölüm ile ilgili olarak yapılmış olan kira yardımı hususunda, riskli yapı onay tarihinden sonra riskli yapıya taşındığı gerekçesiyle yardımın iptal edildiği ve bu hususta hesabına yatırılan 9.735 TL'nin yasal faizi hesaplanmak sureti ile iade edilmesi gerektiğinin Kadıköy Belediye Başkanlığı'nın yazısı ile tarafına bildirildiği, bu hususta itirazda bulunduğu ancak itirazının reddedildiğinden bahisle iade işleminin iptali ile mağduriyetinin giderilmesini talep etmektedir.	KADIKÖY BELEDİYE BAŞKANLIĞI	6306 sayılı Kanun, 6306 sayılı Kanunun Uygulama Yönetmeliği ile 20/01/2015 ve 15/03/2017 tarihli Kira Yardımı Uygulama Kılavuzu çerçevesinde bir değerlendirme yapılması gerekmektedir. 6306 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası incelendiğinde, kira yardımına hak kazanma koşullarına ilişkin herhangi bir düzenlemenin bulunmadığı görülmektedir. 6306 sayılı Kanunun Uygulama Yönetmeliğinin kira yardımını düzenleyen 16'ncı maddesinin ilk fıkrası incelendiğinde, Kanundan farklı bir düzenlemeye yer verilmeyerek, anlaşma ile tahliye edilen uygulama alanındaki yapıların maliklerine ve fıkra da sayılan diğer hak sahiplerine, tahliye tarihinden itibaren, kira yardımında bulunulabileceğinin düzenlendiği görülmektedir. Bu düzenlemeyle de belirli bir tarihte riskli yapıda ikamet etme şartı getirilmemiştir. 20/01/2015 tarihli Kira Yardımı Uygulamaları Kılavuzu'nda, kira yardımı ödemelerinde riskli olarak tespit edilen yapıda ikamet şartı arandığı, buna ilişkin olarak malikten sadece riskli olarak tespit edilen yapıda ikamet ettiğine ve riskli olarak tespit edilen yapıyı tahliye ettiğine dair eski ve yeni adresi gösteren adres bilgileri raporu isteneceği, bunun dışında riskli yapı onay tarihinde riskli yapıda ikamet etme gibi bir koşulun aranmadığı görülmektedir. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; başvurana yapılan kira yardımı ödemelerinin iade edilmesi gerektiği yönündeki idari işlemin iptal edilerek, varsa kalan kira yardımı ödemelerinin yapılması hususunda makul sürede işlem tesisi için Kadıköy Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verilmiştir. Kadıköy Belediye Başkanlığı'na kira yardımı konusunda verilen 2017/12049 ve 2017/11913 sayılı kararlar mevcuttur.
-----------	--	---	---

İdarenin, başvuranı, engelliler için indirimli bina vergisi oranı (sıfır) uygulamasından 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu'nun (mülga) mükerrer 8'inci maddesi hükmünü gerekçe göstererek yararlandırmadığı; bununla birlikte, başvuranın ilgili mevzuat ile belirlenen diğer şartları taşımadığı yönünde herhangi bir tespit ve itirazının da bulunmadığı anlaşılmış olup, uyuşmazlığa ilişkin değerlendirmeler bu çerçevede yapılmıştır. Bu bağlamda, başvuranın vergi indiriminden yararlandırılmaması için gerekçe gösterilen ilgili kanun maddesinin mülga olduğu, engellilerin indirimli bina vergisi oranı (sıfır) uygulamasından ilgili mevzuat gereğince yararlandırılması gerektiği, şikâyetçinin sahip olduğu meskeninde bizzat oturmasının veya herhangi bir gelirin olmasının indirimli vergi oranından faydalanmasına engel teşkil etmeyeceği hususları tespit edilmiştir.

Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından yayımlanan "Engelliler İçin Vergi Rehberi" inde ; "İndirimli vergi oranının uygulanması için meskende bizzat oturma şartı aranmamaktadır. Bu nedenle, sahip olduğu tek meskeni kiraya verip, kendisi başka yerde oturan engelli de diğer şartları taşımak kaydıyla emlak vergisi ödemeyecektir." şeklinde belirtilmektedir.

İlgili mevzuat kapsamında; şikâyetçinin, Kentkoop Mahallesi Cengiz Aytmatov Caddesi Güvenç Sitesi 18. Blok No: 2 adresindeki gayri menkuldünden gelir elde etmesinin vergi muafiyetini engelleyecek bir durum olmadığı, engellilerin indirimli bina vergisi oranı (sıfır) uygulamasından yararlanması için engelinin herhangi bir gelirin bulunup bulunmaması ve sahip olduğu meskeni kiraya verip vermediğinin bir kıstas olarak değerlendirilmediği anlaşılmaktadır.

Yukarıdan bu yana tüm açıklananlar, şikâyetçinin iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; engelli olduğunu belirten şikâyetçinin, Mülga olan 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun mükerrer 8 inci addesigereğince indirimli bina vergisi oranı (sıfır) uygulamasından yararlandırılmamasının hukuka aykırı olduğu tespit edilmiş olup dosya kapsamına göre, şikâyetin kabulüne; başvuranın, engelliler için indirimli bina vergisi oranı (sıfır) uygulamasından yararlandırılması ve yürütülen işlemlerde vergi hatası yapıp yapılmadığı tespit edilerek, vergi hatası tespit edilmesi halinde 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun ilgili hükümleri çerçevesinde gerekli düzeltme işlemlerinin tesisi hususlarında Yenimahalle Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verilmiştir.

Başvuran, tapuya kayıtlı bir tane evi bulunduğunu, Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi tarafından düzenlenmiş Engelli Sağlık Kurulu Raporuna istinaden Yenimahalle Belediye Başkanlığına başvurarak emlak vergisinden muaf olmak ve geçmiş yıllara ait ödenmiş vergilerinin iadesi için talepte bulunduğunu, idarenin bu talebi reddettiğini iddia ederek konunun çözüme ulaştırılmasını talep etmektedir.

YENİMAHALLE
BELEDİYE
BAŞKANLIĞI

Somut olayda, 19/10/2016 tarihli ve NWHAN4 no'lu reçetede "Vesicare" adlı ilaç için "Oksibutini"ni tolere edemeyen hastalarda reçete edilebilir" ibaresi yazılmamış olması sebebiyle bu eksikliğin ancak e-reçetenin iade edilmesi akabinde, "yetki ve usulde paralellik ilkesi" gereğince e-reçeteyi düzenleyen hekim tarafından MEDULA sistemi üzerinde işlem yapmak suretiyle giderilmesinin mümkün bulunduğu, ancak somut olayda başvuranın İtiraz Komisyonuna yaptığı itirazın da, e-reçetede bu eksikliğin iade dönüşü oksibutinin intoleransı e-reçeteye eklenmediği gerekçesiyle reddedildiği, bu kararın, başvuranın katılmadığı İtiraz Komisyonu toplantısında Komisyonun diğer 3 üyesi tarafından oybirliği ile alınarak kesinleştiği, dolayısıyla başvuru konusu kesinti işleminin (gerekçesinin) hukuka uygun bulunduğu, değerlendirilmiştir. Diğer yandan, başvuranın reçetenin iadesi akabinde ilacı reçete eden hekime düzeltme yaptırdığı iddiasına karşın söz konusu düzeltmenin iade dönüşü e-reçeteye eklenmediği gerekçesiyle kesinti yapıldığı anlaşılmakta birliktedir. Diğer yandan, başvuranın yukarıda yer verilen Protokol'de hekim tarafından yapılan düzeltme işlemlerinin eczacı tarafından Medula üzerinden kontrol edilmesini gerektirdiği hususunda bir açıklama olmadığı, kaldı ki eczacı tarafından bu kontrolün (hekim tarafından sistem üzerinden düzeltmenin yapılmasıyla) yapılabilmesi için Kurum tarafından iade işleminin posta tarihinin sisteme girilmesi gerektiği iddia edilmektedir.

Başvuranın bu iddiasına yönelik olarak şikâyet edilen idare cevabi yazısında reçetelerde iade kodu işlenmişse hekimin e-reçeteye ekleme yapabileceği, ancak fatura örnekleme yöntemiyle inceleniyorsa ve iade posta tarihi Kurum personeline girilmemişse (reçeteye iade kodu işlenirse de) eczanenin iade reçete kaydına ve hekimin ekleme yaptığı e-reçete kaydına erişemeyeceği, bu durumda eczacının reçetede düzeltme yapıp yapmadığı bilgisini Kurum reçete kontrol biriminden öğrenebileceği hususlarının belirtildiği, dolayısıyla idarenin başvuranın iddialarının aksini kanıtlayacak bir husus sunmadığı kanaatine varılmıştır. Somut olayda başvuranın reçetenin iadesi akabinde ilacı reçete eden hekime düzeltme yaptırdığı iddiasının bulunduğu, ilgili hekimin ifadesinin de bu ilacın kendisi tarafından yazıldığı ve ilaç için "oksibutini tolere edemeyen veya yanıt almayan hasta" ibaresinin sonradan kendisi tarafından eklendiği ve düzeltme yapıldıktan sonra e-reçete çıktısının ilgili eczaneye verildiği yönünde olduğu, bu sebeple başvuranın yükümlülüğünü yerine getirdiğinin kabulü gerektiği, zira eczanenin (iade posta tarihi Kurum personeline girilmemişse) iade reçete kaydına ve hekimin ekleme yaptığı e-reçete kaydına erişemeyeceği, bu durumun eczacının herhangi bir kusurundan kaynaklanmadığı, bu durumda eczacının reçetede düzeltme yapıp yapılmadığı bilgisini sadece Kurum reçete kontrol biriminden öğrenmesinin mümkün bulunduğu, ancak eczacıya böyle bir yükümlülüğün verilmesinin ilgili Protokol hükümleri gereği mümkün bulunmadığı gibi hakkaniyet kuralları ile de bağdaşmayacağı, Kurumumuzca yapılan değerlendirmeye neticesinde; Kurumun bizzat kendisinin bilgi yükleyerek oluşturduğu ve tek denetleyicisi olduğu sistemde düzenlenen e-reçete kaydına erişme hakkı bulunmayan başvuranın reçetenin iadesi akabinde ilacı reçete eden hekime düzeltme yaptırdığı ve ilgili hekimin de bu hususu doğruladığı, bu sebeple başvuranın bahsi geçen Protokol hükümleri gereği yükümlülüğünü yerine getirdiği hususları dikkate alındığında, başvuru konusu işlemin hakkaniyete uygun bulunmadığı değerlendirilmiş olup başvurunun kabulüne, başvuranın, sahibi ve mesul müdürü olduğu eczaneye ait reçeteden yapılan kesinti nedeniyle uğradığı mağduriyetin giderilmesi yönünde makul sürede işlem tesis edilmesi hususunda Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Genel Sağlık Sigortası Genel Müdürlüğü'ne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

SOSYAL
GÜVENLİK
KURUMU
BAŞKANLIĞI,
(GENEL SAĞLIK
SİĞORTASI
GENEL
MÜDÜRLÜĞÜ)

Başvuranın sahibi ve mesul müdürü olduğu eczaneye ait reçeteden yapılan kesintisinin iptal edilmesi talebi hakkındadır.

Somut olayda; başvuranın Avukatlık Mesleğinden Adli Yargı Hâkim ve Savcı Adaylığına Geçiş Mülakat Sınavına 06/03/2017 tarihinde girdiği, komisyon üyeleri tarafından takdir edilen sözlü puan notu ortalamasının 60 olması ve sözlü notunun 70 puanı altında kalması nedeniyle sözlü sınavda başarısız olduğu, sınav komisyonunun yedi üyesi tarafından her bir kriter için davacıya verilen puanların tutanak altına alınmakla birlikte notların gerekçelerinin kayıt altına alınmadığı, sınavda sorulan soruların ve adaylarca verilen cevapların tutanağa bağlanmadığı anlaşılmaktadır.

İdare tarafından Kurumumuza gönderilen komisyon değerlendirme formları incelendiğinde ise, komisyon üyeleri tarafından yapılan değerlendirmeler ve bu değerlendirmeler neticesinde verilen puanların birbirini destekler nitelikte olduğu, bu nedenle idarenin takdir yetkisini, kamu düzenini bozacak şekilde kullanmadığı değerlendirilmiş olup sözlü sınav değerlendirme tutanağındaki puanlamaya ilişkin takdir yetkisinin kamu yararı ve hizmet gereklerine aykırı olarak kullanıldığı ve sübjektif bir değerlendirme yapıldığına dair herhangi bir bilgi ve belgeye de rastlanılmadığından bahsi geçen sözlü sınavın usul ve esaslara uygun olarak yapıldığı kanaatine varılmıştır. Güvenlik soruşturması ve/veya arşiv araştırması yapılmasında gizliliğe riayet edilmesi, Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması Yönetmeliğinin "Gizliliğe Uyuma" başlıklı 13 üncü maddesinde düzenlenmiştir. 4982 sayılı Bilgi Edinme Kanununun "Gizli bilgileri ayrıarak bilgi veya belge verme" başlıklı 9 uncu maddesinde ise sadece gizlilik dereceli olmayan veya açıklanması yasaklanmayan bilgilerin paylaşılmaması hükmü yer almaktadır. Bu kapsamda gizliliğe riayet etmekle yükümlü olan idarenin gizli mahiyette yer alan bilgi ve belgeleri paylaşması yapılan değerlendirme neticesinde; başvuranın katılmış olduğu aykırılık saptanmamıştır. Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; başvuranın katılmış olduğu hâkim ve savcı adaylığına geçiş mülakat sınavının, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun "Yazılı yarışma sınavı ve mülakatın yapıldığı şekli" başlıklı 9/A maddesi hükümlerine uygun yapıldığı, başvuranın hakkındaki güvenlik soruşturması sonucunun tarafına gönderilmesi talebinin ise 4982 sayılı Bilgi Edinme Kanununun "Gizli bilgileri ayrıarak bilgi veya belge verme" başlıklı 9 uncu maddesi ve Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması Yönetmeliğinin "Gizliliğe Uyuma" başlıklı 13 üncü maddesi kapsamında yerine getirilmesinin mümkün olmaması anlaşılmıştır. Bu sebeplerle başvuruya konu her iki idari işlemden hukuka ve hakkaniyete aykırılık tespit edilememiştir. Başvuranın sözlü sınavın yeniden değerlendirilmesi talebi ile güvenlik soruşturması sonucunun tarafına gönderilmesi talebinin reddine; Sözlü sınavların iyi yönetim ilkelerinden olan "nesnellik", "tarafsızlık", "şeffaflık", "hesap verilebilirlik" ve "kararların gerekçeli olması" ilkelerine uygun yapılmasını teminen, İdarenin bundan sonra düzenleyeceği sözlü sınavlar öncesinde bilgi soruları yanında cevap anahtarlarını hazırlaması, sınavlara giren adaylara verilen puanların gerekçelerini ortaya koyacak tedbirler alması yönünde Adalet Bakanlığı'na Tavsiyede Bulunulmasına; karar verilmiştir.

ADALET BAKANLIĞI

Başvuran, 24 Aralık 2016 tarihinde yapılan Avukatlık Mesleğinden Adli Yargı Hâkim ve Savcı Adaylığına Geçiş Sınavını kazandığını, Mart ayında yapılan mülakatta sorulan sorulara doğru cevap vermesine rağmen elendiğini belirterek, mülakat sınavında elenmesinde etkili olan faktörlerin neler olduğu ile hakkında olumsuz bir güvenlik soruşturması varsa bununla ilgili bilgi ve belgelerin tarafına gönderilmesini, ayrıca mülakat sonucunun yeniden değerlendirilmesini talep etmektedir.

2017/8837

2017/8806	Beşiktaş Belediyesi Takdir Komisyonu Başkanlığı tarafından tesis edilen 22.06.2017 tarih ve 2017/22 sayılı Takdir Komisyonu Kararının geri alınması, kaldırılması, değiştirilmesi veya düzeltilmesi yolunda tavsiye kararı tesis edilmesi talebinde bulunmaktadır.	BEŞİKTAŞ BELEDİYE BAŞKANLIĞI	213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 49 uncu maddesinin (b) fıkrasında, takdir komisyonlarının dört yılda bir arsalar ve araziye ait asgari ölçüde metrekare birim değerlerini takdir edebilecekleri hükme bağlanmış olup, bu madde kapsamında birim metrekare değerleri en son 2013 yılında takdir edilmiştir. Diğer taraftan, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 9/b ve 19/b maddelerinde, bina ve arazi vergisi mükellefiyetinin, dört yılda bir yapılan takdir işlemlerinde takdir işleminin yapıldığı tarihi takip eden bütçe yılından itibaren başlayacağı hükme bağlanmıştır. 1319 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasında, vergi değerinin, mükellefiyetin başlangıç yılını takip eden yıldan itibaren her yıl, bir önceki yıla ait vergi değerinin Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca aynı yıl için tespit edilen yeniden değerlendirme oranının yarısı nispetinde artırılması suretiyle bulunacağı; üçüncü fıkrasında da 33 üncü maddeye göre (8 numaralı fıkra hariç) mükellefiyet tesisi gereken hallerde, Vergi Usul Kanununun mükerrer 49 uncu maddesinin (b) fıkrasına göre belirlenen arsa ve arazi metrekare birim değerlerinin, takdir işleminin yapıldığı yılı takip eden ikinci yılın başından başlamak suretiyle her yıl, bir önceki yıl birim değerinin Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre aynı yıl için tespit edilmiş bulunan yeniden değerlendirme oranının yarısı nispetinde artırılması suretiyle dikkate alınacağı hükme bağlanmıştır. Anayasa Mahkemesi içtihatlarında; Anayasa'nın 35 nci maddesine göre kişilerin mülkiyet haklarının ancak kanunun öngördüğü usullerle ve kamu yararı gereği sınırlandırılacağı, Anayasa'nın 13 üncü maddesinde yer alan ölçütlülük ilkesi gereği kişilerin mülkiyet haklarının sınırlandırılması hâlinde elde edilmek istenen kamu yararı ile bireyin hakları arasında adil bir denge kurulması gerektiği vurgulanmaktadır. AİHM kararlarında da benzer şekilde, mülkiyet hakkına yapılan bir müdahalenin Söleşme'ye uygunluğu denetlenirken yapılan müdahalenin kamu yararı ya da genel yararı amaçlamasının yanı sıra toplumun genel yararı ile birey haklarının korunması arasında adil bir dengenin de gözetilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Ölçütlülük ilkesi, "elverişlilik", "gereklilik" ve "orantılılık" olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. "Elverişlilik", öngörülen müdahalenin, ulaşılacak istenen amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, "gereklilik", ulaşılacak istenen amaç bakımından müdahalenin zorunlu olmasını, yani aynı amaca daha hafif bir müdahale ile ulaşılmasının mümkün olmasını, "orantılılık" ise bireyin hakkına yapılan müdahale ile ulaşılacak istenen amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir. İlgili mevzuat hükümlerine göre kurulan ve görevleri belirlenen Takdir Komisyonlarının, arsalar ve araziye ait asgari ölçüde birim değer tespitine dört yılda bir takdir edebilecekleri hususu dikkate alındığında İdarenin uyumsuzluk konusu yapılan işleminde takdir yetkisinin bulunduğu açıktır. Ancak İdareye yasalarla tanınan takdir yetkisi mutlak olmayıp, kamu yararı ve hizmet gerekleri ile sınırlıdır. İdare takdir yetkisini kullanırken kendisine verilen yetkinin amacı doğrultusunda hareket etmeli, nesnellik ve tarafsızlık içinde davranmalı, orantılılık ilkesine uymalı, kanunlar özel koşullar öngörmüşse bunlara uymalı, bu yetkiyi kamu yararı için ve gerekçeli olarak kullanmalıdır. Beşiktaş Belediye Başkanlığından alınan cevabi yazı ve eklerinin tetkikinden; şikayet konusu olan ve "Zorlu Center olarak ayrıca adlandırılan" yer ile ilgili takdir edilen arsa m2 birim değeri ile aynı mahallede bulunan diğer site, ada parsel, cadde ve sokaklar yönünden belirlenen değerler arasındaki farkların gerekçesini gösteren veya takdir edilen arsa m2 birim değerini etkileyecek olan ulaşım, alt yapı, kamu hizmetlerinden yararlanma, imar durumu gibi farklılıkları belirten, bilirkişi raporu veya
-----------	--	------------------------------	---

teknik elamanlardan yararlanıldığına ilişkin herhangi bir bilgi, görüş veya belge tespit edilememiştir. Diğer taraftan mezkûr Takdir Komisyonu Kararına ilişkin olarak "KARAR ZABTI" başlıklı belgede, "...Levazım Mahallesi cadde ve sokaklarına ait asgari arsa birim m2 değerlerinin tespitine ilişkin takdir kararında (Merkez komisyonu incelemesinden geçmek suretiyle) değişiklik yapılmasına gerek görülünler yeniden değerlendirilmiş olup, karara bağlanması için komisyonumuzun 22/06/2017 tarihinde toplantısına dair keyfiyet gösterir iş bu zabıt tanzim edildi." Açıklamalarının yer aldığı ve söz konusu "Karar Zabtı" nda Ticaret Odası temsilcisi tarafından; "1- Kurumumuza bilgi verilmeden ve komisyon toplantısına davet edilmeden evrak üzerinden karar alınması, 2- Değerlemeye ilişkin herhangi bir bilgi veya belgenin Kurumumuzla paylaşılmanması, 3- Vatandaşların mülkiyet hakkı ve kamu yararı dengesinin hangi kriterlere göre sağlandığının Kurumumuza ve Komisyonu izah edilmemesi gerekçeleri ile her türlü hukuki haklarımız saklı kalmak kaydıyla Komisyon kararına katılmayıp red ediyoruz" şerhinin konulduğu, Mahalle Muhtarı tarafından da "Artış oranları yüksektir. Ülkenin bazı bölgelerinde ekonomik şeklindeki şerhle, "Karar Zabtı" nın imza edildiği tespit edilmiştir. Ülkemizin bazı bölgelerinde ekonomik gerekçelerle örtüşmeyecek düzeyde emlak vergisi değerleri belirlendiğine ilişkin yaygın şikâyetler sonrasında, 5/12/2017 tarihli ve 30261 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 7061 Sayılı "Bazı Vergi Kanunları ile Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" un 35 nci maddesi ile Emlak Vergisi Kanunu'na eklenen Geçici 23 üncü madde ile; "Takdir komisyonlarının 2017 yılında 2018 yılı için takdir edilen asgari ölçüde arsa ve arazi metrekare birim değerleri, 2017 yılı için uygulanan birim değerlerinin %50'sinden fazlasını aşması durumunda, 2018 yılına ilişkin bina ve arazi vergi değerlerinin hesabında, 2017 yılı için uygulanan asgari ölçüde arsa ve arazi metrekare birim değerlerinin %50 fazlası esas alınır." düzenlenmesi yapılmıştır.

Başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat, yüksek mahkeme kararları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; Beşiktaş Belediyesi Takdir Komisyonu Başkanlığı'nın 22.06.2017 tarih ve 2017/22 sayılı Takdir Komisyonu Kararında; şikâyet konusu olan ve "Zorlu Center olarak ayrıca adlandırılan" yer ile, aynı mahallede bulunan diğer site, ada parsel, cadde ve sokaklar yönünden takdir edilen arsa m2 birim değeri arasındaki farklılığın gerekçesini, objektif ve makul bir şekilde gerekçelendirmediği ayrıca, Takdir komisyonlarının ilgili cadde, sokak veya değer bakımından farklı bölgeler ile turistik bölgelerde ilgili Valilerce tespit edilecek pafta ve adalarda m2 değeri en düşük olan arsaların, turistik bölgelerde parsel itibarıyla yapılan takdirlerde ilgili parsellerin takdirin yapıldığı tarihteki asgari ölçüde m2 birim değerlerinin tespit edilmesi gerekliliği dikkate alındığında, İstanbul Valiliği tarafından şikâyet konusu yer ile ilgili olarak turistik bölge olduğu gerekçesiyle ada, pafta, parsel bazında farklı değer tespit edilebileceğine dair bir karara yer verilmediği, bu nedenlerle İdarenin mezkûr 2017/22 sayılı Takdir Komisyonu kararı ile ölçütülük ve orantılılık ilkelerine aykırı bir şekilde takdir yetkisini kullandığı kanaat ve sonucuna varılmıştır. açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre, şikâyetin kabulüne; Beşiktaş Belediyesi Takdir Komisyonu Başkanlığı'nın 22.06.2017 tarih ve 2017/22 sayılı Takdir Komisyonu Kararının 34 üncü maddesinde gösterilen ve Zorlu Center olarak adlandırılan taşınmazla ilişkin takdir edilen asgari m2 birim değerinin, Emlak Vergisi Kanunu'na eklenen Geçici 23 üncü maddede yer verilen hükümler de dikkate alınarak yeniden değerlendirilmesi için Beşiktaş Belediye Başkanlığı'na Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.

Kurum içi geçici görevlendirme; bir kamu kurumunun mevzuatla belirlenmiş olan görev alanı içinde yer alan "geçici" nitelikteki bir hizmeti yürütmek amacı ile gerçekleştirilmeli, görevlendirilecek memurların görev ve yetkileri net bir şekilde belirlenmelidir. Ayrıca sunulacak hizmet ile ilgili konuda uzmanlaşmış/durumu uygun olan kamu görevlilerinin hizmetlerine duyulan ihtiyaç net bir şekilde ortaya konulmalı, belli bir süre ile sınırlı olmalı ve atamaya yetkili amir tarafından yapılmalıdır. İdare ilçe müdürlüğünde personel kadrosu bulunmadığından ihtiyaç ve zorunluluktan kaynaklı başvuru idari bir görevle görevlendirmiştir.

Söz konusu görev, niteliği itibariyle süreklilik gerektiren bir görevdir. Başvuran ana görevini yapamadığından ve geçici görevin süresinde belli olmadığından dolayı görevlendirmesinin sonlandırılmasını talep etmektedir. Başvuranın ana görevinin tesis şefliği olmadığı ayrıca görevlendirme süresinin de bir yılı aştığı görülmektedir. Bu açıklamalar ve yerleşik içtihatlar dikkate alındığında, geçici görevlendirme işleminin stresi belirlenmediği, başvuranın asıl kadrosundan uzak tutulmasına yol açıcı nitelikte olduğu değerlendirilerek dolayısıyla bu işlemin hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı kanaatine ulaşılmaktadır. Zira sürekliliği olan bir hizmetin bu yolla görülmesi olanaklı bulunmamaktadır. İdare süreklilik gösteren hizmetlerinin yerine getirilmesinde ihtiyaç duyduğu belli nitelik ve sayıdaki kamu görevlisini, ilgili mevzuatındaki koşullar doğrultusunda sağlamalıdır. İdare, teşkilat yapısı ve mevzuatı gereği ilçelerde olmayan kadrolarını ildeki kadrolarından görevlendirme yoluyla temin etmektedir. Ancak bu durumun gerek idareyi gerekse personeli zorladığı anlaşılmaktadır. Zira ilçelerdeki tesisler yöredeki çocukların, gençlerin aslında tüm yöre sakinlerinin kullanması, spora katkı sağlaması, sporculara eşit imkânlarla yararlanabilme olanağını summası amacıyla kurulmaktadır. Aslında kamu yararı yüksek olan ve büyük yatırımlar yapılarak ilçe müdürlükleri bünyesinde kurulan bu tesislerin kadrolu personelinin de bulunması gerektiği ancak bu sayede istenen verimin alınabileceği açıktır. İlçelerde sadece müdür kadrosunun bulunması kamuya hizmetin sunulmasını zorlaştırmaktadır. Dolayısıyla kamu kaynaklarının etkin ve verimli kullanılabilmesi amacıyla idarenin, teşkilat yapısını gözden geçirerek ilçe müdürlüklerinde elzem olan personel kadrosunun temini için gerekli yasal çalışmayı yapması gerektiği kanaatine varılmaktadır. Çünkü hukuk devletin temel ilkelerinden biri "belirlilik"tir. Bu ilkeye göre hukuki düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuyla yer veremeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi de gereklidir. İdarenin görevlendirme yolu ile personel temin etme uygulaması personel arasında belirsizlik yaratmaktadır. Hukuk güvenliği, normların öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar (AYM, 17/04/2008 Tarihli, E.2005/5, K.2008/93 sayılı Kararı).

Dolayısıyla kamu yararı için ilçelerdeki kadro durumuna yönelik gerekli çalışmalar yapılması gerekmektedir.

İdarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuranın geçici görevlendirilmesinin sona ermesi talebinin idare tarafından reddedilmesi işleminin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu tespit edildiğinden İdareye, başvuranın talebini yerine getirmesi, Harcrah Kanununa göre alabileceği harcrah varsa ödemesi, Gençlik ve Spor Bakanlığına, Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüklerinde yaşanan personel sorununu kalıcı olarak çözmek amacıyla gerekli çalışmaları yapması, hususlarında tavsiye bulunulması gerektiği değerlendirilmek suretiyle Başvuranın, Kavaklıdere Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğündeki geçici görevine son verilmesi ve gerekli incelemeler yapılarak 6245 sayılı Harcrah Kanunu kapsamında ödenebilecek harcrah varsa ödenmesi hususlarında Muğla Valiliği Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü'ne Tavsiye Bulunulmasına, Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüklerinde müdür dışında bir kadro olmaması nedeniyle yaşanan personel sıkıntısının çözülmesi amacıyla gerekli çalışmalar yapılması yönünde Gençlik ve Spor Bakanlığı'na Tavsiye Bulunulmasına, karar verilmiştir.

Başvuran, Muğla Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğünde antrenör kadrosunda bulunup, merkezde bulunan Menşe Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğünde tesis amiri olarak görev yapıyorken Kavaklıdere Gençlik Hizmetleri ve İlçe Müdürlüğüne tesis amiri olarak geçici görevlendirildiğini belirterek kamu yararı gereği geçici görevinin sonlandırılmasını, alabileceği harcrah varsa ödenmesini ve ilçe müdürlüklerindeki kadro sorunu ile ilgili yasal çalışma yapılmasını talep etmektedir.

GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI,
(MUĞLA
GENÇLİK VE
SPOR İL
MÜDÜRLÜĞÜ)

2017/709	Başvuran, Kara Harp Okulunda teknisyeni sıhhi tesisat unvanıyla sivil memur olarak çalıştığını, tarafına nöbet görevi adı altında fazla çalışma yaptırıldığını, karşılığında izin ya da ücret verilmediğini, Anayasa'da yer alan dinlenme hakkı ve zorla çalıştırılma yasağının bu suretle ihlal edildiğini, başvurularından sonra çalışma koşullarının ağırlaştırıldığını belirterek, nöbet adı altında yaptırılan fazla çalışma karşılığında her 8 saat için bir gün izin ya da fazla çalışma ücreti ödenmesi talebiyle Kurumumuza başvurmuştur.	MİLLÎ SAVUNMA BAKANLIĞI	İdare tarafından gönderilen haftalık çalışma saatleri ve nöbet çizelgeleri incelendiğinde; başvuranın haftalık çalışma süresinin yaklaşık (nöbet sonrası kullandıkları izin süreleri de dikkate alınarak) 49 saat olduğu görülmüştür. Haftalık çalışma süresi 40 saat olarak kabul edildiğinde başvuranın ilave olarak aylık 36-40 saat fazla çalışma yaptığı görülmektedir. Anayasamızın 128 inci maddesinde, memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işlerinin kanunla düzenleneceği hükme bağlanmıştır. Devlet memurlarının belirlenmiş olan çalışma saatleri dışındaki fazla çalışmalarının telafi edilmesi konusunda mevzuatımızda iki sistemin benimsenmiştir. Buna göre fazla çalışmanın, ücretle ya da izin suretiyle telafi edilmesi gerekmektedir. Memurların fazla çalışmalarının ücretle karşılanması hususu, teşkilat kanunlarındaki hükümlere, 657 sayılı Kanunun 178 inci maddesine, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Ek 13 üncü maddesine, bütçe kanunlarına, toplu sözleşme hükümlerine dayanmaktadır. Fazla çalışmanın ücretle karşılanması konusunun mevzuatımızda özel olarak düzenlendiği, şartların tahdidi olarak sayıldığı ve usulü belirlendiğinden, bu durumlar dışında memurlara fazla çalışma ücreti ödenmesi mümkün bulunmamaktadır. Bu itibarla Kara Harp Okulunda görev yapan memurlara yaptıkları fazla çalışma karşılığında ücret ödenmesi mümkün düzenleme bulunmadığından başvurana yaptığı fazla çalışma karşılığında ücret ödenmesi mümkün bulunmamaktadır. Bu durumda, Kara Harp Okulunda görev yapan başvurana yaptığı fazla çalışma karşılığında, 657 sayılı Kanunun 178 inci maddesine istinaden her sekiz saati için bir gün hesabı ile izin verilmesi gerektiği değerlendirilmiştir. İdarenin, 185 Acil Arıza Odası tahsisi ve personelin 24 saat görev yaptığı düşünüldükçe dinlenmeleri maksadıyla kendilerine televizyon ve kanepeler, yiyecek ve içecek hazırlamak için mutfak ve müstakil duş imkânı tahsis edildiği, nöbet yerinin eskisine nazaran kolay ulaşılabilir bir binaya taşınma işleminin gerçekleştirildiği açıklamaları karşısında, çalışma koşullarının ağırlaştırıldığı yönünde bir tespit yapılamamıştır. Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; başvuranın, genel olarak haftalık çalışma süresi olan 40 saatin üstünde yaptığı fazla çalışmaları karşılığında 657 sayılı Kanunun 178 inci maddesi hükümlerine istinaden her sekiz saat için bir gün hesabıyla izin verilmesinin hukuken mümkün olduğu değerlendirildiğinden, başvuranın, yaptığı fazla çalışmalar karşılığında izin verilmesi talebinin reddedilmesi işleminde hukuka ve hakkaniyete uyarlık bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulü ile; Kara Harp Okulunun 7 gün 24 saat esasına göre görev yapması gerektiği hususu göz önüne alınarak, başvurana yaptırılan fazla çalışma karşılığında ilgili mevzuatında öngörülen şekilde izin verilmesi hususunda Millî Savunma Bakanlığı'na Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir. Aynı konuda ilgili idareye 4 tane Tavsiye Kararı verilmiştir.(2017/709, 2017/687, 2017/685, 2017/6799)
----------	---	-------------------------	---

2017/687	Yaptırılan fazla çalışma karşılığında ücret ödenmesi yada izin verilmesi talebi	MİLLÎ SAVUNMA BAKANLIĞI (KARA HARP OKULU KOMUTANLIĞI)	Milli Savunma Bakanlığı'na fazla çalışma konusunda verilen ve listemizde 8 nci, 9 uncu, 10 uncu ve 11 nci sırada yer alan 2017/709, 2017/687, 2017/685, 2017/679 sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.
2017/685	Yaptırılan fazla çalışma karşılığında ücret ödenmesi yada izin verilmesi talebi	MİLLÎ SAVUNMA BAKANLIĞI (KARA HARP OKULU KOMUTANLIĞI)	Milli Savunma Bakanlığı'na fazla çalışma konusunda verilen ve listemizde 8 nci, 9 uncu, 10 uncu ve 11 nci sırada yer alan 2017/709, 2017/687, 2017/685, 2017/679 sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.
2017/679	Yaptırılan fazla çalışma karşılığında ücret ödenmesi yada izin verilmesi talebi	MİLLÎ SAVUNMA BAKANLIĞI (KARA HARP OKULU KOMUTANLIĞI)	Milli Savunma Bakanlığı'na fazla çalışma konusunda verilen ve listemizde 8 nci, 9 uncu, 10 uncu ve 11 nci sırada yer alan 2017/709, 2017/687, 2017/685, 2017/679 sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.

2017/12323	Başvuran, 1997 yılı aralık ayında inşaata başladığını, 150 m²'den üç kat olarak yapmayı planladığı evini maddi zorluk nedeniyle sadece bir kat olarak yaptığını, bu durumu 1998 yılında SGK'ya bildirdiğini, arazinin meyilli olması nedeniyle su basmanının yüksek olduğunu, bu alanı garaj gibi fazla eşyalarını depolamak amacıyla kullandığını, 2006 yılında yapılan denetim sonucunda evinin 150 m² olduğu yönünde rapor tutulduğunu, bahsi geçen raporda hesaplanan m²'nin ilgili denetim elemanınca yanlış hesaplanması nedeniyle sigorta dosyasının kapanmadığını, 2016 yılında yeni bir denetim yapıldığını 80 m² lik fark işçiliği çıkarıldığını, fakat işçilik farkı tutarının hesaplanmasında inşaatın bitiş tarihinin 2010 yılı olarak tespit edildiğini, inşaatın tamamının 1998 yılında bitirildiğini ve hesaplanan fark işçilik ücretinin 1998 yılı esas alınması yönünde dilekçe ile başvurular yaptığını fakat başvuruların ret edildiğini belirtmektedir. Başvuranın 07.12.2017 tarihinde yapmış olduğu ek başvuruda SGK tarafından yeni bir ödeme	Başvuran 18.08.2015 tarihinde inşaat işi işyerinin 150m² lik kısmı dışında inşaat yapmadığını ve bundan sonra inşaat yapmayacağını belirterek iş yeri dosyasının kapatılması için Sosyal Güvenlik Kurumu Kayseri İl Müdürlüğüne başvuru yapmıştır. Kayseri İl Müdürlüğü tarafından 02/12/ 2015 tarihinde başvurunun adresinde genel teftiş yapılması Sosyal Güvenlik Denetmenlerinden talep edilmiş olup, 17.11.2016 tarihli raporda Sosyal Güvenlik Denetmen Yardımcısı M. M. i yapmış olduğu denetim sonucunda; "İnşaat işyerinde yapılan ölçümde inşaatın yapı ruhsatına uygun olmadığını gördüğünü, yapılan giriş katının 190m², garajında 40m² olduğunun tespit edildiğini ve inşaat alanının toplam 230m² olduğunu belirtmiş, ayrıca 2001 yılında N. H. ... tarafından yapılan denetimde garaj yapıldığına dair bir ifadenin kullanılmadığı ifade edilmiş olup inşaatın bitiş tarihi olarak da durum tespit tutanağında kayıtlı tarihin esas alınması gerektiği belirtilmiştir." Yapılan son denetim neticesinde başvuranın Kayseri İl Sosyal Güvenlik Müdürlüğünde işlem gören 4.4120.01.01.1013652.038.15-17 nolu dosyasında 3.739,4 TL fark işçilik tutarı 21/11/2016 tahakkuk ettirilip, 21/12/2016 tarihinde tebliğ edilmiştir. Başvuran 23/11/2016 tarihinde idareye söz konusu taşınmazı 2010 yılında bitirdiğine dair belge ile başvurmuş olup, 17/11/2016 tarihli ek rapor düzenlenmiş olup inşaatın bitiş tarihinin 14.01.2010 tarihin esas alınmasına ve dosyanın bu tarihte kanun kapsamından çıkarılmasına karar verilmiştir. Başvuran ilgili idareye 29.11.2016 tarihinde inşaatın bitim tarihinin yanlış belirlendiğini bu tarihin 1998 yılı olması gerektiğini gösterir resmi belge ile tekrar başvurmuş. Başvuruya ilgili idare tarafından 14/12/2016 tarihinde cevap verilmiş olup bu yazıda özetle; işyerinde 2001 yılında denetim yapıldığı 150m² olarak belirlendiği, 2006 yılında 150m² lik kısmı için ilişkisizlik aldığı, eğer 1998 yılında 230 m² olarak bitirdiğini beyan etmiş olup gerçekten 1998 yılında bitirmiş olsaydı 2006 yılında alınan ilişkisizlik belgesinin 230m² olması gerektiği belirtilmiştir. 06/01/2017 tarihinde inşaatın 1998 yılında bittiğini gösterir resmi belgeler ile başvuran ilgili idareye tekrar itiraz etmiştir. İtiraz komisyonun 2017/2 nolu kararı ile yapılan bu başvuru ret edilmiştir. Başvuran aynı konu ile ilgili müteakip başvuruları idare tarafından ret edilmiştir. Başvuranın Kurumumuza yapmış olduğu 12/07/2017 tarih ve E.7886 sayılı Gönderme Kararı ile 18/10/2017 tarihli Bilgi ve Belge Talebi yazımızda sunmuş olduğumuz ek belgeler neticesinde Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından inşaatın bitiş tarihinin 01/09/1998 tarih esas olarak yeniden hesaplanması ve 2006 yılında 150m² için verilen kısmi işsizliğin dikkate alınmasına karar verilmiştir. İşbu karar üzerine Kayseri Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü tarafından; 01/09/1998 bitiş tarihli olarak hesaplanan fark işçilik miktarında toplam borcun 2.620,73 TL olduğu bu tutarın 216,76 TL'si fark işçilik miktarı üzerinden tahakkuk eden 76,95 TL sigorta primi ve 2543,78 TL 'sının gecikme cezası olduğu belirtilmiştir. Asgari işçilik uygulaması işverenin kuruma bildirdiği prime esas kazançlar toplamının ihale işlerinde istihkak bedeline, özel bina inşaatlarında yaklaşık maliyet bedeline uygulanacak işçilik oranları sonucunda hesaplanan işçilik tutarlarının karşılaştırılmasıdır.
------------	--	---

**SOSYAL
GÜVENLİK
KURUMU
BAŞKANLIĞI**

bildirgesi gönderildiğini, bu bildirgede yer alan cezanın faizinin asıl prim borcundan daha yüksek olduğunu belirterek mağduriyetinin giderilmesini talep etmektedir.

Bu bildirilen tutar hesaplanandan eksik ise işverenden fark işçilik tutarı istenir. Kurum denetim elemanlarınca tespit edilen hususların aksi ispat edilmeye kadar geçerlidir. Yapılan başvuruda işverenin kuruma ilk bildirimi, kurum denetim elemanlarınca 2001 yılında yapılan tespit üzerine yapılmış olup başvuran hakkında 150m² için fark işçilik tutarı çıkarılmıştır, bu tutarı 15 gün içinde yatırması durumunda işlemin sonuçlandırılacağı ve sigorta müfettişlerince denetim yapılmayacağı belirtilmiştir. İşveren 2001 yılında tespiti yapılan ve 2006 yılında kendisine tebliğ edilen fark işçilik tutarını süresi içinde ödeyeceğini taahhüt etmiş ve ödemiştir. 2016 yılında başvurunun inşaatı ile ilgili yeni bir denetim yapılması hâsıl olmuş olup, yapılan denetim sonucunda inşaat alanın 230m² olduğu belirtilmiştir. İki denetim arasında ortaya çıkan metrekaresi farkı ile ilgili olarak ikinci denetim raporunda ilk denetimde garaj kısmından hiç bahsedilmemesine bağlanmıştır. Fakat ikinci denetim raporunda garaj kısmının 40m² olduğu belirtilmiş olup, tespit edilen eksik işçilik miktarı farkı ise 80m²'dir. İki denetim raporundaki bir başka fark ise inşaat işinin bitim tarihidir, her ne kadar bu tarih farkının oluşumu da, ilk raporda garaj inşaatından bahsedilmemiş olunmasına bağlansa da; garaj inşaatının en azından kaba inşaatı bitmeden üstüne kat inşaatı yapılmayacağı aşıkardır. Fark işçilik miktarının ortaya çıkması başvuranın idareye yapmış olduğu herhangi bir bildirimden kaynaklanmamakta aksine idarenin denetim ve kontrol ile yetkili memurunun yanlış hesaplanmasından kaynaklanmaktadır. Sosyal Güvenlik Kurumunun 10/11/2017 tarih ve 5670442 sayılı yazısı ile fark işçilik miktarının hesaplanmasında inşaatın bitiş tarihinin yanlış belirlendiği ve bu tarihin 0/09/1998 olması gerektiği belirtilmiş olsa da, Kayseri Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü tarafından yapılan yeni hesaplama sonrasında belirlenen fark işçilik miktarına 1998 yılından itibaren gecikme cezası ve gecikme faizi uygulandığı görülmüştür. Başvuranın inşaat işyerinin metrekaresini hesaplanmasında müdahalede bulunmayacağı açık olup denetim ile yetkili memurlarının yanlış hesaplamaları nedeniyle ortaya çıkan bu fark sebebiyle tüm cezanın başvurunun aleyhine belirlenmesinin (76,95 TL sigorta primine karşılık 2543,78 TL gecikme cezası ve zammının uygulanmasını) uygun olmadığı, bu durumun hakkaniyete aykırı olduğu düşünülmektedir.

Başvuranın İddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; İdarenin gerçekleştirdiği işlemde hukuka ve hakkaniyete aykırılık tespit edildiğinden Kurumumuza yapılan başvurunun kabulü yönünde karar verilmesi gerektiği sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Mevzuat yönünden yapılan araştırma çerçevesinde; 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun Geçici 69'uncu maddesi gereğince lisans tamamlama eğitimlerin usul ve esaslarının Yükseköğretim Kurulunca belirleneceği, dolayısıyla Yükseköğretim Kurulunun lisans tamamlama programına kabul ve kayıt şartlarını belirlemek hususunda mevzuat yönünden yetkili olduğu ve Ankara Üniversitesi Rektörlüğünün konuyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde işlem tesis ettiği tespit edildiğinden, İdarenin başvuruya konu işleminde hukuka aykırılık bulunmadığı değerlendirilmiştir.

Hakkaniyet açısından yapılan değerlendirme neticesinde; Ankara Üniversitesinin Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen kabul ve kayıt şartları çerçevesinde öğrencilerin kaydını yapmakla yükümlü olduğu, Üniversitenin kayıt esnasında başvuranın bilgilerinin doğruluğunun kontrol edilmesi hususunda görevinin bulunduğu kabul edilmekle birlikte, söz konusu görevin başvuranın yanlış beyanının olup olmadığının kontrolü ile sınırlı olduğu ve başvuranın yanlış beyanını olmadığı sürece Üniversitenin daha önce programa yerleştirilmiş olanları mağdur etmeyecek şekilde uygulamada bulunması gerektiği düşünülmektedir. Somut olayda; başvuranın, yerleştirilmiş olduğu programa kaydının yapılmamış olmasının başvuran açısından hak kaybına sebep olduğu, başvuranın Sağlık Lisans Tamamlama Programına başvururken not döküm belgesinde 4'lük sisteme göre yazandan farklı bir mezuniyet not ortalamasını sisteme girmediği, dolayısıyla kendisine avantaj sağlamak suretiyle hileli beyanda bulunmadığı, başvuranın mezun olduğu üniversitenin not dönüştürme yöntemiyle YÖK Başkanlığının not dönüştürme sisteminin farklı olduğunu teknik açıdan bilebilecek durumda olmadığı, başvuranın 4'lük sistemdeki 2,34 notunun 100'lük sistemdeki karşılığının 61,26 olarak bulunmasının YÖK'ün hesaplama sisteminde kaynaklandığı, bu hesaplama başvuranın hilesinin bulunmadığı, kaldı ki başvuranın 100'lük sistemdeki mezuniyet not ortalamasının 58,55 olarak sisteme girilmesi halinde adayın 117,1 puan alacağı ve bu programın taban puanının 110,4 olduğu düşünüldüğünde adayın yine aynı programa yerleştirilmesinin mümkün olacağı ve toplamda 40 kişilik kontenjanı olan programa başvuran dahil olmak üzere 9 kişinin yerleştirildiği ve bu yerleştirilenlerden 6'sının kaydının yapıldığı değerlendirildiğinde programın kalan boş kontenjan durumu da göz önünde bulundurularak başvuranın Ankara Üniversitesi Hemşirelik Lisans Tamamlama Programına kaydının yapılması gerektiği kanaatine varılmıştır.

Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; Başvuranın Hemşirelik Lisans Tamamlama Programına kaydının yapılması hususunda yeni bir işlem tesisi için Ankara Üniversitesi Rektörlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Başvuranın Hemşirelik Lisans
Tamamlama Programına
kaydının yapılması talebi
hakkındadır.

ANKARA
ÜNİVERSİTESİ
REKTÖRLÜĞÜ

2017/11977

2017/11146	Başvuran, 2014 yılında TOKİ'den ev aldığını, 2006 yılında almış olduğu süreklili engelli raporu ve yeni tarihli engelli raporunun bulunduğunu, TOKİ'nin yapmış olduğu erken ödemeyle %20 indirimden yararlanmak için bankaya müracaat ettiğinde kendisinden 3 yıl için 350,00 TL emlak vergisi talep edildiğini, Devletin kendisinden talep etmediği bu vergiyi, TOKİ'nin bilgisi dışında ödediğini ve kendisinden talep ettiğini belirtmiş olup bu uygulamanın yanlış olduğunu düşündüğünü ifade etmiştir.	TOPLU KONUT İDARESİ BAŞKANLIĞI, GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI	Başvuru konusu, TOKİ konut alıcısı olan başvuranın indirimli bina vergisi uygulamasından yararlanabilmesine ilişkindir. Emlak Vergisi Kanununun 8'inci maddesinin ikinci fıkrasında, Bakanlar Kurulunun; kendisine bakmakla mükellef kimesesi olup on sekiz yaşını doldurmuş olanlar hariç olmak üzere hiçbir geliri olmadığı belgelenenlerin, gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumlarından aldıkları aylıktan ibaret bulunanların, gazilerin, engellilerin, şehitlerin dul ve yetimlerinin Türkiye sınırları içinde brüt 200 m²'yi geçmeyen tek meskeni olması ya da intifa hakkına sahip olması halinde, bu meskenlerine ait vergi oranlarını sıfıra kadar indirmeye yetkili olduğu düzenlenmiştir olup, bu hükme dayanarak çıkarılmış olan 2006/11450 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile bina vergisi oranı 2007 ve müteakip yıllar için sıfır olarak belirlenmiştir. Bu düzenlemeler çerçevesinde, indirimli bina vergisi uygulamasından ilgili hükümde öngörülen şartları taşımak kaydıyla meskenin malikinin ya da mesken üzerinde intifa hakkına sahip olanların yararlanabileceği anlaşılmaktadır. TOKİ tarafından yapılan konut projelerinde konut alıcılarına uzun vadelerde ödeme imkânı sunulmakta ve ödemeler tamamlandıktan sonra mülkiyet alıcılara geçirilmektedir. Başvuran ile TOKİ arasında imzalanmış olan Gayrimenkul Satış Sözleşmesinin 2'nci maddesinde, vade 108 ay olarak belirlenmiş ve aynı sözleşmenin 4'üncü maddesinde, idare tarafından gayrimenkulün mülkiyetinin, kat mülkiyetine geçiş işlemlerinin tamamlanması ve alıcının idareye olan tüm borçlarını ödemesinden sonra alıcıya devredileceği öngörülmüştür. Dolayısıyla öngörülen ödemeler tamamlanana kadar söz konusu konutun mülkiyeti TOKİ üzerinde kalmakta ve tapuda malik olarak TOKİ görünmektedir. Başvuran ise konutun maliki sıfatına haiz olmadığı gibi konut üzerinde intifa hakkına da sahip değildir. Bu sebeple bu durumda başvuranın Emlak Vergisi Kanununun 8'inci maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenmiş olan indirimli bina vergisi uygulamasından faydalanması mümkün olmamaktadır. Türk Medeni Kanununun; 683'üncü maddesini uyarınca, bir şeye malik olan kimse, hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahiptir. Mülkiyet hakkından sonra sahibine konusu üzerinde en geniş yetkileri sağlayan hak ise intifa hakkıdır. Nitekim; Mezkûr Kanunun 794'üncü maddesinde intifa hakkının, sahibine, konusu üzerinde tam yararlanma yetkisi sağlayacağı düzenlenmiştir. Yine aynı Kanununun 803'üncü maddesinin birinci fıkrasında intifa hakkı sahibinin, hakkın konusu olan malı zilyetliğinde bulundurma, yönetme, kullanma ve ondan yararlanma yetkilerine sahip olduğu belirtilmiştir. Bu hükümler çerçevesinde TOKİ konut alıcısı olan başvuranın durumu değerlendirildiğinde; başvuran tapuda konutun maliki ve konut üzerinde intifa hakkı sahibi olmasa da söz konusu konut üzerinde fiili olarak; mülkiyet hakkından sonra sahibine konusu üzerinde en geniş yetkileri sağlayan intifa hakkı sahibinden çok daha fazla yetkiler kullanabilmekte, konutun malikiymiş gibi konut üzerinde dilediği gibi tasarrufta bulunabilmekte ve belli şartlar altında konutu devredebilmektedir. Tapuda malik olarak görünen TOKİ ise konut üzerinde fiili olarak çıplak mülkiyet hakkının sağladığı yetkileri dahi kullanamamaktadır. Başvuran ayrıca konuta ait bütün yükümlülükleri de malik gibi yerine getirmektedir. TOKİ tarafından konut mülkiyetinin, başvuranın idareye olan tüm borçlarını ödemesinden sonra başvuran devredilecek olması,
-------------------	--	---	--

borçların ödenmesi için ise 108 ay vade öngörülmüş olması hususları göz önünde bulundurulduğunda, konut mülkiyetinin başvuru anaçak 9 yıl gibi uzun bir zamandan sonra geçeceği, bu süre zarfında konut üzerinde malik gibi tasarrufta bulunmasına ve bütün yükümlülükler malik gibi katlanmasına rağmen başvuranın konut üzerindeki bazı haklardan yararlanamamasının hak ve yükümlülükler arasındaki dengeyi bozduğu değerlendirilmiştir.

Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; Gayrimenkul Satış Sözleşmesi kapsamında konuta ait emlak vergisini ödemekle yükümlü tutulan başvuranın; tapuda konutun maliki olarak görünmemesi ve lehine konut üzerinde kurulmuş olan intifa hakkının da bulunmaması sebebiyle Emlak Vergisi Kanununun 8'inci maddesinin ikinci fıkrasında öngörülmüş olan indirimli bina vergisi uygulamasından yararlanamamasının hakkaniyete uygun olmadığı kanaat ve sonucuna varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; Başvuranın indirimli bina vergisi uygulamasından kanunda belirtilen diğer şartları da taşınması halinde yararlanılmasını sağlayacak şekilde düzenleme yapılması hususunda Toplu Konut İdaresi Başkanlığı ile Gelir İdaresi Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Mülkiyet hakkına yönelik imar hukukundan kaynaklı müdahalenin 1994 yılından itibaren içinde bulunulan 2017 yılına kadar devam etmesi durumunun maliki mülkiyetinin geleceği konusunda belirsizliğe ittiği, başvuranın mülkiyet hakkından tam anlamıyla yararlanmasının önünde engel teşkil ettiği, taşınmazın satış şansı da dâhil olmak üzere sonucu itibarıyla taşınmazın değerini hatırı sayılır ölçüde azalttığı, bunun yanında söz konusu müdahalenin idare tarafından tazminat ödenmek suretiyle de giderilmediği anlaşılmıştır. Bir başka anlatımla, kamu yararının gerekleri ile mülkiyet hakkı arasında gözetilmesi gereken adil denge başvuran aleyhine bozulmuş bulunmakta ve bu durum başvuranın alışılmış dışında ve ölçüsüz bir yüke katlanmak zorunda bırakılması sonucunu doğurmaktadır. Bu doğrultuda, Fatih Belediyesi tarafından söz konusu taşınmazın, serbest bırakılmaması ve kamulaştırılması yoluna gidilmemesi mülkiyet hakkının ihlali sonucunu doğurmaktadır.

Bu durumda, mülkiyet hakkını hukukten kullanmaya engel sınırlamanın 1994 yılından beri sürdüğü, bu sürenin 2942 sayılı Kanunun Ek 1'inci maddesinin birinci fıkrasında kamulaştırma zorunluluğu için öngörülen süreyi aştığı, ancak söz konusu taşınmaz üzerinde başvuranın tasarrufunun 2942 sayılı Kanunun geçici 11'inci maddesinin yürürlüğe girdiği 07/09/2016 tarihinden önce hukukten kısıtlanmış olması sebebiyle, bu madde gereğince ihtilaf konusu taşınmaza ilişkin olarak uygulama imar planının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık süre içerisinde kamulaştırma zorunluluğunun 07/09/2016 tarihinden itibaren uygulanması gerektiği, bu sebeple idarenin hukukten bu taşınmazı 07/09/2021 tarihine kadar kamulaştırma zorunluluğunun bulunduğu ifade edilmiş ise de; 2942 sayılı Kanunun geçici 11'inci maddesi hükmünün, somut olayda yirmi üç yıldır kullanılmayan tasarruf yetkisinin 5 yıl daha kullanılmamasına hukukten sebebiyet verdiği, bu durumun taşınmaz maliklerinin kamulaştırma taleplerinin gerçekleştirilmesinin idarelerce ötelenmesine gerekçe olarak sunulması suretiyle mülkiyet hakkı ihlallerine neden olduğu, bu sebeple de bahsi geçen hükmün (2942 sayılı Kanunun geçici 11'inci maddesinin birinci fıkrası) temel hak ve hürriyetlerin sınırlanmasında esas alınan ölçülülük ve eşitlik ilkeleri ile öze dokunma yasasına, diğer yandan yukarıda yer verilen Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi hükümleri ve yerleşik Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları ile Anayasa Mahkemesi kararlarına aykırılık teşkil ettiği değerlendirilmiştir.

Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; idarenin bahsi geçen taşınmaz üzerinde imar hukukundan kaynaklı ve yirmi üç yıldan bu yana devam eden müdahalesinin, mülkiyet hakkının özüne dokunan nitelikte bir müdahale olduğu, başvuranı taşınmazının geleceği hususunda belirsizliğe ittiği, mülkiyet hakkına müdahale edilmesi halinde bireysel yarar ile kamu yararı arasında bulunması gereken adil dengenin başvuran aleyhine bozulduğu, söz konusu müdahalenin başvuranı ölçüsüz ve ağır bir külfete katlanmak zorunda bıraktığı tespit edilmiş olup; başvuranın bahsi geçen taşınmazının park alanı kapsamından çıkarılmaması ve kamulaştırılmamasında hakkaniyete uygunluk bulunmadığı kanaat ve sonucuna varılmıştır. Fatih Belediye Başkanlığına tavsiyede bulunulmasına karar verilmiştir.

Başvuranın maliki olduğu
2390 ada, 81 parsel sayılı
taşınmazın kamulaştırılması ya
da yeşil alan olmaktan
çıkarılması talebi hakkındadır.

2017/10952

FATİH BELEDİYE
BAŞKANLIĞI

Başvuranın gönderdiği bilgi ve belgelerde yer alan 8/6/2017 tarih ve İşletme Müdürü İ. Ş. imzalı yazıda "Bilgisayar İşletmeni olarak görev ifa eden M. D. nin eş durumu nedeniyle tayin talebi ile ilgili dilekçesi ve ekleri ekte gönderilmiş olup; adı geçen personelin Hatay Şube Müdürlüğüne naklen tayini Müdürlüğümüzce uygun görülmüştür" ifadesinin yer aldığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı VII. Bölge Müdürlüğü'nün 9/6/2017 tarih ve Bölge Müdürü E. B. imzalı yazıda "Bahse konu ilgilinin tayin talebi uygun görülmüştür" denildiği, 24/7/2017 tarih ve Personel Dairesi Başkan V. imzalı yazıda "M. N.'nin naklen tayin talebine ilişkin ilgi yazınız ve eki 7/6/2017 tarihli dilekçesi incelenmiş olup teklifimiz ve adı geçen talebi uygun görülmemiştir" ifade edildiği görülmüştür.

Belgelerden görüldüğü üzere, başvuranın talebinin gönderileceği birim ve tayin talebini istediği bölgenin bölge müdürü tarafından uygun görülmesine rağmen Personel Başkanlığı tarafından yazılan yazıda talebin uygun bulunmadığı görülmektedir. İdarenin açıklamalarında "başvuranın görev yaptığı Döner Sermaye İşletme Müdürlüğünde hizmetine ihtiyaç duyulması sebebiyle yönetmelik kapsamında talebinin yerine getirilemediği" ifade edilmekle birlikte idare tarafından başvuranın hizmetine ihtiyaç duyulmasına ilişkin bilgi ve belge sunulmamış ve idarenin, başvuranın yer değişikliği talebini yerine getirmemesinde kamu yararı ve hizmet gerekleri ortaya konulmamıştır. İdari işlemin belli bir sebebe dayanması gerektiği açık bir kural olup başvuranın; idare için ne derece bir öneme sahip olduğu, hangi görevleri üstlendiği ve aynı işi yerine yapabilecek çalışan olup olmadığının tespiti gönderilen bilgi ve belgelerden yapılamadığından idare tarafından belirtilen sebebin varlığı tespit edilememiştir.

Devlet Memurlarının Yer Değiştirme Suretiyle Atanmalarına İlişkin Yönetmeliğinde "Sağlık, aile birliği ve can güvenliği mazeretlerinin belgelendirilmesi halinde, hizmet bölgelerindeki ve/veya hizmet alanlarındaki zorunlu çalışma süreleri tamamlanmadan memurun isteği üzerine yer değiştirme suretiyle atanması yapılabilir..."; ayrıca "Aile birliği mazeretine dayanarak yer değişikliği memurun; ... d) Kamu personeli olmayan eşinin, talep edilen yerde başvuru tarihi itibarıyla son iki yıl içinde 360 gün sosyal güvenlik primi ödemek suretiyle kendi adına veya bir hizmet akdi ile işverene bağlı olarak çalışmış ve halen çalışıyor olması halinde bu durumda olan eşin bulunduğu yere atanması suretiyle yapılabilir..." hükümlerinden görüldüğü üzere başvuranın talebi idarenin takdirindedir. Ayrıca İdare tarafından gönderilmiş olan ve Hayata Destek Derneği kaşeli 7/6/2017 tarihli belgede "D. Y. nin 6/6/2016 tarihinden itibaren dernekte tam zamanlı çalıştığı" ve başvuran tarafından gönderilen 12/1/2018 tarihli Hayata Destek Derneği kaşeli yazıda ise başvuranın halen çalışmakta olduğu ifade edilmiş olup başvuranın eşinin güncel SGK hizmet dökümü belgesinin incelenmesinden son iki yıl içinde 360 gün sosyal güvenlik priminin ödendiği görülmektedir.

Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde; bilgisayar işletmeni kadrosunda çalışan başvuranın, 28/04/2017 tarihinde resmi nikahlı olduğu eşi D. Y. nin Hatay'da Hayata Destek Derneğinde bir yıldan fazla süredir sigortalı eğitmen olarak görev yaptığından bahisle, aile birliği mazeretiyle tayin talebinin idarenin hizmet gereği ve münhal kadro olmaması nedeniyle reddine ilişkin idari işlemde "hukuka ve hakkaniyete uyarlık tespit edilemediğinden" başvurunun kabulüne karar vermek gerekmiştir.

ORMAN VE SU
İŞLERİ
BAKANLIĞI

Başvuran; 7 yıldır bilgisayar işletmeni kadrosunda çalıştığını, 28/04/2017 tarihinde resmi nikah yaptığını, eşinin Hatay'da Hayata Destek Derneğinde bir yıldan fazla süredir sigortalı eğitmen olarak görev yaptığını, 07/06/2017 tarihli dilekçe ile Ankara'dan Hatay'a eş durumundan tayin istediğini, görev yaptığı birim ile gitmek istediği birimin olumlu görüş yazıları vermiş olmalarına rağmen eş durumu tayin talebinin gerekçe gösterilmesinin reddedildiğini ifade etmekte olup tayinin gerçekleştirilmesini talep etmektedir.

2017/10607

2017/11913	Geriyeye dönük yaptığı inceleme neticesinde riskli yapıya taşınma tarihinin 18/03/2015, Riskli Yapı Tespit Raporu Onay tarihinin ise; 16/03/2015 olduğu ve adrese Risk Yapı Onay tarihinden sonra taşınmış olması gerekçesi ile başvuru verilmiş olan kira yardımlarının faizi ile birlikte geri ödenmesinin talep edildiği işlemin iptali istemi hakkındadır.	ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI, KADIKÖY BELEDİYE BAŞKANLIĞI	Kadıköy Belediye Başkanlığı'na kira yardımı konusunda verilen ve listemizin 2 nci sırasında yer alan 2017/9860 sayılı tavsiye kararı ile aynı konuda olup, karara uyulmamıştır.
------------	---	---	--

2017/10571	Başvuran özetle Afyon E Tipi Ceza İnfaz Kurumunda infaz koruma memuru olarak görev yapmakta iken, geçici olarak Adalet Bakanlığı merkez teşkilatında görevlendirildiğini belirterek 6245 sayılı Harcırah Kanununun 14, 39 ve 42 nci maddeleri gereğince kendisine geçici görev yolluğu ödenmesi talebiyle Kurumumuza başvurmuştur.	Başvuranın Bakanlık merkez teşkilatında görevlendirilme işlemi kurum içi geçici görevlendirme niteliğinde olup, "kurum içi geçici görevlendirme" ile ilgili kamu personel rejimine ilişkin mevzuatta açık bir düzenleme bulunmamakla birlikte, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu gereği asli görevleri ile ilgili olarak memurların kurum içinde geçici olarak görevlendirilebilmelerine aykırı bir husus da bulunmamaktadır. Ancak, 657 sayılı Kanun'un 11 inci ve 45 inci maddeleri gereğince Devlet memurları amirlerin verdiği kanuna uygun sözlü ve yazılı emirleri yerine getirmekle yükümlü olmakla birlikte, memurların kamu hizmetlerindeki belirli kadrolarda, sınıfa ve sınıfı içindeki derecesine uygun görevlerde çalıştırılmalarının zorunlu kılınması ve böylece keyfi görevlendirmelerin önlenmesi amaçlanmıştır. Bu doğrultuda, kurum içi geçici görevlendirme; bir kamu kurumunun mevzuatla belirlenmiş olan görev alanı içinde yer alan "geçici" nitelikteki bir hizmeti ya da değişen ve gelişen sosyal, ekonomik ve kültürel koşulların sonucu olarak ortaya çıkan, henüz örgütsel altyapısı oluşturulmamış ve bir kadro ile ilgilendirilmemiş olan "yeni bir kamu hizmetini" yürütmek amacı ile gerçekleştirilmeli, görevlendirilecek memurların görev ve yetkileri net bir şekilde belirlenip, kadroları ile hukuki bağları sürdürülmelidir. Ayrıca sunulacak hizmet ile ilgili konuda uzmanlaşmış/durumu uygun olan kamu görevlilerinin hizmetlerine duyulan ihtiyaç net bir şekilde ortaya konulmalı, belli bir süre ile sınırlı olmalı ve atamaya yetkili amir tarafından yapılmalıdır. 657 sayılı Kanunun Kanunun "Muvakkat vazife harcırahı (Yol masrafı ve yevmiye)" başlıklı 14 üncü maddesinde, bu Kanun kapsamındaki kurumlara ait bir görev yapılması amacıyla geçici olarak yurt içinde veya dışında başka bir yere gönderilenlere geçici görev harcırahı olarak yol gideri ile yevmiye verileceği ve hamal (cins ve adedi beyannamede gösterilmek suretiyle) bagaj ve ikametgah veya görev yeri ile istasyon, iskele veya durak arasındaki nakil vasıtası giderlerinin de ayrıca ödeneceği hükme bağlanmıştır. Bu hükme göre, Kuruma ait bir görevin yapılması amacıyla geçici olarak yurt içinde veya dışında başka bir yere gönderilen personele geçici görev yolluğu verilmesi gerekmektedir. Öte yandan 6245 sayılı Harcırah Kanununun 3/g maddesinde memuriyet mahalli; memur ve hizmetinin asli görevli olduğu veya ikametgahının bulunduğu şehir ve kasabaların belediye sınırları içinde bulunan mahaller ile bu mahallerin dışında kalmakla birlikte yerleşim özellikleri bakımından bu şehir ve kasabaların devamı niteliğinde bulunup belediye hizmetlerinin götürüldüğü veya kurumlarınca sağlanan taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerler olarak tanımlanmış, memuriyet mahalli dışındaki yerler ise (h) bendinde "başka yer" olarak tanımlanmıştır. Bu hükme göre, kuruma ait bir görevin yapılması amacıyla geçici olarak yurt içinde başka bir yere gönderilen personele geçici görev yolluğu verilebilmesi için bu görevlendirmelerin memuriyet mahalli dışına yapılmış olması gerekmektedir. Somut olayımızda bu şartın gerçekleştiği görülmektedir. Ayrıca, geçici görevlendirmelere ait makam onaylarında "yolluksuz, harcırahsız" ibarelerine yer verilmiş olsa dahi 6245 sayılı Kanunun 42 inci maddesinde getirilen sınırlamalar dikkate alınarak geçici görev harcırahının ödenmesi gerekmekte olup, "yolluksuz, harcırahsız" ibareleri ancak dava açma sürelerinin hesabında dikkate alınmaktadır. Kurum içi geçici görevlendirmede, idarenin takdir yetkisi bulunmakla birlikte, yukarıda ifade edildiği üzere, bu yetki mutlak ve sınırsız bir yetki olmayıp kamu yararı ve hizmet gerekleriyle sınırlıdır. Kanunda öngörülen şartların gerçekleşmesi halinde ise geçici görev harcırahının ödenmesi zorunludur. Somut
------------	--	---

ADALET BAKANLIĞI

olayımızda idarenin, başvuranın görevlendirme onayında gündeliksiz ve yolluksuz ibaresinin bulunması veya ilgilinin gündeliksiz ve yolluksuz geçici görev talebinin olması nedeniyle geçici görev yolluğu ödemesinden faydalanamayacağı, diğer yandan, görevlendirmenin birinci koşulu olan "hizmet gereği" koşulu ile ikinci koşulu olan "belli bir süreyi içermeyen" görevlendirmelerin ise, artık geçici görevlendirme olmayacağı, bu sebeple de geçici görev nedeniyle katlanmak durumunda bulunduğu geçici görev harcırahı verilmesini gerektirir ek bir giderinin olduğundan bahsedilemeyeceği, zira mali personel politikasının bir gereği olarak daimi bir görevin sürekli olarak icrası amacıyla atama niteliğinde bir görevlendirmenin yapıldığı, bir yılı aşan geçici görevlendirmelerin geçici görev olmayıp personel istihdamına girdiği gerekçesiyle sürekli görev olarak değerlendirilmesi nedeniyle, daimi nitelikteki hizmetlerin yürütülmesi amacıyla süresiz veya uzun süreli olarak görevlendirilenlere geçici görev yolluğunun ödenemeyeceğinin değerlendirildiği açıklamalarına yukarıda yer verilen hükümler ve yargı kararları çerçevesinde itibar edilmemiştir.

Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; 6245 sayılı Harcırah Kanununun 14, 39 ve 42 nci maddeleri gereğince başvurana geçici görev harcırahı ödenmesi hususunda Adalet Bakanlığı'na Tavsiyede Bulunulmasına; karar verilmiştir.

2017/10316	Başvuranın Didim Altınkum Karakuyu mevkinde 500,00 m2 yüzölçümlü 11257 parsel numaralı taşınmazın kamulaştırılması talebi hakkındadır.	DİDİM BELEDİYE BAŞKANLIĞI	Başvuru konusuna ilişkin mevzuat hükümleri incelendiğinde, 3194 sayılı İmar Kanunu hükümleri doğrultusunda belediyelerin; imar planlarının yürürlüğe girmesinden itibaren en geç 3 ay içinde, bu planı tatbik etmek üzere 5 yıllık imar programlarını hazırlayacakları, beş yıllık imar programları sınırları içinde kalan alanlardaki kamu hizmet tesislerine tahsis edilmiş olan yerlerin ilgili kamu kuruluşları tarafından bu program süresi içinde kamulaştırılacağı hükmünün düzenlendiği görülmektedir. Ayrıca 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun Ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında ise, uygulama imar planlarında umumî hizmetlere ve resmî kurumlara ayrılmak suretiyle mülkiyet hakkının özine dokunacak şekilde tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında, uygulama imar planlarının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık süre içerisinde imar programları veya imar uygulamaları yapılacağı ve bütçe imkânları dâhilinde bu taşınmazların ilgili idarelerce kamulaştırılacağı veya her hâlde mülkiyet hakkını kullanmasına engel teşkil edecek kısıtlılığı kaldırarak şekilde imar planı değişikliği yapılacağı/yaptırılacağı, bu süre içerisinde belirtilen işlemlerin yapılması hâlinde taşınmazların malikleri tarafından, bu Kanunun geçici 6 ncı maddesindeki uzlaşma sürecini ve 3194 sayılı İmar Kanununda öngörülen idari başvuru ve işlemleri tamamlandıktan sonra taşınmazın kamulaştırılmasından sorumlu idare aleyhine idari yargıda dava açılabileceği hükmünün düzenlendiği ve bu hükmün 3194 sayılı Kanunun 10 uncu maddesini tamamlayıcı nitelik arz ettiği anlaşılmaktadır. Ancak 3194 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi ile 2942 sayılı Kanunun Ek 1 inci maddesinin birinci fıkrası (9.1. prgrf) birbirine uygun hükümler içermekte iken, 2942 sayılı Kanunun geçici 11 inci maddesinin birinci fıkrasında, bahsi geçen hükümlerden farklı olarak, bu Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrası kapsamında kalan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce (07/09/2016 tarihinden önce) tasarrufu hukuken kısıtlanan taşınmazlar hakkında aynı fıkra da belirtilen sürenin, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren (07/09/2016 tarihinden itibaren) başlayacağı hükmünün düzenlendiği, söz konusu hükmün 07/09/2016 tarih ve 29824 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girdiği, dolayısıyla özel kanun niteliğini haiz iki Kanun (3194 sayılı İmar Kanunu ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu) hükmünden zaman itibarıyla daha sonra yürürlüğe girmiş olan hükmün (2942 sayılı Kanunun geçici 11 inci maddesinin birinci fıkrası uygulanması gerektiği, değerlendirilmiştir. Netice itibarıyla, (eski 11257) yeni 1885 ada 12 parsel numaralı taşınmazın 365 m2 kısmının 1988 yılından beri "park alanı" statüsünde bulunması sebebiyle hukuken kullanmaya engel sınırlamanın 1988 dan beri sürdüğü, 2942 sayılı Kanunun Ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında kamulaştırma zorunluluğu için öngörülen süreyi aştığı, ancak söz konusu taşınmaz üzerinde (malikin) tasarrufun 2942 sayılı Kanunun geçici 11 inci maddesinin yürürlüğe girmesinden önce (07/09/2016 tarihinden önce) hukuken kısıtlandığı, bu madde gereğince ihtilaf konusu taşınmaza ilişkin olarak "uygulama imar planının yürürlüğe girmesinden itibaren beş yıllık süre içerisinde kamulaştırma zorunluluğu" nun 07/09/2016 tarihinden itibaren uygulanması gerektiği,
------------	--	---------------------------	--

bu sebeple idarenin bu taşınmazı 07/09/2021 tarihine kadar kamulaştırma zorunluluğu bulunduğu, dolayısıyla bu tarihten (07/09/2021) önce başvuru konusu taşınmaz üzerinde herhangi bir kamulaştırma işlemi yapılmamasında (yürürlükteki mevzuat hükümlerine göre) hukuka aykırılık bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; şikâyetin kabulüne, başvuranın Didim ilçesi Karakuyu mevkiinde bulunan 500 m2 yüzölçümlü (eski 11257 parsel numaralı) yeni 1885 ada 12 parsel numaralı taşınmazın 365 m2 kısmının "park alanı" olarak belirlenmesi ile ilgili olarak; (1) idarenin bu taşınmaza ihtiyacı yok ise "park alanı" olarak ayrılan yaklaşık 365 m2 arsa üzerindeki kısıtlamanın kaldırılması, veya (2) 500 m2 yüzölçümlü taşınmazın tamamının başka bir taşınmazla takas edilmesi, veya (3) "Park alanı" olarak belirlenen yaklaşık 365 m2 alanın başka bir taşınmazla takas edilmesi, veya (4) 500 m2 yüzölçümlü taşınmazın tamamının kamulaştırılması veya (5) "Park alanı" olarak belirlenen 365 m2 yüzölçümlü taşınmazın kamulaştırılması suretiyle mağduriyetinin giderilmesi talebinin değerlendirilmesi suretiyle;

a) İdarenin, bahsi geçen taşınmaza ihtiyacı bulunmadığının saptanması halinde, bireysel yarar ile kamusal yarar arasındaki denge gözetilerek başvuranın arsası üzerindeki imar plan uygulamasından kaynaklı kısıtlamanın kaldırılması,

veya

b) Tespit edilecek güncel kamulaştırma rayiç bedel esas alınarak idare tarafından başka taşınmazla takas işleminin makul sürede gerçekleştirilmesini teminen yeni bir işlem tesisi,

veya

c) İdare ile başvuran arasında taşınmazın kamulaştırma bedelinin, güncel rayiç bedel gözetilerek mümkünse uzlaşma yoluyla belirlenmesi ve idare tarafından kamulaştırma bedelinin makul sürede ödenmesini teminen yeni bir işlem tesisi, hususunda, Didim Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Dosya kapsamında yer alan bilgi ve belgelerin tetkiki neticesinde; 29/04/2010 tarihli tapu senedi ile başvuranın hissesinin İdare adına tescil edildiği, Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin konuya ilişkin kararında ise teslim tarihinin 19/07/2010 tarihi olarak esas alınması gerektiği belirtilmektedir. Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin anılan kararında; başvuran ile İdare arasında imzalanan sözleşme gereğince kamulaştırma bedelinin taşınmazın boş olarak teslim edilmesinden sonra peşin olarak ödeneceği, söz konusu ödemelerin ise 19/07/2010 tarihinde yapıldığı göz önüne alındığında teslim tarihi olarak bu tarihin esas alınması gerektiği yönünde karar verilmiştir.

Hisse devri tescilinin 29/04/2010, taşınmazın boş olarak teslimi karşılığı yapılan ödemenin ise 19/07/2010 tarihli olduğu göz önüne alındığında, sözleşme kapsamında başvuranın kendi üstüne düşen yükümlülüğü yerine getirdiği ve İdarenin bunun karşılığında yükümlülüklerinden kamulaştırma bedelini ödediği ancak kamulaştırma bedeli ile aynı koşula (taşınmazın boş olarak teslimi) bağlı kira yardımı ödemesini tam olarak gerçekleştirmediği görülmektedir.

Somut olayın değerlendirilmesi neticesinde; İdarece, mahkeme kararı doğrultusunda, başvurana teslim tarihi olan 19/07/2010 ile dava tarihi olan 30/04/2012 arasındaki sözleşme kaynaklı kira yardımı bedelinin ödendiği, ancak dava tarihi ile yıkım tarihi olan Temmuz 2017 arasındaki kira yardımı bedelinin başvurana ödenmediği tespit edilmiştir. Teslim tarihinin 19/07/2010 olarak Mahkeme tarafından tescil edildiği, İdarenin teslim karşılığında kamulaştırma bedelini de ödediği göz önüne alındığında, İdarenin taşınmazın teslim edilmediği yönündeki beyanı uygun görülmemektedir. Kamulaştırma bedeli ve kira yardımının ödenmesinin aynı koşula bağlı olduğu tespiti doğrultusunda, kamulaştırma bedeline hak kazanan başvuranın kira yardımına da hak kazanacağı ortadadır. Dolayısıyla, mahkeme kararı doğrultusunda dava tarihine kadar ödenilen kira yardım bedelinin dava tarihi sonrası yıkım tarihine kadar da ödenmesi gerekmektedir.

Kurumumuzca yapılan değerlendirmeye neticesinde; İdarenin, dava tarihi (30/04/2012) ile yıkım tarihi (Temmuz 2017) arasındaki kira yardımını ödememesi işleminin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; Başvuranın dava tarihi ile yıkım tarihi arasındaki kira yardımının ödenmesi hususunda Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede Buhunulmasına, karar verildi.

ANKARA
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYE
BAŞKANLIĞI

Başvuran, Ankara Büyükşehir Belediyesi ile arsa ve tesis karşılığında konut sözleşmesi imzaladığı, İdarenin sözleşmede yer alan taahhütlerini getirmede, açtığı dava sonucunda enkaz bedeli ile dava tarihine kadar olan kira bedelini İdareden tahsil ettiği, ancak dava tarihi sonrasındaki kira bedelinin kendisine ödenmediğinden bahisle alacağının ödenmesini talep etmektedir.

2017/10297

6111 sayılı Kanunla 657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki sicile ilişkin düzenlemeler yürürlükten kaldırılmıştır. Yine 6111 sayılı Kanunla 657 sayılı Kanunun 64 üncü maddesi ile 6 yıllık sicil notu ortalaması 90 ve daha yukarı olanlara ilave bir kademe verilmesine ilişkin hükümde değişiklik yapılarak, son sekiz yıl içinde herhangi bir disiplin cezası almayan memurlara ilave bir kademe verilmesi düzenlenmiş, hak kaybının yaşanmaması amacıyla hem sicil notunun hem de disiplin cezalarının esas alındığı bir geçiş süreci öngörülmüştür.

Başvuruya konu olayda, başvuran 30/07/2008 tarihinde aday memur olarak göreve başlamış, 27/01/2010 tarihinde asaleti onaylanarak asli memurluğa ataması yapılmış olup başvuranın adaylığının bir yıldan çok iki yıldan az sürdüğü anlaşılmıştır. Konuya ilişkin Devlet Personel Başkanlığının ilgili idareye verdiği görüşte de belirtildiği üzere, Devlet memurları hakkında çalıştıkları her yıl için bir sicil raporunun doldurulmasının esas olduğu ancak istisnai olarak bir yıldan fazla iki yıldan az bir süre ile adaylığa tabi tutulan memurlar hakkında adaylık kaldırma sicil raporunun haricinde o yıl 31 Aralık tarihi itibarıyla doldurulması zorunlu olan yılsonu sicil raporu nedeniyle bir yıl içerisinde iki sicil raporunun doldurulması durumu nedeniyle mükerrerlik yaşanmaması amacıyla aday memurların başlangıç tarihlerinden kaynaklanan ve yılsonuna denk gelmeyen sicil raporlarının dikkate alınmaması gerekmektedir birlikte, ilgili idare tarafından söz konusu görüşün aday memur olarak geçirilen sürelerin 657 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında değerlendirilemeyeceği şeklinde yorumlandığı tespit edilmiştir.

Ancak, 657 sayılı Kanunun ilgili maddeleri gereğince aday memurluktan kaynaklanan durumlara ilişkin hususlar özel olarak düzenlenmiş olup, bu düzenlemeler haricinde aday memurlar hakkında asil memurlar hakkında uygulanan hükümlerin uygulanacağı açıktır. Başvuranın 2008 yılında göreve başladığı, 2010 yılında da adaylığı kaldırıldığı anlaşıldığından 2009 ve 2010 yılları için sicil raporlarının esas alınması, devam eden 6 yıllık sürede de disiplin cezası alıp almadığı hususuna göre 8 yıllık sürenin değerlendirilmesi gerektiği anlaşıldığından bu yönüyle ilgili idare tarafından başvuranın aday memur olarak görev yaptığı hizmet süreleri dikkate alınmaksızın 657 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında ilave bir kademe verilmemesi işleminin hukuken yerinde olmadığı değerlendirilmiştir.

Yukarı anlatılan hususlar, başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuranın aday memur olarak görev yaptığı sürelerin 657 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında ilave bir kademe verilmesine ilişkin sürelerin hesabında dikkate alınmaması yönündeki işlemin hukuka ve hakkaniyet ilkelerine aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmak suretiyle başvurunun kabulü ile Başvuranın aday memur olarak geçirdiği hizmet sürelerinin de dikkate alınarak 657 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında işlem tesis edilmesi yönünde Gıda, Tarım Ve Hayvancılık Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verilmiştir.

GIDA TARIM VE HAYVANCILIK BAKANLIĞI

Başvuran, 30/07/2008 tarihinde başladığı kamu hizmetinde geçen sürenin 8 yılı aşmasına ve disiplin cezası alınmamasına rağmen aday memurlukta geçen sürelerinin dikkate alınmaması nedeniyle 657 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında kademe ilerlemesinin yapılmadığını, belirterek kademe ilerlemesinin yapılmasını talep etmektedir.

Başvuranın 1968 yılından beri maliki bulunduğu 2.020,00 m2 yüzölçümlü tarla vasıflı taşınmazın 360,00 m2 kısmının 18/11/1980 tarihinde Elmadag Belediye Başkanlığınca "Belediye su deposu" yeri olarak kullanılmak üzere kamulaştırılması üzerine adı geçen Belediye tarafından yapılan imar uygulamasında su deposu için gereken alanın "teknik altyapı alanı" olarak ayrılması ve uygulamaya giren tüm maliklerden kamu ortaklık payı (KOP) olarak karşılanması gerekirken, bu alanın "teknik altyapı alanı" olarak ayrılmadığı ve su deposu için gereken alanda 1380/2158 m2 hissenin başvurana verildiği, Başvuranın söz konusu hisse ile ilgili yaptığı kamulaştırma taleplerinin reddedilmesi üzerine, 25/03/2009 tarihinde "kamulaştırmasız el atma sebebiyle tazminata hükmedilmesi" talebi ile Elmadag Asliye Hukuk Mahkemesi nezdinde dava açtığı, ancak başvuranın "ecrimisil" talebini bu davaya konu etmediği,

Bu dava görülmekte iken, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığınca 17/06/2009 tarihinde verilen plan tadilatı önerisi üzerine, Elmadag İlçesi 321 ada 1 ve 2 parsel numaralı taşınmazlarda 1/1000 ölçekli uygulama imar plan değişikliği çalışmalarına başlanıldığı, Elmadag Belediye Encümenin 20/01/2014 tarih ve 8 sayılı ve 96103 numaralı 1/1000 ölçekli uygulama imar planını neticesinde 1237 ada 21 ve 22 parsel numaralı (ikisinin de yüzölçümü 567,00 m2) taşınmazların oluşturulduğu, bu taşınmazların başvuran adına 19/06/2015 tarihinde tescil edildiği, söz konusu su deposu Elmadag Belediye Başkanlığının kullanımında iken, ASKİ'nin cevabi yazısından, bölgenin su ve kanal hizmetlerinin 12/11/2012 tarihinde 6360 sayılı yasa ile idarelerine (ASKİ'ye) verildiği hususunun belirtildiği, dolayısıyla bahsi geçen taşınmazın 12/11/2012 tarihinden beri ASKİ'nin zilyetliğinde/kullanımında olduğu, Yargıtay'ın yerleşik içtihatları gereği başvuru konusu taşınmazın 19/06/2015 tarihinde idare adına, yine aynı tarihte iki ayrı gayrimenkulün başvuran adına tescil edilmiş olması sebebiyle başvuranın bu tarihten sonraki döneme ilişkin ecrimisil talebinde bulunamayacağı, zira Medeni Kanunun 995 inci maddesi gereği ecrimisil davasının iyiniyetli olmayan zilyede karşı açılması mümkün bulunduğundan, üzerinde su deposu bulunan taşınmaz 19/06/2015 tarihinde başvuranın mülkiyetinden çıktığından, başvuranın idareye karşı 19/06/2015 tarihi sonrası kötüniyet iddiasında bulunamayacağı,

Netice itibarıyla 19/06/2015 tarihine kadar olan süreç için başvurana ecrimisil ödenmesinin hukuken mümkün bulunduğu, değerlendirilmektedir. Yukarıda açıklanan gerekçeler ve dosya kapsamına göre ŞİKÂyetİN KABULÜNE, 19/06/2015 tarihine kadar başvuranın mülkiyetinde bulunan taşınmazın 1980 yılından beri su deposu olarak idarenin kullanımında bulunduğu gerekçesiyle kendisine ecrimisil ödenmesi talebine ilişkin olarak, başvurana ecrimisil bedelinin makul sürede ödenmesini teminen yeni bir işlem tesisi, hususunda, Ankara Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü'ne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

19/06/2015 tarihine kadar başvuranın mülkiyetinde bulunan taşınmazın 1980 yılından beri su deposu olarak idarenin kullanımında bulunduğu gerekçesiyle kendisine ecrimisil ödenmesi talebi hakkındadır.

ANKARA SU VE
KANALİZASYON
İDARESİ
BAŞKANLIĞI

2017/10794

Başvuran, araştırma görevlisi alım sınavı sonucunda asilden kazanmasına rağmen gerekçe gösterilmeksizin atamasının yapılmasına ve yerine yedek adayın atanmasına itiraz etmektedir.

**KASTAMONU
ÜNİVERSİTESİ
REKTÖRLÜĞÜ**

Somut olayımız açısından, başvuranın güvenlik soruşturması aşamasında, başvuran hakkında bir takım tereddütlerin hasil olduğu anlaşılmaktadır. Bununla birlikte, başvuranın güvenlik soruşturmasının yapılmasının, ilgili mevzuat uyarınca güvenlik soruşturması yapmaya yetkili makamdaki istendiği ve başvuranın güvenlik soruşturmasının olumlu olarak bildirildiği görülmektedir. Buna rağmen, idarenin güvenlik soruşturması yapmaya yetkili idarede görevli bir memurdan öğrendiğini iddia ettiği bir bilgiye dayanarak, Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması Yönetmeliğinin 10 uncu maddesine uygun olarak, bilginin kaynağını da ortaya koymak suretiyle, başvuranın güvenlik soruşturmasının tereddüte mahal vermeyecek şekilde yeniden yapılmasını talep ettiği, bunun üzerine gelen cevabın daha önce verilen güvenlik soruşturmasının sonucunun geçerli olduğu yönünde verildiği anlaşılmaktadır.

Kurumumuza verilen idarenin cevabi yazısından ve eklerinde yer alan bilgi ve belgelerden, idarenin, yine de bilinmeyen bir şekilde ettiği bilgiye dayanarak işlem tesis ettiği anlaşılmaktadır. Ancak, atama sırasında yapılacak güvenlik soruşturmalarının usulü mevzuatla düzenlenmiş ve güvenlik soruşturmasını yapmaya yetkili ve görevli makamların hangileri olduğu mevzuatta tahdidi olarak sayılmış olup; bu konuda yetkili makamlardan gelen sonuçlara itibar edilmesi ve buradan gelecek bilgilere göre değerlendirme yapılması gerekmektedir. Kaldı ki, idare tarafından ikinci güvenlik soruşturmasının talep edilmesi esnasında, idarenin ulaştığını iddia ettiği bilginin kaynağını da açıkladığı, söz konusu kaynaktan ve diğer kişilerden yerinde inceleme de yapmak suretiyle güvenlik soruşturması yapmaya yetkili ve görevli merci tarafından bu bilginin teyit edilmediği ve önceki sonucun geçerli olduğunun vurgulandığı görülmektedir. Öte yandan, güvenlik soruşturmasının olumsuz sonuçlanması veya olumsuz olduğuna kanaat getirmesi halinde, idarenin Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması Yönetmeliğine göre bir değerlendirme komisyonu kurması ve bu komisyonun raporuna göre değerlendirme yapması gerekmektedir. Ancak, idare tarafından gönderilen bilgi ve belgelerden, bu yola da başvurulmadığı anlaşılmaktadır.

Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde, başvuranın açılan sınavda başarılı olmasına rağmen, güvenlik soruşturması yapma konusunda görevli ve yetkili mercilerden gelen sonuçlarına itibar etmeyerek, başvuranın atamasını yapmaması yönündeki işleminin hukuka aykırı olduğu değerlendirildiğinden, idareye, başvuranın atamasının yapılması yönünde tavsiye kararı verilmesi gerektiği sonuç ve kanaatine ulaşılmıştır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre başvurunun kabulüne, başvuranın atamasının yapılması hususunda Kastamonu Üniversitesi Rektörlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Dosyanın incelenmesinden; İdare tarafından başvurana ait 2016 yılına ilişkin 'Performans Değerlendirme Formu' ile 'Performans Gözlem ve Takip Formu'nun gönderildiği, Emniyet Genel Müdürlüğü Kurum İçi Bireysel Performans Değerlendirme Yönetmeliği çerçevesinde performans değerlendirme formunun 5 puan üzerinden puanlama yapılarak doldurulduğu, değerlendirme amirince 3-4-5 puan aralığında değerlendirmelerde bulunulduğu, 14/06/2016 tarihli Performans Gözlem ve Takip Formu kaydında olumlu değerlendirilmeye yer verildiği görülmektedir. Ayrıca; başvuran tarafından 2012, 2013, 2014 ve 2015 yılları performans değerlendirme puanlarının çok iyi derecesinde olduğu belirtilmekte olup İdare tarafından 2016 yılı performans değerlendirme puanının iyi derecede olduğu ifade edilmekte, önceki yıllara ait puanlar için başvuranın belirttiğinin aksi yönünde bir açıklamada bulunulmamaktadır. Ancak değerlendirme amirinin; başvuranın önceki yıllarda çok iyi olan performans değerlendirme puanını, 2016 yılında iyi olarak takdir etmesini destekleyici/doğrulayıcı herhangi bir bilgi/belgeye rastlanılmamıştır. Kamu Denetçiliği Kurumu tarafından 2017/697 no.lu başvuruya ilişkin verilen 29/11/2017 tarihli Tavsiye Kararında "Yetkili sicil amirlerince düzenlenen sicil ve başarı değerlendirme raporlarının doğruluğu hukuki sonuçların ağırlığı dikkate alındığında, sicil ve başarı değerlendirme raporlarında, 'Sicillerin Objektifliği/Nesnelliliği' ilkesi çerçevesinde yetkili sicil amirlerinin kanaatinin oluşmasına etki eden hususların somut bilgi ve belgeye dayandırılmasının bir zorunluluk arz etmediği tartışmasıdır. Genel olarak iyi ve çok iyi düzeyde sicil alan ve bu şekilde bir seyri bulunan kamu görevlilerinin bu seyirden farklı olan bir düzeye düşürülmesinin kanıtlanması 'Hukuk Devleti İlkesi' gereğidir. Buna göre, başarı değerlendirme ve sicil raporlarının geçmiş sicil notları ortalamasından düşük olması halinde, bu değerlendirilmeye yol açan nedenlerin ve bu olumsuzluğun hizmete etkisinin somut olarak ortaya konulması gerekmektedir." denilmektedir. Sicil raporunun somut gerekçelere dayanmadığı, nesnel düzenlenmediği ileri sürülerek iptali istemiyle açılan davada İdare Mahkemesince; mevzuat hükümleri uyarınca iyi olarak düzenlenen sicil raporu için bu kanaati doğrulayan raporların eklenmesinin zorunlu olmadığı dikkate alındığında gözleme dayalı olarak düzenlenen dava konusu sicil raporunda hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmesi üzerine temyize konu edilen Karar; "...Davacının 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 ve 2008 yıllarına ait sicillerinin "çok iyi" olarak düzenlendiği, dava konusu 2010 yılı sicilin "iyi" olarak düzenlenmesini gerektirecek herhangi bir somut bilgi ve belgenin de dava dosyasına sunulmadığı görülmüştür. Bu durumda, önceki yıl sicilleri "çok iyi" düzeyde belirlenen davacının 2010 yılı sicilin "iyi" olarak belirlenmesini haklı kılabilecek hukuken geçerli bir neden ve bu konuda herhangi bir bilgi ve belge de sunulmaması karşısında, çalışmaları başarılı olan davacının 2010 yılı sicil raporunun objektif olarak düzenlenmediği anlaşıldığından, söz konusu yıla ilişkin sicil raporunda hukuka uygunluk görülmemiştir." gerekçesiyle Danıştay 8. Dairesinin 22/01/2018 tarihli ve E.2012/2265, K.2018/172 sayılı Kararı ile bozulmuştur (<https://www.corpus.com.tr/#!/Danistay,CorpusWebHukukMevzuatveİçtihatProgramı,Erişim02/03/2018>).

Emniyet Genel Müdürlüğü Kurum İçi Bireysel Performans Değerlendirme Yönetmeliğine göre, m6 no.lu paragrafta belirtildiği üzere, performans değerlendirme sonuçlarının hizmet gerekleri yanında personelin; başarı, yeterlilik ve ehliyetlerinin tespitinde, performansının geliştirilmesinde, kıdem sırasının tespitinde,

Başvuran özetle; Tunceli Emniyet Müdürlüğünde polis memuru olarak çalışmaktayken Trabzon Valiliği İl Emniyet Müdürlüğüne atandığını, kendisine 2012 yılından bu yana çok iyi performans değerlendirme notları verildiğini (2012 performans notu 5 çok iyi, 2013 performans notu 5 çok iyi, 2014 performans notu 4,6 çok iyi, 2015 performans notu 4,8 çok iyi), ancak 2016 yılına ait olan 18/01/2017 tarihli performans notunun 3,96 (iyi) olduğunu, daha önceki yıllarda da kendisini puanlayan Öz I. tarafından yapılan bu puanlamanın -03/10/2016 - 04/07/2017 tarihleri arasında hakkında uygulanan görevden uzaklaştırma tedbiri nedeniyle önyargılı yapıldığını düşündüğünü belirterek 2016 yılı içerisinde tarafına verilen performans değerlendirme notunun mevzuat çerçevesinde yeniden değerlendirilmek suretiyle puanlanmasını talep etmektedir.

TRABZON
VALİLİĞİ İL
EMNİYET
MÜDÜRLÜĞÜ

2017/11219

rütbe terfiinde, görevde yükseltilmesinde, asli memurluğa atanmasında, branş işlemlerinde, eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesi ve eğitiminde, ödüllendirilmesinde, istihdamında ve görev yeri değişikliğinde kullanılabildiği hususu dikkate alındığında; personelin performansını değerlendiren değerlendirme amirlerinin kanaatinin oluşmasına etki eden hususların, somut bilgi ve belgeye dayandırılmasının gerekliliği açıktır.

Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; başvuranın önceki yıllarda çok iyi derecesinde olan performans değerlendirme puanının 2016 yılında iyi derecesine düşürülmesi hukuken geçerli ve somut bilgi/belgeye dayandırılmadığından, değerlendirme amirinin kanaatinin oluşmasına etki eden hususlar net olarak ortaya konmadığından 2016 yılına ilişkin performans değerlendirmesinin hukuka aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre başvurunun kabulüne; Başvuranın 2016 yılına ait performans değerlendirme puanının somut gerekçelere dayanarak yeniden değerlendirilmesi yönünde Trabzon Valiliği İl Emniyet Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

2017/11532	Başvuranın, astsubay sınıf okulunda geçen sürelerine ilişkin emekli keseneği ve kurum karışıklarının ilgili kurumdan tahsil edilmesi ve ödemiş olduğu tutarın iade edilmesi talebi hakkındadır.	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	2168 sayılı Kanun, 11/07/1978 tarihinden itibaren itibaren astsubay sınıf okulu öğrencilerinin, öğrenci harçlıkları ile tğmen veya astsubay çavuş aylıkları arasındaki farkın keseneğinin öğrencilerin adına kurumların ödeneceğini düzenlemektedir. Ayrıca 2168 sayılı Kanunun, 5434 sayılı Kanuna Geçici 170 inci maddesiyle eklenen dördüncü maddenin gerekçesinde de, yapılan değişikliklerle fakülte ve yüksekokullarda kendi hesabına okuduktan sonra muvazzaf subay naspedilenlerle yedek subaylık hizmetini takiben muvazzaf subaylığa geçirilenlerle astsubay sınıf okulları öğrencilerine tanınan hakkın bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce aynı kaynaklardan Türk Silahlı Kuvvetlerine katılmış olanlarla, yine Kanunun yürürlüğünden önce astsubay sınıf okullarını başarıyla tamamlamış bulunanlara da tanınmasının sağlandığı, fiili hizmet müddetlerinin artırılmasından doğacak borcun kendilerinden toptan alınmayıp, belirlenen süreler içinde taksitlerle tahsil edilmesinin öngörüldüğü ifade dilmektedir. https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/TUTANAK/CS_417/c038/cs_17038071ss0810.pdf Bununla birlikte 18 yaşın altında geçen ve fiili hizmetten sayılan sürelerle ilişkin emekli keseneği ve kurum karışığı tutarının davacıya borç çıkarılmasına yönelik tesis edilen işlemin iptali için yürütmenin durdurulması talebi ile açılan E. 2017/2549 sayılı başka bir davada, Ankara 9. İdare Mahkemesi 25/09/2017 tarihinde dava konusu işlemin yürütülmesinin durdurulmasına karar vermiştir. Söz konusu kararda; "... Yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden; fiili hizmet müddeti, iştirakçilerin 5434 sayılı Kanundan doğan haklardan faydalanmaya başladığı tarihten itibaren tam kesenek vermek suretiyle geçirdiği müddet olarak tanınlanmış; astsubay meslek yüksek okulları ve astsubay naspedilmek üzere temel askerlik eğitimine tâbi tutulan adayların, 5434 sayılı Kanundan kaynaklanan tüm haklardan faydalanacakları belirtildikten sonra, bahsi geçen öğrencilerin öğrenci harçlıkları ile astsubay çavuş aylıkları arasındaki fark keseneğinin aynı öğrenciler adına kurumlarınca ödeneceği hüküm altına alınmıştır. Diğer taraftan, 5434 sayılı Kanunun Geçici 170. maddesinin 2. fıkrasında "Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce" cümlesine yer verilerek suretiyle, 5434 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce, astsubay sınıf okulunu bitiren astsubay naspedilenlerin bu okullarda geçen başarılı eğitim ve öğrenim sürelerinin fiili hizmet müddetinden sayılmasından doğacak borçlanmanın, iştirakçiler tarafından astsubay naspedildikleri tarihteki astsubay çavuş aylığı üzerinden Emekli Sandığına bir yıl içinde ödemesi hüküm altına alınarak; 5434 sayılı Kanundan önce astsubay sınıf okullarında okuyan öğrencilerle, 5434 sayılı Kanundan sonra doğrudan iştirakçiliği sağlanan öğrenciler arasındaki eşitsizliğinin önüne geçilmesi için, isteğe bağlı borçlanma yapılmasının yasal zemini oluşturulmuştur. Danıştay On Birinci Dairesinin astsubay sınıf okulunda 18 yaş altında geçen sürelerin fiili hizmetten sayılmasına ilişkin açılan bir davada vermiş olduğu 28/3/2017 tarih ve E. 2015/6583, K. 2017/3022 sayılı kararında "astsubay sınıf okulu öğrencileri adına emekli keseneği yatırılmasını zorunlu kılan Kanun hükmü de değerlendirildiğinde, astsubay sınıf okulunu bitiren doğrudan astsubaylığa naspedilenlerin, bu okulda geçen sürelerinin fiili hizmet süresinden sayılması için 18 yaşını bitirmiş olmaları şartının aranmaması gerekmektedir." cümlelerine yer vererek, emekli keseneklerinin öğrenciler adına kurumlarınca yatırılması gerektiği belirtilmiştir. Olayda, her ne kadar dava konusu işlem içeriğinde Diyarbakır 2. İdare Mahkemesi kararı uyarınca davacının kurumla iştirakçiliğinin sağlandığı belirtilerek isteğe bağlı borçlanma kapsamında değerlendirilmişse de; 5434 sayılı Kanunun Geçici 170. maddesinin 2. fıkrasının, 5434 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra Kurumla iştirakçiliği doğrudan
------------	---	--	---

sağlananlar hakkında uygulanmasına olanak bulunmadığı, esasen yukarıda metnine yer verilen 5434 sayılı Kanun hükümleri gereğince davacının doğrudan iştirakçi olduğu ve emekli keseneklerinin Kanun gereği olarak Kurumlarınca yatırılması gerektiği sonucuna varıldığından, davacı adına 8.649,12 TL emeklî keseneği tutarı çıkartılarak tahsiline ilişkin tesis edilen dava konusu işlemde hukuka uygunluk görülmemiştir.

Diğer taraftan, mahkeme kararlarının gerekçeleriyle birlikte bir bütün olarak uygulanması gerektiğinden, Diyarbakır 2. İdare Mahkemesinin bahsi geçen kararında yer verilen "emekli keseneklerinin astsubay sınıf okulu öğrencileri adına yatırılacağına" ilişkin gerekçe dikkate alınmaksızın tesis edilen işlemde bu yönüyle de hukuka uyarlık bulunmamıştır." Değerlendirmelerine yer verilmiştir.

Bu kapsamda öncelikle, Sosyal Güvenlik Kurumunun, astsubay sınıf okulunda 18 yaşın altında öğrencilikte geçen sürelerle ilişkin emekli keseneği ve kurum karşılığı tutarının hesaplanmasında 5434 sayılı Kanunun Geçici 170 inci maddesini esas alarak başvurana borç çıkarmasının, 5434 sayılı Kanun hükümleri ile yukarıda yer verilen mahkeme kararlarına uygun olmadığı değerlendirilmektedir. Zira hem mahkeme kararlarında hem de 2168 sayılı Kanunun gerekçesinde değinildiği üzere, mezkûr geçici maddenin 2168 Kanunun yürürlüğe girmesinden önce astsubay sınıf okullarını başarıyla tamamlayanların astsubay sınıf okullarında geçen sürelerinin borçlandırma yapılarak hizmetten sayılmasına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Dolayısıyla 2168 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra 30/08/1996 tarihinde astsubay sınıf okuluna giren başvuran açısından 5434 sayılı Kanunun Geçici 170 inci maddesinin uygulanması mümkün değildir. Geçici 170 benzeri bir uygulama yapmak farklı bir borçlanma türü anlamına geleceğinden, Kanunda öngörülmeyen bu tür bir borçlanma usulünün uygulanması da mezkûr mevzuata uygun düşmeyecektir. Öte yandan başvuru konusu somut olay kapsamında başvuran astsubay sınıf okulunda geçen sürelerine ilişkin borç tutarının hesaplanmasına yönelik tesis edilen idari işlem açısından, başvurana borç çıkarılmasında 5434 sayılı Kanunun Geçici 170 inci maddesinin esas alındığı görülmektedir. Ancak mezkûr maddede yapılacak borçlandırma işleminin, iştirakçiler tarafından astsubay naspedildikleri tarihteki astsubay çavuş aylığı üzerinden yapılacağı düzenlenmesine rağmen; başvurandan ödemesi istenen tutarın, subay veya astsubay naspedildiği tarihteki derece kademesinin bu dereceye ait mahkeme karar tarihinde varsa ek göstergesinin ve emeklilik keseneğine esas aylığının hesabına ait tüm unsurların toplamının mahkeme karar tarihindeki yürürlükte olan katsayılarla çarpımı sonucu bulunacak tutarlar esas alınarak yine aynı tarihteki kesenek ve karşılık oranlarına göre hesaplanarak tespit edilmesinin hukuka aykırı olacağı değerlendirilmektedir. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabultine; Başvuran hakkında, astsubay sınıf okulunda geçen sürelerine ilişkin emekli keseneği ve kurum karşılıklarının 18 yaşın üzerinde astsubay sınıf okulunda bulunan askeri öğrencilere uygulanan hükümler kapsamında hesaplanarak tahsil edilmesine, Kanun gereği Kurumlarınca ödenmesi gerektiği halde başvurandan talep edilen tutarların tahsilinden vazgeçilmesine/ödenmiş ise faiziyle birlikte başvurana iade edilmesine yönelik işlemlerin makul sürede tamamlanması için Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Aynı konuda, 2017/12181, 2017/12265, 2017/12471, 2017/13015, 2017/12542, 2017/12708 sayılı dosyalar hakkında verilen Tavsiye Kararlarına da uyulmamıştır.

"Kart Kullanım Tablosu"nda belirlendiği üzere başvuran; 02/07/2017 tarihinde kartına 85 TL.'lik aylık indirimli abonman yüklemesi yapmıştır. Dosya ekinde bulunan, UKOME'nin 25/05/2017 tarih ve 2017/4-10.B sayılı kararında; Mavi Kart olarak adlandırılan aylık kartlarda öğrenci için aylık tutarın 85 TL. olduğu belirtilmiştir. Başvuranın yatırıldığı 85 TL.'nin aylık öğrenci aylık abonman bedeli olduğu görülmektedir. İstanbul kartı uygulanan kişiselleştirme işlemi ile söz konusu kartın kullanım esnasında, kullanıcının durumuna uygun olarak harcama yapılması sağlanmaktadır. Yine vizeleme işlemi ile de hak sahipliği doğrulanmış ve kartı, kişiselleştirilmiş kart ile indirimli oranlarda toplu taşıma hizmetinden faydalanmaktadır. Vizeleme ve kişiselleştirme uygulamasındaki amacın, kartın sağladığı indirimlerin başkası tarafından yararlanılması suretiyle sunulan hakkın suistimal edilmesinin önüne geçilmesi olduğu izahıta varedir.

BELBİM A.Ş. tarafından Kurumumuza gönderilen "Başarısız Geçişleri Gösteren Tablodan; başvuranın abonman yüklü kartını 3/7/2017 tarihinde KM25 no'lu hatta ilk kez kullandığı, abonman üzerinden 1 birim harcama gerçekleştirdiği ancak aynı araçta mütetip denemelerinde kartın yeni bir geçişi onaylamadığı görülmektedir. Bu tarihten sonra 1/9/2017 tarihine kadar kartın kullanılmadığı ve kartı yüklü aylık abonmanın kullanım süresinin 2/8/2017 tarihinde bittiği BELBİM A.Ş. tarafından yapılan açıklamalardan anlaşılmaktadır.6/7/2017 tarihinde Beyaz Masa'ya başvuran tarafından yapılan kartının kullanılmadığına yönelik şikâyetini anlattığı başvuruya, Beyaz Masa tarafından 13/9/2017 tarihinde cevap verildiği görülmektedir. Verilen cevapta kartın teknik açıdan incelenmesi yerine sistem üzerinden kart kullanım hareketlerinin incelenerek başvurana cevap verildiği ve bu cevabın abonmanın geçerli olduğu 1 aylık süreden sonra gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır. Temmuz ayında yapılan başvuruya Eylül ayında cevap verilmesiyle sorunun süresi içinde telafi imkânının ortadan kalktığı, kartın 03/7/2017 tarihindeki kullanım konusundaki teknik açıdan bir sorun olmasa da sonraki tarihler arasında kartın bozuk olduğu iddiasının idarece incelenmesi gerekirken bu ihmalin bir ay boyunca başvuran tarafından kartın fiilen kullanılmamasına yol açtığı görülmektedir. Başvuranın abonman karşılığı olarak 85 TL. yüklemiş, 3/7/2017 tarihindeki bir limitlik kullanım haricinde kartını kullanamamış, vizeleme gerçekleştirdiği düşüncesiyle bakiyesine 10 TL. yükletmiş, bunun üzerine de kartı kullanamaması üzerine ilgili birimlere müracaat ederek sorunun giderilmesi talebinde bulunmuştur. İdarece sunulan belgelerde de kartın vizeleme işleminin yapılmış olduğu ifade edildiğinden tüm bu olaylar birlikte değerlendirildiğinde hayatın olağan akışı gereği başvuranın abonman yüklü ve sonradan para yüklediği kartını 3/7/2017 tarihinden sonra hiçbir turnikede okutmaması mümkün olmayacağından başvuranın kartını turnikede okutmaya çalışmasına rağmen kart bozuk olduğundan geçiş yapamadığı ve bu geçiş denemelerinin log kayıtlarında gözükmediği sonucuna varılmıştır.

Somut olayın seyrinden başvuranın ulaşım kartının bozuk olması nedeniyle BELBİM'e müracaat ettiği, ancak BELBİM görevlileri tarafından kartın bozuk olması ihtimali üzerinde durulmayarak ve sadece geçmişi kullanımlar değerlendirilerek başvuranın mağdur olmasına yol açıldığı değerlendirilmektedir. BELBİM A.Ş.'nin başvuranı bu süreçte kartını yenileme gibi bir alternatif sunmadığı, fiilen kartın kullanılmamasının önüne geçtiği, abonman yüklü kartın sadece bir kez kullanılmış olmasının olağan bir durum olmadığı, bu durumun kartın bozuk olma olasılığını güçlendirdiği, idarenin hizmeti eksiksiz sunma bakımından üzerine düşeni yerine getirmede kanıtına varıldığından idarenin işleminin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu, idarece başvuranın mağduriyetinin giderilmesi yönünde işlem tesis edilmesi gerektiği sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Yukarıda açıklanan gerekçelere ve dosya kapsamına göre başvurunun kabulü ile; Başvuranın abonman yüklü kartını kullanamamasından doğan mağduriyetinin giderilmesi yönünde işlem tesis etmesi için İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede bulunulmasına, karar verildi.

Hacettepe Üniversitesi bu talebi, Sağlık Bilimleri Fakültesinde örgün eğitim verildiği ve derslere devam zorunluluğu bulunduğu gerekçesiyle, eşdeğerlilik değerlendirilmesinde yetkili birim olan Fakülte Yönetim Kurulu Kararı ile reddetmiştir. Hacettepe Üniversitesi Kurum İçi ve Kurum Dışı Ders Transferlerinde Eşdeğerliğe İlişkin Esas ve İlkeler uyarınca; bir dersin eşdeğerlik talebinin reddedilmesi halinde ilgili akademik birim kurulu tarafından gerekçe belirtilmesi gerekmektedir.

Söz konusu ilkeler Açıköğretim Fakültelerinden alınan dersler de dahil olmak üzere, kurum içi ve kurum dışından yapılacak tüm ders eşdeğerliklerini kapsamaktadır. Eşdeğerlilik değerlendirmesinde dersin örgün ya da açıköğretim kapsamında olduğuna değil, kredisinin ve içeriğinin benzeşip benzeşmediğine dikkat edilmesi gerekmektedir. Nitekim Üniversite Seçmeli Dersler Koordinatörlüğünce, başvuran eşdeğerlik talep ettiği dersler hakkında, içerik ve AKTS açısından uygun olduğu görüşüne varılmıştır. Açıköğretim Fakültelerinde uygulanacak öğretim programları ile örgün öğretimde uygulananlar arasında kapsam olarak eşit hak ve yetkilere sahiptir. Derslerin numaralı paragrafta belirtildiği üzere, her iki yoldan alınan dersler eşit hak ve yetkilere sahiptir. Derslerin öğrencilere internet, radyo – televizyon veya basılı materyaller için bedenen içinde olmak zorunda oldukları gibi açık kaynaklar ile aktarılması; bir diğer deyişle, öğrencilerin dersi takip edebilmesi için yeterli bir gerekçe değildir. Nitekim Hacettepe Üniversitesi Senatosunca tespit edilen eşdeğer görülmemesi için yeterli bir gerekçe değildir. Nitekim Hacettepe Üniversitesi Senatosunca tespit olunan “Kurum Dışı Ders Transferlerinde Eşdeğerliğe İlişkin Esas ve İlkeler” arasında, Açıköğretim Fakültelerinden alınan dersler için eşdeğerlik tanınmaz şeklinde bir hüküm bulunmamaktadır. Söz konusu ilkeler uyarınca, ancak eşdeğerlik talep edilen dersin uygulama gerektiren nitelikte olması, öğrencinin fiziki varlığı ile gerçekleştirilen laboratuvar ve bağımsız proje çalışmaları içermesi halinde, eşdeğer sayılacak derslerin de bu nitelikte olması şartı aranabilmektedir. Üniversite Seçmeli Dersler Koordinatörlüğünce, başvuran eşdeğerlik talep ettiği dersler hakkında böyle bir değerlendirme yapılmamış olduğu, keza talebin reddine dair Fakülte Yönetim Kurulu Kararının gerekçesinde de laboratuvar ve bağımsız proje çalışmaları gibi uygulama gerektiren eğitim metotlarına yer verilmediği açıktır. Mezkur kararın gerekçesinde yalnızca örgün eğitime ve derslere devam zorunluluğuna vurgu yapılmaktadır. Bu hususta Hacettepe Üniversitesi Önlisans, Lisans Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin derslere devam koşulu dayanak gösterilmektedir. Söz konusu Yönetmelik uyarınca mazeretler de dahil olmak üzere kuramsal saatlerin %30’undan, uygulama saatlerinin de %20’sinden fazlasına katılma zorunluluğu bulunmaktadır. Bununla birlikte bu hükmün Hacettepe Üniversitesinde alınan dersler için düzenlendiği, eşdeğerlik tespiti ile transfer edilecek dersler için uygulanacağına dair herhangi bir düzenleme bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Aksi halde Açık Yükseköğretim Yönetmeliğinin Açıköğretim öğrencileri ile aynı öğretim programının örgün öğretim öğrencileri arasında öğrenci hakları bakımından fark bulunmadığına dair hükmünün bir anlamı kalmayacağı gibi; örgün eğitim ile alınan derslerin transfer başvurularında, Hacettepe Üniversitesi tarafından gerçekleştirilecek eşdeğerlik incelemelerinde, dersin alındığı üniversitelerde kuramsal saatlerin %30’undan, uygulama saatlerinin de %20’sinden fazlasına katılma şartının bulunup bulunmadığına dikkat edilmesi gerekecektir. Kurum Dışı Ders Transferlerinde Eşdeğerliğe İlişkin Esas ve İlkeler arasında böyle bir hüküm bulunmadığı açıktır. Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde, başvuranın Açıköğretim Fakültesinden aldığı derslerin eşdeğerlik talebinin Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesinde örgün eğitim verildiği ve derslere devam zorunluluğu bulunduğu gerekçesiyle reddedilmesi işleminin, yukarıda ayrıntılı şekilde izah edilen nedenlerle hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; Başvuranın Açıköğretim Fakültesinden almış olduğu, içerik ve AKTS açısından uygun bulunan dersler için muafiyet tanınması yönünde Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğüne, Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ

Başvuran, 18/9/2017 tarihli başvurusunda; Anadolü Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi’nde başarılı olduğu bazı derslerin Hacettepe Üniversitesi’nde eğitim gördüğü bölüm derslerinin yerine sayılması için muafiyet talebinde bulunduğu ancak talebinin 22.03.2017 tarihli 2017/03 sayılı Fakülte Kurulu Kararı doğrultusunda kabul edilmediğini belirterek konuya ilişkin mağduriyetinin giderilmesini ve Açıköğretim Fakültesinden alınan derslerin muafiyetlerinin yapılamayacağına dair kararın düzeltilerek “Hacettepe Üniversitesi Ön Lisans, Lisans Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliği” ve “Hacettepe Üniversitesi Kurum İçi ve Kurum Dışı Ders Transferlerinde Eşdeğerliğe İlişkin Esas ve İlkeler Yönergesi” ne göre Açıköğretim Fakültesinde geçmiş olduğu derslere eşdeğer olan derslerden muaf sayılmasını talep etmektedir.

Anayasanın 41 inci maddesinde ailenin Türk toplumunun temeli olduğu, Devletin ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunması için gerekli tedbirleri alacağı ve teşkilatı kuracağı hüküm altına alınmıştır. Ailenin korunmasına ilişkin benzer hükümlere uluslararası sözleşmelerde de yer verilmiştir. Bu düzenlemeler Devlete, ailenin korunması için gerekli düzenlemeleri yapması ve teşkilatı kurması konusunda ödevler yüklemiştir. Söz konusu düzenlemeler doğrultusunda çıkarılan 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun memurların yer değiştirme suretiyle atanmalarını düzenleyen 72 nci maddesinin ikinci fıkrasında da, yer değiştirme suretiyle yapılacak atamalarda; aile birimini muhafaza etmek için kurumlar arasında gerekli koordinasyonun sağlanması ve belli esaslar çerçevesinde atamanın yapılması gerektiği belirtilmiştir. Ayrıca yine aynı madde de yer değiştirme suretiyle atanmaya tabi memurun atandığı yerde eşinin atanacağı teşkilatın bulunmaması ya da teşkilatı olmakla birlikte niteliğine uygun münhal bir görevin bulunmaması durumunda memura eşinin görev süresi ile sınırlı olmak üzere belirtilen şartlarda izin verilebileceği hükme bağlanmıştır.

Diğer taraftan, Anayasanın 65 inci maddesinde yer alan Devletin sosyal ve ekonomik alanlarda Anayasa ile belirlenen görevlerini, bu görevlerin amaçlarına uygun öncelikleri gözeterek malî kaynaklarının yeterliliği ölçüsünde yerine getirmesi de gerekmektedir. Devlet Memurlarının Yer Değiştirme Suretiyle Atanmalarına İlişkin Yönetmelik ile yer değiştirme suretiyle atanma taleplerinin, Devlet Memurlarının adil ve dengeli bir şekilde dağılımının sağlanması için memurun uzmanlığı, iş tecrübesi, mesleki bilgisi gibi özellikleri ile boş kadro durumu göz önünde bulundurularak değerlendirilmesi gerektiği hüküm altına alınmıştır.

Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşları Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliğinin 20 nci maddesinde ise personelin eş durumu nedeniyle nakil talebinde bulunabilmesi için eşlerden biri bir başka kurumda çalışıyor ise ilgili kurumla koordinasyon sağlanacağı ve eşinin görev yaptığı kurumun başka yerde teşkilatının bulunmaması, kadro veya mevzuatı açısından aile birliği mazeretine dayalı atanma imkânının olmaması halinde talebin değerlendirileceği belirtilmiştir. Söz konusu hükümlerin temel amacı kamu görevlilerinin ailevi kaygılardan uzak bir biçimde kamu hizmetlerini verimli, etkin ve sağlıklı bir biçimde yürütmelerini sağlamaktır.

Danıştay 5 inci Dairesinin E:2004/6626, K:2005/5834 sayılı ve 07/12/2005 tarihli Kararında, Anayasa'nın ve 657 sayılı Yasa'nın söz konusu düzenlemelerine göre, farklı kurumlarda çalışan eşlerden birinin hizmet gereği başka bir yere naklen atanması halinde diğer eşin çalıştığı kurumla gerekli koordinasyonun sağlanması ve bu eşin de isteği halinde aynı yere naklinin yapılmasının idare için bir yükümlülük olduğu, ancak, memurun atandığı yerde eşinin atanacağı teşkilat yoksa ya da teşkilat olmakla birlikte niteliğine uygun boş bir kadro bulunmaması ise eşe belirli koşullarda izin isteme hakkı tanındığı belirtilmiştir. Somut olayda idareler arasında yapılmış olan yazışmalardan her iki idarenin de mevzuatta belirtildiği üzere tayin talebinin karşılanması için gerekli koordinasyonu sağladıkları anlaşılmaktadır. Yine söz konusu yazışmalardan Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Birliği Sağlık Personeli Atama Dairesi Başkanlığıyla yapılan görüşmede personelin atanması ile ilgili olarak keskin ifadenin belirtilmesi gerektiğinin Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğüne bildirildiği, buna istinaden anılan idare tarafından "S. A. nın ... aile birliği mazereti dahil tekrar Mersin iline atanması mümkün bulunmamaktadır." şeklindeki yazının yazıldığı anlaşılmaktadır. Sağlık Bakanlığının Kurumumuza göndermiş olduğu cevabi yazıda Diyarbakır ilinin sosyal çalışmacı unvanında doluluk oranı yüksek olan 5. hizmet bölgesi A hizmet grubunda yer aldığı, T.A. nın Diyarbakır iline naklen tayini yapılamadığından, atama talebinin yeniden

Başvuran, Kültür ve Turizm Bakanlığında Arkeolog olarak görev yaptığını, Sur İlçesinin yeniden yapılması kapsamında personel ihtiyacı nedeniyle 15/03/2017 tarihli olur ile Mersin Müze Müdürlüğünden Diyarbakır Müze Müdürlüğüne tayin olduğunu, eşi T. A nın Mersin Şehir Hastanesinde sosyal çalışmacı olarak görev yaptığını, kendisinin Mersin iline veya başka bir ile tayin yapılamayacağına dair bir yazının Bakanlık tarafından verilemediğinden eşinin tayininin yapılamadığını, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğünün yazısının ise Sağlık Bakanlığı tarafından dikkate alınmadığını belirterek, Genel Müdürlüğün yazısının dikkate alınarak eşinin Diyarbakır iline tayin edilmesini talep etmektedir. T. A. başvuru hakkında bilgisi ve izninin olduğunu belirten dilekçesini 16/02/2018 tarihinde Kurumumuza ulaştırmıştır.

SAĞLIK BAKANLIĞI

2017/11679

değerlendirilmesine esas teşkil etmek üzere başvuran kurumundan gönderilen yazılardan aile birliği mazeretinden Mersin İline atanmasının yapılamayacağına dair herhangi bir ibare bulunmadığı, ilgili mevzuat ve Diyarbakır İlının sosyal çalışmacı unvanında Personel Dağılım Cetveline göre dolu olması nedeni ile T. A. nın Diyarbakır İline naklen tayininin yapılamadığı belirtilmiştir.

Yukarıda yer verilen aile birliğinin korunmasına ilişkin Anayasal hükümler ve uluslararası mevzuat ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun ve Devlet Memurlarının Yer Değiştirme Suretiyle Atamalarına İlişkin Yönetmelik hükümleri uyarınca ve Kültür Bakanlığının "S. A. nın ... aile birliği mazereti dahil tekrar Mersin iline atanması mümkün bulunmamaktadır." şeklindeki yazısı da dikkate alındığında Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşları Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliğinin 20 nci maddesi gereğince T. A. nın Diyarbakır İline naklen tayininin yapılamadığı cevabının da makul olmadığı, aile birliğinin sağlanmasına yönelik olarak getirilmiş olan düzenlemelerin getiriliş amacına, sistematigine ve hakkaniyete de uyarlık göstermediği değerlendirilmektedir.

Sağlık Bakanlığına bağlı Mersin Devlet Hastanesinde sosyal çalışmacı olarak görev yapan T. A. nın Diyarbakır İline aile birliği mazeretine bağlı yer değişikliği talebinin reddedilmesi işleminin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre, başvurunun kabulüne; Mersin Devlet Hastanesinde sosyal çalışmacı olarak görev yapan T. A. nın Diyarbakır İline aile birliği mazeretine bağlı yer değişikliğinin yapılması yönünde Sağlık Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

**KADIKÖY
BELEDİYE
BAŞKANLIĞI**

Kadıköy Belediye Başkanlığı'na kira yardımı konusunda verilen ve listemizde 2 nci ve 14 ncü sırada yer alan 2017/9860 ve 2017/11913 sayılı kararlar aynı olup, karara uyulmamıştır.

Başvuran; İstanbul İli Kadıköy İlçesi Erenköy Mahallesi Ethemefendi Caddesi No:92/8 adresindeki kamu konutunda ikamet etmekte olduğu, bu konuta ilişkin yapmış olduğu kira başvurusunun taşınma tarihinden itibaren 1 yıllık süre içerisinde başvuru yapılmadığından reddedildiği, adres bilgileri raporunda taşınma tarihinin sehven 28/08/2016 olarak kaydedildiği ancak kamu konutunu aslında 20/09/2016 tarihinde Milli Emlak Müdürlüğüne teslim ettiğinden bahisle, kendisine kira yardımı ödenmesini talep etmektedir.

2017/12049

2017/12181	Başvuranın, astsubay sınıf okulunda geçen sürelerine ilişkin emekli keseneği ve kurum karşılıklarının Hava Kuvvetleri Komutanlığından tahsil edilmesi talebi hakkındadır.	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na astsubay sınıf okulunda geçen süreleri konusunda verilen ve listemizin 25 inci, 31 nci, 32 nci, 52 nci, 55 nci ve 56 ncı sıralarında yer alan 2017/11532, 2017/12265, 2017/12471, 2017/13015, 2017/12542, 2017/12708 sayılı kararlara aynı olup, kararlara uyulmamıştır.
2017/12265	Başvuranın, astsubay sınıf okulunda geçen sürelerine ilişkin emekli keseneği ve kurum karşılıklarının Hava Kuvvetleri Komutanlığından tahsil edilmesi talebi hakkındadır.	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na astsubay sınıf okulunda geçen süreleri konusunda verilen ve listemizin 25 inci, 30 ncu, 32 nci, 52 nci, 55 nci ve 56 ncı sıralarında yer alan 2017/11532, 2017/12181, 2017/12735, 2017/12471, 2017/13015, 2017/12542, 2017/12708 sayılı kararlara aynı olup, kararlara uyulmamıştır.
2017/12471	Başvuranın, astsubay sınıf okulunda geçen sürelerine ilişkin emekli keseneği ve kurum karşılıklarının Hava Kuvvetleri Komutanlığından tahsil edilmesi talebi hakkındadır.	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na astsubay sınıf okulunda geçen süreleri konusunda verilen ve listemizin 25 inci, 30 ncu, 31 nci, 52 nci, 55 nci ve 56 ncı sıralarında yer alan 2017/11532, 2017/12181, 2017/12265, 2017/13015, 2017/12542, 2017/12708 sayılı kararlara aynı olup, kararlara uyulmamıştır.

Başvuran, kamulaştırmaz el atma nedeniyle açılan dava neticesinde hükmedilen 211.028,40 TL si asıl alacak olmak üzere, 2017 yılı itibarıyla 491.648,75 TL toplam alacağın hissesi oranında ödenmemesi üzerine, yargı kararının uygulanması ve kamulaştırmaz el atmaya konu kaldırım imalatının yapılması talepleriyle Kurumumuza başvurmuştur.	Kamulaştırmaz el atma yerleşik içtihatlar; kamulaştırma yapmaya yetkili devlet, kamu tüzel kişileri, kamu kurumları veya kamu yararı bulunması halinde adlarına kamulaştırma yapılacak gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerinin, kamu gücünü kullanarak Anayasa ve yasalara uygun bir kamulaştırma işlemi yapmaksızın, bir kimsenin mülkiyetinde bulunan taşınmaz malına sahiplenme kastı ile ve fiilen ya da hukuken mal sahibinin tasarruf hakkını engellemesi olarak değerlendirilmiştir.	Şikayete konu olayda Yargıtay 5. Hukuk Dairesi'nin 22/09/2014 tarihli E.2014/13774, K.2014/21663 numaralı kararı ile kesinleşen Ankara 5. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 28/05/2013 tarihli ve E.2010/230, K.2013/287 sayılı kararında kamulaştırmaz el atma dolayısıyla idarece 211.028,40 TL'nin dava tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine hükmedildiği anlaşılmaktadır. Anayasa Mahkemesinin 14/01/2010 tarihli ve E.2009/27, K.2010/9 sayılı kararında; "Anayasa'nın 36. maddesinde ifade edilen hak arama özgürlüğü, diğer temel hak ve özgürlüklerden gereken şekilde yararlanılmasını ve bunların korunmasını sağlayan en etkili güvencelerden biri olmakla birlikte aynı zamanda toplumsal barışı güçlendiren, bireyin adaleti bulma, hakkı olanı elde etme, haksızlığı önleme uğraşının da aracıdır. Hak arama özgürlüğü ve adil yargılanma hakkı, sadece yargı mercileri önünde davacı ve davalı olarak iddia ve savunmada bulunma hakkını değil, yargılama sonunda hakkı olanı elde etmeyi de kapsayan bir hakur. " ifadeleri kullanılmıştır. Yine Anayasa Mahkemesinin 3/4/2014 tarih 2013/711 sayılı bireysel başvuru kararında; Başvurucular, taşınmazlarına Belediye tarafından kamulaştırma yapılmaksızın el atıldığını, açtıkları davalar sonunda taşınmazın bedelinin Belediyeden tahsiline karar verildiğini, Mahkeme ilamına dayalı icra takibine rağmen hükmedilen bedellerin ödenmediğini, kamu mallarının haciz edilemezliğine dayalı kanun hükümlerine dayanarak ödemediğini belirttik, mülkiyet ve adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüşler, ihlalin tespiti ve taşınmazın değerinin artması nedeniyle tazminata hükmedilmesini talep etmişlerdir. Başvuru Mahkemece adil yargılanma hakkının ihlali ve mülkiyet hakkının ihlali olmak üzere iki kısımda incelenmiştir. Bu kapsamda "mahkemeye erişim hakkının adil yargılanma hakkının unsurlarından biri olduğu ve bir uyumsuzluğu mahkeme önüne götürme, mahkemece verilen kararın uygulanmasını isteme haklarını da kapsadığı" ifade edilerek yargı kararlarının uygulanması "mahkemeye erişim hakkı" kapsamında değerlendirilmiştir. Ayrıca Devletin bir kurumu aleyhinde verilen nihai ve bağlayıcı mahkeme kararı ile ortaya konulan borcunu ekonomik kaynak yokluğunu ileri sürerek makul sürede ifa etmekte kaçınamayacağı, bunun adil yargılanma hakkının ihlali sonucunu doğuracağı açıkça ifade edilmiştir. Kamulaştırma işlemi yapmaksızın bireylere ait taşınmazlara el atan idarelerin bu fiilleri nedeniyle açılan
---	---	---

**ANKARA
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYE
BAŞKANLIĞI**

Başvuran, Ankara Büyükşehir Belediyesi aleyhine taşınmaz üzerine kaldırım yapılmak suretiyle kamulaştırmaz el atma sebebiyle açılan ve 03/11/2014 tarihinde kesinleşen mahkeme kararına rağmen alacağının halen ödenmediği ve dava sürecinde kaldırım taşlarının söküldüğünden bahisle alacağının ödenmesini ve kaldırım imalatının yapılmasını talep etmektedir.

davalar sonucunda hükmedilen alacakları yahut tazminatları ödememesini ise mülkiyet hakkının unsurları olan mülkiyetten barişıl yararlanma ve mülkiyete saygı ilkelerinin ihlali olarak nitelemektedir. Bu açıklamaların ardından Anayasa Mahkemesi, başvurunun mahkeme kararlarının yerine getirilmemesi sonucu, alacak hakkının ödenmemesiyle ilgili şikâyet yönünden kabul edilebilir olduğuna, Anayasa'nın 35. ve 36. maddelerinde güvence altına alınan mülkiyet ve adil yargılanma haklarının ihlal edildiğine ve manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi 1 No'lu Ek Protokolün 1 inci maddesine bakıldığında AİHM kararları ışığında üç temel ilkeyi işaret ettiği görülmektedir. Bunlar; mülkiyete saygı, mülkiyetten yoksun bırakılmama, mülkiyetin kullanımının belli şartlarda devletlerce kısıtlanabileceği ilkeleridir. Anayasamızın 35 inci maddesi de bu ilkelerle paralel şekilde hüküm ifade etmektedir.

Nitekim 13 üncü paragrafta yer verilen kararda "AİHM'nin yargı kararlarının uygulanmasının geciktirilmesini yahut hiç uygulanmamasını mülkiyete saygı ve mülkten barişıl yararlanma hakkına müdahale" olarak kabul ettiği vurgulanmıştır.

Somut olayın değerlendirilmesi neticesinde; İdare aleyhine kamulaştırmasız el atma kaynaklı açılan dava neticesinde başvurana tazminat ödenmesine hükmedildiği, bu kararın 03/11/2014 tarihinde kesinleştiği, ancak yeterli ödenek ayrılmadığı gerekçesiyle ödeme yapılmadığı, dolayısıyla mahkeme kararının gereğinin yerine getirilemediği anlaşılmaktadır.

2014 yılında kesinleşen mahkeme kararı ile hükmedilen alacağa ilişkin olarak 2016/13812 dosya numaralı icra takibinin başlatılmasına rağmen aradan geçen uzun süreye rağmen alacağın halen ödenmediği tespit edilmiştir. Anayasa ile güvence altına alınan hak arama hürriyetinin, yargılama sonunda hakkı olanı elde etmeyi de kapsadığı şüphesizdir. Alacağa ulaşma konusunda açık bir belirsizlik bulunduğundan; Mahkemece verilen kararın etkili sonuçları bakımından konusuz bırakıldığı, kişi yararı ile kamu yararı arasında olması gereken dengenin bozulduğu, mülkiyet hakkının sınırlandırıldığı görülmektedir. İdare her ne kadar taşınmaz karşılığında bir tazminat ve faiz ödemeye mecbur bırakılsa da, bu bedelin ne zaman ve ne kadar ödeneceği hususunun belirsiz olması nedeniyle bu süreçte taşınmazın rayiç değerinde meydana gelecek değer artışının da söz konusu olacağından ödenen faizin yetersiz kalabileceği ortadadır.

Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; İdarenin, kamulaştırma işlemi yapmaksızın başvurana ait taşınmaza el atması ve bu fiili durum nedeniyle açılan dava sonucunda hükmedilen tazminatı ödemeyerek adil yargılanma ve mülkiyet haklarını ihlal ettiği değerlendirildiğinden, tazminat bedelinin ödenmemesi ve kaldırım imalatının aradan geçen makul süreye rağmen yapılmaması işlemlerinin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; başvuranın kesinleşen mahkeme ilamına göre alacağının tamamının en kısa sürede ödenmesi ve kaldırım imalatının yapılması hususunda Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Başvuruya konu olayda, başvuran Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü İngiliz Dili Edebiyatı Anabilim Dalına araştırma görevlisi olarak atanmaya hak kazanmış olup, naklen atamasının yapılması amacıyla öncelikle Erzincan Üniversitesi Rektörlüğünden muvafakat talebinde bulunmuş, söz konusu talebi reddedildikten sonra adı geçen idareye istifa dilekçesini sunmuş ancak başvuranın istifası da kabul edilmemiştir. Başvuranın Kurumumuza sunduğu belgelerden de, 05/01/2018 tarihinde kendiliğinden görev süresi sona erdiğinden, görev süresinin yeniden uzatılmaması yönünde talepte bulunduğu ancak söz konusu talep işleme alınmaksızın 08/01/2018 tarihli ve E. 1476 sayılı yazı ile görev süresi 1 yıl süreyle uzatıldığı anlaşılmaktadır. İlgili idare tarafından 657 sayılı Kanunun ilgili hükümleri çerçevesinde takdir yetkisine haiz oldukları ve bu kapsamda da, başvuranın yürüttüğü iş ve işlemlerde meydana gelecek aksaklıklar

nedeniyle hizmet gerekleri çerçevesinde takdir yetkisini olumsuz yönde kullandıkları; ayrıca istifa talebinin kabul edilmemesine karşın başvuranın 2547 sayılı Kanuna tabi olması nedeniyle 657 sayılı Kanunda olağanüstü yönetim hallerinde çekilme usulüne tabi olmadığını, yine bu Kanunda öngörülen çekilme usulü çerçevesinde istifa talebinden sonraki bir aylık süre sonunda da başvuranın görevini bırakmadığı belirtilmiştir. Bilindiği üzere, 2547 sayılı Kanun ile öğretim elemanı tanımı kapsamına giren öğretim üyeleri ile öğretim yardımcılarının ayrı ayrı tanımlarının yapıldığı, uzman unvanının öğretim yardımcısı olarak belirlendiği, bu tanımlar kapsamında 2914 sayılı Kanun ile söz konusu personelin özlük haklarının düzenlendiği, bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde de 2547 sayılı Kanun ile 657 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı görülmektedir. Her ne kadar 2547 sayılı Kanunun 60 ncı maddesinde kurumlara dönüş işlemlerine ilişkin hususlar düzenlenmiş olsa da ilgili madde hükmünde belirli idari kadrolarda görev yapanlar ile öğretim üyelerine kadro ve süre şartı aranmaksızın dönüş imkanı verildiği, öğretim yardımcılarının ilişkin herhangi bir duruma yer verilmediği ve bunun haricinde de uygulanabilecek başkaca bir hüküm de bulunmadığı anlaşıldığından öğretim yardımcısı durumunda bulunan uzman ve araştırma görevlilerinin çekilmelerine ilişkin 657 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanması gerektiği değerlendirilmektedir. Ayrıca, 22/07/2016 tarihli ve 29778 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 1116 sayılı Ülke Genelinde Olağanüstü Hal İlanına Dair Karar ile 21/07/2016 Perşembe günü saat 01.00'dan itibaren doksan gün süreyle olağanüstü hal ilan edilmesi hakkındaki Bakanlar Kurulunun 20/07/2016 tarihinde alınan Kararı, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunca onaylanmış, 11/01/2016 tarihli ve 1130 sayılı, 03/01/2017 tarihli ve 1134 sayılı, 18/04/2017 tarihli ve 1139 sayılı, 17/7/2017 tarihli ve 1154 sayılı, 17/10/2017 tarihli ve 1165 sayılı, 18/01/2018 tarihli ve 1178 sayılı Kararlar ile olağanüstü hal 3'er aylık dönemler itibarıyla uzatılmıştır.

Bu açıklamalar çerçevesinde, başvuranın istifasının kabul edilmemesine ilişkin Erzincan Üniversitesi Rektörlüğü tarafından başvuranın çekilme talebi kabul edilmeksizin 1 aylık süre sonunda görevini bırakabileceği gerekçesinin hukukten kabul edilebilir nitelikte olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Başvuru konusu muvafakat talebinin reddine ilişkin olarak, 657 sayılı Kanunun ilgili maddeleri gereğince naklen atama işlemine ilişkin takdir yetkisinin bulunduğu açık olmakla birlikte, bilindiği üzere idareye yasalarla tanınan takdir yetkisi mutlak olmayıp, kamu yararı ve hizmet gerekleri ile sınırlıdır. İdare takdir yetkisini

Başvuran, Erzincan Üniversitesi Rektörlüğünde uzman kadrosunda görev yapan başvuran, Bülent Ecevit Üniversitesi Rektörlüğüne araştırma görevlisi olarak naklen atamasının yapılmasına ilişkin muvafakat verilmesini veya sunmuş olduğu istifasının kabul edilmesini talep etmektedir.

ERZİNCAN
ÜNİVERSİTESİ
REKTÖRLÜĞÜ

2017/13385

kullanırken kendisine verilen yetkinin amacı doğrultusunda hareket etmeli, nesnellik ve tarafsızlık içinde davranmalı, orantılılık ilkesine uymalı, kanunlar özel koşullar öngörmüşse bunlara uymalı, bu yetkiyi kamu yararı için ve gerekçeli olarak kullanmalıdır.

Başvuru konusuna benzer nitelikteki davalara ilişkin pek çok Danıştay kararında da, "Anayasanın 5 inci maddesinde de belirtildiği üzere kişilerin maddi ve manevi varlığını geliştirmek için gerekli şartları hazırlamak Devletin temel amaç ve görevlerinden olduğundan, kamu görevlileri için bu koşulların oluşturulmasında da idarenin, kurduğu işlemlerde takdir yetkisini, kamu yararı ve hizmet gerekleri doğrultusunda kullanmak zorunda olduğu, bu kapsamda davacının hizmetine ihtiyaç duyulduğu gerekçesiyle muvafakat verilmemiş ise de, kamu hizmetinin bütünlüğü ve devamlılığı ilkesi gereğince, kamu görevlilerinin özel koşullarına göre verimliliklerinin en yüksek düzeyde olduğu ve hizmetinden en yüksek oranda yararlanılacak bir biçimde çalıştırılmaları kamu yararına daha uygun olduğu gibi davacının gördüğü eğitime uygun ve istediği bir alanda çalışması maddi ve manevi varlığının gelişmesine olumlu katkı sağlayacağından ve kamu hizmetinden beklenen fayda artacağından, davacıya muvafakat verilmemesi yönünde kurulan işlemde hukuka uyarlık görülmediği" görüşü benimsenmektedir. (D5D, E:2015/3932, K:2015/3932, 20/10/2015; D5DE:2015/3932, K: 2015/3932, 20/10/2015, D5D E:2008/3402, K:2008/3402, 11/07/2008)

Başvuruya konu olayda da, her ne kadar başvuranın hizmetine ihtiyaç duyulduğu gerekçesiyle muvafakat verilmemiş ise de Erzincan Üniversitesi Rektörlüğünde uzman olarak görev yapan başvuranın İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümü ile Yabancı Diller Eğitimi Anabilim Dalı İngilizce Öğretmenliği alanında tezsiz yüksek lisans mezunu olduğu ve İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında doktora eğitimine devam ettiği ve eğitime uygun olarak Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü İngiliz Dili Edebiyatı Anabilim Dalına araştırma görevlisi olarak atanmaya hak kazandığı anlaşıldığından başvuranın verimliliğinin en yüksek düzeyde olacak ve hizmetinden en yüksek oranda yararlanılacak biçimde çalıştırılmasının kamu yararına daha uygun olduğu, gördüğü eğitime uygun ve istediği bir alanda çalışması da maddi ve manevi varlığının gelişmesine olumlu katkı sağlayacağından adı geçen Rektörlükçe başvurana muvafakat verilmemesinde hukuka uyarlık bulunmadığı anlaşılmıştır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre başvurunun kabulü ile Başvuranın Bülent Ecevit Üniversitesi Rektörlüğüne araştırma görevlisi olarak atanmasına ilişkin muvafakatin verilerek mağduriyetin makul sürede giderilmesi yönünde Erzincan Üniversitesi Rektörlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Hem AİHM kararlarında, hem Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun 9 Aralık 1988 tarihli ve 43/173 sayılı kararıyla kabul edilen, "Herhangi Bir Şekilde Tutulan veya Hapsedilen Kişilerin Korunmasına İlişkin Prensipler Bütünü" nün ilgili maddesinde (5. prgrf), hem Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin Üye Devletlere Avrupa Cezaevi Kuralları Hakkında REC (2006) 2 Sayılı Tavsiye Kararına Ek 17.1. maddesinde, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin Üye Devletlere Ömür Boyu Hapis ve Diğer Uzun Süreli Cezalara Mahkum Olanların Cezaevi İdaresince Yönetimi Hakkında R (2003) 23 Sayılı Tavsiye Kararı'nın 22. maddesinde, hükümlülerin Evlerine (ailelerine) yakın ceza infaz kurumuna yerleştirilmelerinin uygun olduğu belirtilmiştir. Nitekim Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin Üye Devletlere Ömür Boyu Hapis ve Diğer Uzun Süreli Cezalara Mahkum Olanların Cezaevi İdaresince Yönetimi Hakkında R (2003) 23 Sayılı Tavsiye Kararı'nın, "Ömür Boyu Hapis ve Diğer Uzun Süreli Mahkûmiyetin Zarar Verici Etkileriyle Başa Çıkma" başlıklı 22. Maddesinde de hükümlünün aile bağlarının kopmaması için özel çaba gösterilmesi gerektiği, aynı Tavsiye kararının 2. maddesinde belirtildiği üzere, bu çabanın hükümlünün başarılı bir şekilde toplumla bütünleşmelerini sağlamak ve tahliyelerinden sonra yasalara uyarak yaşama olasılıklarını artırmak ve geliştirmek amacı açısından önem arz ettiği vurgulanmıştır. 5275 sayılı Kanun'un 51. Maddesinde, ilgili Tüzük'ün 159 ve devamı maddelerinde, hükümlülerin ödüllendirilebileceği düzenlenmiş, 28603 Resmî gazete sayılı Hükümlü ve Tutukluların Ödüllendirilmesi Hakkında Yönetmelik'te, ise bu maddelerin ayrıntısına yer verilmiştir. Söz konusu Yönetmeliğin 5. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde "Hükümlü ve tutukluların ödüllendirilmesi ile ulaşmak istenen temel amaç; bu kişilerin yeniden sosyalleşmesini sağlamak suretiyle insan haklarına saygılı, hukukî ve toplumsal kurallara bağlı bireyler olmalarını teşvik etmektir." hükümüyle ödüllendirmenin amacından bahsedilmiştir. 'Ödül türleri' başlıklı 7. Maddesinde ise ödülleri hükümlülerin, ziyaret süresinin uzatılmasına, ziyaret sürelerinin toplu olarak kullanılmasına, telefon görüşmelerine ilişkin olduğu görülmüştür. Nitekim ziyaret, görüş, telefonla görüşme, yani hükümlülerin 'Dış dünya ile ilişkilerine' ilişkin iyileştirmelerin, söz konusu Yönetmeliğin amacında da belirtildiği üzere, hükümlülerin yeniden sosyalleşmesi ve topluma kazandırılması bakımından önem taşıdığı belirtilmiştir.

Hükümlülerin dış dünyayla temaslarının makul düzeyde devam ettirilmesi, bu bağlamda özellikle aileleriyle etkin bir iletişim kurmalarına yardımcı olunması, bu kişilerin rehabilitasyonu ile de yakından ilgilidir. Aile bağlarının korunup geliştirilmesinin hükümlülerin psikolojisi açısından olumlu sonuçlar doğurduğu, yeniden sosyalleşmeleri ve tekrar suç işlemelerinin önlenmesinde önemli bir unsur olduğu sıklıkla ifade edilmektedir (Bu konuda bakınız; İngiltere ve Galler Bölgesi Ceza İnfaz Kurumları Denetçiliği, Yetişkin Mahkûmların Rehabilitasyonu konulu Rapor, Eylül 2014). 5275 sayılı Kanun'da, ailesi uzakta yaşadığı için ziyaret hakkını düzenli kullanamayan mahkûmların, bu dezavantajlı durumlarını telafi edici bir düzenleme yer almamaktadır. Oysaki ailesi uzakta yaşadığı için ziyaret hakkını düzenli olarak kullanamayan hükümlülere, aile hayatına saygı hakkının korunması maksadıyla bu yönde bir esneklik sağlanması, bunun için de bu kişilerin ziyaret süresini biriktirerek kullanabilmesine veya benzeri tedbirler cevaaz veren münferit bir düzenleme getirilmesi önem arz etmektedir. Nitekim ödüllendirme başlığı altında olsa dahi, hükümlülere 'kullanılmayan ziyaret süresinin birleştirilmesi ödülü' verildiği, yani ceza infaz kurumlarının hükümlülere bu şekilde bir imkanı

Başvuran, 16 aydır Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu'nda hükümlü olduğunu, ailesinin Aydın ilinde ikamet ettiğini, maddi imkânsızlıklar ve hasta olmalarından ötürü kendisini ziyarete gelemediklerini, Ceza ve Tevkifatları Genel Müdürlüğü'ne sevk talebinde bulunduğunu ancak ret cevabının geldiğini ifade ederek mağduriyetinin giderilmesini ve ailesine daha yakın bir ildeki ceza infaz kurumuna (Aydın E Tipi Ceza İnfaz Kurumu, İzmir 2 Nolu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu, İzmir 1 Nolu F Tipi Ceza İnfaz Kurumu) naklinin gerçekleştirilmesini Kurumumuzdan talep etmiştir.

ADALET BAKANLIĞI

verebileceği de görülmüştür. Bu bakımdan, ailelerinden uzak yerlerde barındırılan hükümlüler ve tutuklu kişiler ile ilgili olarak, ziyaret rejiminde esneklik sağlayıcı bir takım mevzuat değişikliği yapılmasının hakkaniyet ilkesinin bir gereği olduğu gibi bu kişilerin rehabilitasyonu açısından da büyük önem arz ettiği öngörüldüğünden, 5275 sayılı Kanun ile birlikte ilgili yönetmelik hükümlerinde değişiklik yapılmasının uygun olduğu değerlendirilmiştir.22.5275 sayılı Kanunun "Hapis cezalarının infazında gözetilecek ilkelere" başlıklı 6. maddesinin (b) bendinde, hükümlülerin, insan onuruna yaraşan maddi ve manevi koşullar altında düzenli bir yaşam sürdürmelerinin sağlanacağı belirtilmiştir. Bu kapsamda, idarenin söz konusu bendin gereği olarak, hükümlülerin iyi şartlar altında cezalarını çekmesini temin etme yükümlülüğü bulunmaktadır.

Başvuruya konu nakil talebinde ise, ilgili infaz kurumunun kapasitesinin dolu olması gerekçesiyle ret işlemi tesis edilmiştir. İdarenin bu tavrı değerlendirildiğinde, meşru bir sebebin gözetildiği tespit edilebilmektedir. Çünkü "kurum kapasitesi"nin üstünde bir doluluğun varlığı, hem nakil talep eden bakımdan hem de nakil istenen infaz kurumunda mukim hükümlüler bakımından, cezanın çekilmesini zorlaştıracak ve gayri insani şartları doğuracak bir durumdur. Ancak, hükümlülerin nakil taleplerine ilişkin değerlendirmelerin, genel olarak 'cezaevi kapasitesi' bakımından değerlendirilmesi, 'kendi istekleri ile nakil' düzenlemeleri kapsamında yeterli olmamaktadır.

Yalnızca hükümlü açısından değil, hükümlüyü ziyaret etmek isteyen aile açısından da değerlendirme yapılmalı, ailelerin yakını (hükümlüyü) görmek, daha rahat şartlarda ziyaret edebilmek hakkının, hükümlünün bulunduğu kurum ile ailesinin ikamet ettiği yer arasındaki mesafenin, ulaşım olanaklarının, ailenin maddi durumunun, sağlık sorunlarının, ailenin hükümlüyü ziyarete gelme sıklığı, bilgilerin birlikte ele alınıp, nakil taleplerinin daha geniş çaplı ele alınması gerekmektedir.24. Yukarıda yapılan açıklamalar ve tüm dosya kapsamı çerçevesinde; başvuranın, nakil talebinin, ailesinin ikamet ettiği il (Aydın) ve kendisinin hükümlü olduğu il (Tekirdağ) göz önünde bulundurulduğunda, ailenin ziyaretinin oldukça güç olduğu, bu nedenle ziyaret gibi, hükümlünün dış dünya ile bağının yegane unsurunun zedelendiği ve bu durumun infazın amaçları dikkate alındığında, amaca uymadığı, bu nedenle hükümlünün nakil talebinin reddedilmesinin; hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı kanaatine varılmıştır.

Yukarıda açıklanan gerekçeler ve dosya kapsamına göre başvuranın ailesi tarafından ziyaret edilebilmesini kolaylaştırmak için, öncelikle Aydın'da bulunan, bunun mümkün olmaması halinde İzmir'de bulunan veya ailesine yakın illerdeki durumuna uygun ve kapasitesi müsait infaz kurumlarından birine nakledilerek mağduriyetinin giderilmesi hususunda Adalet Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Bakanlıktan istenilen bilgi ve belgelerde; iller arasındaki aynı denetimleri yapan görevlilerden bu ödemelerin geri istenip istenmediği, görev kağıtlarının kontrollerinde farklılıklar olup olmadığı, bütün illerin aynı denetlemeye tabii tutulup tutulmadığı, illerde uygulama farklılıkları olup olmadığı hususlarında Bakanlık tarafından gerekli açıklamalar yapılmadığından idare tarafından istenilen geri ödemelerin hakkaniyet ilkelerine uygun olmadığı kanaatine varılmıştır. İdarece Kurumumuza gönderilen cevabi yazının ekinde bulunan Maliye Bakanlığının 01/12/2016 tarihli görüşünde tarla, sera, açık alanlarda kurulu tarımsal işletmelerdeki kuru ve yaş sebzeler ile hububatlardan numune alınması ile çadır, seyyar araçlar, açık pazar yerleri ve şehirlerarası yol kenarlarında açık alanlarda satış yapan yerlerin denetiminde ek özel hizmet tazminatının ödenebileceği belirtilmiştir. Bakanlığın Gıda ve Kontrol Genel Müdürlüğünün 03/06/2016 tarihli yazısında, gıda ve yem işletmelerinde yapılan tüm denetimlerde gıda taşımada kullanılan araçların denetiminin açık alanda yapıldığı, işletme çevre şartlarının kontrolü için açık alanda inceleme yapıldığı, 5996 sayılı Kanun kapsamında denetlenmesi gereken çadır, büfe, seyyar araçlar ve pazar yerlerinin denetimlerinin açık alanda olduğu, ithalat kontrolünde yapılan denetimlerin liman ve antrepolarında açık alanda bulunan konteynurlarda gerçekleştirildiği, kuru ve yaş sebzelerden numune alma işlemlerinin tarla, sera ve açık alanlarda kurulu tarımsal işletmelerde yapıldığı açıklanmıştır. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı İç Denetim Birimi Başkanlığınca hazırlanan danışmanlık raporunda ise, puantaj cetvellerinde personelin görevlendirildiği işlerin ayrıntılı olarak düzenlenmediği, işlerin detaylı olarak yazılmadığı belirtilmekle birlikte, yetkili kişi tarafından imzalanan puantaj cetvelinin varlığı ve açık alanda fillen çalışmanın mevcudiyeti halinde tazminata hak kazanılacağı yorumunda bulunulmuştur. Ayrıca, başvuranlara yöneltilebilecek bir hilenin bulunmadığı, mevzuatın farklı yorumlanabiliyor olması karşısında ise idarenin açık hatasının varlığının ileri sürülemeyeceği, başvuranların kapalı alanda çalıştıklarına yönelik bir tespit yapılmış olsa dahi, yapılan ödemenin geri istenmesine yönelik hakkın zamanasına uğradığı değerlendirilerek, ilgili tutarların başvuranlardan istenemeyeceği değerlendirilmiştir.

Yukarıdan beri anlatılan hususlar, başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuranın ek özel hizmet tazminatının geri istenmesinin hakkaniyete uygun olmadığından başvurunun kabulüne; ve ayrıca Bakanlıkça İç Denetim Birimi Başkanlığı raporundaki hususlar da göz önünde bulundurularak ilgili mevzuat düzenlemelerinin gerçekleştirilmesi yönünde Bakanlığa tavsiye bulunulmasına karar vermek gerekmektedir.

Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre başvuran istenen ek özel hizmet tazminatının iptali yönünde başvurunun kabulüne ; Bakanlıkça ilgili mevzuat düzenlemelerinin gerçekleştirilmesi ve iller arasında uygulama birliğinin sağlanması Yönetim Yönergesi Gıda Tarım Ve Hayvancılık Bakanlığına Tavsiye Bulunulmasına, karar verildi.

Aynı konu hakkında 2017/11528 sayılı dosya hakkında verilen Tavsiye Kararına uyulmamıştır.

GIDA, TARIM VE HAYVANCILIK BAKANLIĞI

Başvuran, Bayburt İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü emrinde çalıştığı dönemde, gıda işletmelerinin denetimi görevi karşılığında Ek Özel Hizmet (Arazi) Tazminatı adı altında ve üç ayda bir olacak şekilde tarafına ödeme yapıldığını; idareye göre görevini kapalı alanda yapmış olduğunu ve bu ödemenin açık alanda görev yapanların alabileceği gerekçesi ile ödemenin sehven yapıldığı ileri sürülerek 5.079,25 TL'nin (beş bin yetmiş dokuz lira yirmi beş kuruş) tarafından geri tahsil edilmesi gerektiğinin kendisine bildirildiğini ifade etmekte olup bu ödemenin iptalini talep etmektedir.

2017/11495

2017/11521	Başvuran, eşinin 31/06/2016 ila 01/09/2016 tarihleri arasında doğum sonrası ücretsiz izne ayrıldığını, bu dönem için eş yardımı alınması nedeniyle geçmişe dönük aile yardımı ödenēği talebinde bulunduğunu, ancak Kurumunun Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğünün 24/12/2007 tarihli ve 27894 sayılı görüş yazısına istinaden zamanında başvuru yapmadığından aile yardımı talebini reddettiğini, yaptığı araştırmalar neticesinde söz konusu görüş yazısı nedeniyle birçok kurumun geçmişe dönük başvuruları kabul etmediēi ancak yargı kararlarıyla aile yardımlarının alındığı bilgisine ulaştığını, konuyla ilgili olarak BİMER üzerinden 14/09/2017 tarihinde Maliye Bakanlığına başvuruda bulunduğunu, Maliye Bakanlığının 27/09/2017 tarihinde vermiş olduēu cevabi yazısında geriye dönük aile yardımının alınmayacağına açık şekilde ifade edildiğini ifade ederek; Maliye Bakanlığı görüşünün hukuka uygun şekilde revize edilmesini ve geriye yönelik aile yardım ödenēğinin tarafına ödenmesini talep etmektedir.	MALİYE BAKANLIēI, VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜēÜ	Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde, memurların mali özlük haklarından biri olan aile yardımı ödenēğinin, Anayasanın 128 inci maddesi uyarınca 657 sayılı Kanunla düzenlendiēi, memurun evlenmesiyle veya çocuk sahibi olmasıyla bu ödenēğe hak kazandığı, bu ödenekten yararlanma hakkının kaybedileceēi hallerin de yetki ve usulde paralellik ilkesi gereēince aynı kanunla tahdidi olarak sayılmak suretiyle düzenlendiēi, bunlar arasında bildirimde bulunma yükümlülüğünün bulunmadığı, 5018 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinde de bildirimde bulunmamasının ödenekten yararlanma hakkını ortadan kaldıracasına ilişkin bir hükümün bulunmadığı, bu maddeye dayanılarak çıkarılan Merkezi Yönetim Harcamaları Yönetmeliğinin 12 nci maddesi ile bildirim yükümlülüēü getirilse de maddede bu hakkın geriye yönelik olarak ödenemeyeceēi yönünde bir hüküm bulunmadığı gibi bildirimin ne zaman verilmesi gerektiğinin de düzenlenmediēi göz önünde bulundurulduğunda, memurun eşinin veya çocuklarının durumunda deēişiklik meydana geldiğinin belgelendirilmesi maksadıyla yapılan usule ilişkin bir işlem olan Aile Yardımı Bildirimini yenilenmesi yükümlülüğünün zamanında yerine getirilmemesi nedeniyle aile yardımı ödenēğinin geriye dönük olarak ödenemeyeceēi yönündeki Maliye Bakanlığının görüşünün ve bu görüşe istinaden başvurana geriye dönük ödeme yapmayan idarenin işleminin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduēu değerlendirildiğinden, Maliye Bakanlığına başvuru konusuna ilişkin olarak idarelere verdiēi görüşlerinde yukarıda yer alan açıklamalar çerçevesinde deēişikliğe gitmesi yönünde; idareye ise başvuranın talep ettiēi aile yardımını ödenēğini geriye dönük olarak ödenmesi yönünde tavsiyede bulunulması gerektiēi sonuç ve kanaatine ulaşılmıştır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre başvurunun kabulüne, Aile yardımı ödenēğinin geriye dönük olarak ödenemeyeceēi yönünde idarelere verdiēi görüşlerini bu kararda yer alan açıklamalar ve değerlendirmeler doğrultusunda revize etmesi yönünde Maliye Bakanlığına, Başvuranın talep ettiēi aile yardımını ödenēğini geriye dönük olarak ödemesi yönünde Vakıflar Genel Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
------------	--	--	---

2017/11528	Başvuran, Bayburt İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü emrinde çalıştığı dönemde, gıda işletmelerinin denetimi görevi karşılığında Ek Özel Hizmet (Arazi) Tazminatı adı altında ve üç ayda bir olacak şekilde tarafına ödeme yapıldığını; idareye göre görevini kapalı alanda yapmış olduğunu ve bu ödemenin açık alanda görev yapanların alabileceği gerekçesi ile ödemenin sehven yapıldığı ileri sürülerek 4.969,70 TL'nin (dört bin dokuz yüz altmış dokuz lira yetmiş kuruş) tarafından tahsil edilmesi gerektiğinin kendisine bildirildiğini ifade etmekte olup bu ödemenin iptalini talep etmektedir.	GIDA, TARIM VE HAYVANCILIK BAKANLIĞI	Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'na ek özel hizmet (arazi) tazminatı konusunda verilen ve listemizin 36 nci sırasında yer alan 2017/11495 sayılı kararla aynı olup, kararlara uyulmamıştır.
------------	---	--------------------------------------	--

2017/11586 Başvuran, Kayseri Kocasinan Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğüne 23/5/2014 tarihinde atama şartlarını taşıyarak 4 yıllıkta Müdür olarak görevlendirildiğini, 7/3/2017 tarihinde MEB bağlı eğitim yöneticilerinin görevlendirilmelerine ilişkin yönetmeliğin 5. ve 6. Maddelerindeki müdür olarak atanma şartlarını taşımayan 2 yıl 3 ay öğretmenlik yapmış bir şahsın 652 sayılı KHK'nın 37. Maddesinin 9. Fıkrasına dayanarak atanmasının yapılması suretiyle kendisinin de aynı KHK ile hiçbir gerekçe gösterilmeden görevlendirilme dolmadan il emrine atanmasının yapıldığını belirtmekte olup, yerine görevlendirilen şahsın görevinin sonlandırılmasını ve 4 yıllık görevlendirme süresini tamamlayana kadar göreve iade edilmesini talep etmektedir.	Bilgi ve belgelerin tetkikinden, başvuranın 6/5/2014 tarihli Vali Oluru ile Kayseri Kocasinan Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğüne atanma onayının alındığı, 23/5/2014 tarihinde Kayseri Melikgazi Hacı Hüseyin Aksakal Erkek Anadolu İmam Hatip Lisesi'ndeki müdürlük görevinden ayrıldığına dair Melikgazi Kaymakamlığının 28/5/2014 tarihli yazısının var olduğu, Kayseri Kocasinan Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulunun 08/07/2014 tarihli Makam onayı ile doğrudan Bakanlık Merkez Teşkilatına bağlı eğitim kurumu olarak belirlendiği görülmüştür. Başvuranın gönderdiği belgelerde Milli Eğitim Bakanlığı İnsan Kaynakları Genel Müdürlüğü tarafından Kayseri Valiliğine yazılan yazıda; 1. T. un 652 Sayılı KHK'nın 37. Maddesinin 9. Fıkrası gereğince eski görev yeri Kayseri Kocasinan Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu görevi de Müdür olarak belirlirken; atandığı görev Kayseri Büyükşehir İl Milli Eğitim Müdürlüğü görev unvanı da Öğretmen ve atanmaya esas belgenin tarihi de 28/2/2017 olarak belirtilmiştir. Başvuranın 3/3/2017 tarihli itibarıyla Müdür olarak ifa ettiği görevinden ayrıldığı belgelerde mevcuttur. Başvuranın Kayseri Kocasinan Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğüne atandığı tarihte müdür olarak görevlendirmesinin Vali tarafından dört yıllığına yapılmasına ilişkin hüküm 652 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı'nun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesinin 8 inci fıkrasında yer almaktadır. Başvuranın Vali tarafından görevlendirildiği belgelerde tespit edilmiştir. Her ne kadar 652 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı'nun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesinin 9 uncu fıkrasında (Ek: 1/3/2014-6528/22 md.) "Bakan onayı ile proje okulu olarak seçilen ve belirli eğitim reformu ve programları uygulanan okul ve kurumlar ile Bakan onayıyla doğrudan Bakanlık merkez teşkilatına bağlanan kurumlara yapılacak öğretmen atamaları ve yönetici görevlendirmeleri Bakan tarafından yapılır." hükmü yer alsa da başvuran görevlendirildikten yaklaşık 2 ay sonra 08/07/2014 tarihinde söz konusu okulun Bakanlık Merkez Teşkilatına bağlı eğitim kurumu olmasına ilişkin Makam onayı alınmıştır. 08/07/2014 tarihinden başvuranın müdür olarak görevinden ayrıldığı 3/3/2017 tarihine kadar yaklaşık 2,5 yıllık süreçte başvuranın okulunun niteliğinin değişmesinden dolayı Bakan tarafından görevlendirilme yapılmamıştır. Görevlendirme konusunda idarenin sahip bulunduğu takdir yetkisinin mutlak ve sınırsız olmadığı, bu yetkinin kamu yararı ve kamu hizmetinin gerekleri göz önünde tutularak kullanılması gerektiği de İdare Hukukunun bilinen ilkelerindendir. Başvuru konusu olayda, atamanın kamu yararı ve hizmet gereği yapıldığı hususunun somut, objektif ve hukuken kabul edilebilir herhangi bir bilgi ve belgeye dayandırılmadığı, atama sebebinin tereddütte yer bırakmayacak şekilde açıkça ortaya konulmadığı görülmektedir. Başvuruya konu okulun Bakanlık Merkez Teşkilatına bağlı eğitim kurumu olduktan hemen sonra başvuranın görevlendirmesinin sonlandırılmayıp uzun bir süre sonra sonlandırılmasına ilişkin İdare tarafından sadece ilgili mevzuat gerekçe olarak sunulmuştur. Yukarıdan beri anlatılan hususlar, başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuranın görevlendirildiği tarihte yürürlükte olan mevzuat gereğince 4 yıl görevlendirildiğinden, fakat görev süresi dolmadan sonlandırılan ve idare tarafından görevin sonlandırılması gerekçelendirilmeyen başvuru konusunda 4 yıl görev süresinden arta kalan sürenin başvurana tamamlanması yönünde başvurunun kabulüne karar vermek gerekmektedir. Başvuranın 4 yıl görev süresinden arta kalan sürenin başvurana tamamlanması yönünde Milli Eğitim Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına; karar verildi.
--	---

Başvuranın gönderdiği belgelerde Milli Eğitim Bakanlığı İnsan Kaynakları Genel Müdürlüğü tarafından Kayseri Valiliğine yazılan yazıda; L. T. 'un 652 Sayılı KHK'nın 37. Maddesinin 9. Fıkrası gereğince eski görev yeri Kayseri Kocasinan Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu görevi de Müdür olarak belirtilirken; atandığı görev Kayseri Büyükşehir İl Milli Eğitim Müdürlüğü görev unvanı da Öğretmen ve atanmaya esas belgenin tarihi de 28/2/2017 olarak belirtilmiştir. Başvuranın 3/3/2017 tarihi itibarıyla Müdür olarak ifa ettiği görevinden ayrıldığı belgelerde mevcuttur. Başvuranın Kayseri Kocasinan Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğüne atandığı tarihte müdür olarak görevlendirmesinin Vali tarafından dört yıllığına yapılmasına ilişkin hüküm 652 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesinin 8 inci fıkrasında yer almaktadır. Başvuranın Vali tarafından görevlendirildiği belgelerde tespit edilmiştir.

Her ne kadar 652 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesinin 9 uncu fıkrasında (Ek: 1/3/2014-6528/22 md.) "Bakan onayı ile proje okulu olarak seçilen ve belirli eğitim reformu ve programları uygulanan okul ve kurumlar ile Bakan onayıyla doğrudan Bakanlık merkez teşkilatına bağlanan kurumlara yapılacak öğretmen atamaları ve yönetici görevlendirmeleri Bakan tarafından yapılır." hükmü yer alsa da başvuran görevlendirildikten yaklaşık 2 ay sonra 08/07/2014 tarihinde söz konusu okulun Bakanlık Merkez Teşkilatına bağlı eğitim kurumu olmasına ilişkin Makam onayı alınmıştır. 08/07/2014 tarihinden başvuranın müdür olarak görevinden ayrıldığı 3/3/2017 tarihine kadar yaklaşık 2,5 yıllık süreçte başvuranın okulunun niteliğinin değişmesinden dolayı; Bakan tarafından görevlendirilme yapılmamıştır.

Görevlendirme konusunda idarenin sahip bulunduğu takdir yetkisinin mutlak ve sınırsız olmadığı, bu yetkinin kamu yararı ve kamu hizmetinin gerekleri göz önünde tutularak kullanılması gerektiği de İdare Hukukunun bilinen ilkelerindendir. Başvuru konusu olayda, atamanın kamu yararı ve hizmet gereği yapıldığı hususunun somut, objektif ve hukuka kabul edilebilir herhangi bir bilgi ve belgeye dayandırılmadığı, atama sebebinin tereddüte yer bırakmayacak şekilde açıkça ortaya konulmadığı görülmektedir. Başvuruya konu okulun Bakanlık Merkez Teşkilatına bağlı eğitim kurumu olduktan hemen sonra başvuranın görevlendirmesinin sonlandırılmayıp uzun bir süre sonra sonlandırılmasına ilişkin İdare tarafından sadece ilgili mevzuat gerekçe olarak sunulmuştur.

Yukarıdan beri anlatılan hususlar, başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuranın görevlendirildiği tarihte yürürlükte olan mevzuat gereğince 4 yıl görevlendirildiğinden, fakat görev süresi dolmadan sonlandırılan ve idare tarafından görevin sonlandırılması gerekçelendirilmeyen başvuru konusunda 4 yıl görev süresinden arta kalan sürenin başvuranı tamamlanması yönünde başvurunun kabulüne karar vermek gerekmektedir. Başvuranın 4 yıl görev süresinden arta kalan sürenin başvuranı tamamlanması yönünde Milli Eğitim Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına; karar verildi.

Dosya kapsamındaki bilgi ve belgelerden; başvuranın Emniyet Genel Müdürlüğü emrinde 27/09/1993 tarihinde polis memuru olarak görevine başladığı, 12/01/2015 tarihinde istifaa görevinden ayrıldığı, şirket ortağı olması nedeniyle 4/1-(c) kapsamındaki sigortalılığının sona erdiği tarihi takip eden 15/01/2015 tarihinden itibaren 4/1 -(b) kapsamındaki sigortalılığının başlatıldığı, 4/1-(b) kapsamındaki sigortalılığı devam etmekte iken SGK kayıtlarına 29/11/2016 tarihinde geçen 21/11/2016 tarihli dilekçesi ile emekli aylığı bağlanması talebinde bulunduğu ancak yapılan incelemede 4/1 -(b) kapsamındaki çalışmasından dolayı prim borcu olduğunun anlaşıldığı ve İzmir Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğüne 22/02/2017 tarihli yazı ile aylık bağlanabilmesi prim borcunu ödemesi gerektiğinin tarafına bildirildiği, SGK kayıtlarına 27/03/2017 tarihinde geçen 06/02/2017 tarihli dilekçesi ile hakkında hizmet birleştirme işlemi yapılmadan tarafına aylık bağlanmasını talep ettiği, 12/05/2017 tarihli yazıyla talebinin reddedilerek ancak prim borcunu ödediği tarihi takip eden aybaşından itibaren aylıklarının bağlanabileceğinin bildirildiği anlaşılmaktadır.

Başvuranın 5510 sayılı Kanunun ilgili hükümlerinin yürürlüğe girdiği 2008 yılı Ekim Ayı başından önce 5434 sayılı Kanun kapsamında görev yapması nedeniyle anılan Kanunun Geçici 4 üncü maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları (§ 5.2) gereği, Kanunda aksine bir hüküm bulunmadığı takdirde hakkında 2829 sayılı Kanun hükümleri ayrıca dikkate alınarak yürürlükten kaldırılan hükümleri de dâhil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılması gerekmektedir. 2829 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde Kanunun amacı olarak; çeşitli sosyal güvenlik kurumlarına tabi olarak geçen hizmet sürelerinin birleştirilmesi suretiyle ilgililerin sosyal güvenliklerinin sağlanmasının usul ve esaslarının düzenlenmesi belirlenmiştir. Bu çerçevede, Kanunun 4 üncü maddesinde; kurumlara tabi çeşitli işlerde çalışmış olanların hizmet sürelerinin, aynı tarihlere rastlamamak kaydıyla bu kanuna göre aylık bağlanmasına hak kazanıldığına birleştirileceği, ancak, hizmet süreleri toplamının aylık bağlanmasına yeterli olmaması halinde, bu kanun hükümlerinin uygulanmayacağı, 8 inci maddesinde; birleştirilmiş hizmet süreleri üzerinden aylık bağlanırken son yedi yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan kurumca, ancak, kanunda sayılı istisna hallerinde (malullük, ölüm, yaş haddinden re'sen emekli olma, süresi kanunla belirlenen vazifelere atanma veya seçilme ve bağlı oldukları kurumun kanunla değiştirilmesi) tabi oldukları son kurumca, kendi mevzuatına göre aylık bağlanacağı düzenlenmiştir.

Kanunun 4 üncü maddesinde, hizmet sürelerinin Kanuna göre aylık bağlanmasına hak kazanıldığına birleştirileceği ve hizmet süreleri toplamının aylık bağlanmasına yeterli olmaması halinde, kanun hükümlerinin uygulanmayacağı açıkça düzenlenmiş olmakla beraber, bir kurumda geçen hizmet sürelerinin aylık bağlanmasına yeterli olması halinde diğer kurumlarda geçen hizmet sürelerinin de birleştirileceği yönünde açık bir hükme ise yer verilmemiştir. Mevcut SGK uygulamalarında birden fazla statüde hizmeti bulunan sigortalılar için hizmet birleştirilmesinin zorunlu olarak uygulanıldığı, somut başvuruya ilişkin Kurumumuza gönderilen cevabi yazıda da anılan uygulamanın gerekçesi olarak, 2829 Kanunda tek başına herhangi bir statüden aylık bağlanabilmesi halinde diğer statülerdeki hizmetler için ne yapılacağı hususunda bir esas belirlenmediği, bu nedenle diğer statülere tabi olarak geçen hizmet süreleri hakkında ne yapılacağı hususunda bir belirsizliğin ortaya çıkabileceğinin ifade edildiği görülmektedir. Sigortalılık süresinin

Başvuran özetle, polis memuru olarak görev yapmakta iken meslekte mecburi hizmet süresini doldurması ve 25 yıl 2 ay 14 gün hizmeti olması nedeniyle 15/1/2015 tarihinde emeklilik yaşını beklemek üzere görevinden istifa ederek ayrıldığını, yaş şartını karşılaması üzerine 21/11/2016 tarihinde SGK'ya emeklilik başvurusu yaptığını, ancak hizmet birleştirmesinin zorunlu olduğu ve Bağ-Kur borcu olduğu gerekçe gösterilerek emekli aylığının bağlanmadığını belirterek 5434 sayılı Kanun kapsamındaki hizmetinin emekli aylığı bağlanmasına yeterli olması dikkate alınarak hizmet birleştirilmesi yapılmaksızın emekli aylığının bağlanmasını talep etmektedir

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI

2017/11867

emeklilik için yeterli olmaması durumunda farklı sosyal güvenlik kurumlarına tâbi olarak geçen hizmet sürelerinin ziyan olmadan birleştirilmesi ve kurumlar arasındaki kayımları önlemek olduğu göz önüne alındığında, bir statüdeki hizmetlerin tek başına aylık bağlanmasına yeterli olması halinde, kişinin, tüm sosyal güvenlik kurumlarına tabi hizmet sürelerini birleştirmeye zorlanamayacağı ve hizmet birleştirilmesi yapılmadan yaşlılık aylığının bağlanabileceği anlaşılmaktadır. Bu durumda, somut olayda sadece 5434 sayılı Kanun kapsamındaki hizmetleri esas alınmak suretiyle aylık bağlanabilecek durumda olan başvurana bu yöndeki talebi esas alınarak hizmetleri birleştirilmeksizin sadece 5434 sayılı kanun kapsamındaki hizmetleri esas alınarak aylık bağlanması gerektiği değerlendirilmektedir.

Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde, sadece 5434 sayılı Kanun kapsamında geçen hizmetleri esas alınarak aylık bağlanabilecek koşulları taşıyan başvuranın, 2829 sayılı yasaya göre hizmetlerini birleştirmeye zorlanmasının yasanın amacıyla örtüşmeyeceği ve prim borcu bulunmasının aylığının bağlanmasına engel bir durum olmadığı değerlendirildiğinden, başvurana sadece 5434 sayılı Kanun kapsamındaki hizmetleri esas alınarak aylık bağlanmamasının ve buna bağlı olarak aylık başlangıç tarihinin 4/1-(b) kapsamındaki borcunun ödenmesi koşuluna bağlanmasının hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Başvurunun kabulüne, Başvurana, hizmetlerinin birleştirilmemesi talebi kabul edilerek emekli aylığı bağlanması yönünde işlem tesis edilmesi hususunda Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Aynı konuda 2018/168 sayılı dosya hakkında verilen Tavsiye Kararına da uyulmamıştır.

Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından özetle; başvurana, 3713 sayılı Kanunun Geçici 8 inci maddesi gereği Kanunun 21 inci maddesi kapsamında eşinden dolayı aylık bağlandığı, başvuranın eşinin, 21 inci maddesi kapsamında ilgililere 30 yıl üzerinden emekli ikramiyesi ödenmesi hakkını veren 4082 sayılı Kanun değişikliğinden önce vefat ettiği, Kanunda, anılan hükümün yürürlüğe girmesinden önce ölenlere de aynı esaslarla emekli ikramiyesi ödeneceğine ilişkin bir düzenleme ya da geçiş hükmüne yer verilmediği belirtilerek yapılan işlemlerde herhangi bir hata bulunmadığı bildirilmiştir.

Dosya kapsamındaki bilgi ve belgelerden; başvuranın eşinin 03/12/1979 tarihinde vefat ettiği, aylık talep tarihi itibarıyla S. B. 'ın malul ve muhtaç olmaması sebebiyle sadece yetimlerine 01/03/1980 tarihinden itibaren 5434 sayılı Kanun kapsamında ölüm aylığı bağlandığı, aylık bağlama tarihi tarihinde (01/03/1980) geçerli katsayılar üzerinden (6) tam hizmet yılına karşılık emeklilik ikramiyesi ödendiği, başvurunun 14/11/2008 tarihinde müteveffa eşinin hizmetlerini ihya ettirmesi üzerine, ihya tarihini takip eden aybaşı olan 01/12/2008 tarihinden itibaren tarafına 5510 sayılı Kanun kapsamında aylık bağlandığı, başvurunun eşinin durumunun vazife malullüğü yönüyle incelenmesini talep etmesi üzerine yapılan inceleme neticesinde başvurucuya talep tarihini takip eden aybaşı olan 01/03/2016 tarihinden itibaren 3713 sayılı Kanun kapsamında dul aylığı ödenmeye başlandığı, tarafına 21 inci madde kapsamında emekli ikramiyesi ödenmesi talebinin ise SGK'nın 7/9/2017 tarihli yazısı ile yukarıdaki paragraflarda yer verilen gerekçelerle reddedildiği anlaşılmaktadır. 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 4082 sayılı Kanunla değişmeden önceki haliyle "Yardım" başlıklı 21 inci maddesinde kamu görevlilerinden görevlerini yapmalarından dolayı terör eylemlerine muhatap olarak yaralanan, sakatlanan, ölen veya öldürülenler hakkında 2330 sayılı Nakdî Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun hükümlerinin uygulanacağı, bunların aylığa müstehak dul ve yetimlerine bağlanacak aylığın toplam tutarının, görevde olan emsallerinin almakta oldukları aylıklardan az olamayacağı, az olması halinde Hazine'den tahsil edileceği düzenlenmiştir.

Kanunun Geçici 8 inci maddesinde ise; Kanunun 21 inci maddesinin 01/01/1968 tarihinden itibaren bu madde şümülüne girenleri de kapsayacak şekilde yayımı tarihini takip eden aybaşıdan geçerli olarak uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

Bununla beraber, 8/4/1991 tarihli ve 1/802 sayılı Terörle Mücadele Kanunu Tasarısı ve Adalet Komisyonu Raporu'nda tasarrın genel gerekçesi olarak; içinde bulunulan dönem itibarıyla terörün bir tehdit olmaktan çıkıp somut bir tehlike haline geldiği, yarattığı tabiratin her geçen gün arttığı, ülkemizin de konumu itibarıyla terörün hedefinde olduğu ve terörle mücadele ettiği, tasarı ile terörün tarfinin yapılarak terörizmle mücadelede cezalandırma ve yargılama usullerinde yeni hükümler getirilmesinin yanında görevli kuruluş ve personelin güvence altına alınması gibi hususlara yer verilmiştir. 4082 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi ile 3713 sayılı Kanunun 21 inci maddesine eklenen "30 yıl hizmet yapmış gibi emekli ikramiyesi ödenmesi" hakkı, madde kapsamında bulunan kişiler açısından yeni bir hukuksal durum ortaya çıkarmıştır. Düzenlemenin,

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamında eşinden dolayı aylık alan başvuranın, aynı Kanunun 21 inci maddesi kapsamında 30 yıl hizmet yapmış gibi emekli ikramiyesi ödenmesi talebi hakkındadır.

SOSYAL
GÜVENLİK
KURUMU
BAŞKANLIĞI

2017/12076

temelde 21 inci madde kapsamındaki haklardan yararlanacak kişilere yönelik olduğu, gerek Kanunda gerekse gerekçesinde

30 yıl hizmet yapmış gibi ikramiye ödenmesi hakkının geriye dönük olarak uygulanıp uygulanmayacağına ilişkin zaman sınırlaması içeren ayrıca bir hükme ya da ifadeye yer verilmediği görülmektedir. Diğer taraftan, değişikliğin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, 3713 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin 01/01/1968 tarihinden itibaren bu madde şümülüne girenleri de kapsayacak şekilde yayımı tarihini takip eden aybaşından geçerli olarak uygulanacağı düzenleyen Kanunun Geçici 8 inci maddesinin yürürlükte olduğu açıktır. Kurumumuzca yapılan değerlendirmeye neticesinde, 3713 sayılı Kanunun Geçici 8 inci maddesinin, Kanunun 21 inci maddesinin 01/01/1968 tarihinden itibaren bu madde kapsamına girenleri de kapsayacak şekilde uygulanacağını düzenlediği, 21 inci maddede yapılacak her türlü değişikliğin aksine bir düzenlemeye gidilmedikçe ilgili değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce madde kapsamına girmiş kişilere de uygulanması gerektiği, bu çerçevede, 4082 sayılı Kanunla 21 inci maddenin birinci fıkrasının (a) bendine eklenen 30 yıl üzerinden emekli ikramiyesi ödenmesi hakkının 01/01/1968 tarihinden itibaren madde kapsamında kabul edilenleri de kapsadığı ve bu kişiler açısından yeni bir hukuksal durum ortaya çıktığı; değerlendirildiğinden, başvuranın 3713 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında emekli ikramiyesi ödenmesi talebinin reddi yönünde idarece tesis edilen işlemin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle; Başvurunun kabulüne, Başvurana, 3713 sayılı Kanun kapsamında aylık bağlandığı tarih esas alınarak Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında emekli ikramiyesi ödenmesi yönünde bir işlem tesis edilmesi hususunda Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve Yüksek Planlama Kurulunun 2017/1-20 sayılı Kararı ile 399 sayılı KHK'ya tabi sözleşmeli personel hakkında uygulanacak temel ücret gruplarının unvanlar bazında belirlendiği; "kontrolör" unvanına 1 inci grupta yer verildiği; öngörülen temel ücret tutarlarının sözleşmeli personelin unvanı, eğitim düzeyi, iş gerekleri, işyeri ve çalışma şartları dikkate alınmak suretiyle tespit edileceği; personelin eğitim düzeyi ve hizmet süresi, görevde yükselme yönetmeliğine göre bir üst unvan grubuna ait ücret düzeyi gibi hususlar ile kuruluşun hiyerarşik yapısı ve mali imkanları dikkate alınarak ayarlama yapmaya ilgili teşebbüs ve bağlı ortaklık yönetim kurulunun yetkili olduğu hususları düzenlenmiştir. 399 sayılı KHK ve YPK Kararı çerçevesinde temel ücreti belirlemeye ilişkin ilgili Yönetim Kurullarına takdir yetkisinin verildiği açık olup söz konusu takdir yetkisinin ilgili mevzuatta öngörülen "unvan, eğitim düzeyi, iş gerekleri, işyeri ve çalışma şartları" ile sınırları da belirlenmiş bulunmaktadır.

Bu kapsamda Toprak Mahsulleri Ofisi Yönetim Kurulunun 14/12/2011 tarihli ve 23/152-6 sayılı Kararı ile 2011 ve devam eden yıllar için öngörülen temel ücret uygulama esasları ve ücret skalalarının düzenlendiği, söz konusu ücret skalasında "Kontrolör" unvanı için "Mühendis", "Fen Bilimleri-Teknik Yüksekokul 4 yıllık", "İdari Yüksekokul 4 Yıllık", "İdari Yüksekokul 2-3 yıllık", "Lise" olmak üzere 5 farklı temel ücretin belirlendiği görülmektedir. Her ne kadar, söz konusu Yönetim Kurulu kararı ile temel ücret için 5 farklı eğitim düzeyi belirlenmiş olsa da, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda ilköğretim, ortaöğretim ve yüksekokul eğitim kurumlarına yer verildiği, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununda da ön lisans, lisans ve lisansüstü eğitim düzeylerine yer verildiği, lisans düzeyinde eğitim görenler arasında herhangi bir ayırma yer verilmediği tespit edilmiştir. Başvuruya konu olayda ise, tümü lisans eğitim düzeyinde olan 4 yıllık Mühendislik, Fen Bilimleri ve İdari Bilimler Fakülteleri mezuniyeti açısından farklı temel ücretin belirlenmesine ilişkin düzenlemeye gidildiği görülmektedir.

Ayrıca, 399 sayılı KHK ve YPK Kararında eğitim düzeyinin yanında, iş gerekleri, işyeri, çalışma şartları, hizmet süresi, hiyerarşik yapı ve mali imkanlar gibi hususlara da yer verildiği ancak ilgili idare tarafından sunulan bilgi ve belgelerden söz konusu hususlara ilişkin herhangi bir bilgiye yer verilmediği hatta farklı öğrenim alanından mezun olup kontrolör unvanında görev yapanlar için "Kadro Tanımları Kitabı"nda görev ve yetkilerde farklılaşmaya gidilmediği hususunun ifade edildiği; yapılan incelemede de, İşletme Fakültesi mezunu başvuran ile emsal gösterilen Ziraat Fakültesi personelin her ikisinin de Kontrolör (Teknik) unvanlı pozisyonunda görev yaptıkları, Kontrolör unvanı için Kurum Görevde Yükselme Yönetmeliğinde de öğrenim alanı dışında aynı şartların arandığı, Kontrolör unvanının sicil ve disiplin amirleri açısından aynı hükümlere tabi oldukları anlaşıldığından aynı görev ve yetkilere haiz ve aynı eğitim düzeyine sahip kontrolör unvanı için eğitim görülen alan esas alınarak farklı ücret düzeylerinin belirlenmesinin hukuka, hakkaniyete ve eşitlik ilkelerine aykırılık teşkil ettiği kanaatine varılmıştır.

Yukarı anlatılan hususlar, başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat, yargı kararları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; aynı görev ve yetkilere haiz ve aynı eğitim düzeyine sahip kontrolör unvanı için farklı ücret düzeylerinin belirlenmesi yönünde kurulan işlemin hukuka ve hakkaniyet ilkelerine aykırı olduğu ve lisans eğitim düzeyi için temel ücretlerin eşitlenmesi halinde dönük hak kaybının değerlendirilmesi gerektiği sonuç ve kanaatine varılarak, aynı görev ve yetkilere haiz ve aynı eğitim düzeyine sahip kontrolör unvanı için aynı temel ücret düzeyinin belirlenmesine yönelik ilgili Yönetim Kurulu Kararından değişiklik yapılması ve yapılan değişiklik çerçevesinde oluşan temel ücret farklarına ilişkin mağduriyetlerin giderilmesi yönünde Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına karar verildi.

**TOPRAK
MAHSULLERİ
OFİSİ GENEL
MÜDÜRLÜĞÜ**

Başvuran, Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü Sivas Şube Müdürlüğünde 399 sayılı KHK'ya tabi sözleşmeli statüde kontrolör olarak görev yaptığı, İşletme Fakültesi mezunu olduğunu, temel ücretinin 4.218,60 tl olarak belirlendiğini, Ziraat Fakültesi mezunu Ziraat Mühendisi kontrolörün ise temel ücretinin 4.470,12 tl olarak belirlendiğini, kontrolörlük kadrosunda görev yapan bir personelin, aynı kadrodaki diğer kontrolörden daha fazla ücret almasının, eşit işe eşit ücret uygulamasına ters düştüğünü, ilgili mevzuatta yer verilen eşit işe eşit ücret, eşit iş yükü, eşit sorumluluk, eşit zorlukta görev yapan aynı unvandakilerin eşit ücret alması gereklikleri çerçevesinde lisans mezunu kontrolörler arasındaki sözleşme temel ücretlerinin eşitlenerek önceki aylarda aleyhine oluşan farkların tarafına ödenmesini talep etmektedir.

2017/12154

2017/12290	Başvuran 24.04.2012 tarihinde Ölçme Seçme ve Yerleştirme Merkezinde (ÖSYM) 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu (DMK) kapsamında sözleşmeli personel olarak işe başladığı, 6495 sayılı Kanun uyarınca 13.09.2013 tarihinde DMK kapsamında memur statüsüyle Genel İdare Hizmetleri Sınıfında uzman kadrosuna atandığı, Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) kayıtlarında 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4'üncü maddesinin (c) bendine tâbi olarak sigortalı olduğu tarihin 15.09.2013 olarak görüldüğü, 13.09.2013 ve 14.09.2013 tarihlerinde mali ve sosyal haklardan mahrum kaldığı, 2013 yılının Ağustos ayında sigorta priminin 29 gün üzerinden ödendiği, 15.08.2017 tarihinde Basın İlan Kurumu Aydın Şubesinde memuriyete başladığı ifade ve iddia edilerek işten ayrılış tarihinin 14.09.2013 tarihi olarak düzeltilmesi ve eksik ödenen sigorta priminin ödenmesi talep edilmektedir.	ÖLÇME, SEÇME VE YERLEŞTİRME MERKEZİ BAŞKANLIĞI	Başvuran sözleşmeli personel (657/4-B) statüsünde çalışmakta iken 13.09.2013 tarihinde aynı kurumda memur (657/4-A) kadrosuna atanmıştır. Buna bağlı olarak başvuranın sigortalılık statüsü değişmiş, başvuran 5510 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine (5510/4-a) tabi iken 13.09.2013 tarihinde memur kadrosuna geçişle birlikte 15.09.2013 tarihinde aynı fıkranın (c) bendine (5510/4-c) tabi olarak sigortalılık tescili yapılmıştır. Uyuşmazlık konusunun statü değişikliğinin gerçekleştiği ve hukuki sonuçlarını doğurduğu tarihte ilişkin olduğu anlaşılmaktadır. ÖSYM tarafından işten ayrılış bildirgesinde 12.09.2013 olarak düzenlenen işten ayrılış tarihinin başvuran tarafından 14.09.2013 olarak düzeltilmesi talep edilmektedir. 6495 sayılı Kanunun 9'uncu maddesinde, bu madde hükümlerine göre memur kadrolarına atanmaların, atandıkları kadronun mali ve sosyal haklarına göre başladığı tarihi takip eden ay başından itibaren hak kazanacağı ve önceki pozisyonlarında aldıkları mali ve sosyal haklar hakkında herhangi bir mahsuplaşma yapılmayacağı kurala bağlanmaktadır. Bu sebeple başvuran her ne kadar 13.09.2013 tarihinde memur kadrosuna atanmış ise de söz konusu statünün mali ve sosyal haklarına 15.09.2013 tarihi itibarıyla hak kazanacaktır. Başvuran 15.09.2013 tarihine kadar önceki pozisyonundan (sözleşmeli personel) kaynaklanan mali ve sosyal haklardan yararlanacaktır, başka bir ifadeyle memur kadrosuna atama işlemi, mali ve sosyal haklar bakımından hukuki sonuçlarını 15.09.2013 tarihinde doğuracaktır. Buna bağlı olarak başvuranın 5510/4-a kapsamında sigortalı olduğu çalışması 14.09.2013 tarihinde son bulmakta, 5510/4-c kapsamında sigortalı olmayı gerektiren işe girişi de 15.09.2013 tarihinde gerçekleşmektedir. Başvuranın 5510/4-a kapsamında sigortalı olduğu işten ayrılış tarihinin 12.09.2013 olarak bildirilmesinin, 6495 sayılı Kanun gereğince 5510/4-c kapsamında sigortalılık tescili 15.09.2013 tarihinde yapıldığından 13.09.2013 ve 14.09.2013 tarihlerinde sosyal güvenlik yönünden hak mahrumiyetine yol açtığı görülmektedir. ÖSYM tarafından 15.08.2013-14.09.2013 döneminde ilişkin maaş ve sigorta primi ödemelerinin tam olarak yapıldığı ifade edilmekte ise de işten ayrılış tarihinin 12.09.2013 olarak bildirilmesi sebebiyle 2013/8 dönemi için başvuranın 29 gün hizmeti bulunmamaktadır. SGK tarafından Kurumumuza gönderilen 30.11.2017 tarihli yazıda da belirtildiği üzere, söz konusu hususun düzeltilmesi için ÖSYM tarafından başvuranın 5510/4-a kapsamındaki sigortalılığı için iki günlük ek nitelikte aylık prim ve hizmet belgesi ile ayrılış tarihi 14.09.2013 olacak şekilde 2013/8 dönemi için 30 gün hizmeti geçmemek üzere SGK'ya bildirim yapılması gerekmektedir. Diğer yandan ÖSYM tarafından SGK'ya gönderilen işten ayrılış bildirgesinde, başvuranın işten ayrılış nedeninin "Belirsiz süreli iş sözleşmesinin işçi tarafından feshi" olarak işaretlendiği, söz konusu işten ayrılış nedeninin düzeltilerek "35-6495 SK nedeniyle devlet memurluğuna geçenler" olarak işaretlenip SGK'ya gönderilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Nitekim ÖSYM tarafından Kurumumuza gönderilen 06.11.2017 tarihli ve E.44132 sayılı yazıda başvuranın 6495 sayılı Kanun kapsamında memur kadrosuna atandığı ifade edilmektedir. Bu gerekçelerle başvuranın sosyal güvenlik hakkı yönünden iki günlük hak kaybına yol açan işten ayrılış tarihinin 12.09.2013 olarak bildirilmesine ilişkin işlemin ve işten ayrılış nedeninin "Belirsiz süreli iş sözleşmesinin işçi tarafından feshi" olarak belirlenmesi işleminin hukuka aykırı olduğu sonucuna varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle, başvurunun kabulüne, başvuranın 5510/4-a kapsamındaki sigortalılığı için iki günlük ek nitelikte aylık prim ve hizmet belgesi ile işten ayrılış tarihi 14.09.2013 olacak şekilde 2013/8 dönemi için 30 gün hizmeti geçmemek üzere SGK'ya bildirim yapılması ve işten ayrılış nedeninin "35-6495 SK nedeniyle devlet memurluğuna geçenler" olarak düzeltilerek SGK'ya gönderilmesi hususunda Ölçme Seçme ve Yerleştirme Merkezine Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
-------------------	---	---	---

Konuyla ilgili olarak yapılan incelemede, YÖK Başkanlığı YÖKDİL Sınavının dil yeterliliği ölçmede muteber bir sınav olduğunu kabul etmiş, ancak söz konusu sınavın YDS'ye eşdeğer sayılması konusunda Kurum olarak yetkilerinin bulunmadığını, dolayısıyla eşdeğerlik başvurusunda bulunamayacaklarını ifade etmişlerdir.

Devlet Personel Başkanlığı tarafından, Kurumumuzun Gönderme Kararı sonrası başvurana verilen cevabi yazıda; YÖKDİL Sınavının YDS'ye alternatif bir sınav olduğundan bahsedilmiş, ancak 657 sayılı Devlet Memurları Kanunun ek 41 inci maddesi kapsamında dil yeterliliğini ölçebilen bir sınav olmadığı değerlendirilmesini yapmıştır.

ÖSYM Başkanlığı, YÖKDİL Sınavıyla ilgili olarak, sınavı gerçekleştiren kurum ve kuruluşlardan kendilerine bu yönde bir başvuru gelmediğinden eşdeğerlik değerlendirmesi yönünden herhangi bir işlem tesis edemediklerini belirtmiştir.

Kurumumuzca yapılan inceleme ve araştırma neticesinde; 01/02/2017 tarihli Yükseköğretim Yürütme Kurulu toplantısında da Kurulca kabul edilecek merkezi yabancı dil sınavlarının "Yükseköğretim Kurumları Yabancı Dil (YÖKDİL) Sınavı ile Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) tarafından yapılan "Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavı (YDS)" olarak belirlenmesi kararı alındığı ve yine aynı kurulca 19/04/2017 tarihli Yükseköğretim Yürütme Kurulu toplantısında Yürütdiği Yükseköğretim Diplomalara Tanıma ve Denklik Yönetmeliği hükümleri uyarınca denklik işlemlerinde yabancı dil puanı istenen ilgililerden YÖKDİL sınavının da eşdeğer sınav olarak kullanılmasına karar verildiği tespit edilmiştir. Diğer yünden YDS ve YÖKDİL'in eşdeğer sayılması hususu ile ilgili olarak yetki ÖSYM Başkanlığı uhdesinde bulunmakta olup her ne kadar YÖK Başkanlığı, YÖKDİL Sınavının ÖSYM'nin eşdeğerlik bakımından değerlendirileceği sınavlar kapsamına girmediğini belirtse de, ÖSYM bu yönde bir gerekçe ileri sürmemiş, taraflarına eşdeğerlik talepli bir başvuru gelmediğini bildirmekte yetinmiştir.

Kurumumuz, hukuka uygunluk yanında hakkaniyete uygunluk denetimi de yapabilmekte olup somut başvuru konusunun çözüme kavuşturulabilmesi için hakkaniyete uygunluk bakımından da değerlendirilme yapılmasına ihtiyaç bulunmaktadır. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığınca YÖKDİL Sınavının yapılacağını adaylara duyurulması sürecinde "Adayların her iki sınava da girebilecekleri ve her iki sınavın da eşit geçerliliği olacağı" ilan edilmiştir. Ayrıca ilk yapılan YÖKDİL Sınavı öncesi hazırlanan sınav giriş kılavuzunda "Sınava yükseköğretim kurumlarında lisansüstü eğitim ve doçentlik sınavına başvurmak isteyen adaylar ve üniversitelerce akademik yükseltmelerde kendilerinden akademik dil yeterliliği puanı istenen adaylar ile dil yeterliliğini tespit ettirmek isteyen diğer adayların girebileceği belirtilmiştir. 07.02.2018 tarihli güncel kılavuzda ise sınava; yükseköğretim kurumlarımızda lisansüstü eğitim ve doçentlik sınavına başvurmak isteyen adaylar ile üniversitelerce akademik yükseltmelerde kendilerinden akademik dil yeterliliği puanı istenen adayların katılabileceği ifadelerine yer verilmiştir. YÖK tarafından Kurumumuza bildirilen yazıda, YÖKDİL Sınavının esas itibarıyla akademik alımlar için düzenlenen bir sınav olmakla birlikte dil

Başvuran; Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesinde Uzman Yardımcısı olarak çalışmakta olduğunu, Kurumlarınca istenen yabancı dil yeterliliğini belgelendirmek üzere 05/03/2017 tarihinde Kurulda Yükseköğretim Başkanlığı'nın koordinasyonunda gerçekleştirilen Yükseköğretim Yabancı Sınavına (YÖKDİL) girerek 73,5 puan aldığını, ancak söz konusu sınavın Ölçme Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığınca (ÖSYM) gerçekleştirilen diğer bir merkezi sınav olan Yabancı Dil Sınavına (YDS) eşdeğer sayılmamasından dolayı dil yeterliliğini sağlayamadığını ifade ederek YÖKDİL ve YDS eşdeğerliğinin sağlanması talebiyle Kurumumuza başvurmuştur.	BAŞBAKANLIK, ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI, DEVLET PERSONEL BAŞKANLIĞI, YÜKSEKÖĞRETİM KURULU BAŞKANLIĞI, ÖLÇME, SEÇME VE YERLEŞTİRME MERKEZİ BAŞKANLIĞI
--	--

yeterliğini ölçtürmek isteyen adayların da sınava ragbet gösterdiği bildirilmiştir. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı öncülüğünde gerçekleştirilen, YÖKDİL Sınavının yabancı dil yeterliğini ölçebilen yabancı dil eşdeğerlik ölçütlerinde belirtilen birçok şartı içinde barındırdığı, mevcut durumda da YÖK Başkanlığı 01/02/2017 tarihli Yükseköğretim Yürütme Kurulu tarafından alınan bir kararla da YDS ile YÖKDİL Sınavının, bilimsel Kamu Kurumları olan üniversitelerde akademisyen alımlarında ve akademik unvan almada aranan dil yeterliği sağlamada denk kabul edilen bir merkezi sınav olduğu tespit edilmiştir. YÖKDİL Sınavının üniversitelerde istenen dil yeterliğini belgelendirmede bir ölçüt olarak kabul edilmesi, akademisyenlerin, tüm dünyada yaygın olan temel diller kullanılmak suretiyle evrensel bilgiye daha rahat ulaşılması ve öğretim üyelerinin daha iyi yetiştirilmesine yönelik işlevi yerine getirebildiği görülmektedir. Yürüttükleri kamu hizmetleri farklı olsa da bir kamu idaresinde dil yeterliğini sağlamada resmi olarak kabul edilen bir sınavın farklı bir kamu idaresinde geçerli sayılmamasının kamu personeli arasında eşitliği zedeleyeceği ve adaletin bir görünümü olan hakkaniyete aykırı sonuçlar doğuracağı açıktır. Hakkaniyetin, somut bir olayın kendine has özelliklerinin göz önünde bulundurularak adaletin uygulanacağı bir eşitlik durumu olduğu ve bazı durum ve şartların önceden bilinip öngörülememesinden doğacak sakıncaları ortadan kaldırmak için hukuk kurallarının eksik ya da esnek bıraktığı durumlarda etkisini gösteren bir ilke olduğu göz önüne alınmalıdır.

Açıklanan gerekçelerle; başvurunun kabulüne, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun "Üzman İstihdamı" başlıklı EK-41'inci maddesi kapsamında uzman yardımcısı kadrosunda istihdam edilenlerin dil yeterliğini belgelendirecekleri sınavlar içerisinde YÖKDİL Sınavının da dâhil edilmesi için gerekli çalışmaların yapılması hususunda; Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Hâlihazırdaki promosyon ödemelerinin Başbakanlık genelgesi doğrultusunda ödendiği, Başbakanlık genelgesinde sonradan işe başlayan personele yönelik bir hüküm bulunmadığı, bu konuda öncelikle personelin çalıştığı kurumun yetkili olduğu, bu kapsamda Milli Eğitim Bakanlığı Strateji Geliştirme Başkanlığının promosyon ödemelerinde oluşan tereddütleri gidermek amacıyla 15/05/2014 tarihli bir iç genelge çıkardığı genelgede, bankalardan alınacak promosyon tekliflerinde, sözleşme sonrasında göreve başlayacak yeni personellerin de olabileceğinin göz önünde bulundurulacağını ve gerekli tedbirlerin alınmasının gerekli olduğunu, rekabet ortamının oluşmadığı veya fazla sayıda banka şubesi olmayan yerlerde bu yönde hükümlerin tesis edilmesi imkânının bulunmadığı benzer durumlarda ise sonradan gelecek personelin promosyon hükümlerinden yararlandırılabilmesi için alınan nakdi yardımın idarece belirlenecek bir kısmının dağıtılmayarak ihtiyat payı olarak tutulmasının sağlanacağını, dönem sonunda ihtiyat payı olarak belirlenen meblağdan kalan tutar olursa bu tutar çalışanlara eşit miktarda dağıtılacağını, diğer yandan, yargı organlarınca verilen kararlara idarelerin uyma zorunluluğu bulunduğunu, buna göre, maaş promosyonu ile ilgili mahkemeler tarafından verilen kararların yerine getirilmesinde, bir hizmet tertibi ile ilişkilendirilemeyen ilama bağlı borçlar kapsamında ödenmesi gerektiği hususlarına yer verdiği tespit edilmiştir.

Somut olayda; Başvuranların talep ettiği promosyonun protokolünün başlangıç süresinin 15/11/2016 tarihi olduğu ve üç yıl geçerlilik süresi bulunduğu, başvuruların göreve 23/06/2017 tarihinde başladıkları, protokolün bitiş tarihi olan 15/11/2019 tarihine kadar ilgili banka aracılığı ile maaş alacakları, bu kapsamda personel nakil bildirimlerinde yer alan '15/09/2017 tarihine kadar promosyon ödemesi alınmıştır.' ifadesi gereği 15/09/2017 ile 15/11/2019 tarihleri arasında isabet eden promosyon ödemelerini talep ettikleri, görev değişikliği sonrası tabi olunan protokolün kapsamı başlıklı 4 üncü maddesinde "... Bu protokol kapsamında sunulacak hizmetler işbu protokolün imza tarihindeki KURULUŞ bünyesinde görev yapan ve halen çalışmakta olan personele ilişkin ödemelerin gerçekleştirilmesini kapsamaktadır. Bu protokolün yürürlük süresi içinde KURULUŞ bünyesine katılacak yeni personel de bu protokol kapsamında sunulacak hizmetlerden yararlanacaktır. Ancak, bu yararlanma işbu protokol kapsamında BANKA'nın başlangıçta üstlendiği... yükümlülüklerinin BANKA aleyhine artmasına neden olmayacaktır." Hükümünün bulunduğu, tabi olunan protokol hükümlerinde sonradan göreve başlayabilecek personele özgü bir hüküm bulunmasına rağmen 'tüm promosyon tutarının 15/11/2016 tarihinde ödendiği ve sonradan atanan ve görevlendirilen personele pay ayrılmadığı' gerekçesi ile ödeme yapılmadığı, başvuruların protokol başlangıç süresinden sonra, 23/06/2017 tarihinde göreve başladıklarından dolayı promosyon ödemesinden yararlanmadığı, bu durumun Milli Eğitim Bakanlığının iç düzenlemesine aykırı olduğu, başvurulara promosyon ödemesi yapılmaması durumunun, personel arasında eşitsizlik doğuracağı için eşitlik ilkesine aykırı olduğu ve çalışmaya barişini olumsuz yönde etkileyeceği, idarenin aldığı genel tedbirlerle ek olarak sonradan göreve başlayan başvurulara yönelik olarak da başvuranın durumuna uygun çözüm üretmesi gerektiği hususları tespit edilmiştir.

Açıklanan gerekçelerle; başvurunun kabulüne; Protokol tarihinden sonra göreve başlayan başvurulara, promosyon aldıkları son tarih olan 15/09/2017 tarihi ile protokolün bitiş tarihi olan 15/11/2019 tarihi arasında hesaplanacak promosyon tutarlarının makul sürede ödenmesi için yeni işlem tesisi hususunda Kırkhan İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Başvuran, Hatay-Kırkhan Gölbaşı İskan İlkokuluna il içi atama yoluyla atandığını, 23/06/2017 tarihinde öğretmen olarak göreve başladığını, eski görev yerinden 15/09/2017 tarihine kadar promosyon ödemesi aldığını, bu tarihten sonrası için promosyon ödenmesi talebi ile şuan görev yaptığı kuruma başvurduğunu, başvurusunun Kırkhan Kaymakamlığı İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından reddedildiğini, bu durumun, Milli Eğitim Bakanlığı Strateji Geliştirme Başkanlığının 15/05/2014 tarih ve 1946247 sayılı emrine, Başbakanlığın 2010/17 sayılı genelgesine ve Kamu Denetçiliği Kurumu kararlarına aykırı olduğunu iddia ederek tarafına promosyon ödenmesini talep etmektedir.

KIRKHAH İLÇE
MİLLİ EĞİTİM
MÜDÜRLÜĞÜ

2017/12654

2017/14737	Başvuran Mİ : Kİ Karayolları Genel Müdürlüğünce kısmen kamulaştırılan Yalova İli Altınova İlçesi Subaşı Köyü 37 parsel numaralı taşınmazına karayolu bağlantısının bulunmadığından bahisle, taşınmazın karayolu bağlantısının yapılmasını ya da taşınmazın trampa ya da bedeli mukabilinde talep kamulaştırılmasını talep etmektedir.	Bilindiği üzere kamulaştırma; kamu yararı adına, taşınmazların kişi mülkiyetinden alınarak kamu mülkiyetine geçirilmesi işlemidir. Bu mülkiyet devri, kişiye maddi ya da manevi kulfet doğurabilir ancak burada kamu yararının kişi yararından üstün olduğu ilkesi gözetilmek durumundadır. Her ne kadar kişinin kamu yararı adına katlandığı maddi kulfet ödenecek kamulaştırma bedeli ile karşılanıyor gibi görünse de, kimi zaman ödenen bedel yetersiz kalmakta, ödenen bedelin içerisinde manevi kulfetin ise karşılığı yer almamaktadır (B. No:2017/5856, 06/11/2017-E.13379 Tavsiye Kararı). Kamu yararı adına hâlihazırda maddi ve manevi bir kulfete katlanmış olan bir bireye, mevcut sorununun çözümü yolu olarak taşınmazın satışa çıkarılması ya da geçit hakkı için üçüncü birey adına bir ek kulfet yer almaktadır. İdare kendi işlemi sonucunda gerçekleşen mağduriyetleri bireye kulfet yaratmaksızın bizzat gidermekle mükelleftir. Plansız Alanlar İmar Yönetmeliği hükmünden de anlaşılabileceği üzere, ifraz (ayırma) işlemleri sonrasında yola cephesi olmayan parsel, çıkmaz sokağa cepheli parsel ya da çıkmaz sokak oluşmasına cevaz verilmemektedir. Yönetmelik lafzından anlaşılabileceği üzere; salt yola cephenin değil, asıl olarak taşınmazın ulaşım imkânının sağlanmasına yönelik bir tedbir öngörülmektedir. Somut olay özelinde ise, kamulaştırma sonrasında bir nevi ana taşınmazdan ayrılarak arta kalan taşınmazın yola cephesi bulunmakla birlikte yola erişimi bulunmamaktadır. Bu durum, Yönetmelik hükmü ile engellenmek istenen durumu fiili olarak ortaya çıkarmaktadır. İdare tarafından kamulaştırma talebinin yerine getirilmemesine gerekçe olarak 2942 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde yer alan süre şartı da gösterilmektedir (Bkz. 4, 8). 2942 sayılı Kanun ile bir kısmı kamulaştırılmış olup arta kalan kısmı yararlanmaya elverişli olmayan taşınmazlara yönelik kamulaştırma talebinin kamulaştırma işleminden itibaren otuz gün içerisinde yerine getirilmesi gerektiği hüküm altına alınmıştır. Başvuran tarafından Kurumumuza başvuru gerekçesi olarak tarla vasfındaki taşınmazın yararlanmaya elverişli olmadığı değil, yol bağlantısı bulunmadığı gösterilmektedir. Başvurana ait taşınmazın iki cephesinin karayolu ile çevrili olduğu gözetildiğinde, başvuran tarafından tarlanın bir şekilde yol bağlantısının sağlanacağına yönelik haklı beklentisinin olduğu ve tarlanın kullanıma elverişli görülerek Kanun kapsamında kamulaştırma yönünde bir talepte bulunulmadığı anlaşılmaktadır. Taşınmazın yol bağlantısının sağlanmamasına gerekçe olarak; güney cephesinden geçen D-575 İzmit-Yalova Devlet Karayolu ile batı cephesinden geçen ve kuzey-güney aksında uzanan bir karayolunun kavşak noktasında yer aldığından bahisle, yapılacak bir bağlantının trafik güvenliğini tehlikeye düşüreceği gösterilmektedir. Kamulaştırma işleminin yapılmasıyla bağlantının trafik güvenliğini ve konforunu artırma olduğunu gözetildiğinde, İdarenden artırılmış olan trafik güvenliğini ve konforunu yeni bir işlem ile azaltması beklenemez. Ancak, kamu yararı gözetilerek yapılmış olan kamulaştırmanın bireyler açısından olumsuz sonuçlarını gidermek için İdare tarafından bir takım tedbirler alınması beklenmektedir.
------------	---	---

2018/168	Hizmet birleştirme işlemi yapılmaksızın 5510 sayılı Kanunun 4/1-(a) bendi kapsamında tarafına yaşlılık aylığı bağlanması talep edilmektedir.	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Somut olayın değerlendirilmesi neticesinde; İdare tarafından, taşınmazın batı cephesi ve güney cephesinden geçmekte olan karayollarından ya da başka bir şekilde trafik güvenliğini ve konforunu azaltmaksızın yol bağlantısının sağlanmasına yönelik gerekli çalışmaların yapılması, yol bağlantısı yapılması taşınmazın kamulaştırma bedelinin üzerinde bir maliyet doğuracak ise kamulaştırma yoluna gidilmesi, kısmi kamulaştırma işlemi sonucunda oluşan mağduriyetin giderilmesi için gerekli görülmektedir. Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; kısmi kamulaştırma işlemi sonucunda arta kalan taşınmazın yol bağlantısının yapılmaması ya da kamulaştırılmaması işleminin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Trafik güvenliğini ve konforunu azaltmaksızın başvurana ait taşınmazın yol bağlantısının sağlanmasına yönelik gerekli çalışmaların yapılması, yol bağlantısı yapılması taşınmazın kamulaştırma bedelinin üzerinde bir maliyet doğuracak ise kamulaştırma yoluna gidilmesi hususunda Karayolları Genel Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
			Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na emekli aylığının bağlanması konusunda verilen ve listemizin 40 ncı sırasında yer alan 2017/11867 sayılı kararla aynı olup, kararlara uyulmamıştır.

Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı, başvuranın şikâyetine konu tüm idari işlemlerin 2547 sayılı Kanun ve Doçentlik Sınav Yönetmeliği hükümlerine uygun olarak tesis edildiğini belirtmektedir.

Başvuranın iddia ve talepleri incelendiğinde; temel iddiasının, jüri üyesi Prof. Dr. H. Ö. tarafından doçentlik başvurusunun asgari koşullara uygunluğu incelenirken puanlamada maddi hataya düşülerek, eser incelemeye asgari koşulların sağlanmadığına dair kanaat belirtilmesi, buna karşın bir de usule aykırı olarak eser inceleme aşamasına geçilip rapor düzenlenmesi olduğu anlaşılmaktadır. Başvuran ayrıca Prof. Dr. H. Ö. nün raporunda “Asgari Koşullara Uygunluğun İncelenmesi” kısmında “sağlamamıştır” seçeneğini işaretlemesine gerekçe olarak belirttiği yorum ve değerlendirmelerin de keyfi ve subjektif olduğunu iddia etmektedir.

Bilindiği üzere doçentlik başvurusu yapabilmek şartları, doçentlik sınav jürilerinin oluşturulması ve sınavların yapılması; Doçentlik Sınav Yönetmeliğinde tespit olunmuş hükümlere göre yapılmaktadır. Doçent adaylarının ilgili bilim/sanat alanında öngörülen asgari kriterlere uygun, özgün bilimsel yayın ve diğer çalışmaları yapıp yapmadığını tespit etmek için, Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı tarafından, ilgili bilim/sanat alanlarından en az iki profesör görevlendirilerek inceleme yapılmaktadır. Bununla birlikte söz konusu inceleme sonucunda aday sınava alınsa dahi, sınavın herhangi bir aşamasında, adayın doçentlik başvuru şartlarını sağlamadığı iddiası ileri sürülebilmektedir. Bu halde iddiaların ve itirazların Doçentlik Sınav Komisyonunca incelenmesi ve Komisyon tarafından başvuru şartlarını sağlamadığına karar verilen adayın doçentlik başvurusunun iptal olunması gerekmektedir. Somut olayda başvuranın doçentlik başvurusu neticesinde, sınavın iki aşamasından ilki olan eser incelemesi aşamasına kabul edildiği anlaşılmaktadır. Bu aşamada aday, jüri üyelerinden ikisi tarafından başarılı, ikisi tarafından ise başarısız bulunmuştur. Beşinci ve son jüri üyesi Prof. Dr. H. Ö. tarafından düzenlenen “Doçentlik Eser İnceleme Raporunda” adayın doçentlik başvurusu için gerekli olan asgari kriterlere uygun, özgün bilimsel yayın ve diğer çalışmaları yapma şartını sağlamadığı yönünde kanaat belirtildiği görülmektedir. Jüri üyelerince boşlukların doldurulmak suretiyle hazırlanması öngörülen bir form olduğu görülen söz konusu raporda, adayın asgari kriterlere uygun, özgün bilimsel yayın ve diğer çalışmaları yapmadığı seçeneğinin işaretlenmesi halinde, yalnızca bu kanaatin gerekçesinin yazılması, eserler için bilimsel inceleme yapılması gerektiği belirtilmiştir. Bununla birlikte, Prof. Dr. H. Ö. tarafından 01/06/2016 tarihli eser değerlendirme raporunun düzenlendiği, söz konusu değerlendirilmede adayın doçentlik başvurusu için gerekli olan asgari yayın şartlarını sağlamadığı yönünde kanaatinin gerekçeleri ile birlikte, adayda doçentlik düzeyinde beklenen yeterliliğin olmadığına ilişkin görüşleri ve adayın eser inceleme aşamasından başarısız olduğu yönündeki kanaatine yer verildiği anlaşılmaktadır. Prof. Dr. H. Ö. tarafından ileri sürülen adayın asgari şartları sağlamadığı iddiası ile ilgili surette Doçentlik Sınav Komisyonu tarafından inceleme yapılması gerekirken, Komisyon tarafından adı geçen jüri üyesinin söz konusu iddiası hakkında değerlendirme yapılmaksızın, adayın eser inceleme aşamasından başarısız olduğu yönündeki kanaati hesaba katılarak, adayın eser inceleme aşamasından 2/5 başarısız olduğuna karar verilmesi, yukarıda yer verilen Yönetmelik hükümlerine aykırılık teşkil etmektedir.

ÜNİVERSİTELER ARASI KURUL BAŞKANLIĞI

Başvuranın 2015 yılı Ekim döneminde yapmış olduğu Doçentlik başvurusu hakkında Doçentlik Sınav Yönetmeliğine uygun işlem tesis edilmediği iddiası ve jüri değerlendirmesinin geçersiz sayılarak yeni bir jüri tarafından değerlendirme yapılması, ÜAK tarafından mağduriyetinin giderilmesi talebi hakkındadır.

2017/10531

Adı geçen jüri üyesinin, adayın göstermiş olduğu eserlerden yalnızca dört tanesini puanlamaya dahil ederek toplam 3,4 puanı olduğunu belirttiği anlaşılmaktadır. Prof. Dr. H. Ö. nün puanlama hesabında ilk olarak, adayın uluslararası hakemli dergilerde yayımlanmış makale olarak gösterdiği Akademik Ortadoğu isimli dergide yayımlanan makalesinin, bahse konu derginin, editörlerinin, yayın kurulunun, yayımladığı makalelerin ve yazarlarının dergiye uluslararası nitelik kazandıracak türden olmadığından bahisle ulusal hakemli dergilerde yayımlanmış makale olarak puanlandığı görülmektedir. Başvuranın Akademik Ortadoğu dergisinin makalesinin yayımlandığı tarihte EBSCO ve Index Islamicus" veri tabanlarında tarandığı ve alan indeksini koşullu sağladığı yönündeki itirazını müteakiben ULAKBİM'e görüş sorulmuş ve söz konusu derginin, 2007 yılından itibaren EBSCO Political Science Complete" veri tabanında indekslendiği, "Index Islamicus" veri tabanına abonelikleri olmadığı için, adı geçen derginin bu veri tabanındaki durumu hakkında bilgi sağlanamadığı bilgisi alınmıştır. Adayın bu yöndeki itirazına ilişkin olarak yaklaşık bir yıl sonra, Üniversitelerarası Kurul Başkanlığının 20/02/2018 tarih ve 919 sayılı yazısında, ilgili komisyon üyesinden EBSCO'nun bir indeks olmayıp veri tabanı olduğu, ilgili madde çerçevesinde bir indeks olarak görülmemesinin mümkün olmadığı yönünde görüş alındığı cevabı verilmiştir. Veri tabanına abonelik olmadığı için bilgi sahibi olunamayan Index Islamicus'un alan indeksi olup olmadığına ise değinilmemiştir.

Prof. Dr. H. Ö. nün raporunda ikinci olarak adayın hem editörlüğünü yaptığı eseri hem de içerisindeki yazılarını ayrı ayrı puanlamasının etik açıdan sorunlu olduğundan bahisle adayın iki makalesinin yer aldığı kitaba ilişkin yalnızca editörlükten puan verilmiştir. Aday yalnızca bölüm yazarı olarak kabul edilse dahi 1,8 puan alması gerekirken, sadece editörlük puanlaması yapılması neticesinde verilen puan 0,6'da kalmıştır. Keza raporda aynı yıllık ve aynı kitap içerisinde yer alan ikişer makalenin ayrı ayrı puanlanmasının doğru olmadığı belirtilmiş, buna karşın Türk Dış Politikası Yıllığında yer alan iki makale puanlanmış ancak 20. Yüzyılda Soykırım ve Etnik Temizlik kitabında yer alan iki farklı bölüm için hiç puanlama yapılmamıştır. Oysa Üniversitelerarası Kurul Başkanlığının yukarıda bahsedilen 20/02/2018 tarih ve 919 sayılı yazısında, doçent adaylarının hem editörlüğünü yaptığı eseri, hem de içerisindeki yazılarından puan almasının mümkün olduğu, bununla birlikte ilgili dönem şartlarında tüm kitaptan 3 puan alınırken, toplam editörlükten ve bölüm yazarlığından 3'ten fazla puan alınamayacağı, aynı kitapta birden fazla bölüm yazarı olması durumunda her bölüm için ayrı ayrı puanlama yapılabileceği, ancak ilgili dönem şartlarında tüm kitap 3 puan olup, aynı kitaptan 3'ten fazla puan alınamayacağı belirtilmektedir. Bu esaslara göre puanlama yapıldığında ise Prof. Dr. H. Ö. nün 0,6 olarak belirttiği editörlük puanı toplam 2,4'e, 1,8 olarak belirttiği yıllık ve kitaplardaki iki farklı bölüm puanı ise 3,8'e çıkmaktadır.

Doçentlik Sınav Yönetmeliği uyarınca her bir aday için ilgili sınav jürisinin asıl ve yedek üyelerini belirleme ve jürilerde ortaya çıkan maddi hataları düzeltme görevinin Yönetmelik ile Doçentlik Sınav Komisyonuna verildiği görülmektedir. Komisyonun, başvuranın Prof. Dr. H. Ö. nün eserlerini puanlarken maddi hata yaptığı yönündeki iddiası ile ilgili, bahse konu görevini getirmediği anlaşılmaktadır.

H. K. A. tarafından 2015 yılı Ekim döneminde yapılan doçentlik başvurusuna ilişkin olarak; jüri üyesi Prof. Dr. Haluk Özdemir ve Üniversitelerarası Kurul Başkanlığınca gerçekleştirilen işlemlerde, Doçentlik Sınav Yönetmeliğinde belirtilen usul ve esaslara uyulmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim idare tarafından bu husus, adı geçen jüri üyesinin "aday asgari koşulları sağlamamış" kanaatiyle gönderdiği raporun, "aday eser incelemesi aşamasında başarısız" olarak değerlendirilerek toplamda eserlerin incelenmesi aşamasında 2/5 başarısız olduğu, yedek jüri üyelerinin de adayı başarısız bulduğu şeklindeki açıklamasıyla da zımnen kabul edilmektedir. İdare hukukunda, kuralların uygulanma şekli, en azından kuralların içeriği kadar önemlidir. Hukuk genel kurallarla ilgili olduğu kadar usulle de ilgilidir. Bir idari işlem ancak doğru yoldan yapıldığında doğru sonuç verir. Bu yönüyle idare hukukunda iki yanlış bir doğru etmesi söz konusu olamaz.

Kuralların adil olmaları yanında hakkaniyetli bir şekilde uygulanmaları da adaletin gereğidir. Cevdet Paşa'nın belirttiği üzere "usul esasa takaddim eder". Somut olayda idarenin, doçentlik sınavının bir parçası olarak, jüri tarafından düzenlenecek raporlar ve yapılacak değerlendirmelerle ilgili surette, mezkur Yönetmelik hükümlerine uygun işlem tesis etmemesine karşın, adayı başarısız olarak kabul edip, başarısızlık halinin icap ettirdiği işlemleri uygulaması aday açısından haksız bir durum yaratmaktadır.

Yukarıda yer verilen bilgi ve belgeler ışığında, Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde, Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı tarafından, Ekim 2015 döneminde Uluslararası İlişkiler Bilim alanında Doçentlik başvurusu yapan Dr. H. K. A. nın başvurusu ile ilgili gerçekleştirilen işlemlerin Doçentlik Sınav Yönetmeliği hükümlerine aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Başvuranın doçentlik başvurusu hakkında, Doçentlik Sınav Komisyonunca oluşturulacak yeni bir jüri tarafından, 2015 Ekim Başvuru Dönemi itibari ile Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı tarafından uygulanan geçerli puanlama tablosu kullanılarak ve Doçentlik Sınav Yönetmeliğine uygun şekilde değerlendirilerek karar verilmesi yönünde Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı'na Tavsiyede Bulunulmasına karar verildi.

2017/11730	Başvurucu başvurusunda; İBB Hayvan Hastanesi'nde kediyi tutmaya çalışan görevlilerin aşırı güç kullanarak hayvanın bacağına çıkmasına, tımağının kırılmasına neden olduklarını ve veteriner hekim G. G'nin buna ilaveten röntgeni yanlış değerlendirdiğini iddia ederek; İBB Hayvan Hastanesi'ne ödenen 137 TL ve İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakültesi'ne ödenen 340 TL'nin kendisine ödenmesini ve veteriner hekim G. G. ve diğer sorumlular hakkında soruşturma başlatılmasının talep etmektedir.	İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI
		Başvuranın iddiaları, idarenin konuyla ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat, Kurumumuz kararları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; hastaneye, gelen hayvan ve sahiplerine ait bilgilerin kaydedildiği, sayfaları il müdürlüğü tarafından mühürlü ve onaylı, Hayvan Hastaneleri Yönetmeliği'nin ekinde yer alan örneğe uygun bir klinik protokol defteri tutulması zorunlu olduğu ve itilaflarda bu defter kayıtlarının esas alınacağı, klinik protokol defterinde sıra numarası, hastanın şikayeti, tedavisi, muayene tarihi, hayvan sahibinin adı ve soyadı, adresi, hayvanın tür ırk cinsiyet yaş kimlik numarası, hastanın şikayeti, teşhis edilen hastalık, tedavi şekli reçete bilgileri, veteriner hekimin adı, soyadı, bilgilerin yer aldığı ancak idareden istenilen ve 28/02/2018 tarih ve 5812 sayılı evrak ile kayıt altına alınan hasta kabul defterinde yalnızca kayıt, tarih, isim ve adres, ırk, cinsiyet, yaşı, teşhis, yapılan işlem, not bölümlerinin bulunduğu, hastanın şikayeti, tedavi şekli, reçete bilgilerini içeren bölümlerin olmadığı, bu nedenle idarenin hasta kayıt defterinin mevzuata uygun tutulmadığı, bu durumun da ihtilafta hastanın ne tür bir şikayet ile geldiği hususunda tereddütte yol açtığı, hukukumuzda aydınlatmanın şekline ilişkin herhangi bir düzenleme bulunmadığı fakat hekimin aydınlatma yükümlülüğünü yerine getirip getirmediğine ilişkin ispatın da hekime yüklenmediği, kayıtların da gerektiği şekilde sağlıklı tutulmadığı dikkate alındığında hastanın röntgen öncesi aydınlatılması yükümlülüğünün de gereği gibi yerine getirilmediğinin ispatlanmadığı, başvuranın bilirkişi raporu ile de sabit olduğu üzere; kedisinin sol kalça ekleminde bulunan çıkığın yeni olmadığı ve Büyükşehir Hayvan Hastanesi'ne başvurusundan önce de mevcut olduğu, dolayısıyla kedisinin kalçasının çıkmasına Büyükşehir Hayvan Hastanesi çalışanlarının neden olduğu iddiasının karşılıksız olduğu ancak; hekimin teşhiste başarılı olma yükümlülüğü bulunmasa da, kedinin kalça eklemine ilişkin tanının konulmadığı, ihtimam ve özenin gösterilmediği, hayvan hastanelerinin 24 saat hizmet vereceği, en az bir veteriner hekimin gece nöbeti tutacağı hükmü dikkate alındığında, hastanenin mevzuata aykırı olarak erken saatte kapatılmasının, ayrıca röntgen görüntüsünün ilk muayenede başvurana verilmemiş olmasının tetiklediği sürecin kişide güvensizlik yarattığı, şikayete konu Büyükşehir Hayvan Hastanesinin Bölge Veteriner Hekim Odası tarafından belirlenen alt sınır ücret tarifesine uygun olarak ücretlendirilmek koşuluyla sahipli hayvanlara sağlık hizmeti vermesi için de ruhsatının bulunmadığı, hizmetin mevzuata uygun yürütülmemesinin de hizmet kusuru olduğu ve Anayasa'nın 125. Maddesi hükmü gereğince; idarenin, eylem ve işlemlerinden doğan zararını ödemekle yükümlü olduğu bu nedenle idarenin, başvuranın kedisine yönelik eyleminin hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı kanaatine varılmıştır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre, başvurunun kabulü ile; 1. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Hayvan Hastanesi hasta kayıtlarının sağlıklı tutulması ve nöbetçi hekim uygulamasına ilişkin gerekli önlemlerin alınarak hastanenin iş ve işlemlerinin mevzuata uygun hale getirilmesi; 2. Hayvan Hastaneleri Yönetmeliği kapsamında alınmış bir ruhsatın ve sahipli hayvanlara hizmet verme yetkisinin bulunmadığı dikkate alındığında, başvuranın İBB Hayvan Hastanesine ödediği ücretin ve röntgen filmlerinin verilmemiş olmasından dolayı başvuranın Veteriner Fakültesi'nde tekrar ödemek zorunda kaldığı röntgen ücretinin iadesine yönelik Makul sürede işlem tesisi için İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına; karar verildi.

2017/12097	3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun "Yardımlar" başlıklı 21 inci maddesi birinci fıkrası hükmüne istinaden, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı tarafından 1. derece vazife malullüğü hakkının tanındığı 10.6.2016 tarihinin esas alınarak ve geçmişe yönelik faiz talebi olmaksızın, tarafına nakdi tazminat ödemesinin yapılması talebi hakkındadır.	ELAZIĞ BELEDİYE BAŞKANLIĞI	Dosyasında mevcut Elazığ Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinin 1982/93 esas ve 1985/8 karar sayılı ilamına göre, 3.12.1979 Pazartesi günü Saat 08.00 sıralarında, müteveffa Mürsel Bağlan'ın resmi üniformasını giyinmiş halde özel aracı ile mesaiye gidişi esnasında, terör örgütü üyesi oldukları ve bu örgütün talimatı ile planlı bir şekilde hareket ettikleri tespit edilen ve isimleri mezkûr kararda kayıtlı kişilerin silahlı saldırısına uğradığı ve hayatını kaybettiği, faillerin usulünce yargılanarak cezaya tabi tutuldukları anlaşılmaktadır. Ne 2330 sayılı ne de 3713 sayılı Kanunda, yukarıda geçen "kamu görevlileri" lafzını tanımlayan veya taddı bir şekilde belirleyen herhangi bir hükme yer verilmiştir. Bu durumda, her olayın arz edebileceği somut hususlardan bağımsız olarak, 3713 ve 2330 sayılı Kanunların yukarıda kayıtlı hükümlerinde geçen "kamu görevlileri" tabirinin, görevi esnasında bir terör eylemi sonucu hayatını kaybeden veya devlet güçlerini sindirme amacına yönelik olarak yapılan saldırılara maruz kalan kalan zabıta memuru dâhil genel kanunlarda tanımlı tüm kamu görevlilerini kapsayacak şekilde düzenlendiği anlaşılmaktadır. Buna göre, mahkeme ilamından, bir terör eylemi sonucu hayatını kaybettiği anlaşılan müteveffanın, kamu görevlisi olması nedeni ile hem 3713 sayılı Kanunun 21 inci maddesi birinci fıkrası hükmü, hem de 2330 sayılı Kanunun 2 nci maddesi (g) fıkrasında kayıtlı hüküm uyarınca 2330 sayılı Kanunun bahis konusu kapsamına girdiği hususunda bir şüphe bulunmamaktadır. Buna göre, mahkeme ilamından, bir terör eylemi sonucu hayatını kaybettiği anlaşılan müteveffanın, kamu görevlisi olması nedeni ile hem 3713 sayılı Kanunun 21 inci maddesi birinci fıkrası hükmü, hem de 2330 sayılı Kanunun 2 nci maddesi (g) fıkrasında kayıtlı hüküm uyarınca 2330 sayılı Kanunun bahis konusu kapsamına girdiği hususunda bir şüphe bulunmamaktadır. Hem 3713 sayılı ve 2330 sayılı Kanunların amir hükümleri hem de SGK Başkanlığının mezkûr yazısında kayıtlı karar beraber göz önünde bulundurduğunda, görevi esnasında terör eylemine muhatap olarak hayatını kaybeden zabıta memuru kamu görevlisinin durumunun, 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun kapsamına girdiği hususu kesinlik kazanmaktadır. 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun yukarıda maruz 21 inci maddesi birinci fıkrasındakayitlı, "... kamu görevlilerinden ... görevlerini ifa ederlerken ... bu görevlerini yapmalarından dolayı terör eylemlerine muhatap olarak yaralanan, engelli hâle gelen, ölen veya öldürtülenler hakkında 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun hükümleri uygulanır." hükmüne istinaden; resmi üniforması ile mesai günü, mesai başlangıcında arabası ile işine gitmekte iken planlı bir terör eylemine maruz kalıp bu eylem sonucu hayatını kaybettiği mahkeme ilamı ile tevsik edilen bir kamu görevlisinin durumunun, 2330 sayılı Kanun kapsamında yer alıp almadığının tespiti için bundan başka bir yorum ve değeriendirmeye bulunmadığı düşünülmektedir. Kaldı ki 5393 sayılı Belediye Kanununun "Zabıtanın görev ve yetkileri" başlıklı 51 inci maddesinde düzenlenen, belediye zabıtasının, beldede esenlik, huzur, sağlık ve düzenin sağlanmasıyla görevli olduğu, bu amaçla, belediye meclisi tarafından alınan ve belediye zabıtası tarafından yerine getirilmesi gereken emir ve yasaklarla bunlara
------------	--	---	--

uymayanlar hakkında mevzuatta öngörülen ceza ve diğer yaptırımları uygulanacağı; görevini yaparken zabıtaya karşı gelenlerin, kolluk kuvvetlerine karşı gelenler gibi cezalandırılacağı; zabıta hizmetlerinin kesintisiz olarak yürütüleceği; zabıta personelinin çalışma süresi ve saatlerinin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda belirtilen çalışma süresi ve saatlerine bağlı olmaksızın, hizmetin aksatılmadan yürütülmesini sağlayacak şekilde düzenleneceği hükümlü göz önünde bulundurulduğunda, mezkûr Kanun ile esenlik, huzur, sağlık ve düzenin sağlanmasında sorumlu bir kamu görevlisinin, asayiş ve güvenliğin sağlanmasında sorumlu genel kolluk yetkisi benzeri bir yetki ile de donatıldığı ve görevi esnasında, münferit bir yetki belgesi ile görevlendirilmesine gerek olmaksızın bu Kanundan kaynaklanan yetki, görev ve sorumluluğunu kullanacağı açıktır.

Bu cihetle, bahse konu Belediyenin, kanun kapsamında bulunan işlerle ilgili olarak yetkili merciler tarafından görevlendirilmediği şeklinde bir şartı öne sürmesi ve Danıştay'ın yerleşik muhtelif kararlarına da atıf yaparak zabıta memurlarının Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkındaki Kanun kapsamında bulunmadığı şeklindeki değerlendirmesine katılmak mümkün bulunmamaktadır.

Somut olayda başvuruya konu tazminat talebi, 3713 ve 2330 sayılı Kanunların tayin ve tespit ettiği bir kamusal haktır. İdarenin başvuru ile yaptığı bir sözleşmeden kaynaklanan alacak-verecek ilişkisi değildir. Devletin, devlet olmaktan kaynaklanan sorumluluğu kapsamında yer alan, terör eylemi neticesinde oluşan maddi alacak ilişkisinin tanıdığı bir kamusal haktır. Somut kanunlardan kaynaklanan kamusal bir hak ise zamanaşımı de'fine tabi olmayan, her zaman her durumda öne sürülebilecek, devlet olmaktan kaynaklanan ve kamu idaresinin her zaman her durumda tazminle mükellef olduğu bir yükümlülüktür.

Fakat idari tafbikatta, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun "Kamu zararı" başlıklı 71 inci maddesi birinci fıkrasında kayıtlı kamu zararı tanımı ve aynı maddenin ikinci fıkrasında kamu zararının belirlenmesinin esas alınan hususlardan birisi olarak dayanak alınan mevzuatında öngörülmediği halde ödeme yapılması hükmü beraber göz önünde bulunduran kamu kurum ve kuruluşlarının; 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununda düzenlenen zamanaşımı de'fi yoluna başvurarak borcun ifasından kaçındıkları görülmektedir. Bu durum ise hukuka uygunluğu tartışmalı, ama hakkaniyete aykırılığı kesin olan bir sonucu ortaya çıkmasına yol açmaktadır.

Zikredilen 2330 sayılı Nakdi Tazminat ve Aylık Bağlanması Hakkında Kanun kapsamındaki tazminat taleplerinin; Zamanaşımına tabi olmadığı, Bu kapsamda ödenecek nakdi tazminat ile birlikte bağlanacak aylığın, muhatapların başvurusuna gerek olmaksızın idarenin re'sen bu kamusal hakkın ifasına yönelik harekete geçmesi yönünde bir değişiklik yapılmasının yerinde olacağı değerlendirilmektedir.

Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; Somut başvuruya konu tazminat talebi, 2330 sayılı Kanun kapsamına giren bir tazminat talebi vasfında olduğundan, Elazığ Belediye Başkanlığı tarafından usul hükümlerine uygun bir şekilde kurulacak komisyon aracılığıyla başvurunun sunulduğu ve ayrıca idarenin re'sen temin edeceği evraklar ile başvuruya konu talebin yeniden değerlendirilmesi hususunda Elazığ Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

2017/12352	Başvuran, 2013 yılında onaylanmış yan yol projesinin iptal edilmesini, hazırlanacak sorunsuz yeni bir yan yol projesinin yürürlüğe konmasını, Meyveli Mahallesi yolu bağlantısının iyileştirilmesi ve bir yaya üst geçidinin yapılmasının uygun ve yararlı olacağına ilişkin taleplerle Kurumumuza başvuruda bulunmuştur.	KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	Bilirkişi raporunun "SONUÇ" başlıklı bölümünde: " Rize İli, Çayeli-Ardeşen-Hopa Devlet Yolu Işıklı-Meyveli Bağlantı Projesinde, şikâyet konusu olan hususlarda, başvuru yapan İmdat Akmermer'in talepleri ve ilgili idareler tarafından verilen cevaplar dikkate alındığında aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır. 1-a) Meyveli Mahallesi yolunun toplayıcı yol ile bağlantısının aşırı eğim kısmını, yerinde yaptığımız çalışmalar neticesinde yolun 50m köy tarafından başlayarak eğiminin düştirülmesinin sağlanabileceği, bu görevin Karayolları Genel Müdürlüğü'nün değil, bağlı bulunduğu Ardeşen Belediyesi'nin görev ve sorumluluğunda olduğunu, yolun sadece bir araç geçebilecek şekilde dar olmasının çözümünün yine ilçe Belediyesi sorumluluğunda olduğunu, imar planında yeterli genişlik yoksa da Kamulaştırma yapmak suretiyle(yol olduğu için köy halkıda destek verecektir) yolun en az iki aracın yan yana geçebileceği genişlikte yapılması gerektiğini, 1-b) Köy yolunun yan yola neredeyse dik bir açıyla ve ters istikamette bağlandığını, dolayısıyla görüş açıklığının çok kısıtlı olduğunu, özellikle geceleri ve havanın kapalı olduğu zamanlarda görüşün çok daha azaldığını, bunun çözümü de dosyada projesi olup da yerinde yapılmayan dönüşümlü T kavşağının Karayolları tarafından yapılması gerektiği, yeterli genişlik yoksa da, 40-50 m2 ilave Kamulaştırma yapılarak bağlantı kısmındaki görüşün net olarak açılması gerektiği, yine bağlantı noktasında, yan yolun bittiği kısımda uygun yol ikaz levhalarının ve fasilalı olarak yanıp sönen ışıkların olması gerektiği, 2- Yol güzergahın devamlılığı açısından ve köyün giriş yolunun bağlantısı olması gerekliliğinden iptal edilen bu 500m lik kısma yan yol yapılmasının çok önemli ve ihtiyaç olduğu aşıkardır. Müracaat dilekçesinde önerisi bulunan İmdat Akmermer'in teklif ettiği alternatif iki şeritli karayolu projesinin uygun olmadığını daha önce belirtmiştik. Tarafımızca en uygun projenin, Sahil yolunun kuzey yani sahil tarafındaki daha önce kamulaştırması yapılmış ve yapılması gereken(1675-1676-1677-1678-1684-1686-1689-1690-1691-1692) parsellerin olduğu tarafa, ana yolun tamamının kaydırılması şeklinde olacaktır. Bu durumda yolun güney tarafında yani dava konusu [şikâyet konusu] olan kısımda yan yol için yeterli genişlik elde edilebilecektir. Ancak Karadeniz Sahil ana yolunu yaparken, yol projesinde bu şekilde uygulanması gerekirken tarafımızdan da anlaşılmadığı üzere, yolun kuzeyi yani sahil kısmında müsait düz arazilerde varken ana yol bu taraftan geçirilmemiş, dava konusu [şikâyet konusu] olan güney kısmında yan yolun iptal edilmesine gidilmiştir. Bu durum, yolda hem virajı hem de dava konusu [şikâyet konusu] olan mağduriyetleri doğurmuştur. Ancak, geline son noktada Karadeniz sahil yolunun imalatı bittiğinden, yolun tamamının aşağıya yani kuzeye kaydırılması hem maliyet hem de uygulanabilir açısından çok zor olacaktır. Bu durumda köy halkının 1 km uzaklıktaki dönel kavşaktan dönüp gelmesi ya da maliyet yüksek olmasına rağmen ana yolun güney kısmının kamulaştırılıp yan yol yapılması gerekmektedir. Bu çalışmayı ve kararı Karayolları Genel Müdürlüğü yetkilileri verecektir. Köy yolunun başka bir güzergâhla şu anki anayol bağlantısıyla değil de, doğu ya da batı tarafındaki mevcut yan yollara bağlanması da başka bir alternatif olabileceğini,
------------	---	-----------------------------------	--

3- Sahil yolu nedeniyle ikiye bölünmüş olan Meyveli köyünde, sahil tarafındaki konutlarda oturanların ulaşımını sağlamak, köy merkezinde yaşayanların deniz kısmına veya yolun sahil tarafına(arabaya binmek için ya da arabadan inince köy tarafına geçmek için) geçmesini sağlamak için ışksız yaya geçidinin olduğu bağlantı noktasına, yaya üst geçidinin yapılması veya mevcut yaya üst geçidinin buraya taşınması, yapılamaması durumunda çok ivedi trafik ışıklı yaya geçidinin yapılması (hali hazırda bu rampa yerinde araç yolundan yaya kaldırımına inmek-çıkmaq için rampa yapılması (hali hazırda bu rampa yerinde yapılmamış, tekerlekli sandalyeyle karşıya geçmek isteyen vatandaş yolu geçtikten sonra yaya kaldırımına çıkamamaktadır) gerektiği, hususlarında heyetimiz, yerinde incelemeler ve değerlendirmeler yaparak bu kanaatlere ulaşmıştır.” yönünde tespit ve açıklamalara yer verilmiştir.

Belediyeler belediye sınırları içinde, Anayasanın 127 nci maddesinin birinci fıkrasına göre “mahalli müşterek ihtiyaçları” karşılamakla görevlendirilirken, ikinci fıkrasına göre de bu görevlendirmenin yerinden yönetim ilkesine uygun olarak yasayla yapılması zorunlu kılınmaktadır. Belediyeler mahalli müşterek gereksinimleri, yasalarla sınırları belirlenmiş alanlarda özerk biçimde belirleyebilmektedirler, bu kapsamda 5393 sayılı Belediye Kanunu’nun, “Belediyenin görev ve sorumlulukları” başlıklı 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrada yer verilen “Hizmetlerin yerine getirilmesinde öncelik sırası, belediyenin mali durumu ve hizmetin ivediliği dikkate alınarak belirlenir” hükmüyle Belediyelere sınırlı bir takdir yetkisinin tanındığı, tespit edilmiştir.

Bununla birlikte İdarenin, Karayolları Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunu’nda belirlenen, Karayolları Trafik Kanunu’nda tekrarlanan görevleri arasında bulunan ve ana hatlarıyla; yol yapım, bakım, işletme, trafik güvenliğini sağlama şeklinde sunduğu kamu hizmetlerinin projelendirme çalışmaları; konunun uzmanı inşaat ve harita mühendislerince yürütüldüğü ve İdarenin görevli uzman mühendis ve yöneticileri tarafından incelenip gerekli görülen değişiklikler yapıldıktan sonra onaylandığı, bu bağlamda İdarenin karayolu ağında bulunan yolların, her türlü mevsim şartlarında trafik, can ve mal güvenliğinin sağlanarak trafiğe açık tutulmasına yönelik asli görevlerini yerine getirmek için sürdürdüğü faaliyetlerinde, idare hukuku çerçevesinde takdir yetkisinin bulunduğu açıktır.

Şikayetçinin iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ‘Birlikçi Raporu’, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuru konusu hakkında Kurumumuza iletilen ‘Birlikçi Raporu’nda yer verilen “ Meyveli Mahallesi yolunun toplayıcı yol ile bağlantısı” hakkındaki tespit ve değerlendirmelerin Ardeşen Belediye Başkanlığı’nca, anılan ‘Birlikçi Raporu’nda yer verilen diğer tespit ve değerlendirmelerin ise şikayetçinin talepleri kapsamında dikkate alınmak suretiyle, Karayolları Genel Müdürlüğü’nce yeniden değerlendirilmesi gerektiği kanaat ve sonucuna varılmıştır.

2017/12542	Başvuranın, astsubay sınıf okulunda geçen sürelerine ilişkin emekli keseneği ve kurum karşılıklarının Hava Kuvvetleri Komutanlığından tahsil edilmesi talebi hakkındadır.	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na astsubay sınıf okulunda geçen süreleri konusunda verilen ve listemizin 25 inci, 30 ncu, 31 nci, 32 nci, 55 nci ve 56 ncı sıralarında yer alan 2017/11532, 2017/12265, 2017/12471, 2017/13015, 2017/12708 sayılı kararlarla aynı olup, kararlara uyulmamıştır.
2017/12624	Başvuran özete; İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu mezunu olduğu, Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesinde hemşire olarak görev yaptığı dönemde Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokuluna (BESYO) 03/09/2014 tarihinde kayıt yaptırdığı, çalışmakta olduğu Bursa ilinden Muğla iline tayin talep ettiği ancak kabul edilmediği, bu nedenle Bursa Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesine özel öğrenci statüsünde 18/02/2015 tarihinde kayıt yaptırdığı, buradan aldığı derslere ilişkin asıl öğrencisi olduğu Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi ile sürekli iletişim halinde oldukları, ancak daha sonra Dicle Üniversitesi Hastanesine tayini çıkması nedeniyle Dicle Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda yaz okuluna kaydolduğu, bu sırada transkriptinde bazı derslerin işlenmemiş olduğunu fark ettiği, konu ile ilgili Muğla	DİCLE ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ, MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ	Başvuranın özel öğrenci statüsünde aldığı derslerin eşdeğerlik değerlendirmesine ilişkin mevzuata bakıldığında; ilgili Yönetmeliğin 4'üncü maddesinde özel öğrenci, kaydı kendi üniversitesinde kalmak şartıyla farklı bir yüksekokretim kurumunda eğitime devam etme imkânı tanınan öğrenci şeklinde tanımlanmış, mezkûr Yönetmeliğin 22'inci maddesinde de özel öğrencinin aynı düzeyde başka bir Yüksekokretim Kurumundan aldığı ders veya uygulamaların kredilerinin, ilgili yönetim kurulu kararı ile kayıtlı olduğu diploma programındaki yükümlülüklerinin yerine sayılabileceği kurala bağlanmıştır. Anılan Yönetmeliğin lafzından da anlaşılacağı üzere ilgili Yönetmelik ile öğrencinin diğer okuldan alacağı dersi tanıyıp tanımama hususunda takdir yetkisinin Yükseköğretim Kurumuna bıraktığı ancak eşdeğerliğin kabulünün değerlendirilmesi aşamasında göz önünde bulundurulacak kriterlere ilişkin bir düzenleme yapılmadığı, sadece diploma programındaki yükümlülüklerin sayılabileceğinin ifade edildiği görülmektedir. Buna göre, somut olayda Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesinin çıkarmış olduğu Yönetmeliğin eşdeğerlik ile ilgili 9'uncu maddesinde "diğer üniversitelerden ders almak isteyen öğrencilere, ilgili birim yönetim kurulunun önerisi ve Üniversite Yönetim Kurulunun onayı ile izin verilebilir" denilmiş, bu doğrultuda başvurana özel öğrencilik yapacağı okullara ilişkin Yönetim Kurulu Kararları alınmış, İdarenin ilgili mevzuatı kapsamında başvurana izin verilmiştir. Diğer yandan, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Özel Öğrencisi Esasları Yönergesinin 4'üncü maddesinde "özel öğrencilikte tanınacak dersin içerik, öğrenim çıktıları ve düzey bakımından denk olduğuna, bu ders veya dersleri alabileceğine ilişkin birim yönetim kurulu kararı gerekir." kuralı düzenlenmiş, yukarıda söz edilen eşdeğerlik belirlenmede dikkate alınacak kriterlere Üniversite Yönetimince açıklık getirilmiştir. Dolayısıyla, derslerin eşdeğer olup olmadığının sadece kredi saati hesaplaması ile değil; içerik, öğrenim çıktıları ve düzey bakımından denk olduğuna ilişkin bir değerlendirmenin yapılması gerektiği anlaşılmaktadır. Yine, mezkûr hükmün devamında "Özel öğrenci statüsünde, aynı düzeydeki eşdeğer diploma programlarından ders alınabilir." denilmektedir. Nitekim, başvurana özel öğrenci statüsünde öğrenim görme izni verilerek başvuranın aynı düzeydeki eşdeğer diploma programından ders aldığı da kabul edilmektedir. İlgili Yönetmelik ve Yönerge birlikte değerlendirildiğinde, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesine kayıtlı bir öğrencinin bir başka Üniversitede özel öğrenci olarak öğrenim görmek istemesi durumunda, öncelikle her iki kurundan izin alınması gerektiği, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesinin ise Üniversite Yönetim Kurulu kararı ile izin vereceği anlaşılmakta, ancak Yönergenin "...bu ders veya dersleri alabileceğine ilişkin birim yönetim kurulu kararı gerekir." ibaresinden özel öğrencilikten sonra Üniversite Yönetim Kurulu tarafından içerik,

Sıtkı Koçman Üniversitesi Fakülte Sekreterliğini aradığı, yaz okuluna kaydolmadan önce söz konusu Üniversiteden izin almadığı için derslerin sayılmadığı, bu durumu 2016 yılı Aralık ayına gelindiğinde öğrendiği, bu derslerin kabul edilmediğinin kendisine daha önce de bildirilebileceği, 2016 – 2017 eğitim – öğretim yılında Dicle Üniversitesinde özel öğrenci statüsünde bu 5 dersi yeniden aldığı, 05/02/2017 tarihinde BİMER’e başvuruda bulunduğu, ancak Muğla Üniversitesinin BİMER başvurusunu takiben geçmişte aldığı tüm derslere ilişkin verilmiş Yönetim Kurulu Kararlarını iptal ederek yerlerine yeni kararlar aldığı, halihazırda 20’ye yakın dersinin transkriptinden çıkartıldığı, 2017 yılında mezun olmayı planlarken bunun en az 2 sene daha ötelendiği, 2014 yılında almış olduğu dersleri iptal etmesinin mağduriyetine yol açtığı belirlenmekte daha önce kabul edilip sonradan muafiyeti iptal edilen derslerin yeniden kabul edilmesi ve mağduriyetinin giderilmesi talep edilmektedir.	öğrenim çıktıları ve düzey bakımından denklik değerlendirmesinin yapılacağına anlaşılmaması gerekeceği değerlendirilse de İdarenin söz konusu Yönergeyi kafa karışıklığına yer vermeyecek şekilde düzenlemesinin uygun olacağı düşünülmektedir. Diğer yandan, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Uludağ Üniversitesi ve Dicle Üniversitesinin birbirine denk diploma programlarında birbiri ile aynı ada sahip dersler için farklı krediler belirlenmiş olması da Üniversitelerin bilimsel özergiliğinden ileri gelmekte ve bu nedenle de eşdeğer ders değerlendirilmesi yapılırken derslerin birebir aynı olması ya da kredilerin birebir aynı olması da beklenemeyecektir. Nitekim YÖK’ün ilgili Yönetmeliğinde de ders kredileri diploma yükümlülüklerine sayılabilir denilmekte birebir ders kredisinin sayılmasından bahsedilmemekte, idareye takdir yetkisi tanınmaktadır. İlgili mevzuat ve tüm dosya kapsamına göre; Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesinin daha önceki öğrenimi tanuma ve eşdeğer derslerin tanınmasına ilişkin 05/04/2017 tarihli ve 1065/5 sayılı Üniversite Yönetim Kurulu Kararının mevzuata uygun olduğu, ancak özellikle özel öğrencilikte alınan derslerin tanınmasına ilişkin Uyum Komisyonu kararları ile Yönetim Kurulu Kararların ilgili Üniversite Yönergesi uyarınca gereğesinin içerik, öğrenim çıktıları ve düzey bakımından denk olduğuna ilişkin bir değerlendirme yapıldığı ve Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesinin daha önce tanıyıp daha sonra özellikle kredi saati nedeniyle tanımlama işlemi gerçekleştirdiği derslerin ilgili Yönetim Kurulu tarafından bu kez Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesine Özel Öğrenci Yönergesinin 4’üncü maddesi ve özel öğrencilik müessesesi çerçevesinde Yükseköğretim Kurumlarında Önlisans ve Lisans Düzeyindeki Programlar Arasında Geçiş, Çift Anadal, Yan Dal ile Kurumlar Arası Kredi Transferi Yapılması Esaslarına İlişkin Yönetmeliğe uygun olarak yeniden değerlendirilmesi gerektiği, Dicle Üniversitesi’nin, Dicle Üniversitesi Yaz Dönemi Yönetmeliğinin Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin 8’inci maddesinin ikinci fıkrasının (ğ) bendine aykırı olarak yaz dönemindebaşvurunun kaydını alması; nedeniyle mevzuata aykırı hareket ettiği sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle, başvurunun kabulüne, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesinin 05/04/2017 tarihli ve 1065/5 sayılı Üniversite Yönetim Kurulu Kararının Yükseköğretim Kurumlarında Önlisans ve Lisans Düzeyindeki Programlar Arasında Geçiş, Çift Anadal, Yan Dal ile Kurumlar Arası Kredi Transferi Yapılması Esaslarına İlişkin Yönetmelik ile özel öğrencilik müessesesine uygun olarak, 10/12/2015 tarihli Senato Kararı ile yürürlüğe giren Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Özel Öğrencisi Esasları Yönergesinin 4’üncü maddesinde açıklanan kriterler temelinde gerçekleştirilmek üzere yeniden değerlendirilmesi hususunda Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Rektörlüğüne; Dicle Üniversitesinin, yaz okulu kayıt ve işlemlerinde Dicle Üniversitesi Yaz Dönemi Yönetmeliğinin Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin 8’inci maddesinin ikinci fıkrasının (ğ) bendine aykırı olarak işlem yaptığı, bu nedenle bundan sonraki yaz okulu kayıt iş ve işlemlerinde iyi yönetim prensiplerinden kanunilik ilkesine uyma yönünde daha dikkatli davranması hususunda Dicle Üniversitesi Rektörlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına,
--	--

Dosya kapsamından; başvuran hakkında yapılan FETÖ/PDY terör örgütüne üye olmak suçundan adli ve idari soruşturma kapsamında önlem olarak başvuranın görevden uzaklaştırıldığı, idari soruşturma sonucunda başvuranın FETÖ/PDY ile bağlantılı olduğuna dair bir kanaate varılmayarak disiplin cezası verilmediği ve 24.11.2016 tarihinde görevi iade edildiği, Bingöl Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılan adli takibat sonucunda ise dosyada şüpheli sıfatıyla soruşturma geçiren başvuranın söz konusu suç işlediğine dair delil bulunmadığından takibatın kovuşturmayaya yer olmadığı kararı ile 3.8.2017 tarihinde sonuçlandırıldığı anlaşılmıştır.

657 sayılı Kanunun 48 inci maddesinde, Devlet memurluğuna alınacaklarda aranacak genel ve özel şartlar sayılmış, genel şartların düzenlendiği (A) Bölümünün 8 inci bendine 676 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Bazı Düzenlemeler Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile "Güvenlik soruşturması ve/veya arşiv araştırması yapılmış olmak" şartı eklenerek Devlet memurluğuna alınacaklar için güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması yapılması şartı getirilmiştir.

Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü yardımcı doçent kadrosu için mütacaat eden başvuranın, atanmaya hak kazanması üzerine 657 sayılı Kanunun 48 inci maddesine istinaden Üniversite tarafından güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması yaptırılmıştır. Bingöl İl Emniyet Müdürlüğü tarafından, başvuran hakkında "Silahlı Örgüt Kurmak ve Yönetmek" suçundan Bingöl Cumhuriyet Başsavcılığınca "şüpheli" sıfatıyla soruşturma yürütüldüğü, soruşturmanın devam ettiği ve kısıtlılık kararının bulunduğu bilgisinin verilmesi üzerine İdare, Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması Yönetmeliğinin 15 inci maddesi gereği Değerlendirme Komisyonu kurmuş ve Komisyon, 18.07.2017 tarihinde yaptığı toplantısında başvuranın ilgili kadroya atanmaması yönünde karar bildirmiş ve bu karar üzerine başvuranın ataması yapılmamıştır.

Ancak; Komisyonun kararından kısa bir süre sonra 3.8.2017 tarihinde Bingöl Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılan soruşturmada, kovuşturmayaya yer olmadığı kararı verilmiştir.

İdare tarafından oluşturulan Değerlendirme Komisyonunun başvuranla ilişkin olumsuz değerlendirmesinden onaltı gün sonra, başvuran hakkında yürütülen adli süreç için kovuşturmayaya yer olmadığına karar verilerek kişi hakkındaki suç şüphesi ortadan kalkmıştır. Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması Yönetmeliğinin 10 uncu maddesinde; ilgili idarelerin, gerekli görülen hallerde, güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmasının yenilenmesini isteyebileceği yönünde düzenlemeye yer verilmiştir. Başvuranın güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmasının olumsuz olmasına dayanak teşkil eden durum ortadan kalktıktan, söz konusu yeni durumun idare tarafından anılan düzenleme kapsamında dikkate alınarak güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmasının yenilenmesi gerektiği değerlendirilmektedir. Ayrıca; İdare tarafından, başvuranın görevi başlatılmama nedeninde başvuran lehine oluşan değişikliğin gözönünde bulundurulmamasının hakkaniyete uygun olmayacağı düşünülmektedir.

Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; başvuranın güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmasının yenilenerek, atamaya engel bir durum olmaması halinde, atamasının yapılması gerektiği sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne, başvuranın güvenlik soruşturması ve arşiv araştırmasının yenilenerek, atamaya engel bir durum olmaması halinde, atamasının yapılması için Karabük Üniversitesi Rektörlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

KARABÜK
ÜNİVERSİTESİ
REKTÖRLÜĞÜ

Başvuranın atamasının
yapılması talebi hakkındadır.

2017/12651

2017/12708	Başvuranın, astsubay sınıf okulunda geçen sürelerine ilişkin emekli keseneği ve kurum karşılıklarının Hava Kuvvetleri Komutanlığından tahsil edilmesi talebi hakkındadır.	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na astsubay sınıf okulunda geçen süreleri konusunda verilen ve listemizin 25 inci, 30 ncu, 31 nci, 32 nci, 52 nci ve 56 ncı sıralarında yer alan 2017/11532, 2017/12265, 2017/12471, 2017/13015, 2017/12542, sayılı kararlarla aynı olup, kararlara uyulmamıştır.
2017/13015	Başvuranın, astsubay sınıf okulunda geçen sürelerine ilişkin emekli keseneği ve kurum karşılıklarının Hava Kuvvetleri Komutanlığından tahsil edilmesi talebi hakkındadır.	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'na astsubay sınıf okulunda geçen süreleri konusunda verilen ve listemizin 25 inci, 30 ncu, 31 nci, 32 nci, 52 nci ve 55 ncı sıralarında yer alan 2017/11532, 2017/12265, 2017/12471, 2017/13015, 2017/12542,2017/12708 sayılı kararlarla aynı olup, kararlara uyulmamıştır.

Kurumumuza başvuruda bulunan E. C. ve benzer 25 başvuruda, başvurular; İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nin çeşitli bölümlerinde okuyan öğrencileri olduklarını 2017 yılında alınan bir senato kararıyla İstanbul Üniversitesi'nin Açık ve Uzaktan Eğitim Fakültesi'ne devredildiklerini, Senato Kararında yapılan müfredat dönüşümünün mezun olmaları aleyhine çok çeşitli sıkıntılar doğurduğunu, zira senato kararı ile mezun olma kredi koşulunun 164 olarak belirlendiğini, ancak bu karar alınmadan önce pek çok kişinin zorunlu dersleri vermek kaydıyla 164 krediyi tamamlamadan mezun edildiklerini, alınan karardan sonra yapılan müfredat dönüşümü ile muaf tutulan dersler yerine çeşitli zorunlu dersler getirildiğini, bunun pek çok kişi bakımından üstten de ders alamamış olmaları nedeniyle dönem uzamasına neden olduğunu, müfredat dönüşümü geçiş sürecinde bir çok kişinin mezun olduğunu ancak kendilerinin mezun olamadıklarını ifade ederek, müfredat değişikliğinden sonra getirilen zorunlu derslerin iptal edilmesini ve bu sebeple dönem uzatarak mezun olamayan kişilerin mağduriyetlerinin giderilmesini, bu kapsamda söz konusu senato kararının gözden geçirilerek mağduriyetlerin ortadan kaldırılmasını talep etmektedirler.	Anayasa Mahkemesinin 17/04/2008 tarih E:2005/5 ve K: 2008/93 sayılı kararında; "Bilindiği üzere, Anayasanın 2 nci maddesinde Devletin temel nitelikleri arasında hukuk devleti ilkesine yer verilmiş olup, hukuk devletin temel ilkelere biri "belirlilik"tir. Bu ilkeye göre, hukuki düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi de gereklidir. Belirlilik ilkesi, hukuksal güvenlikle bağlantılı olup birey, yasadan, belirli bir kesinlik içinde, hangi somut eylem ve olguya hangi hukuksal yaptırımın veya sonucun bağlandığını, bunların idareye hangi müdahale yetkisini doğurduğunu bilmelidir. Ancak bu durumda kendisine düşen yükümlülükleri öngörebilir ve davranışlarını ayarlar. Hukuk güvenliği, normların öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar." denilmiştir. Ayrıca, Ülkemiz, Anayasada ifade bulduğu üzere, sosyal devlet ilkesini benimsemiştir. Sosyal devlet olma vatandaşlara bazı sosyal haklar tanıyarak bu haklardan yararlanmada eşit bir konuma sahip olmayı garanti eder. Kuşkusuz anlaşılması gereken eşitlik, özdeş konumda olanların aynı haklara tabi olması olarak ifade edilebilen nisbi eşitlik olmalıdır. Yine Anayasamızda ve kabul ettiğimiz uluslararası sözleşmelerde yer bulan "eğitim hakkı" fırsatlarda yaratılacak eşitlikle anamlı olacaktır. Kurumumuza yapılan değerlendirilme neticesinde; İdarenin müfredat değişikliği sonrası bazı öğrencilerin mağduriyetini gidermek adına yaptığını iddia ettiği mezun olmayı kolaylaştırıcı işlemlerin öğrenciler arasında eşitliksiz bir durum yarattığı, mülga olmuş bazı Yönetmelik hükümlerine dayanarak işlem yapıldığı, bazı öğrencilerin MF(muaf) dersleri kredi olarak transkriptine işlenirken bazı öğrencilerin transkriptine işlenmeyerek ve kendilerine müfredat değişikliği sonrası yeni dersler eklenerek çok çeşitli mağduriyetlere neden olmasının hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştı. 1)İdarenin mezun olmayı kolaylaştırıcı işlemleri ve eylemleri eşitlikçi bir yaklaşımla tüm öğrencilere sirayet ettirecek müfredat değişikliği sonrası her bölüm bazında en düşük krediden mezun ettiği öğrencinin kredisini baz alarak diğer öğrencileri de mezun etmek için gereken önlemleri alması, 2) İdarenin müfredat değişikliği sürecini iyi yönetmemesi sebebiyle uygulamada ortaya çıkan tüm sorunları öğrenci lehine yorumlayarak mevcut ve bundan sonra oluşabilecek tüm mağduriyetleri gidermesi, hususlarında İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'ne, Ayrıca konuya ilişkin gerekli inceleme, araştırma ve denetimin yapılması için Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı'na, Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
--	---

2017/13914	Başvuran özetle; Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığından kesinleşen kamulaştırma bedeli alacağı bulunduğunu, mahkeme kararına rağmen, zorla alacağının toplam faizin %20'sinden feragat ederse bu bedelin ödeneceğinin söylendiğini, kendisinin de bunu kabul ettiğini, ancak alacağının bir bölümünün Nisan 2017 tarihinde ödendiğini, Hukuk Müşavirliği ve Emlak İstimlak Daire Başkanlığının tahakkuk ettirdiği ödeme emirlerinin belediye tarafından ödenmediğini, gerekçe olarak da 200 kişiye bu şekilde ödeme yapıldığı, kendilerine de bu şekilde ödeme yapılacağını gösterildiğini, bu konuda Mali Hizmetler Dairesi Başkanlığında Gider Şube Müdürünün, hiçbir kanuni gerekçe sunmadan, bu ödemeyi yapamam dediğini, tekrar dava açmak için yazılı cevap istediğini, ancak belediye tarafından herhangi bir cevabın verilmendiğini belirterek mağduriyetinin giderilmesini talep etmektedir.	ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI	Başvuranın iddiaları, idarenin konuyla ilgili açıklamaları, bilirkişi raporu, ilgili mevzuat, yargı kararları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; bilirkişi raporuna itibar edilerek, Ankara 6. İcra Müdürlüğü'nün 2015/12430 Esas sayılı dosyasında; ödeme tarihi olan 05/04/2017' de dosya borcunun toplam 74.662,98-TL olduğu, Borçlu Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına yapılan ödemenin 67.294,05-TL olduğu ve söz konusu tutar toplam dosya borcundan mahsup edildiğinde; bakiye dosya borcunun 7.368,93-TL kaldığı, Ankara 32. İcra Müdürlüğü'nün 2016/832 Esas sayılı dosyasında; ödeme tarihi olan 05/04/2017' de dosya borcunun toplam 11.737,02-TL olduğu, Borçlu Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına yapılan ödemenin 8.086,68-TL olduğu ve söz konusu tutar toplam dosya borcundan mahsup edildiğinde; bakiye dosya borcunun 3.650,34-TL kaldığı anlaşılmış olup; Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk Devleti olması, Hukuk devleti ve Anayasanın 8. Maddesi hükümleri gereğince idari makamların görevlerini yerine getirirken hukuka, kanunlara ve çağdaş hukukta evrensel olarak kabul görmüş ilkelere de uygun hareket etmek zorunda olması, Anayasa'nın 138. Ve İdari Yargılama Usulü Kanunun 28. Maddesi hükümleri gereği idarelerin, bağimsız ve tarafsız mahkemeler tarafından verilmiş kararların yerine getirilmemesini geciktiremeyeceği, yargı kararlarının uygulanmasının "mahkemeye erişim hakkı" kapsamında değerlendirilen ve Devletin bir kurumunun aleyhinde verilen nihai ve bağlayıcı mahkeme kararı ile ortaya konulan borcunu ekonomik kaynak yokluğunu ileri sürerek makul sürede ifa etmekten kaçınamayacağı, bunun adil yargılanma hakkının ihlali sonucunu doğuracağı ve yargı kararlarının uygulanmasının geciktirilmesinin yahut hiç uygulanmamasının mülkiyete saygı ve mülkten barışçıl yararlanma hakkına müdahale olarak kabulüne yönelik Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Anayasa Mahkemesinin yerleşik içtihatları, söz konusu yargı kararının gecikmeli ve beklenen dikkat ve özen gösterilmeden yapılmasının hizmet kusuru olduğu, ve Anayasa'nın 125. Maddesinde belirtilen "İdarenin, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı da ödemekle yükümlüdür." hükmü gereğince; idare tarafından başvuranın ilamlı icraya dayanan alacağının gereği gibi ifa edilmemesi işleminin hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı kanaatine varılmıştır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre, başvurunun kabulü ile; Ankara 6. İcra Müdürlüğü'nün 2015/12430 Esas sayılı dosyası için 7.368,93-TL, Ankara 32. İcra Müdürlüğü'nün 2016/832 Esas sayılı dosya dosyası için; 3.650,34-TL' nin ödenmesine yönelik makul sürede işlem tesisi için Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
------------	---	--	---

2017/13915	Başvuran özetle; Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığından kesinleşen kamulaştırma bedeli alacağı bulunduğu, mahkeme kararına rağmen, zorla alacağının toplam faizin %20'sinden feragat ederse bu bedelin ödeneceğinin söylendiğini, kendisinin de bunu kabul ettiğini, ancak alacağının bir bölümünün Şubat 2017 tarihinde ödendiğini, Hukuk Müşavirliği ve Emlak İstimlak Daire Başkanlığının tahakkuk ettirdiği ödeme emirlerinin belediye tarafından ödenmediğini, gerekçe olarak da 200 kişiye bu şekilde ödeme yapıldığı, kendilerine de bu şekilde ödeme yapılacağıın gösterildiğini, bu konuda Mali Hizmetler Dairesi Başkanlığında Gider Şube Müdürünün, hiçbir kanuni gerekçe sunmadan, bu ödemeyi yapamam dediğini, tekrar dava açmak için yazılı cevap istediğini, ancak belediye tarafından herhangi bir cevabın verilmediğini belirterek mağduriyetinin giderilmesini talep etmektedir.	ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI	Somut olayda; 22/08/2014 tarihli 2014/452 Esas, 2015/255 Karar sayılı davasının N. Z. T., davalısının Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı olan Kamulaştırmaz El Atma davasında Ankara 8. Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından 03/06/2015 tarihinde " ... 59.565,00-TL El Atma Bedelinin 22/08/2014 dava tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine...Harçlar Yasası uyarınca alınması gereken 4.068,88TL harçtan, peşin alınan 1.025,34-TL(ıslah ve tamamlama harcı dahil)harcın mahsubu ile kalan 3.043,54-TL'nin harcın davalıdan alınarak hazineye gelir kaydına, Davacı vekilince harcanan 1.512,40-TL yargılama gideri ile peşin alınan 1,025,34-TL harcın toplamı olan 2.537,74-TL'nin davalıdan alınarak davacıya verilmesine...6.852,15-TL vekalet ücretinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine..." karar verildiği, anlaşılmıştır. Bunun üzerine; Ankara 30. İcra Müdürlüğünün 2016/2460 Esas sayılı dosyası üzerinden, Alacaklı Nilgün Zehra TUNGUZ vekilince Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı aleyhine başlatılan ilamlı icra takibi ile 03/02/2016 tarihinde toplam 77.306,39-TL'nin ödenmesinin talep edildiği tespit edilmiştir. Başvuranın iddiaları, idarenin konuyla ilgili açıklamaları, bilirkişi raporu, ilgili mevzuat, yargı kararları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; Bilirkişi raporuna itibar edilerek, Ankara 30. İcra Müdürlüğünün 2016/2460 Esas sayılı dosyasında; ödeme tarihi olan 24/02/2017'de 94.975,03-TL, Borçlu Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığınca yapılan ödeme olan 84.639,71-TL'nin toplam borçtan mahsup edildiğinde; bakiye dosya borcunun 10.335,32-TL kaldığı anlaşılmış olup; Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk Devleti olması, Hukuk devleti ve Anayasanın 8. Maddesi hükmü gereğince idari makamların görevlerini yerine getirirken hukuka, kanunlara ve çağdaş hukukta evrensel olarak kabul görmüş ilkelere de uygun hareket etmek zorunda olması, Anayasa'nın 138. ve İdari Yargılama Usulü Kanunun 28. Maddesi hükmü gereği idarelerin, bağımsız ve tarafsız mahkemeler tarafından verilmiş kararların yerine getirilmesini geciktiremeyeceği, yargı kararlarının uygulanmasının "mahkemeye erişim hakkı" kapsamında değerlendirilen ve Devletin bir kurumunun aleyhinde verilen nihai ve bağlayıcı mahkeme kararı ile ortaya konulan borcunu ekonomik kaynak yokluğunu ileri sürerek makul sürede ifa etmektен kaçınamayacağı, bunun adil yargılanma hakkının ihlali sonucunu doğuracağı ve yargı kararlarının uygulanmasının geciktirilmesinin yahut hiç uygulanmamasının mülkiyete saygı ve mülkten barışçıl yararlanma hakkına müdahale olarak kabulüne yönelik Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Anayasa Mahkemesinin yerleşik içtihatları, söz konusu yargı kararının gecikmeli ve beklenen dikkat ve özen gösterilmeden yapılmasının hizmet kusuru olduğu, ve Anayasa'nın 125. Maddesinde belirtilen "İdarenin, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı da ödemekle yükümlüdür." hükmü gereğince; idare tarafından başvuranın ilamlı icraya dayanan alacağının gereği gibi ifa edilmemesi işleminin hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı kanaatine varılmıştır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre, başvurunun kabulü ile; Ankara 30. İcra Müdürlüğünün 2016/2460 Esas sayılı dosyası için kalan 10.335,32-TL'nin ödenmesine yönelik makul sürede işlem tesisi için Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
------------	--	---	--

Başvuran özetle; Kadirli İlçe Devlet Hastanesinin, 31.10.2017 tarihli yazısıyla tarafına kınamacezası tebliğ edildiğini, söz konusu kınama cezasının "tarafına gelen icraları kasten ödemediği" gerekçesiyle verildiğini, mutemetliğin ara ara borcu ödemeyi unutup diğer borca yatırmasının kendisini aşan bir durum olduğunu, kaldı ki icra kesintilerinin idaresince öğrenildiği tarihin 1 ay değil 1 yıldan fazla bir süre önce olduğunu, dolayısıyla soruşturma zamanasını süresinin de geçtiğini, aynı yerde görev yapan H. Ş., H. K. ve E. B. isimli çalışanların da icraları olduğunu bildiğini, bu icralardan dolayı sonradan göstermelik savunmalar istenmişse de, geçici görev yapıldığı için hastaneden icrası olup da hakkında işlem yapılmayanlar hakkında bilgi alamadığını, verilen ceza ve açılan soruşturmanın tarafına korku vermek amaçlı olduğunu, diğer taraftan Başhekim M. S. ve Müdür yardımcısı H. N. hakkında farklı Savcılık dosyalarında işledikleri ve yaptıkları işlemlerle ilgili Koruma tedbirinin bulunduğu ve	OSMANİYE VALİLİĞİ İL SAĞLIK MÜDÜRLÜĞÜ KADIRLI DEVLET HASTANESİ BAŞHEKİMLİĞİ	İdarece gönderilen bilgi ve belgelerin incelenmesinde; başvuranın, toplamda 07/06/2017 tarihinde 4 adet icrasının bulunduğu, bu icralardan 1 tanesinin ödemesinin bittiği, 1 tanesinin kesintisine devam edilmekte olduğu, 2 tanesinin de sırada beklediği" söz konusu icra borçlarından Adana 6. İcra Müdürlüğündeki, Akbank T.A.Ş.'ye olan icra borcunun, 25.04.2014 tarihinde, Osmaniye 1. İcra Müdürlüğündeki, Türkiye Vakıflar Bankası TAO'ya olan icra borcunun, 29.06.2016 tarihinde, Adana 12. İcra Müdürlüğündeki, Türkiye Vakıflar Bankası TAO'ya olan icra borcunun ise 11.07.2016 tarihinde kurumlarına geldiği, Kadirli İlçesi Devlet Hastanesi Başhekimliğinin ise 07/06/2017 tarihinde, hastane mutemetliğinden, icra takibi olan personellerin isim listelerini talep etmesi ve hastane mutemetliğinin de icra borcu olan personellerin listesini göndermesi üzerine, 30/06/2017 tarihinde disiplin soruşturmasına başlanıldığı görülmüştür. Yine bilgi ve belge isteme yazımız üzerine, Kadirli Devlet Hastanesi Başhekimliği, 28/12/2017 tarih ve E.171 sayılı yazısı ile "mutemetlik biriminden; 07/06/2017 tarih ve E.210 sayılı yazı ile icra takibi olan personellerin listesi talep edildiği halde neden sadece başvurana ait icra bilgilerinin listelendiği hususunda" bilgi istemiş olup mutemetlik biriminin, disiplin birimine gönderdiği, 28/12/2017 tarih ve E.439 sayılı cevabi yazıda; "07/06/2017 tarih ve E.2010 sayılı yazıya istinaden sadece başvurana ait icraların bildirilmediği, aynı tarih ve sayılı yazıya her bir personel için tek tek üst yazı ile cevap verildiği" belirtilmiş, Kurumumuza gönderilen bilgi ve belgeler içerisinde de başvuran dışında birden çok kişinin icra borcu olduğuna dair bildirim yazılarının Kadirli İlçesi Devlet Hastanesi Başhekimliğinin, 07/06/2017 tarih ve E.2010 sayılı yazısına cevaben gönderildiği görülmüş, Kurumumuza cevaben gönderilen yazıda ise; idareleri bünyesinde icra borcu bulunanlar içinde, ödemedikleri icra borçları için hakkında disiplin soruşturması yürütülen başka personel bulunmadığı, bu kişiler içerisinde sadece başvuran hakkında disiplin soruşturması açılmasının o dönemde Başhekim olarak görev yapan disiplin amirinin kanaati olduğu belirtilmiştir. Oysa ki idarenin, işlem tesis ederken hukuka bağlı olması ve hukuk kuralları içinde hareket etmesi hukuk devleti ilkesinin bir gereğidir. Bu kapsamda, Kadirli Devlet Hastanesi Başhekimliğinin, mutemetlik biriminden icra borcu olan personellere ilişkin bilgi istemesi üzerine mutemetlik birimince her bir personel için ayrı ayrı gönderilen cevabi yazılarda, idareleri bünyesinde birden çok kişinin icra borcu olduğu bilgisine yer verilmesine rağmen bunlardan sadece başvuran hakkında disiplin soruşturması başlatması ancak diğer icra borcu olan personeller hakkında herhangi bir disiplin soruşturması başlatmaması işleminin, Anayasanın 10 uncu maddesinde ifadesini bulan "Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde (...) kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar." ilkesine de aykırılık oluşturaçağı açıktır. Konuya ilişkin Danıştay 12.Dairesinin 2011/2521 E ve 2014/9072 K. numaralı ilamında; "Dosyanın incelenmesinden; davacı hakkında 657 sayılı Kanun'un 125/B-(k) maddesi uyarınca işlem tesis edilmiş olup; ilgi memura 657 sayılı Kanun'un birinci fıkrasının (C) bendine göre aylıktan kesme cezası verilmesinde üzerine atılı disiplin suçunun oluşması yönünden kasıt unsurunun varlığı öngörülmüş iken, madde kapsamında yer alan fiilin kasıtlı olarak işlendiğini gösterecek nitelikte, davacının borcunu ödeme imkanı bulunmasına rağmen ödemediği yönünde bir tespit yapılmadan hakkında tesis edilen disiplin cezasında
---	--	---

sürecin devam ettiğini, husumetli olduğu bu kişilerin, Disiplin soruşturması açma, yürütme ve ceza verme haklarının olmadığını belirterek söz konusu kınama cezasının iptal edilmesi talebiyle Kurumumuza başvuruda bulunmuştur

hukuka uyarlık bulunmadığına” karar verilmiş olup, Kadirli Devlet Hastanesi Başhekimliği tarafından yürütülmüş olan disiplin soruşturmasında da kast unsuru araştırılmadan, sadece ifadeden yola çıkılarak “borcun kasten ödenmediği iddiasıyla” başvuru kınama cezası verilmesi işleminin hukuka uygun olmadığı değerlendirilmiştir. benzer nitelikte (Danıştay 8. Dairesinin 15/11/2005 tarihli ve E.2004/3126, K.2005/4666 sayılı ve yine Danıştay 12. Dairesinin 13/03/2009 tarihli ve E. 2007/342, K. 2009/1324 sayılı ilamları.) Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre, başvurunun kabulüne, Başvurana verilen kınama cezasının hukuka aykırı olduğunun tespiti ile başvuran hakkında tesis edilen disiplin cezasının geri alınması hususunda Osmaniye Valiliği İl Sağlık Müdürlüğü Kadirli Devlet Hastanesi Başhekimliğine Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

2017/ 15757	Başvuran, 2017/1. Dönem Yeminli Mali Müşavirlik Sınavı "Gelir Üzerinden Alınan Vergiler" oturumuna katıldığını, sınav puanının 59 olarak açıklandığını, ancak sınavdan daha yüksek puan almayı beklediğini, Yeminli Mali Müşavirlik Sınav Yönetmeliği gereği, sınavın söz konusu oturumuna yasal süre içerisinde itiraz ettiğini ve TÜRMOB tarafından yapılan yeniden değerlendirme sonucunda sınav puanında bir değişiklik olmadığını belirterek, sınav kâğıtlarının yeniden değerlendirilmesini talep etmektedir.	TÜRKİYE SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİRLER VE YEMİNLİ MALİ MÜŞAVİRLER ODALARI BİRLİĞİ (TÜRMOB)	Konuyla ilgili olarak yapılan incelemede, Yeminli Mali Müşavirlik Sınavından başarılı sayılabilmek için toplam 10 alanda yapılan sınav konularının her birinden 100 üzerinden en az 50 alınması şartıyla, alınan notların aritmetik ortalamasının en az 65 olması gerektiği, başarılı olamayınların, ilk sınav tarihinden itibaren 2 yıl içerisinde yılda 3 kez açılacak tüm sınavlara girebildiği, yani bir aday başarılı olduğu sınav konularından tekrar sınava girmediği, ancak başarısız olduğu sınav konularından 2 yıl içerisinde yılda 3 kez açılacak sınavlara başarılı olana kadar girebildiği, neticede ise tüm derslerden 50 puanın altında almamak kaydıyla, alınan notların aritmetik ortalamasının alındığı ve ortalama en az 65 ise Yeminli Mali Müşavirlik Sınavından başarılı olunduğu, bu nedenle, tüm derslerden alınan notlar aritmetik ortalama dâhil edildiği için adaylar için alınacak her bir puanın ortalama etkisi olduğu anlaşılmaktadır. Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde, Yeminli Mali Müşavirlik sınavının "Gelir Üzerinden Alınan Vergiler" oturumuna ilişkin görevlendirilen Yeminli Mali Müşavir M. A. A ve Vergi Başmüfettişi N.K.'nin Sınav Komisyonunca takdir edilen puanla aynı puanı takdir ettikleri, Prof. Dr. H.O.'nun ise 59 puan yerine 70 puan takdir ettiği anlaşılmıştır. Bu durumda, 3 bilirkişi tarafından verilen puanların ortalaması alındığında, sınav puanının 62,5'e yükseleceği, söz konusu artışın yukarıdaki paragrafta belirtildiği gibi, diğer 9 ders için de adayın ortalamasını etkileyeceği değerlendirilmiş, bu nedenle sınav puanının artırılması talebinin reddi işlemine hukuka aykırılık olmadığı, diğer taraftan adaya takdir edilen puanın düşük olması nedeniyle işlemin hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvuruun kabulüne; Adayın "Gelir Üzerinden Alınan Vergiler" dersinin sınav puanının bilirkişi raporlarında belirtildiği gibi 59 puandan 62,5'e yükseltilmesi hususunda Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği (TÜRMOB) Başkanlığına tavsiyede bulunulmasına, karar verildi.
----------------	--	---	--

Sosyal güvenlik hakkı, bugün çalışma gücüne sahip olan bireylerin, geleceği mukadder olan ve çalışma gücünden yoksun kalacakları yarınlarda yaşamlarını mümkün kılacak yol olarak belirmektedir. Her birey için geçerli olan bu durumun gerçekliği göz önünde bulundurularak söz konusu hak, Anayasamızca herkese tanınmış bulunmaktadır. Başvuru konusu uyumsuzluk, sosyal güvenlik hakkı kapsamında başvuranın prim ödeme gün sayısının, ay içindeki toplam çalışma saati süresinin haftalık çalışma süresine göre hesaplanan günlük çalışma saatine (7.5 saate) bölünmesi suretiyle belirlenmesinden kaynaklanmaktadır. Bu çerçevede başvuranın prim ödeme gün sayısının hesaplanmasına ilişkin hususlar ortaya koyulmalıdır. Başvuranın ay içerisinde günün bazı saatlerinde çalıştığı ve çalıştığı saat karşılığında ücret aldığı görülmektedir.

Başvuranın 4857 sayılı Kanun kapsamında yer almadığı açık olmakla birlikte 5510 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinde başvurana aynı maddenin (a) bendine göre sigortalı sayılanlara ilişkin hükümlerin uygulanacağını düzenlendiği, anılan Kanunun 80'inci maddesine göre de prim ödeme gün sayısının belirlenebilmesi için aynı zamanda çalışmanın tam zamanlı mı yoksa kısmi zamanlı mı olduğunun tespit edilmesi gerektiği, bu nedenle sadece çalışma süresinin hesaplanması yönünden 4857 sayılı Kanunun ilgili hükümlerinin dikkate alınması gerektiği görülmektedir. 4857 sayılı Kanunun 13'üncü maddesine göre, sözleşmenin kısmi süreli iş sözleşmesi olarak kabul edilebilmesi, işçinin normal haftalık çalışma süresinin, tam süreli iş sözleşmesiyle çalışan emsal işçiye göre önemli ölçüde daha az belirlenmesi durumunda mümkün olabilecektir. Söz konusu ölçünün ne olacağına ilişkin olarak İş Kanununa İlişkin Çalışma Süreleri Yönetmeliğinde düzenleme yapıldığı görülmektedir.

Buna göre, kısmi süreli çalışma, işyerinde tam süreli iş sözleşmesi ile yapılan emsal çalışmanın üçte ikisi oranına kadar yapılan çalışmadır. 439 sayılı Milli Eğitim Bakanlığına Bağlı Yüksek Ve Orta Dereceli Okullar Öğretmenleri İle İlkokul Öğretmenlerinin Haftalık Ders Saatleri İle Ek Ders Ücretleri Hakkında Kanunun Ek 1'inci maddesinde, ilköğretim kurumlarında görevli sınıf öğretmenlerinin aylıkları karşılığında haftada 18 saat, branş öğretmenlerinin ise haftada 15 saat ders okutmakla yükümlü olduğu hükümleri yer verilmektedir. Bu bağlamda sınıf öğretmeni ve Teknoloji ve Tasarım Öğretmeni olarak görev yapan başvuranın çalışmasının kısmi süreli olup olmadığı, haftalık normal çalışma süresinin sınıf öğretmeni olarak görev yaptığı dönem için 18 saat, Teknoloji ve Tasarım Öğretmeni olarak görev yaptığı dönem için 15 saat olarak kabul edilmesi suretiyle değerlendirilmelidir. Dolayısıyla başvuranın haftalık çalışma süresi sınıf öğretmeni olarak görev yaptığı dönem için 12 saatten az ise, Teknoloji ve Tasarım Öğretmeni olarak görev yaptığı dönem için ise 10 saatten az ise kısmi süreli çalışma, 10 ve 12 saat ve üzerinde ise tam süreli çalışma söz konusu olacaktır. Başvuranın haftalık girdiği ders saati sayılarına bakıldığında, söz konusu çalışma süresinin 10 saatin ve 12 saatin üzerinde olduğu, bu itibarla başvuranın kısmi süreli değil, tam süreli çalıştığı anlaşılmaktadır. Bu gerekçelerle başvuranın prim ödeme gün sayısının, ay içindeki toplam çalışma saati süresinin 4857 sayılı İş Kanununa göre belirlenen haftalık çalışma süresine göre hesaplanan günlük çalışma saatine (7.5 saate) bölünmesi suretiyle hesaplanması işleminde hukuka uyarlık bulunmamaktadır. Başvurana ücret karşılığı ders görevi verilen dönemde ay içindeki prim ödeme gün sayısının tam süreli çalışmaya göre hesaplanarak bildirilmesi ve bu bildirim üzerine gerekli işlemlerin yapılması hususunda Milli Eğitim Bakanlığı'na ve Sosyal Güvenlik Kurumuna Tavsiyede Bulunulmasına karar verildi.

Başvuran tarafından, Şanlıurfa
İlinde Siverek İlçe Milli
Eğitim Müdürlüğüne bağlı
olarak ücretli öğretmenlik
yaptığı, söz konusu dönemde
sigorta primlerinin eksik
ödenmediği ifade
edilerek mağduriyetinin
giderilmesi talep edilmektedir.

MİLLÎ EĞİTİM
BAKANLIĞI,
SOSYAL
GÜVENLİK
KURUMU
BAŞKANLIĞI

2018/1190

2018/571	Başvuran özetle; Ankara İl Emniyet Müdürlüğü, Trafik Denetleme Şube Müdürlüğü emrinde, 340096 sicil sayılı Polis Memuru olarak görev yaptığı, 28.07.2017 tarihinde Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olduğu, 09/01/2018 tarihinde idaresine müracaatla Avukatlık Stajını yapabilmek amacıyla 1 yıl süreliğine ücretsiz izin talebinde bulunduğu ancak bu talebinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 108/E maddesine göre kabul edilmediğini belirterek Kurumumuza başvuruda bulunmuştur.	EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 108 inci maddesindeki “Ancak, sıkıyönetim, olağanüstü hâl veya genel hayata müessir afet hâli ilan edilen bölgelere 72 nci madde gereğince belli bir süre görev yapmak üzere zorunlu olarak sürekli görevle atanmış olanlar hakkında bu bölgelerdeki görev süreleri içinde bu fıkra hükmü uygulanmaz.” şeklindeki düzenlemenin, ülke genelinde olağanüstü hal ilan edilmesi durumunu kapsamadığı, gerek 667 sayılı Kanun Hükmünde Karamame ile gerekse de Olağanüstü Hal süresi içerisinde çıkarılan diğer Kanun Hükmünde Karamameelerde ve 2935 sayılı Olağanüstü Hal Kanununda, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 108 inci maddesine göre kullanılacak izinlerle ilgili herhangi bir yasaklayıcı hüküm bulunmadığı kaldı ki 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun “olağanüstü hallerde çekilme usulü” başlıklı 96 nci maddesindeki “Devlet memurlarının, yerine atanacaklar gelip işe başlamadıkça görevlerini bırakamayacakları” şeklindeki düzenlemenin dahi 696 sayılı Kanun Hükmünde Karamame ile yapılan düzenleme doğrultusunda idareye takdir yetkisi tanımak suretiyle esnetildiği, bu bağlamda avukatlık stajı yapmak isteyen başvuranın aylıksız izin talebinin sırf olağanüstü hal ilanı gerekçe gösterilmek suretiyle reddedilmesine yönelik işlemin hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı değerlendirilmiştir. Dosya kapsamına göre, başvurunun kabulüne, başvuranın, aylıksız izin talebinin karşılanması yönünde Emniyet Genel Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
2017/13794	İstifa talebine verilen onayın iptal edilerek göreve devam etme ve 3. dereceli kadro tahsis yapılması talebi hakkında	ADALET BAKANLIĞI	Devlet Personel Başkanlığının ‘Çekilme talebinde bulunan memurun bu talebinden vazgeçmesi durumunda yapılacak işlem’ hakkında vermiş olduğu mütalaasında; “Mezkur hükümlerin incelenmesinden de anlaşıldığı üzere çekilme isteğinde bulunmak memurun bir hakkı olup, zamanın saptamakta bu hakkı kullananın istegine bağlıdır. Ancak çekilme işleminin hüküm ifade edebilmesi için memurun tek taraflı irade beyanı yeterli olmamakta, yerine atanan kimsenin gelmesi veya çekilme isteğinin kabulü gerekmektedir, bir ay içinde yerine atanan kimsenin gelmemesi ya da bir vekil atanmaması halinde üstüne haber vermek suretiyle memuriyeti sona ermektedir. 94 üncü madde hükmü uyarınca çekilme talebinde bulunarak göreve devam eden personel ile çekilme talebi ile birlikte görevi terk eden fakat on gün içerisinde göreve dönen personelden çekilme talepleri idarece onaylanarak tebliğ edilenlerin memuriyet sıfatları sona ereceğinden genel hükümlere göre memuriyete atanmaları, çekilme onayları tebliğ edilmeyenlerin ise idarenin uygun görmesi halinde çekilme onayı geri alınmak suretiyle görevlerine devam etmeleri mümkün bulunmaktadır. Çekilme talebi ile birlikte görevi terk eden ve talepleri hakkında işlem yapılmadan on gün içerisinde göreve dönersek taleplerinde sarfınazar edenlerin Devlet memurluğu sıfatlarının devam etmesi nedeniyle çekilme istemleri hakkında işlem tesis edilmesi uygun bulunmamaktadır. Ancak söz konusu personel hakkında görevden ayrı kaldığı süreler için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 125 inci maddesin göre disiplin kovuşturması yapılabileceği, bu süre zarfında memuriyet sıfatının devam etmesi nedeniyle de mali haklarının ödenmesi gerektiği, mütalaa edilmektedir.” açıklamalarına yer

verilmiştir.

Çekilme talebine idarece olur verildiği durumlarda çekilme talebine ilişkin olur tebliğ edilene kadar devlet memurunun görevine devam edeceği hususu dikkate alındığında devlet memurluğundan çekilme işleminin devlet memurunun çekilme talebine ilişkin olur tebliğ ettiğinde tamamlandığı ve devlet memurunun memuriyet sıfatının çekilme talebine ilişkin olurun tebliği ile son bulduğu açıktır. Bu durumda, devlet memurlarının çekilme taleplerine olur verilmiş olsa dahi çekilme talebine ilişkin olur tebliğ edilmediği müddetçe çekilme işleminin tamamlanmayacağı, çekilme olur tebliğ edilene kadar çekilme talebinden sarfinazar eden devlet memurlarının devlet memurluğu sıfatlarının devam ettiğinden bir başka ifadeyle devlet memurluğu sıfatı son bulmadığından çekilme talebinden vazgeçme talebi üzerine idarece devlet memurunun çekilme onayı geri alınmak suretiyle görevine devam etmesinin sağlanmasının hakkaniyete daha uygun düşeceği değerlendirilmektedir.

Yukarıda açıklanan gerekçelerle başvuranın istifa talebine verilen onayın iptal edilerek görevine devam etmek istediği yönündeki başvurusunun reddine ilişkin işlemde hukuka ve hakkaniyete uyarak görülmüştür. Derece yükselmesi yapılabilmesi için ise üst derecelerden boş bir kadronun bulunması, derece içinde en az 3 yıl ve bu derecenin 3 üncü kademesinde 1 yıl bulunmuş olma ve kadronun tahsis edildiği görev için öngörülen nitelikleri elde etmiş olma şartlarının gerçekleşmiş olması gerekmektedir.

Olayda başvuranın 1.7.2016 tarihli kararname ile 6.dereceli kadro ile kazanılmış hak aylığı 4.derecenin 2.kademesi üzerinden Çorlu İcra Müdür Yardımcılığına atamasının yapıldığı, 16.08.2017 tarihli olurla 1.8.2017 tarihinden geçerli olmak üzere kazanılmış hak aylık derecesinin 3.derecenin 1.kademesine yükseltildiği, fiili hizmetleri ile hak etmelerine rağmen mükteseplerine uygun kadro alamayanların mevcut olduğu ve mevcut kadro imkanlarının 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 68.maddesinin uygulanmasına imkan vermediğinden başvuranın uhdesinde bulunan 6.dereceli kadronun 3.dereceli kadro ile değiştirilmesinin uygun görülmediği anlaşılmakla olup üst derecelerden boş bir kadronun bulunmadığı görüldüğünden anılan işlemlerde hukuka ve mevzuata aykırılık görülmemiştir.

Kurumumuzca yapılan değerlendirmeye neticesinde; yukarıda açıklanan gerekçelerle başvuranın istifa talebine verilen onayın iptal edilerek görevine devam etmek istediği yönündeki başvurusunun reddine ilişkin işlemde hukuka aykırılık, hususi damgalı pasaport hakkı elde etmek amacıyla 3.dereceli bir kadroya ilerlemesi hususunda kadro tahsis talebine verilen red kararında ise hukuka ve hakkaniyete aykırılık bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılmıştır.

Açıklanan gerekçelerle, başvurunun Kısmen Kabul- Kısmen Reddine;
- Başvuranın, hususi damgalı pasaport hakkı elde etmek amacıyla 3. derecenin 1. Kademesine ilerlemesi hususunda kadro tahsis talebine verilen red kararının geri alınması ve kadro tahsisinin yapılması talebinin reddine

- Başvuranın, istifa talebine verilen onayın iptal edilerek görevine devam etmek istediği yönündeki başvurusunun reddine ilişkin işlemin iptali hususunda Adalet Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

2017/14154	Diplomasında yer alan "Mühendislik Tamamlama Programını başarıyla tamamlayarak Metalürji ve Malzeme Mühendisi unvanını almaya ve kanunların verdiği yetkiyi kullanmaya hak kazanmıştır." şeklindeki şerhin kaldırılması talebi	YÜKSEKÖĞRETİM GENEL KURULU	Yasa koyucu, lise üstü dört yıl süreli yüksek teknik öğretim görmek sureyle "teknik öğretmen" unvanını kazanmış olanların "mühendis" unvanını alabilmeleri için tamamlama programlarını uygulanmasına karar vermiş ve bu konuda Bazı Lise, Okul ve Fakülte Mezunlarına Unvan Verilmesi Hakkında Kanunu kabul etmiştir. Söz konusu Kanun incelendiğinde; teknik öğretmen unvanını kazananlardan, mühendislik eğitimi tamamlama programını bitirenlere verilecek mühendis unvanlarının, eğitim gördülen dalın ismi ile birlikte kullanılacağına açık bir şekilde hükme bağlandığı anlaşılmaktadır. Nitekim yasa koyucu mühendislik unvanını alanların, kendi meslek alanlarında denk öğrenim görmüş diğer meslek mensuplarının yetki ve sorumluluklarına sahip olacaklarını ayrıca vurgulamıştır. Bu itibarla Yükseköğretim Kurulunca, teknik öğretmenler için düzenlenecek mühendislik programlarının uygulama esas ve usullerini düzenlemek için çıkarılacak yönetmeliğin de bu irade ile örtüşmesi gerekmektedir. Tamamlama programlarını başarı ile bitirenlere verilen diplomalara "3795 sayılı Kanun uyarınca tamamlama programını bitirerek mühendis unvanını kazanmıştır" şeklinde bir kayıt konulması, mezkur Yönetmeliğin 9 uncu maddesiyle hüküm altına alınmıştır. Söz konusu şerhin açıkça dayandığı bir Kanun maddesi olmadığı gibi, mühendislik tamamlama programlarına dair yukarıda belirtilen mevzuat hükümlerinin lafzı ve ruhu ile uyummadığı, da ortadadır. Bu kapsamda, Teknik Öğretmenler İçin Düzenlenecek Mühendislik Programlarının Uygulama Esas ve Usulleri Yönetmeliğinin 9. Maddesinin ve mühendislik tamamlama programını bitirenlerin diplomalarına "3795 sayılı kanun uyarınca tamamlama programını bitirerek mühendis unvanı kazanmıştır" kaydı konulması yönündeki idari işlemin, hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılarak şikâyetle konu şerhin kaldırılması yönünde Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı'na Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.
2017/14755	Yeminli Mali Müşavirlik sınav sonucuna itiraz talebi	TÜRKİYE SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİRLER VE YEMİNLİ MALİ MÜŞAVİRLER ODALARI BİRLİĞİ (TÜRMOB)	Konuyla ilgili olarak yapılan incelemede, Yeminli Mali Müşavirlik Sınavından başarılı sayılabilmek için toplam 10 alanda yapılan sınav konularının her birinden 100 üzerinden en az 50 alınması şartıyla, alınan notların aritmetik ortalamasının en az 65 olması gerektiği, başarılı olanların, ilk sınav tarihinden itibaren 2 yıl içerisinde yılda 3 kez açılacak tüm sınavlara girebildiği, yani bir aday başarılı olduğu sınav konularından tekrar sınava giremediği, ancak başarısız olduğu sınav konularından 2 yıl içerisinde yılda 3 kez açılacak sınavlara başarılı olana kadar girebildiği, neticede ise tüm derslerden 50 puanın altında almamak kaydıyla, alınan notların aritmetik ortalamasının alındığı ve ortalamaya en az 65 ise Yeminli Mali Müşavirlik Sınavından başarılı olunduğu, bu nedenle, tüm derslerden alınan notlar aritmetik ortalamaya dâhil edildiği için adaylar için alınacak her bir puanın ortalamaya etkisi olduğu anlaşılmaktadır. Şikâyetle konu uyumsuzluk, sınav kâğıtlarının değerlendirilmesi sonucu verilen sınav puanına itiraz olduğundan, şikâyet dosyasının teknik incelemeyi gerektirmesi nedeniyle, uyumsuzluğun çözümü için uzman bilirkişilerin görüşüne başvurulmuştur. Söz konusu sınavın "Yönetim Muhasebesi" oturumuna ilişkin, başvuranın cevap kağıdını yeniden değerlendirmek üzere görevlendirilen bilirkişilerden biri tarafından, Komisyon ile aynı puan takdir edildiği, diğer 2 bilirkişi tarafından yapılan değerlendirmelerde ise, aynı sorunun aynı şıkına yönelik cevap anahatında eksiklik olduğu ve adayın çözümünün doğru olduğu gerekçeleriyle tam puan verilmesi gerektiği tespitinde bulunulduğu görülmüştür. Bu kapsamda bilirkişilerce 3'üncü sorunun (a) şıkkının çözümüne yönelik yapılan değerlendirme neticesinde başvuranın sınav puanının 80 puana yükseltilmesi gerektiği anlaşıldığından, İdarenin başvuranın sınav puanının artırılması talebinin reddine yönelik işleminin hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı sonuç ve kanaatine varılmış olup Adayın "Yönetim Muhasebesi" dersinin sınav puanının bilirkişi raporlarında belirtildiği gibi 65 puandan 80 puana yükseltilmesi hususunda Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği (TÜRMOB) Başkanlığına tavsiyede bulunulmasına karar verilmiştir.

2017/15034	Geçersiz sayılan prim ödeme gün sayısının yeniden tescil edilerek tarafına yaşlılık aylığı bağlanması talebi	TRABZON BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI	Başvuranın mülkiyet hakkına yönelik imar hukukundan kaynaklı müdahalenin 2010 yılından itibaren içinde bulunulan 2018 yılına kadar devam etmesinin şikayetçiyi, mülkiyetinin geleceği konusunda belirsizliğe ittiği, şikayetçinin mülkiyet hakkından tam anlamıyla yararlanmasında engel teşkil ettiği, arazinin satış şansı da dâhil olmak üzere sonucu itibarıyla taşınmazın değerini hatırı sayılır ölçüde azalttığı ve bunun yanında söz konusu müdahalenin idare tarafından tazminat ödenmek suretiyle giderilmediği, kamu yararının gerekleri ile mülkiyet hakkı arasında gözetilmesi gereken adil dengenin şikayetçi aleyhine bozulmuş olduğu, idarenin başvuranın talebine ilişkin herhangi bir işlem tesis etmemesinin de mülkiyet hakkının ihlali sonucunu doğurduğu sonucuna varılarak 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu ile öngörülen usul izlenmek suretiyle; a) İdare ile başvuran arasında taşınmazın kamulaştırma bedelinin, güncel rayiç bedel gözetilerek mümkünse uzlaşma yoluyla belirlenmesi ve idare tarafından kamulaştırma bedelinin makul sürede ödenmesini teminen yeni bir işlem tesisi, veya b) İdarenin, bahsi geçen taşınmaza ihtiyacı bulunmadığının saptanması halinde, bireysel yarar ile kamusal yarar arasındaki denge gözetilerek başvuranın arsası üzerindeki imar plan uygulamasından kaynaklı kısıtlamanın kaldırılmasına yönelik makul sürede işlem tesisi için Trabzon Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.
2017/12372	Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında bulunan Trabzon İli, Ortahisar İlçesi, Çömlekçi Mahallesinde bulunan 139 Pafta 328 Ada 42 Parsel numaralı taşınmaz hakkında kamu yararı kararı alınmasına rağmen kamulaştırma yapılmadığından bahisle oluşan mağduriyetin giderilmesi talebi	TRABZON BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI	Başvuranın mülkiyet hakkına yönelik imar hukukundan kaynaklı müdahalenin 2010 yılından itibaren içinde bulunulan 2018 yılına kadar devam etmesinin şikayetçiyi, mülkiyetinin geleceği konusunda belirsizliğe ittiği, şikayetçinin mülkiyet hakkından tam anlamıyla yararlanmasında engel teşkil ettiği, arazinin satış şansı da dâhil olmak üzere sonucu itibarıyla taşınmazın değerini hatırı sayılır ölçüde azalttığı ve bunun yanında söz konusu müdahalenin idare tarafından tazminat ödenmek suretiyle giderilmediği, kamu yararının gerekleri ile mülkiyet hakkı arasında gözetilmesi gereken adil dengenin şikayetçi aleyhine bozulmuş olduğu, idarenin başvuranın talebine ilişkin herhangi bir işlem tesis etmemesinin de mülkiyet hakkının ihlali sonucunu doğurduğu sonucuna varılarak 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu ile öngörülen usul izlenmek suretiyle; a) İdare ile başvuran arasında taşınmazın kamulaştırma bedelinin, güncel rayiç bedel gözetilerek mümkünse uzlaşma yoluyla belirlenmesi ve idare tarafından kamulaştırma bedelinin makul sürede ödenmesini teminen yeni bir işlem tesisi, veya b) İdarenin, bahsi geçen taşınmaza ihtiyacı bulunmadığının saptanması halinde, bireysel yarar ile kamusal yarar arasındaki denge gözetilerek başvuranın arsası üzerindeki imar plan uygulamasından kaynaklı kısıtlamanın kaldırılmasına yönelik makul sürede işlem tesisi için Trabzon Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.

Başvuranın diplomasının iptaline dayanak teşkil eden hususun, başvuranın ilgili tezli yüksek lisans programına ALES (EA) puan türünde 55 puan şartını sağlamaksızın kaydolması olduğu görülmüştür. Gerçekten de, başvuranın kayıt yaptırdığı tarihte yürürlükte olan Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliğinin "Öğrenci Kabul" başlıklı 2'nci maddesinin a fıkrası ile Türk Hava Kurumu Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Öğretim ve Sınav Yönetmeliği'nin "Öğrenci kabulü" başlıklı 5'inci maddesinin ikinci fıkrasının (ç) bendinde, "başvurduğu programa ilişkin puan türü" ifadesi geçmekle, ilgili yüksek lisans bölümüne kayıt olabilmek için, ALES'te yer alan üç puan türünden bölümle ilgili olan puan türünde, Üniversite Senatosu tarafından en az 55 olarak belirlenecek puanın alınmasının şart olduğu anlaşılmıştır.

Bununla birlikte, başvuranın kayıt yaptırdığı dönemde Türk Hava Kurumu Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından yapılan "İşletme Yüksek Lisans Programı Başvuru İlanı" başlıklı duyurunun incelenmesinden, "Son üç yılda yapılmış olan Akademik Personel ve Lisansüstü Eğitim Sınavı'na (ALES) girmiş ve bu sınavdan en az 55 puan almış olmaları gerekir..." ifadelerine yer verildiği görüldükçe, adı geçen Enstitünün başvurulacak program için herhangi bir ALES puan türü ayrımı yapmadığı, herhangi bir puan türünden en az 55 puan alınmış olmasının Enstitü tarafından yeterli sayıldığı değerlendirilmiştir.

Keza, idare ile yapılan yazışmalarda, ilgili bölüm için ALES (EA) puanının aranacağına ilişkin bir Senato kararının olup olmadığı sorulmuş, sunulan Senato/Enstitü Kurul Kararlarının ise en eski tarihli olanın 2015 yılına ait olduğu görüldükçe, başvuranın kayıt yaptırdığı yılda işletme yüksek lisans programı için ALES (EA) puanının aranacağına ilişkin mevcut bir kararın bulunmadığı değerlendirilmiştir.

Kaldı ki iyiniyet kuralları dahilinde, başvurudan bu bilgiyi haiz olmasının beklenemeyeceği, ilaveten, ilgili eğitim-öğretim yılı için alınmış bir Kurul kararının da bulunmayışı ve yapılan duyuruda da herhangi bir puan türünün belirtilmevişi karşısında, başvuranın sunduğu ALES sonuç belgesinin idarece kabul edilerek başvuranın kaydının yapılmasında, başvurana izafe edilebilecek herhangi bir hata ya da hilenin bulunmadığı değerlendirilmiştir.

Ayrıca, Enstitü tarafından gözetilmesi gerekli olan ve başvuranın hilesinin de bulunduğu değerlendirilemeyen kayıt işleminden sonra, başvuranın üzerine düşen ders/kredi sorumluklarını yerine getirdiği, ilgili jüri önünde tezini savunduğu, daha açık bir anlatımla, kayıt işleminden sonra, başvuranın yüksek lisans programından mezun olabilmek için yerine getirmekle mükellef olduğu her yükümlülüğü gerçekleştirmesi karşısında; başvuranın hatasının ya da hilesinin bulunmadığı bir işlem nedeniyle diplomanın iptalinin, idari işlemlerin geri alınmasında gözetilmesi gerekli kurallara aykırılık teşkil ettiği, üstelik kendi üzerine düşen tüm yükümlülükleri yerine getirerek diplomaya hak kazanan başvuranın diplomasının, verilışinden yaklaşık üç yıl geçtikten sonra iptal edilmesinin hakkaniyetle bağdaşmadığı değerlendirilerek Başvuranın diplomasının iptali hakkındaki işlemin geri alınarak başvuranın mağduriyetinin giderilmesi konusunda Türk Hava Kurumu Üniversitesi Rektörlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.

ALES Eşit Ağırlık puan türünden 55 puan şartının sağlanmadığı gerekçesiyle diploması iptal edilen başvuranın mağduriyetinin giderilmesi talebi hakkında.

TÜRK HAVA
KURUMU
ÜNİVERSİTESİ

2017/13523

2016/4891	Yanlış teşhis ve tedavi uyguladığı iddia edilen hekimler hakkında idari işlem yapılması talebi	SAĞLIK BAKANLIĞI	Her ne kadar Tıbbi Deontoloji Tüzüğü'nün 13 üncü maddesinde hekimin, modern tıp bilimine uygun olarak koyduğu teşhis ve uyguladığı tedavinin mutlak surette şifa ile neticelenmemesinden dolayı deontoloji bakımından eleştirilemeyeceği düzenlenmişse de, bunun kişiye doğru teşhis ve tedavinin uygulanıp uygulanmadığının araştırılması hususunu içermediğinin; kişinin tedavinin tamamlanmasından sonra şifa bulamaması ve hastalığının, maddi ve manevi varlığını tehdit etmesi durumlarında kendisine uygulanan teşhis ve tedaviyi sorgulayarak doğru, uygun ve gerektiği gibi bir tedavi uygulanıp uygulanmadığına ilişkin oluşan şüpheyi bertaraf etmek istemesinin son derece doğal ve zaruri bir talep olduğunun kabulü gerekir. Bu bağlamda, Kurumumuzca başvuruya konu edilen doktorların tanı ve tedavide kusur ve/veya ihmalin bulunup bulunmadığının net olarak ortaya konulabilmesi amacıyla 7. Adli Tıp İhtisas Kurulu tarafından hazırlanan 9 sayfalık Adli Tıp Raporunda; "... anılan doktorlar tarafından yapılan hatalar ile hatalar ile meydana gelen zarar arasında kesin illiyet bağı kurulamadığı oy birliği ile mütalaa olunur." görüşüne yer verilmiştir. İdarenin yürüttüğü kamu hizmetinin gereği gibi işlememesi durumunda hizmet kusurunun varlığından söz edilmektedir. Sağlık hizmetleri bünyesinde sunulan teşhis ve tedavide, hizmetin niteliği gereği doğal kabul edilebilecek hatalar dışında kalan tedavinin tıbbi gereklere uygun olmadığının ilişkin açık ve belirgin kusurlar idarenin tazmin sorumluluğunu gerektirecektir.
2017/14219	Aile birliğinin sağlanması için Manisa Denetimli Serbestlik Müdürlüğüne atanma talebi	CEZA VE TEVKİFEVLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	Bu kapsamda, ağırlık hizmetinin niteliği gereği doğal karşılanamayacak nitelikte açık ve belirgin olarak tanıda gecikme şeklinde ortaya çıkan hizmet kusuru neticesinde maddi ve manevi zarar oluştuğu, dolayısıyla idarenin hatalı davrandığını kabul ederek bu yönde aksaklıkların oluşmaması için gerekli tedbirleri alması ve başvurunun talep etmesi halinde maddi ve manevi zararının tazmin edilmesini gerektirdiği sonuç ve kanaatine varılarak Hatalı davranıldığının kabul edilerek, başvuruya konu durumlarda tanıda gecikmeye sebebiyet verilmemesi için gerekli tedbirlerin alınması ve başvurunun talep etmesi halinde maddi ve manevi zararlarının tazmin edilmesini hususunda Sağlık Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.

5510 sayılı Kanunun geçici 4'üncü maddesinde yer alan düzenlemeye göre, Polis Akademisi ile fakülte ve yüksekokullarda Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okuyan veya kendi hesabına okumakta iken Emniyet Genel Müdürlüğü hesabına okumaya devam eden öğrencilerden Emniyet Hizmetleri Sınıfında Kanunun 4'üncü maddesinin (c) bendi kapsamında çalışacak olanların; Emniyet Hizmetleri Sınıfında 4'üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında çalışmakta olanların, bahse konu okullarda (Polis Akademisi ile fakülte ve yüksekokullarda) geçen, başarılı eğitim süreleri, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce üniversitelerin çeşitli fakülte, yüksek okul veya meslek yüksekokullarında kendi hesabına öğrenim yaptıktan sonra muvazzaf astsubay olanların ilgili okullarda geçen başarılı eğitim süreleri istekleri halinde borçlandırılmaktadır. Kanunun geçici 4'üncü maddesinin onuncu fıkrası ile de söz konusu öğrencilik durumları 01/10/2008 tarihinden önce başlamış olmakla birlikte Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte halen devam edenler ile öğrenciliğini Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce tamamlamış olan fakat bu tarihte halen emniyet hizmetleri sınıfında Kanunun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında görev yapmakta olanlara öğrencilik sürelerini borçlanma ve bu süreleri emekliliğe esas hizmet sürelerine ekleme imkanı getirilerek yeni düzenleme ile daha öğrencilik aşamasında iken sigortalı olmaları sebebiyle hizmet süresi kazanmaya başlayan kişilere eşit bir imkan sağlanmıştır. Somut olayda SGK'nın başvuru sahibinin borçlanma talebinin ret gerekçesinde kişinin talep tarihi olan 26/12/2016 tarihinde 5510 Sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında görev yapmıyor oluşudur. Ancak yukarıda da bahsedildiği üzere, 5510 sayılı Kanunun geçici 4'üncü maddesinin onuncu fıkrasına bakıldığında, söz konusu fıkra hükmünün "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte" şeklinde başladığı, dolayısıyla fıkra hükmünde yer alan "Emniyet Hizmetleri Sınıfında 5510 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında" görev yapıyor olma koşulunun borçlanma talep tarihi itibarıyla değil, Kanunun yürürlüğe girdiği 1/10/2008 tarihi itibarıyla aranması gerektiği; ayrıca başvuru için anılan geçici maddede herhangi bir süre kısıtı getirilmediği ve salt kanunun yürürlüğe girdiği tarihte anılan şartları taşımanın yeterli olduğu anlaşılmaktadır. Bu çerçevede, başvuru sahibinin 14/07/1997 – 22/11/2016 tarihleri arasında emniyet hizmetleri sınıfında 5510 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında 5434 sayılı Kanuna tabi görev yaptığı, dolayısıyla 5510 sayılı Kanunun kısım kısım yürürlüğe girdiği 01/01/2008 ile 01/10/2008 tarih aralığının tamamını kapsayacak şekilde Kanunun geçici 4'üncü maddesinin onuncu fıkrasında öngörülen borçlanma koşulunu sağladığı, yasa da söz konusu borçlanma hakkının kullanılmasına yönelik bir başvuru süresinin öngörülmediği, söz konusu geçici 4'üncü maddedeki koşul Kanunun yürürlük tarihi itibarıyla sağlanmış olduğundan borçlanma hakkının kazanılmış hak oluşturduğu, netice itibarıyla borçlanma talebinin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından kabul edilmesi gerekirken, reddi yönünde işlem yapılmasının onuncu fıkraya aykırı olduğu kanaatine varılarak Başvuranın, 5510 sayılı Kanunun geçici 4'üncü maddesinin onuncu fıkrası kapsamında yaptığı borçlanma başvurusunun kabul edilerek, Polis Akademisinde geçen eğitim sürelerinin borçlandırılması işlemlerinin yapılması hususunda Sosyal Güvenlik Kurumuna Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.

SOSYAL
GÜVENLİK
KURUMU
BAŞKANLIĞI

Polis akademisinde geçen
sürelerin borçlandırılması talebi

2017/633

2017/17181	2017 Akademik Personel ve Lisansüstü Eğitimi Giriş Sınavı(ALES) giren başvuranın, soru kitapçığını kontrol etmesi gereken zamandan önce kontrol etmesi nedeniyle, ÖSYM'nin başvuranın sınavını geçersiz sayması işleminin geri alınması talebi	ÖLÇME, SEÇME VE YERLEŞTİRME MERKEZİ BAŞKANLIĞI	Anayasa Mahkemesinin 21/01/2015 tarihli ve E.2013/9660 sayılı Kararında “... önlemin temelini oluşturan meşru amaç karşısında, bireyin düşen fedakârlığın ağırlığının göz önünde bulundurulması ve gözetilen genel yararın gerekleri ile bireyin temel hakkının korunması arasında adil bir dengeyi bulmak kurulmadığının belirlenmesi zorunludur. Anayasa’nın 13. Maddesi vasıtasıyla bu denge Anayasa’da yer alan tüm temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması hususunda geçerlidir... Sınırlamada öngörülen meşru amaç ile sınırlandırma aracı arasında orantısızlık bulunmamalı, sınırlandırma ile ulaşılabilecek genel yarar ile temel hak ve özgürlüğü sınırlandırılan bireyin kaybı arasında adil bir denge kurulmasına önem gösterilmelidir.” denilmektedir. ÖSYM’nin somut olaya ilişkin olarak yaptığı değerlendirmeye bakıldığında, sınav esnasında tutulan tutanağa dayanarak işlem yaptığı, tutanak dışında bir belgeye dayanmadığı, sınav salonunun kamera kayıtlarını incelemek suretiyle diğer salonlarda kitapçığın kontrol edilmesi talimatının verildiği dakikaları dikkate almadığı anlaşılmaktadır. Ancak olayımızda olduğu gibi tereddüt oluşturabilecek hallerde daha ayrıntılı inceleme ve değerlendirmeler yapılarak, adayların salon görevlilerinin hatalı davranışları gibi çevresel faktörlerle beslenebilen dikkatsiz davranışında sınavların geçersiz sayılması işleminin, ağır ve orantısız bir yaklaşım olduğu ve bu anlamda hakkaniyete aykırı olduğu anlaşılmıştır. Kaldı ki başvuranın sınavının geçersiz sayılmasına dayanak teşkil eden 2017 ALES Sonbahar Dönemi Kalavuzu’nun “Sınavın Uygulanması” başlıklı 3.4 numaralı maddesinde; “...Sınav süresince adayların; sınavın cevaplama süresi başlamadan soruları okumaya başlamaları yasaktır. Bu yasaklara uymadığı saptanan adayların sınavları geçersiz sayılacaktır.” ifadesinin yer aldığı; ne sınav görevlisince tutulan tutanakta ne de salon kamera kayıtlarında, adayın sınav cevaplama süresi başlamadan soruları okumaya başladığı yönünde, bir kanıt bulunmamaktadır. Söz konusu tutanakta; kontrol etme süresi gelmeden kitapçığın açılıp kontrol edildiği bilgisine yer verilmektedir. Yine ilgili kamera kayıtlarında başvuranın tutanakta da ifade edildiği gibi; kontrol etme süresi gelmeden yaklaşık 1 dakika önce kitapçığını açıp kontrol ettiği görülmektedir. Bu bakımdan adayın sınavının geçersiz sayılması işleminin hukuka da aykırı bir işlem olduğu anlaşılmaktadır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; başvuranın 2017 ALES Sonbahar Dönemi Sınavına ilişkin puanının hesaplanarak, sınavın geçerli sayılması suretiyle mağduriyetin giderilmesi, hususunda Ölçme, Seçme Ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
------------	--	--	---

4.	2017/14702	Şikayetçinin sahibi olduğu "Sefdinir / Klavulanik Asit" kombinasyonunu içeren ürünün/ ilacın ruhsatının usul ve yasaya aykırı bir şekilde askıya alındığı iddiası hakkındadır.	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	Bilirkişi raporunda, "sefdinir+klavulanik asit" etkin maddesi içeren ürün/ilaç için; İn vitro ve in vivo çalışmalar bulunması, Uzun süreden beri kullanımda olmaması, Yarar/risk dengesini bozacak herhangi bir etkisizlik ve güvenli olmadığına dair veri bulunmaması, Yönünde tespitler yapıldığından, bahse konu ürünün/ ilacın askıya alınması ve geri çekilmesine dair Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunun kararının bilimsel yaklaşım ve mevzuata uygun olmadığı kanaatine varılmıştır.
5.	2017/14700	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	Dosya kapsamına göre başvurunun kabulüne, Celtis İlaç Sanayi Ticaret A.Ş.'nin sahibi olduğu "Cefbir Plus Oral Süspansiyon Hazırlamak İçin Kuru Toz 125/62,5 mg(5ml)" isimli ürünün/ilacın ruhsatının askıya alınması ve geri çekilmesine dair işlemler geri alınarak mağduriyetin giderilmesi yönünde Türkiye İlaç Ve Tıbbi Cihaz Kurumuna Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
6.	2017/14701	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	
7.	2017/14699	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanlığı'na etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli ilaç konusunda verilen ve listemizde 74 nci, 76 nci, 77 nci, 78 nci, 79 nci, 81 nci, 90 nci, 98 nci, 99 nci, 102 nci, 103 nci ve 104 nci sırada yer alan 2017/14702, 14700, 14701, 14699, 14703, 14704, 14922, 17431, 2018/533, 534, 81, 82, 93 687 sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.
8.	2017/14703	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	
9.	2017/14704	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	

2017/14842	Adına tahakkuk ettirilen Su Tesisleri Harcamalarına Katılım Payının iptal edilmesi talebi hakkındadır.	BURSA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI, İÇİŞLERİ BAKANLIĞI	Başvuran, Bursa Büyükşehir Belediyesi Su ve Kanalizasyon İdaresi tarafından 25/08/2017 tarih ve 20120482 sayılı ihbarname ile tahakkuk ettirilmiş olan 501.12 TL tutarındaki harcamalara katılma payının Belediye Gelirleri Kanunu ve uygulama yönetmeliğine aykırı olarak tespit edildiğini iddia ederek adına tahakkuk ettirilen Su Tesisleri Harcamalarına Katılım payının iptal edilmesini talebiyle Kurumumuza başvuru yapmıştır. 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu hükümlerine göre Su tesisleri harcamalarına katılma payı yeni içme suyu şebeke tesisleri yapılması, mevcut şebeke tesislerinin tevsi ve ıslahı durumunda bu hizmetten yararlanan gayrimenkullerin sahiplerinden alınan bir paydır olarak tanınmış, hizmetten faydalanma şekillerine göre ilgili gayrimenkul sahipleri arasında ve 89 uncu maddeye göre hesaplanan katılma payları toplamının ilgili gayrimenkullerin vergi değerleri toplamına oranlanarak dağıtılması suretiyle hesaplanıp tahakkuk ettirileceği, 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun Harcamalara Katılma Payları İle İlgili Hükümlerinin Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin 15 inci maddesinde bu payında yol harcamalarına katılım payında olduğu gibi işin bitirilerek hizmete açılmış olduğu geçici kabulün yapılması ile belirleneceği hüküm altına alınmıştır. Yine harcamalara katılma payının hesaplanmasına ilişkin mevzuat hükümlerinin incelenmesinde, 2464 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinde, 1985 yılında 3239 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle Kanunun 89. maddesindeki harcamalara katılma payının üst sınırının artırılarak, katılma paylarının bina ve arsalarla vergi değerinin yüzde 1'ini geçemez ifadesinin, yüzde 2'sini geçemez şeklinde yeniden düzenlendiği ancak aynı sınırın yönetmelikte hala yüzde 1 olarak devam ettirilerek yeniden bir düzenleme yoluna gidilmediği görülmüştür. 2464 sayılı Kanun ile yapılan düzenleme ile harcamalara katılma payı oranının %1 seviyesinden yüzde %2 seviyesine çıkarıldığı, böylece tavan oran belirlenmesi yoluna gidilmek suretiyle ilgili idarelere yasal düzenlemedeki üst sınırı aşmamak koşuluyla daha alt sınırdan harcamalara katılma payı alınmasına olanak sağlayacak düzenlemeleri yapma imkanı sağlandığı, ilgili idarece ise yönetmelikteki % 1 katılma payı alınacağına ilişkin düzenlemelerde herhangi bir değişikliğe gidilmediği, Kanunda yer alan düzenleme ile üst sınır belirlenmiş olması ve mevcut yönetmelik hükümlerinin ise Kanunla belirlenen oranın üzerinde olmaması nedeniyle, yönetmelikte yer alan düzenlemenin Kanuna aykırılığının ileri sürülemeyeceği, dolayısıyla 2464 sayılı yasadaki katılma payına ilişkin düzenlemenin yönetmelikteki düzenlemeyi kendiliğinden ortadan kaldıracak nitelikte bir düzenleme de olmadığı bu nedenle İçişleri Bakanlığı tarafından Kanunla belirlenen üst sınırdan katılma payı alınmasının kararlaştırılması durumunda öncelikle yönetmelik değişikliğine gidilmek suretiyle bu oranın belirlenmesi gerektiği değerlendirilmektedir. Bu kapsamda, başvuran adına %2 oranında tahakkuk ettirilen Su Harcamalarına Katılım Payının iptal edilerek Yönetmelikte ki düzenlemeye uygun olarak yeniden belirlenmesi hususunda, Bursa Su Ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına ve yasal düzenlemeye belirtilen üst sınırdan katılma payı alınması istenmesi durumunda, 2464 Sayılı Belediye Gelirleri Kanununun Harcamalara Katılma Payları İle İlgili Hükümlerinin Uygulanmasına İlişkin Yönetmelikte bu yönde değişikliğe gidilmesi hususunda, İçişleri Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.
------------	--	---	--

2017/14922	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanlığı'na etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli ilaç konusunda verilen ve listemizde 74 nci, 76 nci, 77 nci, 78 nci, 79 nci, 81 nci, 90 nci, 98 nci, 99 nci, 102 nci, 103 nci ve 104 ncü sırada yer alan 2017/14702, 14700, 14701, 14699, 14703, 14704, 14922, 17431, 2018/533,534,81,82,93 687 sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.
2017/15123	Başvuran vekili özette, müvekkillerinin Trabzon ili, Ortahisar ilçesi, Toklu Mahallesi, Yalı Mahalle Mevkiinde bulunan 2894 ada 9 numaralı parselde kayıtlı 218.309 m2 yüzölçümündeki taşınmazına imar durumu belgesi verilmesi için yaptıkları başvurunun "İmarada yol olan parseller ve yol artışı ile tevhitten sonra ada içinde öngörülen nizam ve şartlarda inşaatın izin verilmesi" denilmek suretiyle reddedildiğini, bitişik parsellerde hâlihazırda bina bulunmasından dolayı tevhit ile inşaat yapılmasının fiilen mümkün olmadığını, parselin tamamının kamulaştırılması için yaptıkları başvurunun ise söz konusu taşınmazın mevcut imar programında bulunmadığı gerekçesiyle reddedildiğini belirterek taşınmazın tamamının kamulaştırılması için gereğini talep etmiştir. Kısmen yol kısmen konut alanında kalan taşınmazın mer'i imar planı ve mevzuatına göre yapı çekme mesafeleri uygulandığında nitelikli bir yapı yapılmaya uygun olmadığından bahisle tamamının kamulaştırılması istemi hakkındadır.	TRABZON BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI, ORTAHİSAR BELEDİYE BAŞKANLIĞI	Yapılan inceleme neticesinde, Trabzon Belediye Meclisinin 1989 tarihli revizyon imar planında bahse konu taşınmazın geldisi 430 parselin (218 m2 yüzölçümü) tamamının yol olarak ayrıldığı, 2002 tarihli revizyon imar planında bahse konu parselin bir kısmının "yol" bir kısmının "konut" fonksiyonuna ayrıldığı, 2003 tarihli imar durum belgesinde (eski 430 no.lu parsel) ada tatbikatında sonra inşaatın izin verileceğinin belirtildiği, 2013 yılında 3402 sayılı Kadastro Kanununun uyarınca yapılan sayısalastırma çalışması sonucu 430 numaralı parselin 2894 ada 9 numaralı parsel (218.309 m2) olarak tescil edildiği, başvuranların parseli 2015 yılında intikal suretiyle edindikleri; 218.309 m2 yüzölçümlü taşınmazın 129,84 m2sinin 10 metrelik yolda kaldığı, imar planı ve mevzuatına göre yapı çekme mesafeleri uygulandığında parsel sınırları içinde nitelikli bir yapı yapılamayacağından bahisle imar durum belgesinde taşınmaz üzerinde ada içinde öngörülen nizam ve şartlarda inşaatın izin verilmesi için imarada yol olan kısmın gerisinde bitişik parseller ve yol artışı ile tevhit şartı getirildiği; taşınmaza bitişik parsellerde hâlihazırda binalar bulunması sebebiyle tevhit şartının yerine getirilmesinin fiilen olanaksız olduğu gerekçesiyle taşınmazın tamamının kamulaştırılması yönünde idareye yapılan başvurunun ise taşınmazın imar programında olmadığı gerekçesiyle reddedildiği hususları tespit edilmiştir. İlgili Kadastro Müdürlüğünce taşınmazın zemininde yapılan ölçüme göre ise, taşınmazın 8.84 m2sinde Belediye tarafından inşa edilen merdiven (430 nolu parsel iken kamulaştırması yapılan), 3.59 m2sinde istinat duvarının olduğu, taşınmazın 47.85 m2nin ise fiilen yol olarak kullanıldığı görülmüştür. Başvuruya konu talep değerlendirildiğinde ise, mevcut imar planına göre taşınmazın yüzölçümünün yarısından fazlasının yol olarak ayrıldığı, imar planı ve mevzuatına göre yapı çekme mesafeleri uygulandığında parsel sınırları içinde nitelikli bir yapı yapılamayacağı, idarenin 2003 yılı imar durumu belgesi ile inşaatın izin verilmesi için 18. madde uygulamasını şart koştuğu, 2017 yılı imar durumu belgesi ile inşaatın izin verilmesi için getirdiği 'imarada yol olan kısmın gerisinde bitişik parseller ve yol artışı ile tevhit şartı'nın ise bitişik parsellerde hâlihazırda binalar bulunması nedeniyle fiilen imkânsız olması karşısında, 2002 yılından itibaren 5 yılı aşan bir süre geçtiği halde taşınmazın yatırım programına alınmaması suretiyle sürdürülen uygulamanın Anayasa ile teminat altına alınan mülkiyet hakkının özüne uygun şekilde taşınmazdan yararlanma olanaklarını zedelediği kanaati ve sonucuna varılmıştır. Bu kapsamda, kısmen yol kısmen konut alanında kalan başvuruya konu taşınmazın ivedilikle imar (kamulaştırma) programına alınarak tamamının kamulaştırılması ve İdare ile malikler arasında taşınmazın kamulaştırma bedelinin, güncel rayiç bedel gözetilerek mümkünse uzlaşma yoluyla belirlenmesi ve kamulaştırma bedelinin makul sürede ödenmesini teminen yeni bir işlem tesis etmesi hususlarında, Trabzon Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na ve Ortahisar Belediye Başkanlığı'na Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.

2017/17154	Başvuran özetle; 2015 YLSY (Yurt Dışına Lisansüstü Öğrenim Görmek Üzere Gönderilecek Adayları Seçme ve Yerleştirme) kapsamında sözlü mülakat sonucunda tercih yapmaya hak kazandığını, tercihlerinde yanlış sıralama yaptığı için Karadeniz Teknik Üniv. Uygulamalı Psikoloji alanına yerleştirildiğini, söz konusu dönem itibarıyla idare tarafından yerleştirildiği tercihe gitmemesinin herhangi bir yasal yaptırımının olmadığını şifahi olarak tarafına bildirildiğini, 2015 YLSY kılavuzunda başvurunun geçersiz sayılacağı durumlar konulu başlıkta konu ile ilgili yasal yaptırım uygulanacağına dair herhangi bir hükümün veya tercih yapıp gitmeyenlerin yeniden tercih yapamayacağına dair bir bilginin yer almadığını, ancak 29/09/2017 tarihinde yayımlanan 2017 YLSY Kılavuzunda başvurunun geçersiz sayılacağı durumlar konulu başlıkta; 2014-2015 ve 2016 YLSY kapsamında herhangi bir kuruma yerleştirilenlerin başvurularının geçersiz sayılacağına ifade edilmesi nedeniyle hukuk devleti ilkesine aykırı bir şekilde geriye dönük olarak cezalandırıldığını ve tercih yapmadığını belirtmekte olup, yaşamış olduğu sorun ile ilgili olarak mağduriyetinin giderilmesini ve çözüm üretilmesini talep etmektedir.	MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI	Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde, başvuranın resmi burslu statüde lisansüstü öğrenim görmek üzere başvuru yaptığı ve kurum kontenjanına yerleştiği yıla ait 2015-YLSY Kılavuzunda yerleştirildiği kuruma gitmekten vazgeçmesi durumunda sonraki yıllarda yapılacak başvuru ve yerleştirme işlemlerine katılamayacaklarına ilişkin bir hüküm bulunmamasına rağmen 2017-YLSY Kılavuzuyla geçmişe etkili sonuç doğuracak şekilde getirilen düzenlemenin öngörülebilir olmadığı, hukuki güvenlik ve belirlilik ilkelerine aykırı olduğu, idare tarafından kontenjanlara yerleştirme işlemleri tamamlandıktan sonra adayların çeşitli nedenlerle yerleştirildiği kuruma gitmemesi/gidememesi durumunda ilk aşamada kontenjanlara yerleşememiş adaylar arasında boş kalan kontenjanlar için ek yerleştirme yapması durumunda ilk aşamada kontenjanlara yerleşememiş adayların oluşabilecek hak kayıplarının önüne geçilebileceği değerlendirilerek idare tarafından tesis edilen işlemlerde hukuka ve hakkaniyete uygunluk bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılmıştır. Adayın, yerleştirildiği kuruma gitmekten vazgeçmesi halinde kurum kadrosunu doldurarak, puan üstünlüğü kriterine göre kendisinden daha az puan alan fakat bu kadroya yerleşebilecek durumda olan diğer bir adayın hak kaybına sebep olması durumu ile ilgili olarak; idarenin kontenjanlara yerleştirme işlemleri tamamlandıktan sonra adayların çeşitli nedenlerle yerleştirildiği kuruma gitmemesi/gidememesi durumunda ilk aşamada kontenjanlara yerleşememiş adaylar arasında boş kalan kontenjanlar için ek yerleştirme yapılabilme imkanı bulunmaktadır. Ek yerleştirme usulünün uygulanması suretiyle idare tarafından getirilen düzenlemenin gerekçesini oluşturan hak kayıpları önlenmiş olacaktır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamında göre, başvurunun kabulüne; başvurana YLSY kapsamında resmi burslu statüde lisansüstü öğrenim görmek üzere başvuru imkanı tanınması, YLSY kapsamında kurum kontenjanlarına yerleştirilen adayların yeniden başvuru yapmasının önündeki engellerin kaldırılarak boş kalan kontenjanlar için ilk aşamada yerleşememiş adaylar arasında ek yerleştirme yapılması yönteminin benimsenmesi hususunda Millî Eğitim Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
-------------------	--	-----------------------------------	--

2017/17188	İstanbul Büyükşehir Belediye Encümeni'nin 14/03/2012 tarihli ve 574-467 sayılı kararının yerine getirilmesi hakkında Boğaziçi İmar Müdürlüğüne defalarca başvurulduğunu; ancak Üsküdar İlçesi, Beylerbeyi Mahallesi, 777 ada, 3 parselde yer alan ve başvurulara konu olan 12,00 x 11,50 m ebatlarındaki kaçak yapının yıkılmadığını; anılan yapı hakkında, İstanbul Anadolu 11. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin de, 17/04/2014 tarihli ve 2012/320 E., 2014/242 K. sayılı kararında mevzuata aykırılıkların giderilmesine hükmettiğini; buna rağmen söz konusu encümen ve mahkeme kararlarının yerine getirilmediğini; bu hususa ilişkin olarak, Boğaziçi İmar Müdürlüğüne en son 20/11/2017 tarihinde dilekçe verildiğini iddia ederek, anılan kararların gereğinin yapılmasını talep etmiştir.	İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI Söz konusu encümen kararı, 14/03/2012 tarihli ve 574-467 sayılı karardır. Bu karara göre, yapı kullanma izin belgesinde dükkân olarak görülen 1 numaralı bağımsız bölümün arka cephesinde yaklaşık 12,00 m x 11,50 m ebatlarındaki bir alanın kapatılarak anılan bölüme dâhil edildiği ve mutfak olarak kullanıldığı; anılan kısmın, 2960 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendine istinaden ruhsata bağlanmadığı ve onaylı projesine aykırı olduğu belirtilmiş ve söz konusu ilave alanın yıkıtılması kararlaştırılmıştır. Başvuruda dile getirilen mahkeme kararı ise, Yargıtay 18. Hukuk Dairesinin 02/02/2015 tarihli ve 2014/12479 E., 2015/1146 K. sayılı kararıyla kesinleşen İstanbul Anadolu 11. Sulh Hukuk Mahkemesinin 17/04/2014 tarihli ve 2012/320 E., 2014/242 K. sayılı karardır. Anılan kararda, Mahkeme, "... davalının maliki olduğu zemin kat 1 nolu dükkânın arka ve ön kısmındaki ortak alanlara tesisler yapıldığının anlaşıldığı, ancak KMK'nun 19.maddesinde kat maliklerinin 4/5'nin yazılı rızası olmadıkça ana gayrimenkulün ortak yerlerinde inşaat, onarım ve tesisler yaptırılmazlar' hükmü karşısında dosyaya ibraz edilen izin ve muvafakatın olmadığı halde davalının dava konusu edilen ve yukarıda açıklanan bilirkişi raporu ve ekindeki krokiadaki tespit edilen ortak alanlara yapılan müdahalelerin mevcut olduğu, bu müdahalenin Kat Mülkiyeti Kanununa İmar Yasasına ve yönetim planına aykırı olduğu anlaşılmakla, ... Üsküdar İlçesi Beylerbeyi mahallesi, iskele Caddesi mevkiinde bulunan tapunun 777 ada, 3 parsel sayılı 317.01m2 alanlı kat mülkiyetli bahçede kömürlük ve altında dükkân olan bahçeli kargir 2.grup tarihi eser vasıfı binanın zemin kat (1 nolu) bağımsız bölüm maliki tarafından onaylı tadilat projesine ve kat mülkiyeti kanuna aykırı olarak 12/09/2012 tarihli bilirkişi raporu ve ekindeki krokide ... ile gösterilen 132.54 m2 alanlı arka bahçe ortak mahal alanında yapılmış, olan tüm mekanik tesisatlar ile kapalı olan imalatların sökülerek projesine uygun eski hale getirilmesine" ifadelerine yer vererek, encümen kararında işaret edilen alan hakkındaki hukuka aykırılıkları ortaya koymuş ve benzer bir yaklaşımı sergileyerek söz konusu alanın eski hale getirilmesine karar vermiştir. Bununla birlikte, başvuruya konu olan söz konusu ilave yapı hakkındaki encümen kararının gereği ilerleyen süreçte yerine getirilmemiştir. Oysaki 2960 sayılı Kanunun 12 ve 13 üncü maddeleri, mevzuata aykırılığın tespiti halinde, yıkım kararı alınacağını ve söz konusu hukuka aykırılığın giderilmesi için yıkım tedbirinin uygulanacağını açıkça düzenlemiştir. Bu bağlamda, Büyükşehir Belediyesinin, aldığı kararı uygulamak suretiyle söz konusu hukuka aykırılığı gidermesi gerekmektedir. Ancak ilgili idare, görevinin gereğini yerine getirme hususunda aktif davranmayarak hem yapıdan olumsuz etkilenen çevre sakinlerinin haklarını ihlal etmiş hem de kanuni idare ilkesine aykırı hareket etmiştir. Hukuk devleti bağlamında, idarenin tüm eylem ve işlemlerinde Anayasaya, kanunlara ve hukukun genel ilkelerine uyması zorunluluğu asla unutulmamalıdır. Boğaziçi Kanununun takdir alanı bırakmadan düzenlediği hususların geciktirilmeksizin hayata geçirilmesi, hukuk düzeni ile gerçek dünyanın birbiriyle uyumlaştırılması bakımından önem arz etmektedir. Bu sebeple, İstanbul Büyükşehir Belediyesinin, yukarıda belirtilen encümen kararının gereğini en kısa sürede yerine getirmek suretiyle oluşan hukuka aykırılığı gidermesi elzemdir. Yukarıdan beri anlatılan hususlar, şikâyetçinin iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat, yargı kararları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuruya konu 1 numaralı bağımsız bölüme ilave nitelik taşıyan yapıyı da ilgilendiren 14/03/2012 tarihli ve 574-467 sayılı encümen kararının gereğinin yerine getirilmesini, mer'i mevzuat kuralları, hukuk devleti, hukukun üstünlüğü ve iyi yönetim ilkeleriyle bağdaşmamaktadır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre başvurunun kabulü ile; Başvuruya konu mahaldeki 1 numaralı bağımsız-bölümün arka cephesinde yer alan yaklaşık 12,00 m x 11,50 m ebatlarındaki ilave yapının, ilgili mahkeme kararı ve 14/03/2012 tarihli ve 574-467 sayılı encümen kararı bağlamında işleme tabi tutulması ve gereğinin yerine getirilmesi hususunda, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
------------	---	--

2017/17222	Başvuran İstanbul Büyükşehir Belediyesi bünyesinde faaliyet göstermekte olan İstanbul Büyükşehir Belediyesi Sanat ve Meslek Eğitimi Kursları (İSMEK)'de 16/09/2005 ile 26/07/2017 tarihleri arasında usta öğretici olarak görev yaptığını, sözleşmesinin feshedildiğini, büyükşehir belediyesi tarafından sadece kıdem tazminatının ödendiğini, ihbar, ücret, fazla mesai, yol parası, yıllık izin ve sair tazminatlarının sorumlu olunmadığı gerekçesi ile ödenmediğini belirterek ilgili tazminatlarının tarafına ödenmesini talep etmektedir.	İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI	İdarenin konu ile ilgili yaptığı açıklamalarda da belirttiği üzere; belirli süreli iş sözleşmesi işveren tarafından haklı bir sebep belirtilmeden fesh edilmiştir. İşçi ile işveren arasında yapılan belirli süreli iş sözleşmesinin işveren tarafından haklı bir neden olmadan fesh edilmesi durumunda "İşveren, haklı sebep olmaksızın hizmet sözleşmesini derhal feshederse işçi, belirsiz süreli sözleşmelerde, fesih bildirim süresine; belirli süreli sözleşmelerde ise, sözleşme süresine uyulmaması durumunda, bu sürelere uyulmuş olsaydı kazanabileceği miktarı, tazminat olarak isteyebilir." talep edilen bu ücrete bakiye ücret denir. Tüm dosya birlikte değerlendirildiğinde işçinin iş sözleşmesinin haksız fesih edilmesi nedeniyle, sözleşmeye güvenen işçinin mağdur olmasına neden olmuştur. Asıl işveren, alt işverenin işçilerine karşı o işyeri ile ilgili olarak bu Kanundan, iş sözleşmesinden veya alt işverenin taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden doğan yükümlülüklerinden alt işveren ile birlikte sorumludur. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığının sadece alt işverenin işçilerinin kıdem tazminatından sorumlu olup diğer haklarından sorumlu olamayacağını belirtmesi ilgili kanun metnine aykırılık oluşturmaktadır. Başvuran her ne kadar yol ve yemek ücretlerini almadığı belirtmiş olsa da iş sözleşmesinde de belirtildiği üzere başvuranın yol ve yemek ücretleri almış olduğu ücretin içinde bulunmaktadır. Diğer taraftan başvuranın bir başka talebi olan ihbar tazminatına ilişkin; "İhbar tazminatı, belirsiz süreli iş sözleşmesini haklı bir neden olmaksızın ve usulüne uygun bildirim öneli tanımadan fesheden tarafın, karşı tarafa ödenmesi gereken bir tazminattır. Belirli süreli sözleşme süre sonunda kendiliğinden sona ereceğinden ihbar tazminatı ödenmesi gerekmez. Belirli süreli sözleşme süresinden önce feshedilse de ihbar tazminatının yine ödenmesi gerekmez..." (Uğur OCAK, 4857 Sayılı İş Kanununa Göre 9. Hukuk Dairesinin Emsal İçtihatlarıyla İşçilik Alacakları, I. Cilt, Ankara-2013, s.587) ifadesinde de belirtildiği üzere İş Kanununda fesih bildirim belirsiz süreli iş sözleşmeleri için getirilmiş olduğundan başvuranın belirli süreli iş sözleşmesi için ihbar tazminatı almayacağı açıktır. Yukarıda açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne, Başvuranın İş sözleşmesinin işveren tarafından haklı sebep bildirilmeden feshi nedeniyle başvuranın uğradığı zararın giderilmesi ve elde edemediği kazanım (Bakiye ücret kapsamında) hesaplanarak ivedilikle ödenmesi hususunda İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
------------	---	--	--

2017/17232	Başvuran; İstanbul İli Kadıköy İlçesi Caferağa Mahallesi Keresteci Aziz Sokak No:2/18 adresindeki bağımsız bölümün maliki olduğu, söz konusu bağımsız bölüm ile ilgili olarak yapılmış olan kira yardımı hususunda, riskli yapı onay tarihinden sonra riskli yapıya taşındığı gerekçesiyle yardımın iptal edilerek kendisine yapılan ödemelerin yasal faizi hesaplanmak sureti ile iade edilmesi gerektiğinin Kadıköy Belediye Başkanlığı'nın yazısı ile tarafına bildirildiği, bu hususta itirazda bulunduğu ancak itirazının reddedildiğinden bahisle iade işleminin iptali ile mağduriyetinin giderilmesini talep etmektedir.	Adres bilgileri raporunda; başvuranın 09/07/2010 – 20/07/2015 tarihleri arasında ve 13/01/2016 tarihinden itibaren İstanbul İli Kadıköy İlçesinde yer alan başka bir adreste ikamet ettiği, 20/07/2015 – 13/01/2016 tarihleri arasında riskli yapıda ikamet ettiği görülmekte birlikte; başvuran, ikamet adresinin riskli yapı dışında görüldüğü döneme ilişkin de riskli yapı adresinde adına düzenlenmiş su faturaları göndermiş olup anılan faturaların riskli yapıda ikamet edildiğinin göstergesi olduğu değerlendirilmektedir.
	KADIKÖY BELEDİYE BAŞKANLIĞI	2017 yılı Kira Yardımı Uygulamaları 5.3. üncü maddesinde ise; "riskli yapı tespit tarihinde ikamet etme şartı"nın 2017 yılı için belirlendiği açıkça ifade edilmiş olup, 2016 yılı içerisinde müracaat edip Riskli Yapı Tespit Raporu Onay Tarihinde ikamet edilmemesi nedeniyle talebi reddedilenlere yeni bir başvuru hakkı tanınmıştır. Bu durumun da İdare tarafından başvuranın itirazını değerlendirilmesi sırasında göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Başvuranın iddiaları, İdarelerin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat, kanun gerekçesi, benzer konuda Kurumumuz tarafından verilmiş olan Tavsiye Kararları ve dosya birlikte değerlendirildiğinde; başvuru konusu için geçerli olan düzenlemelerde, riskli yapı onay tarihinde fiilen binada ikamet edenlere kira yardımı yapılacağına ilişkin bir düzenlemenin bulunmadığı, dolayısıyla idarenin başvuranın itirazını reddetme gerekçesinin yasal dayanağının bulunmadığı, netice itibarıyla Kurumumuzca yapılan değerlendirmeye göre; Başvuranın, kira yardımı ödemesinin iade edilmesi yönündeki talebinin reddedilmesinde hukuka uyarlık bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; Başvurana yapılan kira yardımı ödemesinin iade edilmesi gerektiği yönündeki idari işlemin iptal edilerek, varsa kalan kira yardımı ödemelerinin yapılması hususunda makul sürede işlem tesisi için Kadıköy Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

2018/242	Başvuran, 2011 yılından itibaren ailesinden uzakta Bandırma 2 Nolu Yüksek Güvenlikli T Tipi Kapalı Cezaevinde kaldığını, ailesine yakın bir cezaevine nakledilmesi için isteğe bağlı nakil talebinde bulunduğunu ancak talep edilen ceza infaz kurumlarının kapasitesinin dolu olduğu ve konumuna uygun olmadığı gerekçeleri ile reddedildiğini belirterek, ailesine yakın ve durumuna uygun bir cezaevine naklinin yapılmasını talep etmektedir	ADALET BAKANLIĞI	5275 sayılı Kanunun "Hapis cezalarının infazında gözetilecek ilkeler" başlıklı 6 ncı maddesinin (b) bendinde, hükümlülerin, insan onuruna yaraşan maddî ve manevî koşullar altında düzenli bir yaşam sürdürmelerinin sağlanacağı belirtilmiştir. Bu kapsamda, idarenin söz konusu bendin gereği olarak, hükümlülerin iyi şartlar altında cezalarını çekmesini temin etme yükümlülüğü bulunmaktadır. Başvuruya konu nakil talebinde ise, ilgili infaz kurumunun kapasitesinin dolu olması ve hükümlünün durumuna uygun olmadığı gerekçeleri ile ret işlemi tesis edilmiştir. İdarenin bu tavrı değerlendirildiğinde, meşru bir sebebin gözetildiği tespit edilebilmektedir. Çünkü kurum kapasitesinin üstünde bir doluluğun varlığı, hem nakil talep eden bakımdan hem de nakil istenen infaz kurumunda mukim hükümlüler bakımından, cezanın çekilmesini zorlaştıracak ve gayri insani şartları doğuracak bir durumdur. Ancak, hükümlülerin nakil taleplerine ilişkin değerlendirmelerin, genel olarak 'cezaevi kapasitesi' bakımından değerlendirilmesi, 'kendi istekleri ile nakli' düzenlemeleri kapsamında yeterli olmamaktadır. Yalnızca hükümlü açısından değil, hükümlüyü ziyaret etmek isteyen aile açısından da değerlendirme yapılmalı, ailelerin hükümlüyü görmek, daha rahat şartlarda ziyaret edebilmek hakkının, hükümlünün bulunduğu kurum ile ailesinin ikamet ettiği yer arasındaki mesafenin, ulaşım olanaklarının, ailenin maddi durumunun, sağlık sorunlarının, ailenin hükümlüyü ziyarete gelme sıklığı bilgilerinin birlikte ele alınıp, nakil taleplerinin daha geniş çaplı ele alınması gerekmektedir. Başvuranın ailesiyle olan bağına dikkate alınmayan idare, bu kapsamda alternatif çözümler üretmemiş ve aile hayatına saygı gösterme yükümlülüğünün gereğini yerine getirmemiştir. Nitekim 5275 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinde, hükümlülerin kendi istekleri ile nakledilebilmeleri için, gitmek istedikleri kurumlardan durumlarına uygun en az üç yeri belirtmeleri gerektiği düzenlenmiş olmakla birlikte başvuruca hangi şehirlerde sınıfa uygun ceza infaz kurumları bulunduğunu ve bunların kapasite durumunu bilmesi beklenemeyecektir. Dolayısıyla, başvuruca tarafından dilekçesinde belirtilen ceza infaz kurumları, anılan hükümün gereğini yerine getirmek üzere bildirilen ve öncelik verilmesini istediği kurumlar olarak değerlendirilmeli, sonuç itibarıyla başvuruca Balıkesir iline kıyasla mümkün olduğunca ailesine yakın bir yere nakli sağlanmaya çalışılmalıdır. Gerek görülmesi halinde bu gibi durumlarda kişinin tekrar muvafakatının istenmesi de mümkündür. Başvuranın naklini talep ettiği Ceza infaz Kurumundaki doluluğu ve durumuna uygun olmadığını gerekçe gösteren idare, başvuranın ailesinin yaşadığı ildaki veya buraya yakın diğer illerdeki durumuna uygun infaz kurumlarından birine nakledilmesine ilişkin de herhangi bir çaba göstermemiştir. Oysaki aile hayatına saygı gösterme hakkı, kişisel hak ve özgürlükler bağlamında Anayasa tarafından güvence altına alınmış olup AİHS başta olmak üzere uluslararası normların da koruma altına aldığı bir haktır . Yukarıda yapılan açıklamalar, anılan mevzuat hükümleri ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiği takdirde, ilgili infaz kurumunun kapasitesinin dolu olduğu ve hükümlünün durumuna uygun olmadığı gerekçesiyle başvuranın nakil talebinin reddedilmesi işleminin hukuka uygun olmadığıla tespitiyle başvurunun kabulüne; Söz konusu başvuranın, ailesi tarafından ziyaret edilebilmesini kolaylaştırmak için öncelikle ailesinin ikamet ettiği ilde bunun mümkün olmaması halinde ise ailesine yakın illerdeki durumuna uygun ve kapasitesi müsait infaz kurumlarından birine nakledilmesi sureti ile mağduriyetinin giderilmesi hususunda Adalet Bakanlığı'na Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
----------	---	-----------------------------	--

	Başvuran tarafından, inşaat teknikleri olduğu, bu meslekte 13 yıllık altyapı hizmetleri tecrübesinin bulunduğu, Diyarbakır Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğüne (DİSKİ) 10.09.2017 tarihinde iş başvurusunda bulunduğu, güvenlik soruşturması ve mülakat aşaması sonucunda 15.10.2017 tarihinde anılan idare bünyesinde işe başladığı, 09.11.2017 tarihinde kendisi de dahil olmak üzere yeni işe alınan 99 kişinin iş akdinin gerekçe sunulmadan feshedildiği ifade edilerek mağduriyetinin giderilmesi talep edilmektedir.	DİYARBAKIR SU VE KANALİZASYON İDARESİNE	4734 sayılı Kanunun 46'ncı maddesinde yer alan bütün ihalelerin sözleşmeye bağlanacağı hükmüne rağmen idare tarafından yüklenici firma ile aralarında herhangi bir hizmet alımı sözleşmesi bulunmadığının ifade edildiği görülmektedir. Başvuran ile yüklenici firma arasında ya da başvuran ile DİSKİ arasında da yazılı herhangi bir iş sözleşmesi bulunmadığı görülmektedir. Bununla bir İdare tarafından, başvuranın 4857 sayılı İş Kanununun 15'inci maddesinde öngörülen deneme süresi içinde işten çıkarıldığı ifade edilmekle birlikte hukuken geçerli herhangi bir gerekçe ortaya koyulmadığı görülmektedir. 4857 sayılı İş Kanunun 15'inci maddesinde düzenlenmiş olan deneme süresinin, belirsiz süreli iş sözleşmelerinde olduğu gibi belirli süreli iş sözleşmelerinde de geçerli olduğu görülmektedir (Bkz. Yargıtay 22. Hukuk Dairesi, 10.12.2013, E.2013/9215, K.2013/28777). İş sözleşmesinin deneme süreliliğiyle ilgili, işveren idare yazılı belgeyle kanıtlanmalıdır. Bu konuda kayıt sunulmadığına göre iş sözleşmesinin deneme süreliliği olmadığı kabulü gerekmektedir (Bkz. Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, 11.05.2009, E.2009/15921, K.2009/13019). 4857 sayılı İş Kanunun 18'inci maddesi uyarınca işçinin iş güvencesi hükümlerinden yararlanabilmesi için fesih bildiriminin yapıldığı tarihte aynı işverene ait işyeri veya işyerlerinde fasılalı da olsa iş ilişkisine dayalı kademünün en az altı ay olması gerekmektedir. Nitekim anılan kanunda altı aylık kademi olan işçilerin iş güvencesinden yararlanacakları öngörülmektedir (Bkz. Yargıtay 22. Hukuk Dairesi, 28.06.2013, E.2013/14801, K.2013/15813). Başvuranın ise altı aylık kademi şartını taşımadığı görülmektedir. 4857 sayılı İş Kanunun 17'inci maddesinde belirsiz süreli iş sözleşmelerinde süreli fesih usulü düzenlenmiş olup iş sözleşmesinin, işi altı aydan az sürmüş olan işçi için, bildirimin diğer tarafta yapılmasından başlayarak iki hafta sonra feshedilmiş sayılacağı, bildirim şartına uymayan tarafın bildirim süresine ilişkin ücret tutarında tazminat ödemek zorunda olduğu hüküm altına alınmaktadır. Anılan Kanunun 11'inci maddesinde, iş ilişkisinin bir süreye bağlı olarak yapılması halinde sözleşmenin belirsiz süreli sayılacağı, belirli süreli işlerde veya belli bir işin tamamlanması veya belirli bir olgunun ortaya çıkması gibi objektif koşullara bağlı olarak işveren ile işçi arasında yazılı şekilde yapılan iş sözleşmesinin ise belirli süreli iş sözleşmesi olduğu kurala bağlanmaktadır. Başvuru dilekçesi ve idarenin cevabı yazıları dikkate alındığında, başvuran ile idare arasındaki iş ilişkisi için herhangi bir süre öngörülmediği ve yazılı herhangi bir sözleşme bulunmadığı, dolayısıyla iş sözleşmesinin belirsiz süreli olduğu ve DİSKİ tarafından sözleşmenin feshi sırasında bildirim şartına uyulmadığı anlaşılmaktadır. Bu gerekçelerle idare tarafından, başvuran hakkında deneme süresi öne sürülerek tesis edilen işten çıkarma işleminde ve başvurana ihbar tazminatı ödenmemesi işleminde hukuka ve hakkaniyete uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne, Başvuran ile idare arasında mevcut olan iş sözleşmesinin deneme süreliliği olmadığı, dolayısıyla başvuranın deneme süresine binaen işten çıkarılması işleminde hukuka uyarlık bulunmadığı görüldüğünden öncelikle başvuranın işe iadesi hususunda, işe iade edilmesinin mümkün olmadığı değerlendirilmesinde durumunda ise iki haftalık ücret tutarında ihbar tazminatı ödenmesi hususunda Diyarbakır Su Ve Kanalizasyon İdaresine Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
--	---	--	--

2018/669	Kira yardımının iptal edilmesine itiraz	KADIKÖY BELEDİYE BAŞKANLIĞI	Adres bilgileri raporunda; başvuranın 11/03/2007 – 03/07/2014 tarihleri arasında riskli yapıda ikamet ettiği; görülmekte birlikte; başvuranın, riskli yapının incelenme tarihini belirten yapı kayıt tarihi olan 11/08/2014 tarihinden 1 aydan kısa süre önce riskli yapıdan taşındığı anlaşılmaktadır. Riskli yapı tespitine ilişkin sürecin riskli yapı kayıt tarihinden önce başladığı da bilinen bir gerçektir. Burada başvuranın riskli yapıda ikamet ettiğine dair bir tereddüt bulunmamakla birlikte, başvuran sürecin başlamasıyla birlikte Kanunun amacına uygun olarak riskli yapıyı terk etmiştir. Kanun ile teşvik edilen bu hareketin, riskli olduğu öngörülen yapının erken tahliye edilmesi gerekçe gösterilerek, kira yardımının kesilmesi ve iadesinin talep edilmesi şeklinde cezalandırılması, Kanunun amacıyla çelişmektedir. 2017 yılı Kira Yardımı Uygulamaları Kılavuzunun 5.3. üncü maddesinde ise; "riskli yapı tespit tarihinde ikamet etme şartı"nın 2017 yılı için belirlendiği açıkça ifade edilmiş olup, 2016 yılı içerisinde müracaat edip Riskli Yapı Tespit Raporu Onay Tarihinde ikamet edilmemesi nedeniyle talebi reddedilenlere yeni bir başvuru hakkı tanınmıştır. Bu durumun da İdare tarafından başvuranın itirazını değerlendirmesi sırasında göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Başvuranın iddiaları, İdarelerin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat, kanun gerekçesi, benzer konuda Kurumumuz tarafından verilmiş olan Tavsiye Kararları ve dosya birlikte değerlendirildiğinde; başvuru konusu için geçerli olan düzenlemelerde, riskli yapı onay tarihinde fiilen binada ikamet edenlere kira yardımını yapacağına ilişkin bir düzenlemenin bulunmadığı, dolayısıyla idarenin başvuranın itirazını reddetme gerekçesinin yasal dayanağının bulunmadığı, netice itibarıyla Kurumumuzca yapılan değerlendirmeye göre; başvuranın, kira yardımını ödemesinin iade edilmesi yönündeki talebinin reddedilmesinde hukuka uyarlık bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılmıştır. Başvurunun kabulüne; başvurana yapılan kira yardımını ödemesinin iade edilmesi gerektiği yönündeki idari işlemin iptal edilerek, varsa kalan kira yardımını ödemelerinin yapılması hususunda makul sürede işlem tesisi için Kadıköy Belediye Başkanlığına Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
2017/17341	Şikayetçinin sahibi olduğu "Salınımı Değiştirilmiş Modifiye" ilaçlarının/ ürünlerinin ruhsatlarının usul ve yasaya aykırı bir şekilde askıya alındığı iddiası hakkındadır. Benzer içerikli Tavsiye Kararı verilmiştir.	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI İSTANBUL VALİLİĞİ	Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanlığı'na etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli ilaç konusunda verilen ve listemizde 74 ncü, 76 ncü, 77 ncü, 78 ncü, 79 ncü, 81 ncü, 90 ncü, 98 ncü, 99 ncü, 102 ncü, 103 ncü ve 104 ncü sırada yer alan 2017/14702, 14700,14701,14699,14703,14704,14922,17431, 2018/533,534,81,82,93 687sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.

2018/136	Başvuranın güvenlik soruşturmasının olumsuz olduğu gerekçesiyle atamasının yapılmamasına itirazı hakkındadır.	İÇİŞLERİ BAKANLIĞI	Araştırması Yönetmeliğinin 15 inci maddesi uyarınca kurulan Değerlendirme Komisyonlarına, ilgili hakkında yaptırılan Güvenlik Soruşturması ve Arşiv Araştırması sonucuna göre, ataması yapılacak kişinin işe alınıp alınmaması konusunda karar alma; amire de Komisyon raporuna istinaden ilgili hakkında atama kararı verip vermene konusunda takdir hakkı tanındığı görülmektedir. Somut olayımızda, çarşı ve mahalle bekçisi alımını yapan İstanbul Valiliği bünyesinde oluşturulan Güvenlik Soruşturması Değerlendirme Kurulunun, güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması sonucunda başvuranın Erzurum Kara Kuvvetleri Komutanlığı 9. Kolordu Komutanlığının 16/11/2016 tarihli ve E:2014/1323, K:2016/1373 sayılı kararı ile izin tecavüzü suçundan yargılandığının ve mahkum olduğunun görülmesi üzerine, Değerlendirme Komisyonu tarafından bekeği olamayacağına karar verilmiştir. Başvuran hakkında hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının verildiği ve 5 yıl denetimli serbestlik öngörüldüğü dikkate alındığında, denetimli serbestlik süresi henüz dolmamış olsa da, söz konusu hükmün başvuran hakkında hukuki sonuç doğurmaması gerekmektedir. Kaldı ki, başvurana verilen 5 aylık hapis cezası 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 48 inci maddesinin 5 inci maddesinde yer alan bir yıllık sürenin altında kaldığı gibi, verilen cezanın niteliğinin bu maddede sayılan diğer suçlara da ilişkin olmadığı görülmektedir. Devlet Personel Başkanlığı da bir yıllık sürenin altında kalan izin tecavüzü suçunun memuriyete engel olmadığı yönünde mütalaası bulunmaktadır. Somut olayımızda, askeri mahkemece, olayın nitelikleri ile asker kişilerin o anda içinde durum da dikkate alınarak ve duruşmayı yürüten hakimin gözlemlerine göre ilgilinin kişilik özellikleri ile tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varması sonucunda hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildiği, ayrıca, mahkûmiyet süresinin 657 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin 5 inci fıkrasında yer alan bir yıllık sürenin altında kaldığı ve verilen cezanın yine bu maddede sayılan memuriyete engel suçlardan olmadığı, hükmün açıklanmasının ilgili hakkında hüküm doğurmayacağı yönündeki açık kanun hükmü dikkate alındığında; idarenin, yaklaşık 6 yıl önce vuku bulmuş bir askeri disiplinsizlik suçuna dayanarak, arşiv araştırması ve güvenlik soruşturmasının olumsuz olduğu gerekçesiyle başvuranın atamasını yapmamasına yönelik işleminin hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı sonucuna ulaşılarak başvuranın atamasının yapılması konusunda İçişleri Bakanlığına Tavsiyede Bulunulmasına karar verilmiştir.
----------	---	-----------------------	--

2018/404	Sözleşmeli uzman olarak çalıştığı sürelerle ait iş sonu tazminatının tarafına ödenmesi talebi hakkındadır.	YURTDIŞI TÜRKLER VE AKRABA TOPLULUKLAR BAŞKANLIĞI	Başvuran, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığında 5978 sayılı Kanuna tabi sözleşmeli uzman olarak görev yapmakta iken Daire Başkanlığına atamasının yapılması nedeniyle bir ay öncesinden haber vermeksizin sözleşmesini feshetmesi nedeniyle iş sonu tazminatının tarafına ödenmesini talep etmektedir. İlgili mevzuat hükümleri gereğince, adı geçen Başkanlıkta görev yapan sözleşmeli personel hakkında, 5978 sayılı Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ve bu Kanun uyarınca çıkarılan diğer mevzuat hükümlerinin uygulanacağı ve söz konusu mevzuatta sözleşmeli personele iş sonu tazminatı ödeneceğine ilişkin herhangi bir hüküm bulunmasa da 375 sayılı KHK gereğince ilgili personel hakkında belirlenen özel hükümler dışındaki hususlar açısından Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslara tabi olunacağı anlaşılmış olup, aynı zamanda başvuran ile ilgili idare arasında imzalan hizmet sözleşmesinde de, bu sözleşmede açıkça hükme bağlanmayan hususlarda, 5978 sayılı Kanun, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığında Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Yönetmelik, Disiplin İşlerine Dair Usul ve Esaslar ile 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına ilişkin Esaslara göre işlem yapılacağıın ifade edildiği görülmektedir. Başvuruya ilişkin olarak, gerek Hizmet Sözleşmesinde gerek Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslarda ilgililerin sözleşmenin bitiminden bir ay önce ihbar etmek şartı ile sebep göstermeksizin sözleşmeyi sonlandırabilecekleri düzenlenmiş olmakla birlikte, başvuranın sözleşmeli uzman olarak görev yapmakta olduğu aynı Kurum bünyesinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi Daire Başkanı olarak atamasının yapıldığı, atama yapılması nedeniyle sözleşmeyi fesih talebinde bulunulduğu, söz konusu atamanın Kurum Başkanının teklifi ve Başbakanın onayı ile yapıldığı, atama yapılmasına ilişkin ilgili Makamların takdir yetkilerinin bulunduğu ve atama süresine ilişkin ilgili mevzuatımızda da bağlayıcı herhangi bir sürenin bulunmadığı, bu nedenlerle de başvuranın sözleşmenin feshine ilişkin önceden haber vermesine imkan veren bir halin bulunmadığı ve bahse konu sözleşme feshinin ilgili Kurumun bilgisi dışında da olamayacağı anlaşıldığından emsal yargı kararlarında da yer verildiği üzere başvuranın aynı Kurum bünyesinde değişen statüsü nedeniyle sözleşme feshine ilişkin hakkı bir sebebin bulunması nedeniyle iş sonu tazminatı için sözleşmenin feshine ilişkin bir ay önceden ihbar yükümlülüğünün aranmasının yerinde olmadığı kanaatine varılarak sözleşmeli personel olarak çalıştığı sürelerle ait iş sonu tazminatının tarafına ödenmesi yönünde Yurtdışı Türkler Ve Akraba Topluluklar Başkanlığına tavsiyede bulunulmasına karar verilmiştir.
----------	--	---	--

Başvuruya konu 3795 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin b bendinde lise üstü iki yıl süreli yüksek teknik öğretim görenlerin tekniker unvanı verilceği düzenlenmesi yer almaktadır. Ayrıca, 3713 sayılı Kanun kapsamında istihdam edilenlerin Devlet Personel Başkanlığı tarafından atama teklifinin yapıldığı tarihte öğrenim durumları itibarıyla ihraz ettikleri unvanları 190 sayılı Kanun Hükmünde Karamamenin eki cetvellerde yer alanların, bu unvanlara ilişkin kadro veya pozisyonlara kamu kurum ve kuruluşlarınca sınavla tabi olmaksızın atanacakları düzenlenmiştir. Konuya ilişkin Devlet Personel Başkanlığının da 01/08/2016 tarihli duyurusunda da, "2014 Temmuz - 2016 Temmuz dönemi içerisinde atama teklifi yapılarak göreve başlayan personelin, atama teklifinin yapıldığı tarihte öğrenim durumları itibarıyla ihraz ettikleri unvanlara ilişkin kadro veya pozisyonlara istihdam edildikleri kurum tarafından atamalarının yapılması zorunludur. Hak sahipleri; çalıştıkları kurumda öğrenim durumu itibarıyla ihraz ettikleri unvanlara ilişkin k3795 sayılı Kanun başta olmak üzere ilgili mevzuatta lise üstü iki yıl süreli yüksek teknik öğretim görenlerden sadece belirli alanda öğretim görenlerin tekniker unvanını kazanacağına dair herhangi bir hükmün bulunmadığı, buna aykırı yapılan değerlendirmelerin de mevcut yasal düzenlemenin kapsamının idari işlemle sınırlandırılması anlamına geleceği açıktır. 3713 sayılı Kanun hükmü gereğince öğrenim durumları itibarıyla ihraz edilen unvanların 190 sayılı KHK eki cetvellerde yer alması gerektiği, lise üstü iki yıl süreli yüksek teknik öğretim görenlere verilecek unvanların da 3795 sayılı Kanun ile tespit edildiği; bu kapsamda tekniker unvanının 190 sayılı KHK eki cetvellerde yer aldığı ve başvuranın da Adnan Menderes Üniversitesi Aydın Meslek Yüksekokulu Mobilya Dekorasyon Bölümü mezunu olması nedeniyle 3795 sayılı Kanun gereğince tekniker unvanını ihraz ettiği anlaşıldığından başvuranın mezun olduğu bölüm itibarıyla yapılan değerlendirme sonucunda tekniker unvanına atamasının yapılmamasında hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Yukarı anlatılan hususlar, başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuranın öğrenim durumu itibarıyla ihraz etmiş olduğu tekniker kadrosuna atanmasına ilişkin bağlı yetkiye rağmen atanma talebinin reddi işleminin hukuka ve hakkaniyet ilkelerine aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır. Açıklanan gerekçelerle başvurunun kabulüne; başvuranın 3795 sayılı Kanun gereğince öğrenim durumu itibarıyla ihraz ettiği tekniker kadrosuna atamasının yapılması yönünde Karayolları Genel Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Başvuran, Adnan Menderes
Üniversitesi Aydın Meslek
Yüksekokulu Mobilya
Dekorasyon

Bölümünden 23/09/2002
tarihinde mezun olduğunu,
3713 sayılı Kanuna istinaden
15/07/2015

tarihinde Karayolları Genel
Müdürlüğüne atamasının
yapıldığını, halen Karayolları
5. Bölge

Müdürlüğü Trafik Güvenliği
Başmühendisliğinde memur
olarak çalıştığını, 3713 sayılı
Kanun

kapsamında tekniker unvanlı
kadroya atanmak üzere
başvuruda bulunduğunu ancak
talebinin

reddedildiğini ardından Mersin
Üniversitesinin ilgili
birimlerinde "tekniker"
unvanına uygun

kadroya atanma talebinde
bulunduğunu ancak mezun
olduğu bölüme uygun kadro
ve görev

bulunmadığı gerekçesiyle
talebinin reddedildiğini ifade
ederek tekniker kadrosuna
atamasının

yapılmasını talep etmektedir.

2017/16123

Başvuran Mahmut Mısıır
tarafından Milli Eğitim
Bakanlığı bünyesinde ücretli
öğretmen olarak
görev yaptığı, ancak görev
yaptığı dönemde prim ödeme
gün sayısının eksik bildirildiği
ifade ve
iddia edilerek söz konusu
döneme ilişkin sigorta
primlerinin aylık 30 gün
üzerinden ödenmesi
suretiyle mağduriyetinin
giderilmesi talep edilmektedir.

2017/10067

MİLLİ EĞİTİM
BAKANLIĞI,
SOSYAL
GÜVENLİK
KURUMU
BAŞKANLIĞI

Milli Eğitim Bakanlığına ve Sosyal Güvenlik Kurumuna ücretli öğretmenlik konusunda verilen ve
listemizde 62 nci, 94 üncü, 97 nci, 107 nci, 109 uncu, 110 ncu, 111 nci ve 120 nci sırada yer alan
2018/1190, 2017/10067, 2018/1104, 2018/1957, 2018/2177, 2018/2767 ve 2018/3670 sayılı kararlarla aynı
olup, karara uyulmamıştır

2018/357	Başvuran Mersin Aydıncık ilçesinde Merkez Camiinde inam hatip olarak görev yapmaktadırlar. olduğunu, görevi çerçevesinde eğitime çok önem verdiğinden yüksek lisans da dâhil olmak üzere çeşitli üniversitelerin değişik bölümlerinde eğitimini tamamladığını, yaz Kur'an kurslarında çocuk okutmak, cami dersleri gibi görevlerinin ilgisini nedeniyle pedagojik formasyon eğitiminin verimliliğini artıracak düşüncesi ile Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi'ne başvurduğunu, her dönem için 1.000 TL olan ücretin ilk taksitini yatırdığını, %45 sürekliliği raporu olduğundan engelli indirimi talep ettiğini, ancak talebinin programın sertifika eğitimi olması ve zorunlu olmayışı nedeniyle reddedildiğini, Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde ikinci öğretim olarak yüksek lisans yaptığını ve bu indirimin uygulandığını ifade etmekte; mağduriyetinin giderilmesini talep etmektedir.	YÜKSEKÖĞRETİM KURULU BAŞKANLIĞI, ALANYA ALAADDİN KEYKUBAT ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ'NE	Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliği'nde yüksek lisans programının, tezli ve tezsiz olmak üzere iki şekilde yürütülebileceği, tezsiz yüksek lisans programının tamamlama süresinin bilimsel hazırlıkta geçen süre hariç kayıtlı olduğu programa ilişkin derslerin verildiği dönemden başlamak üzere her dönem için kayıt yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın en az iki yarıyıl, en çok üç yarıyıl olduğu hususları düzenlenmiştir. Bu kapsamda, tezsiz yüksek lisans programlarının kanunda öngörülen "Yükseköğretim" tanımı çerçevesinde süre şartını taşımadığı görülmektedir. Bununla birlikte tezsiz yüksek lisans yükseköğretim programı olarak kabul edilmektedir. Dolayısıyla bu noktada eğitim süresinin bir kriter olması tartışılabilir bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Ayrıca başvuran daha önce 2547 sayılı Kanun çerçevesinde süre şartını taşımayan tezsiz yüksek lisans eğitimini de almış ve talep ettiği engelli indiriminden faydalanmıştır. Aynı yazıda YÖK tarafından vurgulanan bir diğer husus ise 2547 sayılı Kanun'da "Yükseköğretim kurumlarında, öğrenci başına düşen cari hizmet maliyetleri, yükseköğretim programlarının özellikleri göz önüne alınarak Yükseköğretim Kurulunca hesaplanır. Öğrencilerden her bir dönem için birinci öğretimde öğrenci katkı payı, ikinci öğretim ve uzaktan öğretimde ise öğrenim ücreti alınır. Yabancı uyruklu öğrencilerden, birinci veya ikinci öğretim ayırımı yapılmaksızın, her bir dönem için öğrenim ücreti alınır." düzenlenmesinin yer aldığı, ilgili maddede birinci öğretim, ikinci öğretim, açık ve uzaktan öğretim öğrencileri ifadesine yer verildiği halde pedagojik formasyon eğitimi alan adaylara ilişkin herhangi bir düzenlemeye yer verilmediğidir. Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programına İlişkin Usul ve Esaslar'ın Öğrenim Ücretine ilişkin maddesinde; "Programla kaydolandan alınabilecek ücret, 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi ile 19/11/1992 tarihli ve 3843 sayılı Kanunun 7 nci maddesine göre, her yıl Resmi Gazete'de yayımlanan ve ilgili eğitim-öğretim yılında Yükseköğretim Kurumlarında Cari Hizmet Maliyetlerine Öğrenci Katkısı Olarak Alınacak Katkı Payları ve İkinci Öğretim Ücretlerinin Tespitine Dair Bakanlar Kurulu Kararı ile tespit edilen Yükseköğretim Kurumlarında Yapılacak İkinci Öğretimden Alınacak Öğretim Ücretleri (II) Sayılı Cetvel (A) da Eğitim Fakülteleri için tespit edilen İkinci Öğretim Öğrenim Ücretinin en fazla iki katına kadar olabilir." şeklinde düzenlenmiştir. Bu düzenlemede, Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programının ücreti belirlenirken, program her ne kadar 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinde belirtilmemiş olsa da söz konusu maddenin ve Eğitim Fakülteleri için tespit edilen İkinci Öğretim Öğrenim Ücretinin dikkate alındığı görülmektedir. Ayrıca yine yukarıda verilen örneğe benzer şekilde, tezsiz yüksek lisans eğitimlerinde de öğretim ücretinin üniversiteler: Yönetim Kurullarınca belirlendiği, dolayısıyla öğretim ücretlerinin üniversitelere ve programlara göre değişiklik gösterdiği görülmektedir. Pedagojik formasyon eğitimine ilişkin olarak dikkat çeken bir başka husus, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın Öğretmenlik Alanları, Atama ve Ders Okutma Esasları'nda Pedagojik Formasyonun, "Pedagojik Formasyon Eğitimi, Ortaöğretim Alan Öğretmenliği Tezsiz Yüksek Lisans Programı ve Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programı ifade eder" şeklinde tanımlanmış olmasıdır. Bu maddede pedagojik formasyon çerçevesinde Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programının, Ortaöğretim Alan Öğretmenliği Tezsiz Yüksek Lisans Programı ile denk görüldüğü anlaşılmaktadır. Bu çerçevede Tezsiz
----------	---	--	--

Yüksek Lisans Programı bir yükseköğretim programı olduğundan ötürü, başvuran söz konusu programa başvurduğu takdirde indirimden faydalanabilecektir. Anayasamızda belirtildiği üzere, Türkiye Cumhuriyeti sosyal hukuk devletidir ve engelliler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmamaktadır. Başvuruya konu Bakanlar Kurulu Kararı'nın da sosyal hukuk devleti olmanın da bir gereği olarak engellileri eğitime daha çok teşvik ve dâhil edebilmek adına aldığı önlemlerden biri olduğu açıktır. Ancak bu husus sadece engellilerin eğitim hakkı kapsamında değil, aynı zamanda çalışma hakkı kapsamında değerlendirilmelidir. Zira herkes ile eşit şartlarda iş hayatına katılmak isteyen engelliler alacakları eğitim düzeyini artırmak amaçlarına daha rahat ulaşabileceklerdir.

Netice olarak Anayasamızın Kanun Önünde Eşitlik maddesi ile Birleşmiş Milletler Engellilerin Haklarına İlişkin Sözleşme de göz önünde bulundurularak pedagojik formasyon sertifika eğitimi almak isteyen engellilerin öğrenim ücretlerinde yükseköğretim programları için uygulanan engellilik indiriminden faydalandırılmalarının hakkaniyet kapsamında gerekli olduğu sonucuna varılmıştır. Yukarıda açıklanan gerekçe ve dosya kapsamına göre başvurunun kabulüne, Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programına başvuruda bulunan engelli öğrencilerin, programın özelliklerini göz önünde bulundurularak "2017-2018 Eğitim-Öğretim Yılında Yükseköğretim Kurumlarında Cari Hizmet Maliyetlerine Öğrenci Katkısı Olarak Alınacak Katkı Payları ve Öğrenim Ücretlerinin Tespitine Dair Karar" kapsamında değerlendirilerek söz konusu öğrencilere engelleri oranlarında indirim yapılması hususunda Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı'na ve Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Rektörlüğü'ne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

2018/362	01/01/1991 ile 24/04/1991 tarihleri arasında vergi mükelleflerinde geçirdiği sürenin sigortalılık süresinden sayılması talebi hakkındadır	SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Dosya kapsamındaki bilgi ve belgelerden; başvuranın seyyar tuhafiyeye işinden dolayı 8240-GA-GG dosya numarasına kayıtlı gelir vergisi mükellefi olduğu, söz konusu işe 01/01/1991 tarihinde başlayıp 24/04/1991 tarihinde işi terk ettiği, 18/04/1999 tarihli mahalli idare seçimleriyle köy muhtarı olarak göreve başladığı, Bağ-Kur Antalya İl Müdürlüğü tarafından 01/01/1991 ile 24/04/1991 tarihleri arasındaki vergi mükelleflerinden dolayı hizmetlerinin borçlanabileceği hususunun 19/10/2001 tarihinde başvurana bildirildiği, ancak borçlanmaya dayanak oluşturulan 619 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin(§6) 26/10/2000 tarihinde Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildiği ve ilgili hüküm yerine kanun koyucu tarafından 02.08.2003 tarihli Resmi Gazetede Yayımlanan 4956 sayılı Kanun(§7) ile yeni düzenleme getirildiği, söz konusu düzenlemede bu haktan yararlanılabilmemesinin, Kanun yürürlük tarihi itibarıyla 6 ay içerisinde başvuru şartına bağlandığı ancak başvuran tarafından borçlanma talep dilekçesinin 07/06/2007 tarihinde verildiği buna istinaden tescil tarihinin 01/01/1991 tarihine çekildiği ancak söz konusu işlemin idarece sehvten yapıldığı, başvuranın 26/09/2017 tarihli hizmet birleştirilmesi talepli dilekçesine istinaden yeniden yapılan inceleme neticesinde yanlışlığın fark edildiği ve 01/01/1991-24/04/1991 tarihleri arasındaki 3 ay 23 gün hizmetinin geri alınarak ilk tescil tarihinin 18/04/1999 olarak düzeltildiği, bununla birlikte başvuranın 540 gün askerlik borçlanmasından yararlandığı, tespit edilmiştir. Doktrinde, idarenin ifa ile mükellef olduğu herhangi bir kamu hizmetinin kuruluşunda, düzenlenmesinde veya teşkilatında, bünyesinde, personelinde yahut işleyişinde bir takım aksaklık, hukuka aykırılık, bozukluk, düzensizlik, eksiklik, sakatlık veya ihmalin ortaya çıkması neticesinde hizmetin, eksik ve hatalı ifa edilmesi, zamanında ifa edilmemesi idarenin hizmet kusuru olarak tanımlanmakta ve hizmet kusurunun hem idarenin eylemlerinden hem de işlemlerinden doğabileceği değerlendirilmektedir. Bu bilgiler ışığında somut olaya bakıldığında, 1991 yılında vergi mükellefi olarak geçirilen 3 ay 23 günlük sürenin 2007 yılında yapılan işlemlerle bağ-kur sigortalılık süresinden sayılmasından dolayı hizmet kusuru olduğu ayrıca 2017 yılında söz konusu işlemin başvuru süresi şartını taşımadığı gerekçesiyle geri alınması işleminin makul sürede yapılmadığı değerlendirilmektedir. Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; yukarıda yapılan açıklamalar ışığında, vergi mükelleflerinde geçen sürenin sigortalılık süresinden sayılması için 04.10.2000 tarihinde 619 sayılı KHK'da yayımlanan ve Anayasa Mahkemesinin 26/10/2000 tarihli Kararıyla iptal edilen hüküm kapsamında başvuranın borçlanabileceğinin bildirilmesinin idarenin kusurlu hizmetinden kaynaklandığı bununla birlikte 02.08.2003 tarihli 4956 sayılı Kanunla aynı düzenlemenin getirildiği ancak ilk düzenlemeden farklı olarak başvuru için süre şartı öngörülmediği, başvuranın esasen 19/10/2001 tarihli Antalya Bağ-Kur İl Müdürlüğü tarafından gönderilen yazıya istinaden 24/09/2007 tarihinde borçlandırıldığı ve idarenin yaptığı işlemlerde yine hataya düştüğü ancak idari işlemlerin hukuka uygunluk karinesinden yararlandığı göz önüne alındığında başvuranın haklı beklenti yegirdiği, buna göre ilişkilerini düzenlediği ve askerlik borçlanması yaptığı, bununla birlikte idarenin hukuka aykırı işlemlerini makul süre içinde geri alması gerektiği, ancak somut olayda aradan on yıl geçtikten sonra idarenin işlemini geri aldığı, bu sürenin makul süre kapsamında değerlendirilmesinin mümkün görünmediği, dolayısıyla idarenin hizmet kusurundan kaynaklı hukuka aykırı bir biçimde yaptığı 3 ay 23 gün hizmetin sigortalılık süresinden sayılması daha sonra bu işlemin idarece on yıl sonra geri alınması işleminin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu olduğu kanaatine varılmıştır. Şikâyetin Kabulüne, Başvuranın 01/01/1991-24/04/1991 tarihleri arasındaki 3 ay 23 gün hizmetinin sigortalılık süresinden sayılması talebinin kabulü hususunda Sosyal Güvenlik Kurumuna Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
----------	---	-----------------------------------	---

2018/4057	Başvuran tarafından ücretli öğretmen olarak çalıştığı dönemde prim ödeme gün sayısının eksik bildirildiği ifade edilerek mağduriyetinin giderilmesi talep edilmektedir.	MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI, SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Millî Eğitim Bakanlığına ve Sosyal Güvenlik Kurumuna ücretli öğretmenlik konusunda verilen ve listemizde 62 nci, 94 üncü, 97 nci, 107 nci, 109 uncu, 110 ncu, 111 nci ve 120 nci sırada yer alan 2018/1190, 2017/10067, 2018/1104, 2018/1957, 2018/2177, 2018/2767 ve 2018/3670 sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır
2018/533	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzeri içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanlığı'na etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli ilaç konusunda verilen ve listemizde 74 ncü, 76 ncü, 77 nci, 78 nci, 79 ncu, 81 nci, 90 nci, 98 nci, 99 ncu, 102 nci, 103 ncü ve 104 ncü sırada yer alan 2017/14702, 14700, 14701, 14699, 14703, 14704, 14922, 17431, 2018/533, 534, 81, 82, 93 687 sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.
2018/534	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzeri içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ	Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanlığı'na etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli ilaç konusunda verilen ve listemizde 74 ncü, 76 ncü, 77 nci, 78 nci, 79 ncu, 81 nci, 90 nci, 98 nci, 99 ncu, 102 nci, 103 ncü ve 104 ncü sırada yer alan 2017/14702, 14700, 14701, 14699, 14703, 14704, 14922, 17431, 2018/533, 534, 81, 82, 93 687 sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.

2018/5817	Başvuran özetle; Hacettepe Üniversitesi, Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölümünde B9630 sicil numarası ile araştırma görevlisi kadrosunda görev yaptığını, 10/05/2015 tarihinde evlendiğini ve eşinin T.C. Sayıştay Başkanlığı'ndaki görevinden 17.10.2016-15.01.2017 tarihleri ile 12.06.2017-02.02.2018 tarihleri arasında toplam 11 ay 18 gün aylıksız izne ayrıldığını, 2.16.02.2017 tarihinde ise çocuğunun dünyaya geldiğini ancak 16.02.2017-14.02.2018 tarihleri arasında çocuk yardımı alamadığını, 15.02.2018 tarihini itibarıyla çocuk için aile yardımı almaya başladığını, gerek eşi için gerekse çocuğu için geriye dönük aile yardımı ödenmesi için 15.03.2018 tarihinde Hacettepe Üniversitesi Personel Daire Başkanlığı'na başvuruda bulunduğunu ancak talebinin idare tarafından 29.03.2018 tarihinde reddedildiğini belirterek emsal davalar ile Kamu Denetçiliği Kurumunun 2016/4675 başvuru nolu tavsiye kararı gözönünde bulundurularak söz konusu tarihlere ait eş yardımının tarafına ödenmesi talebiyle Kurumumuza başvuruda bulunmuştur.	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ	İlgili idarece her ne kadar Kamu Görevlilerinin Geneline ve Hizmet Kollarına Yönelik Mali ve Sosyal Haklara İlişkin 2018 ve 2019 Yıllarını Kapsayan 4. Dönem Toplu Sözleşme'nin 39 uncu maddesiyle, aile yardımı ödenğine ilişkin olarak, taraflarca, 01/01/2018 ile 31/12/2019 arasında uygulamak üzere, eş durumu değişikliğini daha ileri bir tarihte bildiren personele, aile yardımı ödenği verilmesi koşullarına sahip olması ve 15/01/2018 tarihinden itibaren geçerli olmak kaydıyla, bildirim tarihinden önceki üç aya kadar olan dönem için geriye dönük aile yardımı ödenği verilmesinin kararlaştırıldığı belirtilmişse de Toplu Sözleşmeler vasıtasıyla esasında kamu görevlilerinin sahip oldukları haklara ilave bazı haklar elde etmelerinin amaçlandığı, dolayısıyla yukarıda yer alan açıklamalar ve ilgili mevzuat hükümleri dikkate alındığında, bahsi geçen toplu sözleşme hükmü ile memurlara yeni bir hak verilmesinden ziyade, memurların zaten sahip oldukları hakkın kısıtlandığının görüldüğü emsal nitelikteki Danıştay 11. Dairesinin 13/06/2014 tarihli ve E:2013/3728, K:2014/4312 sayılı kararında da; "emekliliği hak etmiş olan memurlara toplu sözleşmeye göre hiçbir sosyal denge yardım ödemesi yapılamayacağı yolunda bir hüküm konulmasıyla, memurlara sosyal denge tazminatı ödenmesinin dayanağı olan mevzuatta yer verilmeyen kısıtlamalar getirildiği ifade edilerek, davacının parasal haklarından yoksun bırakılmasında hukuka uygunluk bulunmadığı hükmüne varılmış ve bu durumun tarafların sözleşme şartlarını belirleme yetkisi kapsamında değerlendirilmesi suretiyle davanın reddi yolunda verilen İdare Mahkemesi kararında hukuk isabet görülmediği" belirtilmiştir. Yukarıda anlatılan hususlar, başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, mevzuat, yargı kararları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuranın eşi için talep ettiği aile yardımı ödenğinin, her ne şekilde olursa olsun menfaat karşılığı çalışmayan veya herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşundan aylık almayan eş için aile durumu/yardımı bildirimin hangi tarihte verildiğine bakılmaksızın bu şartı taşıdığı tarihi takip eden aybaşından itibaren, çocuğu için talep ettiği aile yardımı ödenğinin ise yine 206 ncı maddedeki istisnalar haricinde ödenmesi gerektiği kanaatine ulaşılmış olup başvurana geriye dönük aile yardımı ödenği verilmemesi işleminde hukuka uyarluk görülmemiştir. Başvuranın talep ettiği aile yardımını ödenğinin, geriye dönük olarak ödenmesi yönünde Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, kara verildi.
------------------	--	--	--

	Kurumumuza yapılan başvuruda başvuran vekilince; Mali Hizmetler Uzmanlığı Yönetmeliğinde Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavının (KPDS) yerine uygulamada Yabancı Dil Seviye Belirleme Sınavının (YDS) geçerli olarak kabul edildiği, dernek üyelerinden bir kısmının YÖKDİL sınavına girecek 70 puan ve üstü puan aldığı, bilimsel dil yeterliliğinin sağlanması açısından YÖK tarafından YDS'ye eşdeğer kabul edildiği ifade edilen YÖKDİL sınavının, Mali Hizmetler Uzman Yardımcılarının Uzmanlığa geçiş aşamasında da geçerli sayılmasının hakkaniyet gereği olduğu belirtilerek YÖKDİL sınavının eşdeğerliği hususunda Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığı tarafından gerekli mevzuat değişiklikleri de dahil konu hakkında gerekli çalışmaların yapılması talebinde bulunulmuştur.	BAŞBAKANLIK, ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI, DEVLET PERSONEL BAŞKANLIĞI, YÜKSEKÖĞRETİM KURULU BAŞKANLIĞI, ÖLÇME, SEÇME VE YERLEŞTİRME MERKEZİ BAŞKANLIĞI	Başbakanlık, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı ve Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı'na YÖKDİL sınavının eşdeğerliliği konusunda verilen ve listemizde 44 ncü sırasında yer alan 2018/12642 sayılı kararla aynı olup, kararlara uyulmamıştır.
--	---	---	--

2018/91	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzeri içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanlığı'na etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli ilaç konusunda verilen ve listemizde 74 ncü, 76 ncü, 77 ncü, 78 ncü, 79 ncü, 81 ncü, 90 ncü, 98 ncü, 99 ncü, 102 ncü, 103 ncü ve 104 ncü sırada yer alan 2017/14702, 14700,14701,14699,14703,14704,14922,17431, 2018/533,534,81,82,93 687sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.
2018/92	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzeri içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanlığı'na etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli ilaç konusunda verilen ve listemizde 74 ncü, 76 ncü, 77 ncü, 78 ncü, 79 ncü, 81 ncü, 90 ncü, 98 ncü, 99 ncü, 102 ncü, 103 ncü ve 104 ncü sırada yer alan 2017/14702, 14700,14701,14699,14703,14704,14922,17431, 2018/533,534,81,82,93 687sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.
2018/93	Etken maddesi farklı olmakla birlikte benzeri içerikli tavsiye kararı	TÜRKİYE İLAÇ VE TIBBİ CİHAZ KURUMU BAŞKANLIĞI	Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu Başkanlığı'na etken maddesi farklı olmakla birlikte benzer içerikli ilaç konusunda verilen ve listemizde 74 ncü, 76 ncü, 77 ncü, 78 ncü, 79 ncü, 81 ncü, 90 ncü, 98 ncü, 99 ncü, 102 ncü, 103 ncü ve 104 ncü sırada yer alan 2017/14702, 14700,14701,14699,14703,14704,14922,17431, 2018/533,534,81,82,93 687sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır.

Başvuran, 01/08/2011-12/06/2017 tarihleri arasında 615635 sicil numarasıyla Şirinevler Merkez PTT'de kargo kabul pozisyonunda çalışan firma elemanı olarak çalıştığını, 13/05/2017 tarihinde evlendiğini, 1475 sayılı İş Kanunun 14 üncü maddesine dayanarak 12/06/2017 tarihinden geçerli olmak üzere evlilik nedeniyle iş sözleşmesini sona erdirdiğini ve kıdem tazminatının tarafına ödenmesi hususundaki talebini 12/06/2017 tarihli dilekçesiyle İstanbul Avrupa Yakası PTT Başmüdürlüğüne bildirdiğini ancak talebinin taşeron firma elemanı olması ve kıdem tazminatında ilgili firma tarafından ödenmesi gerektiği gerekçesiyle reddedildiğini, talebinin PTT tarafından reddedilmesi üzerine en son çalıştığı taşeron firma olan	POSTA VE TELGRAF TEŞKİLATI ANONİM ŞİRKETİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE	Başvuranın, 01/08/2011 tarihi ile 13/06/2017 tarihleri arasında Şirinevler Merkez PTT Müdürlüğünde kargo kabul pozisyonunda çalıştığı, 13/05/2017 tarihinde evlendiği, 12/06/2017 tarihli dilekçe ile İstanbul Avrupa Yakası Baş Müdürlüğüne 1475 sayılı İş Kanunun 14 üncü maddesi gereği kıdem tazminatı talepli dilekçe verdiği, buna karşın ilgili idare tarafından; başvuranın 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun "İstisnalar" başlıklı 3. maddesinin (g) bendi uyarınca yapılan işgücü hizmet alım ihalesi kapsamında işe alındığı, oysa kıdem tazminatının kamu idaresi tarafından ödenmesi için yapılan hizmet alım ihalesinin Kamu İhale Kanunun 62 nci maddesinin (e) bendi kapsamında yapılan işgücü hizmet alım ihalesi olması gerektiği gerekçesiyle kıdem tazminatı talebinin reddedildiği, bunun üzerine kıdem tazminatını son çalıştığı taşeron firma olan
07/08/2017 tarihinde evlendiğini, 1475 sayılı İş Kanunun 14 üncü maddesine dayanarak 12/06/2017 tarihinden geçerli olmak üzere evlilik nedeniyle iş sözleşmesini sona erdirdiğini ve kıdem tazminatının tarafına ödenmesi hususundaki talebini 12/06/2017 tarihli dilekçesiyle İstanbul Avrupa Yakası PTT Başmüdürlüğüne bildirdiğini ancak talebinin taşeron firma elemanı olması ve kıdem tazminatında ilgili firma tarafından ödenmesi gerektiği gerekçesiyle reddedildiğini, talebinin PTT tarafından reddedilmesi üzerine en son çalıştığı taşeron firma olan	POSTA VE TELGRAF TEŞKİLATI ANONİM ŞİRKETİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE	2) Başvuru konu uyuşmazlığın; PTT'de alt işverene bağlı çalışan ve kıdem tazminatını hak edecek şekilde görevden ayrılan başvuranın, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun "İstisnalar" başlıklı 3. maddesinin (g) bendi kapsamında yapılan hizmet alım ihalesine tabi olması neticesinde, kıdem tazminatını idareden talep edip edemeyeceği noktasında toplandığı görülmektedir. Dosya kapsamındaki bilgi ve belgelerden; başvuranın, asıl işveren-alt işveren ilişkisi kapsamında taşeron firma elemanı olarak çalıştığı, alt işverenlerin zamanla değiştiği ancak başvuranın çalışmaya devam ettiği, başvuranın evlendiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde kendi isteği ile işten ayrılmayı talep ettiği ve kıdem tazminatına hak kazandığı, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi kapsamında alt işverenler tarafından çalıştırılan işçilerin kıdem tazminatları bakımından; alt işverenlerinin değişip değişmediğine bakılmaksızın aralıksız olarak aynı kamu kurum veya kuruluşuna ait işyerlerinde çalışmış olanların bu şekilde çalışmış oldukları süreleri ilişkin kıdem tazminatına esas hizmet sürelerinin, aynı kamu kurum veya kuruluşuna ait işyerlerinde geçen toplam çalışma süreleri esas alınarak tespit olunacağı, bunlardan son alt işverenleriyle yapılmış olan iş sözleşmelerinin 4857 sayılı Kanunun 120 nci maddesi uyarınca yürürlüğü devam eden mülga 1475 sayılı İş Kanunu'nun 14 üncü maddesine göre kıdem tazminatı ödenmesini gerektirecek şekilde sona ermiş olanların kıdem tazminatlarının ilgili kamu kurum veya kuruluşları tarafından, işçinin banka hesabına yatırılmak suretiyle ödeneceği,
07/08/2017 tarihli ve RR05743750953 barkod numaralı dilekçe ile iadeli taahhütlü talep ettiğini ancak söz konusu talebin firma tarafından da ödenmediğini iddia ederek, çalıştığı süreye ilişkin kıdem tazminatını talep etmektedir.	07/08/2017 tarihli ve RR05743750953 barkod numaralı dilekçe ile iadeli taahhütlü talep ettiğini ancak söz konusu talebin firma tarafından da ödenmediğini iddia ederek, çalıştığı süreye ilişkin kıdem tazminatını talep etmektedir.	Diger yandan; 4857 sayılı İş Kanunun 2/6 ncı maddesinin hala yürürlükte olduğu, anılan Kanun hükmü gereğince asıl işverenin, alt işveren ilişkisinde, alt işverenin işçilerine karşı o işyeriyle ilgili olarak bu Kanundan, iş sözleşmesinden veya alt işverenin taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden doğan yükümlülüklerinden, alt işverenle birlikte sorumlu olduğu, Bu çerçevede, son alt işverenle asıl işverenin tüm işçilik alacaklarından birlikte sorumlu olduğu, sözü edilen hükümde bir değişiklik yapılmadığı halde Kamu İhale Mevzuatına tabi alt işverenlik sözleşmeleri kapsamında çalışanların kıdem tazminatının salt son kamu kurumu tarafından ödeneceğinin öngörülmesi, işçi açısından seçimsizlik hakkı bertaraf etmemekle birlikte, Kamu İhale Kanunu kapsamında yapılmayan ihaleler bakımından da idarenin sorumluluğunu ortadan kaldırmamaktadır. Kurumumuzca yapılan değerlendirmeye neticesinde; yukarıda yapılan açıklamalar ışığında, başvurana karşı alt işveren ile asıl işverenin birlikte sorumluluğunun 4857 sayılı İş Kanunun 2/6 maddesi hükmü gereği ortaya çıktığı, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun 163 üncü maddesi gereği

		başvuranın, borcun tamamının veya bir kısmının ifasını dilerse borçluların hepsinden dilerse yalnız birinden isteyebileceğinin hüküm altına alındığı, bununla birlikte 4857 sayılı İş Kanununun 2/6 ncı maddesinin hala yürürlükte olduğu ve aynı Kanunun 112 ncı maddesinde yapılan düzenlemenin asıl işveren ile alt işverenin birlikte sorumluluğunu ortadan kaldırmadığı, dolayısıyla PTT'de alt işverene bağlı olarak 01/08/2011 tarihi ile 13/06/2017 tarihleri arasında çalışan ve kıdem tazminatını hak edecek şekilde görevden ayrılan başvurana, işe alım ihalesinin Kamu İhale Kanunun 62/e maddesi hükmü kapsamında alınmadığı gerekçesiyle kıdem tazminatı ödenmemesinin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu kanaatine varılmıştır. Yukarıda açıklanan gerekçeler ve dosya kapsamına göre şikâyetin kabulüne, Başvuranın kendisine, 01.08.2011-13.06.2017 tarihleri arasında çalıştığı süreye ilişkin kıdem tazminatı ödenmesi talebinin kabulü hususunda Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi Genel Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.
2017/3619	Başvuranın, TFF PFDK tarafından hakkında verilen ve bir kısmı Tahkim Kurulu tarafından onanan cezaların hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle yok hükmünde olduklarının tespitinin yapılması talebi hakkındadır.	Somut olayda TFF, Yönetim Kurulu üyesinin ifade özgürlüğüne disiplin cezası ile müdahalede bulunulmuştur. Futbol disiplinin kendine özgü kuralları çerçevesinde özellikle kamuoyu karşısında belli bir etkinliği ve yeri olan futbol süjelerinin kamuya yaptıkları açıklamaların içeriğine dikkat etmelerinin gerektiği, bu açıklamaların taraftarları kışkırtıcı, toplumu gerici, eyleme dönüştürülecek içerikte olmamasının beklenmesi anlaşılmaktadır. Bu tür fiiller karşısında yaptırım uygulama yetkisini haiz TFF PFDK ve Tahkim Kurulu'nun demokratik hukuk devleti ilkelerinin gereği olarak ifade özgürlüğüne müdahalede bulunurken kişilerin hak ve özgürlüklerini garanti altına alan bir takım usul şartlarına uymakla yükümlü oldukları da açıktır. Buradaki takdir yetkisi kullanılırken kamu yararı ve bireyin hak ve özgürlüğü arasındaki dengeyi koruması gerekmektedir. Dolayısıyla, PFDK'nın başvuran hakkında vermiş olduğu kararlar yetkisi dışında olmakla beraber aynı zamanda ifade özgürlüğünü de sınırlayıcı nitelik taşıdığı değerlendirilmektedir. Ulusal arası spor yapılanması: TFF ve ilgili hukuk kurullarının Sözleşmesel sorumluluğunun yanı sıra, üyesi olduğu FIFA ve UEFA'nın Statü, Talimat ve kuralları benimsenmekte de yükümlüdür. Bu yükümlülük, TFF Kuruluş Kanunu ve Statüsünde sair maddeler ile açıkça düzenlenmiştir. 5894 sayılı Kanunun 1'inci maddesi ile TFF'nin kuruluş amaçları arasında her türlü futbol faaliyetlerini milli ve milletlerarası kurallara göre yürütmek, teşkilatlandırmak, geliştirmek sayılmış, mezkur Kanunun 3'üncü maddesi ile TFF'nin üyesi bulunduğu FIFA ve UEFA kurallarna uygun olarak Statü ve Talimatlarını düzenlemek ile görevlendirilmiş, TFF Statüsünün 2'inci maddesi ile FIFA ve UEFA tarafından konulan kuralların gereği gibi uygulanmasını sağlamak ve tüm ilgililerin FIFA, UEFA ve TFF'nin statü, talimat ve kararlarına ve ayrıca adı geçen futbol otoritelerinin yetkili organ ve kurullarının verdiği kararlara uymalarını sağlamak TFF'nin amaçları arasında sayılmış, Statünün 4'üncü maddesinde benzer kurallar tekrar edilmiş ve son olarak 7'inci maddesinde TFF'nin organ veya kurullarında görev alanlar ile TFF'nin yetkililerine ilişkin bir düzenleme yapılarak bu kişilerin FIFA'nın Etik Kodu'na uyma sorumluluğu kurala bağlanmıştır. Hal böyleyken, TFF'nin, FIFA ve UEFA nezdinde hem İnsan Hakları alanındaki gelişmeleri hem de somut olay açısından TFF yetkilisi sıfatındaki başvuran hakkında yapılan işlemlerinin bu çerçevede de değerlendirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, somut olayda disiplin yargılaması sırf idari bir nitelik taşımamakta spor disiplini yargılamasına özgü nitelikler de taşıdığından uluslararası örnekleri ve yapılanma eşliğinde bir değerlendirme yoluna gitmenin kanımızca yerinde olduğu düşünülmektedir. Ancak somut olayın ensallerine diğer ulusal Federasyonlar

açısından erişim mümkün olmamakla beraber, uluslararası futbol düzeninin ana yapılarını oluşturan FIFA ve UEFA bünyesinde de Kulüp Başkanları dışında Futbolun üst düzey yönetiminden bir futbol stüjesi hakkında yine kendi bünyesinde açılan bir disiplin soruşturmasının örneklerine rastlanamamaktadır.

Uluslararası futbol düzeninin en üstündeki yöneticiler için hatalı davranış, muhasebeleştirilmemiş harcamalar ya da uygunsuz lobicilik faaliyetleri gibi FIFA Etik Kodunun ilgili maddelerinin ihlali gerekçeleri ile soruşturma açıldığı, bu tutum ve davranışları ile ilgili uzun yıllar sürebilecek hak mahrumiyeti cezalarının verilebileceği görülmektedir. Ancak, Blatter örneğinde de Blatter hakkında ilk aşamada verilen ve hemen uygulamaya geçilen 90 günlük hak mahrumiyeti cezasından beş yıllık hak mahrumiyetine giden süreçte, FIFA Tahkim Kurulu Blatter için duruşma yapmış, bilgi ve belgeleri yeniden ve baştan değerlendirmiştir. Ayrıca, Joon Chung örneğinde de görüldüğü üzere belli bir süre sonra bu kişiler futbol camiasına geri dönüş sağlayabilmektedirler. Yine, İtalyan Federasyon Başkanı örneğinde Tavecchio'ya toplumsal şiddete, taraftar kavgalarına ya da yabancı düşmanlığına yola açabilecek nitelikte ırkçı bir söylem için sadece 6 aylık bir ceza verilmekte, eski UEFA Yönetim Kurulu üyesi, futbol hayatına altı ayın sonunda kaldığı yerden devam etmektedir.

Kurumumuzca yapılan değerlendirmede; TFF'nin başvuruya konu işlemleri ile kararlarının hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığına, üst düzey TFF yöneticileri hakkında yürütülecek disiplin soruşturmasının usul ve şekil şartlarını Statüsünde belirlemesi, bunların yer alacağı düzenlemenin FDT olmasının takdir edildiği durumda TFF'nin Futbol Disiplin Talimatını gözden geçirmesi, TFF Tahkim Kurulu AİHM'de derdest bulunan Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılmış davalar düşünüldüğünde, TFF'nin mevcut hukuk kurulu yapılıncasını Devlet aleyhine bir karar çıkmadan evvel gözden geçirmesinin yerinde olacağı, bu yönde Tahkim Kurulu ve PFDK yapısının tarafsız ve bağımsızlığını sağlayacak bir yapılanma yönünde gerekli mevzuat çalışmasını başlatması, Tahkim Kurulu tarafından verilen kararlarda gerekçelerin bulunması, mevcut gerekçelerin zenginleştirilmesi, gerekçelerde somut olaya özgü kriterlerin belirlenmesi, uluslararası spor hukukunun esaslarına dikkat edilmesi, gerekçeli kararların yayımlanması, son olarak başvuran hakkında PFDK tarafından gerçekleştirilen işlemin hukuka aykırı olduğuna ilişkin tespitin yapılması yönünde karar vermek gerekmektedir.

Açıklanan gerekçelerle, başvurunun kabulüne, Türkiye Futbol Federasyonu'nun; TFF Teşkilatı'nda yer alan Başkan, Yönetim Kurulu üyeleri hakkında yürütülecek soruşturma ve yargılama iş ve işlemleri için FIFA Etik Kodu, TFF Statüsü'nün ilgili maddeleri de gözönüne alınarak hukuka uygun mevzuat düzenlenmesinin yapılması; TFF Statüsü, Disiplin Kurulu Talimatı ve Tahkim Kurulu Talimatında tarafsız ve bağımsızlığı sağlayacak gerekli değişikliklerin yapılması yönünde çalışmaların başlatılması; TFF Tahkim Kurulu'nun kararlarını gerekçeli hazırlaması, bunları taraflara usulince tebliğ edilmesi ve gerekçeli kararların internet sitesinde yayımlanması; iyi yönetim ilkelerinden "kanunlara uygunluk", "şeffaflık", "hesap verilebilirlik", "nezaket" "kararların gerekçeli olması" ilkelerine uygun davranması hususunda Türkiye Futbol Federasyonu'na Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

2018/1104	Başvuran tarafından ücretli öğretmen olarak görev yaptığı dönemde prim ödeme gün sayısının eksik bildirildiği ifade edilerek mağduriyetinin giderilmesi talep edilmektedir.	MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI, SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Millî Eğitim Bakanlığına ve Sosyal Güvenlik Kurumuna ücretli öğretmenlik konusunda verilen ve listemizde 62 nci, 94 üncü, 97 nci, 107 nci, 109 uncu, 110 ncu, 111 nci ve 120 nci sırada yer alan 2018/1190, 2017/10067, 2018/1104, 2018/1957, 2018/2177, 2018/2767 ve 2018/3670 sayılı kararlarla aynı olup, kararlara uyulmamıştır.
2018/1193	6475 sayılı kanuna eklenen geçici 5. madde ile özlük ve mali haklarının aynen korunduğunu yine 6475 sayılı kanunla getirilen ve yeni personel şekli olan idari hizmet sözleşmeli personelin görevde yükselme ve unvan değişikliği usul ve esaslarına eklenen geçici madde ile özlük hakları aynen korunan 399 sayılı KHK'ya göre görev yapan personelin ancak mevcut özlük haklarından vazgeçmek ve yeni statü olan idari hizmet sözleşmeli pozisyona geçmek koşuluyla görevde yükselme sınavına girebileceklerinin düzenlendiğini, böylelikle görevde yükselmesinin önü tıkanarak mağdur edildiğini belirterek Kurumunuza başvuruda bulunmuştur.	POSTA VE TELGRAF TEŞKİLATI ANONİM ŞİRKETİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	İdarenin işlem tesis ederken hukuka bağlı olması ve hukuk kuralları içinde hareket etmesi hukuk devletinin bir diğer ilkesidir. Bu kapsamda, bir idari işlemin belli bir sebebe dayanması gerekmektedir olup, idari işlemin dayanağı olan sebebin açıkça kanunlarda gösterilmiş olması durumunda, idari işlemin hukuka uygun olabilmesi için, idarenin aldığı kararın bu sebebe dayanması ve bunun da kararda açıkça gösterilmesi gerekir. İdarenin, bağlı yetkinin bulunduğu durumlarında, kanunun koyduğu sınırlar içinde kalması, sebep ve konu yönünden kanun ile belirtilen koşullara uyması gerekir. Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu, 01/06/2017 tarihli ve 2017/337 sayılı Yürütme Yürütme Durdurma Kararında "... Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü, anonim şirket olduktan sonra eski statülerinde çalışmaya devam eden 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (II) sayılı cetvele tabi Müdür Yardımcısı, Uzman, Amir, Teknik Amir, Teknik Uzman ve İstatistikçi personele, idari hizmet sözleşmeli personel statüsüne geçmesi koşulu ile şube müdürü ve müdür olarak istisnai yoldan atanabilme hakkı tanınmaktadır. Bu durum, PTT A.Ş. de 399 sayılı KHK'ya tabi olarak görev yapmaya devam eden personeli, idari hizmet sözleşmeli personel statüsüne geçme konusunda zorlayıcı bir sonuç doğuracağı gibi; Posta Hizmetleri Kanunu mevcut personele, sahip oldukları statüde kalma konusunda bir tercih hakkı tanıdığından, bu tercih hakkının kullanımı, Yönetmelik düzenlemesi ile zedelenmesi söz konusu olacaktır. Öte yandan, davalı idarenin, yüksek düzeyde yönetici ihtiyacı olduğu yolundaki savunmasına, bu ihtiyacın Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği'nde öngörülen usule göre atama yapılması halinde de karşılanması mümkün olduğundan, itibar edilmemiştir ifadesine yer vererek, ilgili kamu kurumunun, mevcut statülerinde çalışmaya devam eden ve görevlerinde yükselmek isteyen personelinin statü değişikliğine zorlamayacağı belirtilmiştir. Kaldı ki hukuki durumları (statüleri) mevzuatla düzenlenmiş olan kamu görevlilerinin, bulundukları statüye ilişkin yasa ve yönetmeliklerde düzenlenmiş bulunan kurallara tabi olmaları açık olup Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü, anonim şirket olduktan sonra eski statüsünde çalışmaya devam eden 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (II) sayılı cetveline tabi sözleşmeli pozisyonda görev yapmakta olan başvuranın, yine PTT AŞ bünyesinde görev yapmakta olan idari Hizmet Sözleşmeli Personelin Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliğine ilişkin Usul ve Esasların geçici 1 inci maddesindeki "399 sayılı KHK'ya tabi personel açısından statü değişmeden atama yapılamayacağına" ilişkin düzenlemeye tabi tutulmasının hukuka da uygun olmadığı değerlendirilmiştir.

Yukarı anlatılan hususlar, başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, yargı kararları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuranın, PTT AŞ İdari Hizmet Sözleşmeli Personelin Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliğine İlişkin Usul ve Esasların Geçici 1 inci maddesindeki düzenleme ile statüsü değişmeden atama yapılamayacağı kuralına tabi tutulmasının hukuka aykırı olduğu sonucu ve kanaatine varılmıştır.

Başvurunun kabulüne, PTT A.Ş. Genel Müdürlüğünde 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak çalışan sözleşmeli statüdeki personelin, görevde yükselme sınavı sonucunda atanmasında, statü değişikliğini zorunlu kulan düzenlemenin kaldırılması hususunda PTT. A.Ş. Genel Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına karar verildi. Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi Genel Müdürlüğü'ne görevde yükselme sınavı şartları konusunda verilen ve listemizde 114 nci sırada yer alan 2018/1193 sayılı kararlar aynı olup, kararlara uyulmamıştır

Milli Eğitim Bakanlığına ve Sosyal Güvenlik Kurumuna ücretli öğretmenlik konusunda verilen ve listemizde 62 nci, 94 üncü, 97 nci, 107 nci, 109 uncu, 110 ncu, 111 nci ve 120 nci sırada yer alan 2018/1190, 2017/10067, 2018/1104, 2018/1957, 2018/2177, 2018/2767 ve 2018/3670 sayılı kararlara aynı olup, kararlara uyulmamıştır.

Milli Eğitim Bakanlığına ve Sosyal Güvenlik Kurumuna ücretli öğretmenlik konusunda verilen ve listemizde 62 nci, 94 üncü, 97 nci, 107 nci, 109 uncu, 110 ncu, 111 nci ve 120 nci sırada yer alan 2018/1190, 2017/10067, 2018/1104, 2018/1957, 2018/2177, 2018/2767 ve 2018/3670 sayılı kararlara aynı olup, kararlara uyulmamıştır

Milli Eğitim Bakanlığına ve Sosyal Güvenlik Kurumuna ücretli öğretmenlik konusunda verilen ve listemizde 62 nci, 94 üncü, 97 nci, 107 nci, 109 uncu, 110 ncu, 111 nci ve 120 nci sırada yer alan 2018/1190, 2017/10067, 2018/1104, 2018/1957, 2018/2177, 2018/2767 ve 2018/3670 sayılı kararlara aynı olup, kararlara uyulmamıştır.

Başvuranın yaşamış olduğu mağduriyetten hareketle, başarılı olunan dersin anılan kapsamda tekrar seçilmesi sürecinde, öğrencilerin dikkatsizliklerini bertaraf edecek, yukarıdaki örneklerle benzer ilave uyarıların eklenmesi suretiyle, sistemin kontrol süreçlerinin artırılacağı değerlendirilmektedir. Aynı şekilde, başvuranın anılan dersten kalmış olduğu bilgisi, ancak dönem sonunda final

durumun düzeltilerek, Üniversitenin ilk vermiş olduğu karar doğrultusunda ilgili dersin sorumlu olduğu dersler arasından silinerek tekrar muafiyet kapsamına alınmasını talep etmektedir.	sınavları sonuçlanıp harf notu açıklandıktan sonra ulaşma imkânı olduğu iddiası karşısında, öğrencilerin devarı, durumu ve sınav sonuçlarını takip süreçlerinin de sisteminde geliştirilebileceği değerlendirilmektedir.2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun ilgili hükümlerinde üniversitelerin bilimsel özerkliğe sahip olduğu; yükseköğretim kurumlarında eğitim öğretimle ilgili esasların üniversitelerce hazırlanacak yönetmelikte belirtileceği; öğrencilerin kabulü, ders intibakları ve çıkarılmaları ile eğitim - öğretim ve sınavlara ait işlemleri hakkında karar vermenin Fakülte Yönetim Kurulunun görevleri arasında olduğu hükme bağlanmıştır. Bu kapsamda düzenlenen söz konusu Üniversitenin Eğitim-Öğretim Yönetmeliğinin "devam durumu"na ilişkin hükümde, öğrencilerin derslere, uygulamalara, öğretim elemanlarına uygun görülen çalışmalara ve sınavlara katılmak zorunda olduğu, öğrencilerin devam durumunun ilgili öğretim elemanı tarafından izleneceği ve yarıyıl/ylı sonu sınavından en az bir hafta önce ilan edileceği hükmü karşısında, Üniversite tarafından sunulan bilgi ve belgelerde, Üniversitenin anılan sorumluluğunu yerine getirdiğine dair herhangi bir emareye rastlanılamamıştır. Söz konusu Yönetmeliğin 6.4 numaralı paragrafta yer verilen hükümde ise öğrencilerin, daha önce geçer not aldığı dersleri, tekrar alarak notlarını yükseltebileceği düzenlenmiştir. Anılan düzenlemenin öğrencilerin lehine ve iyi bir uygulama örneği olduğu değerlendirilmekle beraber, Öğrenci Bilgi Sisteminde öğrencilerin sehven de ders seçimi yapabilecekleri, bu anlamda sistemde daha önce seçilerek geçilmiş olan derslerin tekrar seçilmesi sürecinde sistemin yukarıda bahsedilen eksiklikleri de göz önünde bulundurulduğunda, başvuru konusu olayda da olduğu üzere birtakım mağduriyetlere sebep olabileceği anlaşılmaktadır. Bu anlamda, benzer mağduriyetlerin oluşmaması adına, öğrenci bilgi sisteminde dersin tekrar seçilmesi sürecindeki eksikliklerin giderilmesi, söz konusu sürecin sehven ders seçimini önleyecek şekilde kontrol süreçlerinin artırılması suretiyle, süreçte ilişkin gerekli iyileştirmelerin yapılması gerektiği değerlendirilmektedir. Başvuranın yaşamış olduğu mağduriyete ilişkin olarak; yukarıda yer verilen açıklamalar kapsamında söz konusu derse ve sınavlara girmediği hususu göz önünde bulundurulduğunda, başvuranın not yükseltme niyetinin söz konusu olamayacağı, anılan dersi sehven seçmiş olduğu anlaşılmakta; bu anlamda sistemin sehven ders seçimine sebep olabilecek eksiklikleri bulunduğu hususu da göz önüne alındığında, Üniversite tarafından, öğrencinin yaşamış olduğu mağduriyeti gidermek adına, anılan dersin başvuranın sorumlu olduğu dersler arasından çıkarılması gerektiği değerlendirilmektedir. Bu şekilde sehven seçildiği anlaşılan dersin silinmesinin, diğer öğrenciler için herhangi bir haksızlığa veya yeni bir mağduriyete sebebiyet oluşturmayacağı da dikkate alındığında, Üniversitenin, tüm öğrencilere aynı uygulamaların yapılabilmesi için Yönetim Kurulunun öğrencinin lehine olan söz konusu kararının uygulanmadığı yönündeki açıklaması da yerinde görülmemektedir. Kurumumuzca yapılan inceleme neticesinde; yukarıda yer verilen tüm açıklamalar ve tespitler çerçevesinde, Üniversitenin öğrenci lehine vermiş olduğu karardan vazgeçerek, aksi yönde bir karar almasının hakkaniyete aykırı olduğu, dolayısıyla başvuranın sehven seçmiş olduğu dersten kalarak yaşadığı mağduriyetin giderilmesi için söz konusu dersin sorumlu olduğu dersler arasından çıkarılması gerektiği, değerlendirilmektedir. Bununla birlikte, öğrencilerinin iyilik hallerini ve menfaatlerini korumakla, eğitim-öğretim süreçlerini hiçbir aksaklığa ve karışıklığa yer vermeyecek şekilde düzenlemekle sorumlu olan Üniversitenin, bundan sonraki uygulamalarında benzer sorunların veya mağduriyetlerin yaşanmaması adına, Öğrenci Bilgi Sisteminde yazılım geliştirme süreçlerinde kullanıcı dostu ekranların ve uyarıların kullanılması suretiyle, kontrol mekanizmalarının tüm aksaklıkları ve eksiklikleri bertaraf edecek şekilde
--	---

düzenlenmesi, uyarı ekranlarının Üniversitenin bahse konu Yönetmelikle uyumlu ve öğrenci/kullanıcı dostu şeklinde tasarlanarak, kontrol süreçlerinin artırılması ve sistemin iyileştirilmesi hususunda gerekli çalışmaların yapılması gerektiği değerlendirilmektedir.

Şikayetçinin "Geri verilmesi istenen KDV'nin ikinci ödenen KDV olduğu ve geri verme başvurusu için öngörülen 1 yıllık sürenin ikinci ithalat beyannamesi tarihinden başlatılması gerektiği" yönündeki iddiası 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun Bazı Maddelerinin Uygulanması Hakkında 2009/15481 sayılı Kararın 118/1-c maddesinde yer alan "Türkiye Gümrük Bölgesinde serbest dolaşıma girmiş bulunan eşyanın teslimi esnasında veya sonrasında ortaya çıkan kusurların giderilmesi ..." hükmü kapsamında değerlendirildiğinde, geri verme talebinin ilk ithalat beyannamesi muhteviyatı eşyaya isabet ederek ödenmiş olan vergiye yönelik olarak yapılması gerektiği bu nedenle de adı geçen şirket tarafından yapılan 'Geri verme' başvurusu hakkında, Esenboğa Gümrük Müdürlüğü'nce ilk beyanname esas alınarak tesis edilen işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Diğer taraftan, adı geçen şirketin 'Geri verme' talebi hakkında Esenboğa Gümrük Müdürlüğü'nce verilen red kararının ilgisine tebliğ edildiği 13.11.2017 tarihinden 18 gün sonra 01/12/2017 tarihinde yapılan itiraz başvurusu hakkında, Orta Anadolu Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü'nün 22.12.2017 tarihli ve 2017/GV0600011 sayılı Karar ile Gümrük Kanunu 242/1 maddesi kapsamında 15 günlük hak düşürücü süre içinde başvuru yapılması gerekmesiyle süre yönünden reddedilmesi işleminde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; şikayet konusu hakkında Orta Anadolu Gümrük ve Ticaret Bölge Müdürlüğü'nce tesis edilen işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı, diğer taraftan adı geçen şirketin 'Geri verme' talebi hakkında Esenboğa Gümrük Müdürlüğü tarafından verilen red kararında Gümrük Kanunu'nun 214 üncü maddesinin esas alındığı ancak kanun maddesinde yer verilen şartların gerçekleşip gerçekleşmediği yönünde somut bir gerekçelendirmeye yer verilmediği, bu nedenle 20.10.2017 tarihli ve 2017/17GV060200230 sayılı red kararında Gümrük Kanunu'nun 214 üncü maddesinin esas alınmasının yerinde olmadığı tespit edilmiştir; şikayetin kabulüne; Esenboğa Gümrük Müdürlüğü tarafından adı geçen şirketin 'Geri verme' talebi hakkında verilen ve 'Geri Vermeye Esas Kanun Maddesinin: 214' olduğu belirtilen 20.10.2017 tarihli ve 2017/17GV060200230 sayılı red kararında, 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun 214 üncü maddesinde aranan şartların gerçekleşmediği yönünden yeniden bir değerlendirilme yapılması ve verilen red kararının anılan madde kapsamında somut hukuki gerekçelere dayandırılması için Esenboğa Gümrük Müdürlüğü'ne Tavsiyede Bulunulmasına, karar verildi.

Orta Anadolu Gümrük Ve Ticaret Bölge Müdürlüğü, Esenboğa Gümrük Müdürlüğüne mükerrer ödenen KDV iadesi konusunda verilen ve listemizde 113 üncü, 114 ncü, 116 ncü, 117 nci ve 118 nci sırada yer alan 2018/594, 595, 6873,3874 ve 6874sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır

	edildiğini, tamir gerçekleşmeyince değişim kapsamında yeniden ithalat yapıldığını, aynı malın iki defa ithal edildiği ve iki defa KDV ödenmesi nedeniyle mükerrer ödenen KDV'nin iadesini talep etmektedir.	ESENBOĞA GÜMRÜK MÜDÜRLÜĞÜ	
2018/686	6475 sayılı kanuna eklenen geçici 5. madde ile özlük ve mali haklarının aynen korunduğunu yine 6475 sayılı kanunla getirilen ve yeni personel şekli olan idari hizmet sözleşmeli personelin görevde yükselme ve unvan değişliği usul ve esaslarına eklenen geçici madde ile özlük hakları aynen korunan 399 sayılı KHK'ya göre görev yapan personelin ancak mevcut özlük haklarından vazgeçmek ve yeni statü olan idari hizmet sözleşmeli pozisyona geçmek koşuluyla görevde yükselme sınavına girebileceklerinin düzenlendiğini, böylelikle görevde yükselmesinin önü tikanarak mağdur edildiğini belirterek Kurumumuza başvuruda bulunmuştur.	POSTA VE TELGRAFI TEŞKİLATI ANONİM ŞİRKETİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ	Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi Genel Müdürlüğü'ne görevde yükselme sınavı şartları konusunda verilen ve listemizde 108 nci sırada yer alan 2018/94 sayılı kararlar aynı olup, kararlara uyulmamıştır.
2018/6873	Başvuran, vekili olduğu şirket tarafından ithal edilen malın arızalanması nedeniyle tamir amaçlı yurtdışına ihraç edildiğini, tamir	ORTA ANADOLU GÜMRÜK VE TİCARET BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ, ESENBOĞA	Orta Anadolu Gümrük Ve Ticaret Bölge Müdürlüğü, Esenboğa Gümrük Müdürlüğüne mükerrer ödenen KDV iadesi konusunda verilen ve listemizde 113 üncü, 114 ncü, 116 ncı, 117 nci ve 118 nci sırada yer alan 2018/594, 595, 6873, 3874 ve 6874sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır

2018/6873	Başvuran, vekili olduğu şirket tarafından ithal edilen malın arızalanması nedeniyle tamir amaçlı yurtdışına ihraç edildiğini, tamir gerçekleşmeyince değişim kapsamında yeniden ithalat yapıldığını, aynı malın iki defa ithal edildiği ve iki defa KDV ödenmesi nedeniyle mükerrer ödenen KDV'nin iadesini talep etmektedir.	ORTA ANADOLU GÜMRÜK VE TİCARET BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ, ESENBOĞA GÜMRÜK MÜDÜRLÜĞÜ	Orta Anadolu Gümrük Ve Ticaret Bölge Müdürlüğü, Esenboğa Gümrük Müdürlüğüne mükerrer ödenen KDV iadesi konusunda verilen ve listemizde 113 üncü, 114 ncü, 116 ncı, 117 nci ve 118 nci sırada yer alan 2018/594, 595, 6873, 3874 ve 6874sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır
2018/6874	Başvuran, vekili olduğu şirket tarafından ithal edilen malın arızalanması nedeniyle tamir amaçlı yurtdışına ihraç edildiğini, tamir gerçekleşmeyince değişim kapsamında yeniden ithalat yapıldığını, aynı malın iki defa ithal edildiği ve iki defa KDV ödenmesi nedeniyle mükerrer ödenen KDV'nin iadesini talep etmektedir.	ORTA ANADOLU GÜMRÜK VE TİCARET BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ, ESENBOĞA GÜMRÜK MÜDÜRLÜĞÜ	Orta Anadolu Gümrük Ve Ticaret Bölge Müdürlüğü, Esenboğa Gümrük Müdürlüğüne mükerrer ödenen KDV iadesi konusunda verilen ve listemizde 113 üncü, 114 ncü, 116 ncı, 117 nci ve 118 nci sırada yer alan 2018/594, 595, 6873, 3874 ve 6874sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır
2018/6875	Başvuran, vekili olduğu şirket tarafından ithal edilen malın arızalanması nedeniyle tamir amaçlı yurtdışına ihraç edildiğini, tamir gerçekleşmeyince değişim kapsamında yeniden ithalat yapıldığını, aynı malın iki defa ithal edildiği ve iki defa KDV ödenmesi nedeniyle mükerrer ödenen KDV'nin iadesini talep etmektedir.	ORTA ANADOLU GÜMRÜK VE TİCARET BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ, ESENBOĞA GÜMRÜK MÜDÜRLÜĞÜ	Orta Anadolu Gümrük Ve Ticaret Bölge Müdürlüğü, Esenboğa Gümrük Müdürlüğüne mükerrer ödenen KDV iadesi konusunda verilen ve listemizde 113 üncü, 114 ncü, 116 ncı, 117 nci ve 118 nci sırada yer alan 22018/594, 595, 6873, 3874 ve 6874sayılı kararlarla aynı olup, karara uyulmamıştır

Başvuran, Uludağ Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği 3.sınıf öğrencisi olduğunu, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumundan 2015-2016 eğitim öğretim yılından itibaren Milli Sporcu bursu aldığını, öğrenim durumunda herhangi bir dönem kaybı olmadan ve başarılı bir şekilde bir üst sınıfa geçmesine rağmen 2018 yılı Ocak ayı bursunun hesabına yatmadığını, konuyla ilgili Kredi ve Yurtlar Kurumu'na 17/01/2018 tarihinde başvurduğunu ve ilgili idarenin 18/01/2018 tarih ve 4419777 sayılı cevabı yazısında "Yüksek Öğretim Bilgi Sisteminde not ortalamasının 1.75 olması ve mevzuat gereği ortalamasının 2.00 altında olanların başarısız sayılması sebebiyle; 2017 yılı Ekim ayı itibarıyla bursunun öğrenim kredisine dönüştürüldüğü, milli sporcu bursu ile öğrenim kredisine tutarları arasındaki fark sebebiyle 2018 Temmuz ayına kadar tarafına ödeme yapılmayacağı" şeklinde cevap verildiğini, Kredi ve Yurtlar Kurumu Yönetmeliğinin 24 üncü maddesinde "öğretim kurumu tarafından başarısız	YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU GENEL MÜDÜRLÜĞÜ (YURTUKUR)	KYK'dan hangi şartlarla burs/kredi verileceği ile bunların kesilmesi ve tüzümü halinde tahsiline ilişkin hak ve yükümlülükleri düzenlemek üzere, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Burs-Kredi Yönetmeliği çıkarılmıştır. Söz konusu Yönetmelikte, başarısızlık sebebiyle bursun kesilmesi hususunun düzenlendiği görülmektedir. Buna göre, öğretim kurumunca başarısız olduğu bildirilen öğrencilerin bursunun kesileceği ve bursu kesilen öğrencilere, burslarının kesildiği tarihten itibaren kredi verilebileceği öngörülmüştür. Bahse konu Yönetmelik hükümleri incelendiğinde, kendisine burs tahsis yapılan öğrenciye ancak kaydolduğu öğretim kurumuna devam etmesi ve başarılı olması durumunda burs ödemesine devam edileceği anlaşılmaktadır. Söz konusu Yönetmelik hükümünün, açık ve net olmadığı, farklı uygulamalara sebebiyet verebilecek nitelikte olduğu, bu anlamda belirlilik ve öngörülebilirlik ilkelerine aykırı olduğu değerlendirilmektedir. Belirlilik ve öngörülebilirlik ilkeleri kapsamında, idarenin düzenleyici işlemlerinin açık, net, anlaşılır ve nesnel olması gerekmektedir. Somut olayımız açısından, burs almakta olan öğrencinin, hangi durumda başarısız öğrenci durumuna düşeceğini ve bursunun kesileceğini açık ve net olarak bilecek şekilde öngörmesi gerekir. İdarenin, söz konusu Yönetmelik hükümündeki eksiklikleri fark ederek, alan burs/öğrenim kredisi öğrencilerin başarı durumlarının değerlendirilmesinde değişikliğe gittiği anlaşılmaktadır. Buna göre, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Yönetim Kurulu Başkanlığının 10084 No'lu Yönetim Kurulunda aldığı karar gereğince, 4'lük sistem üzerinden genel not ortalaması 2 ve üzeri olan öğrencilerin ve hazırlı sınıfı öğrencilerinin de hazırlık sınıfını geçerek bir üst sınıfa başlamalarının başarılı olarak değerlendirilmesine karar verilmiştir. Söz konusu değişiklik neticesinde, öğrencilerin başarı durumlarının değerlendirilmesinin objektif, genel ve belirli bir kural kapsamında olduğu, yeni uygulamanın eşitlik ilkesi ve hakkaniyet açısından takdir edilmekle birlikte, söz konusu uygulamanın, anılan Yönetmelik hükümünün değiştirilmesi suretiyle mevzuata işlenmesi gerektiği değerlendirilmektedir. Diğer taraftan, yeni uygulama, eşitlik, hakkaniyet, objektiflik ve belirlilik ilkeleri açısından olumlu bir yenilik olmakla beraber, anılan kararın uygulandığı dönemin belirlenmesinde yeni mağduriyetler oluşturduğu anlaşılmış, zira İdarenin bahse konu kararının, 2016-2017 öğretim yılından geçerli olmak üzere geçmişe etki edecek şekilde uygulanmasına karar verildiği anlaşılmıştır. Zira somut başvuru incelendiğinde, söz konusu değişiklik neticesinde, başvuran burs almaktayken, Yüksek Öğretim Bilgi Sisteminde not ortalamasının 1.75 olması nedeniyle bursunun, Ekim 2017 tarihi itibarıyla öğrenim kredisine çevrildiği, başvuranın ise, bu şekilde düzenleme değişikliği olacağını bilseydi daha çok çalışarak not ortalamasını yükseltebileceğini ve böylece mağdur olmayacağını belirttiği görülmüştür. Öngörülebilirlik ve belirlilik ilkeleri kapsamında, kişilerin geleceği öngörebilmeleri ve her türlü faaliyetlerini buna göre planlayıp yürütmeleri sağlanır. İdare tarafından alınan kararın ise 2016-2017 eğitim öğretim dönemi için de uygulanmış olmasının ise, hukuki güvenlik ve öngörülebilirlik ilkelerine aykırı nitelikte olduğu değerlendirilmektedir. Kurumumuzca yapılan inceleme neticesinde; yukarıda açıklanan ilkelere uyarınca, burs almakta olan öğrencilerin başarı durumlarının değerlendirilmesinde esas ölçütlerin somut, açık, anlaşılır, objektif ve eşitlik ilkesine uygun bir şekilde belirlenmesi suretiyle ilgili Yönetmelik hükümlerinin
--	---	---

değiştirilmesi gerektiği; İdarenin anılan Yönetim Kurulu kararıyla yapmış olduğu değişiklik bahse konu ilkeler açısından uygun olduğu değerlendirilmekle birlikte, söz konusu değişikliğin geçmiş öğrenim dönemine etki edecek şekilde uygulamaya konulmasının hukuka ve hakkaniyete aykırılık oluşturduğu değerlendirilmektedir. Dolayısıyla bahsedilen ilkeler kapsamında, söz konusu Yönetmelik hükümlerinin değiştirilmesi, anılan kararın geleceğe etki edecek şekilde uygulanması ve bu suretle başvuranın ve benzer durumda olan öğrencilerin başarı durumlarının tekrar değerlendirilmesi gerektiği kanaat ve sonucuna varılmıştır Başvurunun KABULÜNE, Burs alan öğrencilerin başarı durumlarına ilişkin kısıtların ilgili Yönetmelik hükmünde, kararda yer alan ilkeler çerçevesinde belirlenmesi; 10084 numaralı Yönetim Kurulu kararının geçmişe etki edecek şekilde uygulanması yönündeki işlemin iptali ile başvuranın başarı durumu ile burs iptali işleminin yeniden değerlendirilerek yeni işlem tesis edilmesi hususunda Kredi Ve Yurtlar Genel Müdürlüğüne Tavsiyede Bulunulmasına; karar verildi.

olduğu bildirilen öğrencinin bursu kesilir ve kesildiği tarihten itibaren Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Öğrenim Kredisi Yönetmeliğince belirlenecek esaslara göre kredi verilebilir.” maddesi mevcut olduğunu, geçmiş iki yılda ortalamasının 1.80-2.00 arasında olması ve üniversitelerinde bir üst döneme geçme notunun 1.80 olmasından dolayı Öğrenci İşlerinden kendisine bursunun devam etmesiyle ilgili herhangi bir sıkıntı olmayacağını ifade edildiğini, kendisinin Körling Milli Sporcusu olarak ülkemize birçok kez uluslararası alanda hizmet ettiğini, ayrıca Uludağ Üniversitesi Makine Topluluğu Başkan Yardımcısı olduğunu ve Alternatif Enerjili Araçlar üzerine çalışmalar yaptığını, bu çalışmalarla 2017 yılı Mayıs ayında İngiltere’de yarışmalara katıldığını belirterek, alınan bu kararla mağdur olduğunu, durumunun hakkaniyet ölçüsünde ele alınması ve haklarının iade edilmesini talep etmektedir.

20	2018/3670	Başvuran tarafından ücretli öğretmen olarak görev yaptığı dönemde prim ödeme gün sayısının eksik bildirildiği ifade edilerek mağduriyetinin giderilmesi talep edilmektedir	MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI, SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKANLIĞI	Millî Eğitim Bakanlığına ve Sosyal Güvenlik Kurumuna ücretli öğretmenlik konusunda verilen ve listemizde 62 nci, 94 üncü, 97 nci, 107 nci, 109 uncu, 110 ncu, 111 nci ve 120 nci sırada yer alan 2018/1190, 2017/10067, 2018/1104, 2018/1957,2018/2177, 2018/2767 ve 2018/3670 sayılı kararlarla aynı olup, kararlara uyulmamıştır.
----	-----------	--	--	---